ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Στο σχέδιο νόμου «Ασφαλιστική κάλυψη ανασφαλίστων ομάδων βελτίωση της κοινωνικοασφαλιστικής προστασίας και ρύθμιση άλλων ασφαλιστικών θεμάτων».

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Παρά το γεγονός ότι η κοινωνική ασφάλιση στη χώρα μας έχει αναπτυχθεί σημαντικά τα τελευταία χρόνια ώστε να καλύπτει το σύνολο του πληθυσμού, υπάρχουν ακόμη ορισμένες ομάδες που παραμένουν ανασφάλιστες, είτε λόγω κενών της ασφαλιστικής μας νομοθεσίας, είτε λόγω έλλειψης τυπικών στοιχείων που απαιτούνται από την νομοθεσία, ή που τα έχει καθιερώσει η πρακτική των διαφόρων ασφαλιστικών οργανισμών για την υπαγωγή στην ασφάλιση.

Εξάλλου οι συνεχώς μεταβαλλόμενες οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες επιβάλλουν και την ανάλογη προσαρμογή των ρυθμίσεων στο χώρο των Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ώστε η παρεχόμενη κοινωνικοασφαλιστική προστασία να εκσυγχρονίζεται και να γίνεται περισσότερο αποτελεσματική. Παράλληλα επιβάλλεται η διόρθωση ορισμένων ατελειών και αδυναμιών του συστήματος των παροχών που δημιουργούν καταστάσεις άνισης μεταχείρισης και κοινωνικής αδικίας.

Ακόμη η απαλλαγή των Ασφαλιστικών Οργανισμών από διαδικασίες που παρεμποδίζουν την αποδοτικότητά τους με σκοπό τη βελτίωση της λειτουργίας τους, είναι ένας διαρκής στόχος που επιβάλλει τη συνεχή προσαρμογή των δεδομένων προς τις νέες εξελίξεις.

Στα πλαίσια αντιμετώπισης των παραπάνω επισημάνσεων εντάσσονται οι ρυθμίσεις του νομοσχεδίου αυτού με το οποίο επιχειρείται η συμπλήρωση των κενών της ασφαλιστικής μας νομοθεσίας, ώστε να καλυφθούν ασφαλιστικά οι ανασφάλιστες ομάδες, να βελτιωθεί η παρεχόμενη προστασία από τους διάφορους ασφαλιστικούς Οργανισμούς, να γίνει ορθολογική κάλυψη των αναγκών σε παροχές και να βελτιωθεί η λειτουργία των ασφαλιστικών Οργανισμών.

Άρθρο 1.

1. Με την παρ. 1 του άρθρου αυτού ρυθμίζεται το θέμα της υπαγωγής στην ασφάλιση του ΙΚΑ των προσώπων που παρέχουν εργασία σε εργοδότες με τους οποίους είναι σύζυγοι ή στενοί συγγενείς.

Από την ακολουθούμενη μέχρι τώρα από το ΙΚΑ ασφαλιστική πρακτική η απασχόληση του ενός από τους συζύγους στην ατομική επιχείρηση του άλλου, καθώς και η απασχόληση των αγάμων τέκνων σε ατομικές επιχειρήσεις των γονέων τους δεν θεωρείται κατά κανόνα ότι δημιουργεί σχέση εξαρτημένης εργασίας.

Έτσι πολλά άτομα που στην πλειοψηφία τους είναι γυναίκες, ενώ παρέχουν εργασία στις οικογενειακές επιχειρήσεις παραμένουν ανασφάλιστα. Το γεγονός ότι πιθανόν να έχουν ασφαλιστική κάλυψη έμμεσα από το σύζυγό τους δεν μπορεί να αντισταθμίσει τα πλεονεκτήματα της ασφάλισης από ίδιο δικαίωμα.

Γι' αυτό κρίνεται σκόπιμη η υπαγωγή των προσώπων αυτών στην ασφάλιση του ΙΚΑ.

Με κανονισμό θα ορισθούν οι όροι και οι προϋποθέσεις για την πραγματοποίηση της ασφάλισης, όπως η διάρκεια της απασχόλησης, η ασφαλιστική κλάση, η έναρξη και η διακοπή της ασφάλισης κ.λ.π.

2. Με την παρ. 2 υπάγονται στην ασφάλιση του ΙΚΑ τα μέλη των αστικών συνεταιρισμών που απασχολούνται σ' αυτούς.

Τα μέλη των αστικών συνεταιρισμών που προσφέρουν εργασία στους συνεταιρισμούς και δεν έχουν άλλη επαγγελματική δραστηριότητα, αντιμετωπίζουν προβλήματα ασφάλισης.

Επειδή η Κυβέρνηση δίνει μεγάλη σημασία στην προώθηση των συνεταιρισμών αλλά και κυρίως επειδή στόχος είναι η ασφαλιστική κάλυψη όλου του πληθυσμού της χώρας, κρίνεται σκόπιμη η ρύθμιση του θέματος με την υπαγωγή όλων όσων παρέχουν την εργασία τους στους συνεταιρισμούς και είναι ταυτόχρονα μέλη τους, στην ασφάλιση του ΙΚΑ.

3. Με την παρ. 3 ρυθμίζεται το θέμα της ασφάλισης στο ΙΚΑ των απασχολουμένων με σύμβαση μίσθωσης έργου στο Δημόσιο.

Με το άρθρο τέταρτο του ν. 1305/83 ορίστηκε ότι υπάγονται στην ασφάλιση του ΙΚΑ από 1.5.83 και τα πρόσωπα που συνδέονται με τον εργοδότη τους (φυσικά ή νομικά πρόσωπα Δημοσίου ή Ιδιωτικού Δικαίου) με οποιαδήποτε άλλη σχέση.

Με την απόφ. Β1/21/21/1334/Υπ.Κ.Α. καθορίστηκε ότι η παραπάνω διάταξη έχει εφαρμογή στα πρόσωπα που παρέχουν την εργασία τους με σύμβαση έργου.

Το Ελεγκτικό Συνέδριο στην 39η Συνεδρίαση της Ολομέλειας, της 29.10.83 δέχθηκε ότι η παραπάνω διάταξη δεν καταλαμβάνει τους απασχολούμενους στο Δημόσιο με σύμβαση έργου, γιατί οι διατάξεις του νόμου δεν ανέφεραν ρητά το Δημόσιο. Επειδή όμως μεγάλος αριθμός των προσώπων που παρέχουν την εργασία τους με σύμβαση έργου απασχολείται σε δημόσιες Υπηρεσίες και στην ασφαλιστική κάλυψη αυτών κυρίως απέβλεπαν οι διατάξεις του άρθρου τέταρτου του ν. 1305/82, γι' αυτό και κρίθηκε αναγκαία η ρύθμιση του θέματος.

Άρθρο 2.

1. Με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου αυτού επεκτείνονται οι μειωμένες προϋποθέσεις συνταξιοδότησης μητέρων με ανήλικα παιδιά και στις ανύπαντρες, τις διαζευγμένες καθώς και στις μητέρες με ανίκανα για εργασία παιδιά.

Σύμφωνα με το άρθρο 28 του α.ν. 1846/1951 οι έγγαμες ή χήρες ασφαλισμένες του ΙΚΑ με ανήλικα παιδιά μπορούν να πάρουν σύνταξη γήρατος από το Ίδρυμα, εφόσον έχουν πραγματοποιήσει 5.500 ημέρες εργασίας στην ασφάλιση και έχουν συμπληρώσει το 50ο η 55ο έτος της ηλικίας τους.

Το ΙΚΑ με γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του κράτους, εφαρμόζει τις διατάξεις αυτές και για τις διαζευγμένες ή ανύπαντρες ασφαλισμένες με ανήλικα παιδιά, εφόσον βέβαια συγκεντρώνουν τις παραπάνω προϋποθέσεις.

Για το λόγο αυτό κρίνεται αναγκαία η ρύθμιση του θέματος, ώστε όπου από τη νομοθεσία του ΙΚΑ και των λοιπών Ασφαλιστικών Οργανισμών προβλέπεται η συνταξιοδότηση των ασφαλισμένων μητέρων με ανήλικα παιδιά, να συμπεριλαμβάνονται ρητά οι διαζευγμένες και οι ανύπαντρες μητέρες.

Επίσης καθιερώνεται και η συνταξιοδότηση μετέρων με παιδιά ανίκανα για κάθε βιοποριστική εργασία, τα οποία λόγω της κατάστασής τους απαιτούν τη συνεχή επίβλεψη και το αυξημένο ενδιαφέρον της μητέρας τους.

2. με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου αυτού συνυπολογίζονται και τα μεταλλευτικά ημερομίσθια για τη συνταξιοδότηση των οικοδόμων στο 58ο έτος της ηλικίας τους.

Οι απασχολούμενοι στις υπόγειες στοές των μεταλλείων-λιγνιτωρυχείων συνταξιοδοτούνται σύμφωνα με την παραγρ. 1 του άρθρου 20 του Ν. 997/79 στο 55ο έτος της ηλικίας τους και 4050 ημερομίσθια. Με το άρθρο 10 του Ν. 1654/86 μειώθηκε περαιτέρω το όριο ηλικίας συντ/σης στο 50ό εφόσον έχουν 4500 ημερομίσθια.

Με το άρθρο 43 του Ν. 1543/85 μειώθηκε από το 60ό στο 58ό έτος το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης λόγω γήρατος με τις διατάξεις του κανονισμού βαριών και ανθυγιεινών επαγγελμάτων του ΙΚΑ, των απασχολουμένων αποκλειστικά σε οικοδομικές και τεχνικές εργασίες που περιλαμβάνονται στην παραγρ. 1 εδάφιο Α' περιπτ. 2 του άρθρου 104 του κανονισμού Ασφάλισης ΙΚΑ.

Συμβαίνει όμως ορισμένοι οικοδόμοι να έχουν απασχοληθεί για ένα διάστημα σε υπόγειες στοές μεταλλείων- λιγνιτωρυχείων, χωρίς να συμπληρώνουν τις χρονικές προϋποθέσεις συνταξιοδότησης με τις ειδικές διατάξεις που διέπουν τον κλάδο τους.

Επειδή με τη διάταξη του άρθρου 43 του Ν. 1543/85 οι ασφαλισμένοι που απασχολούνται διαδοχικά σε οικοδομικές εργασίες και υπόγειες στοές μεταλλείων-λιγνιτωρυχείων δεν μπορούν να συνυπολογίζουν τους χρόνους αυτούς για τη συνταξιοδότησή τους στο 58ό έτος, ενώ η απασχόλησή τους στις υπόγειες στοές είναι εξίσου επίπονη και ανθυγιεινή, έχουν δε και ειδική συν/κή μεταχείριση, γι' αυτό κρίνεται σκόπιμο να δοθεί δυνατότητα συνυπολογισμού των χρόνων αυτών, για να μπορούν να συνταξιοδοτηθούν κατά τη συμπλήρωση του 58ου έτους της ηλικίας τους.

3. με την παρ. 3 παρέχεται δυνατότητα αναγνώρισης του χρόνου εκτόπισης και φυλάκισης στα βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα.

Με το άρθρο 8 του Ν. 825/78 δόθηκε η δυνατότητα σε όσους αναγνώριζαν ως συντάξιμο το χρόνο εκτόπισης και φυλάκισης κατά τη διάρκεια της δικτατορίας, με βάση την παρ. 1 του άρθρου 1 του Ν.Δ. 172/74, να αναγνωρίσουν το χρόνο αυτό ως διανυθέντα σε βαριές και ανθυγιεινές εργασίες, με την προϋπόθεση ότι κατά την αμέσως προηγούμενη της φυλάκισης και εκτόπισης 5ετία είχαν πραγματοποιήσει σε βαριές και ανθυγιεινές εργασίες τουλάχιστον 300 ημέρες ασφάλισης.

Στη συνέχεια με το Ν. 1276/82, άρθρο 14 επεκτάθηκε το δικαίωμα αναγνώρισης ως συντάξιμου του χρόνου εκτόπισης και φυλάκισης και σε όσους απόκτησαν την ιδιότητα του ασφαλισμένου μετά τη λήξη της εκτόπισης και φυλάκισης τους και μέχρι την ισχύ του νόμου (1.9.82).

Επειδή όμως υπάρχουν κατηγορίες ασφαλισμένων στο ΙΚΑ, που απασχολήθηκαν σε εργασίες και ειδικότητες που υπάχθηκαν στον Κ.Β.Α.Ε μεταγενέστερα της εκτόπισης και φυλάκισής τους, κρίνεται σκόπιμο, (δεδομένου ότι, ο χρόνος της εκτόπισης και φυλάκισής τους αποτελεί συνέχεια της εργασίας που εκτελούσαν) να θεωρηθεί ότι ο χρό-

νος αυτός διανύθηκε στο καθεστώς των βαρών και ανθυγιεινών επαγγελμάτων του ΙΚΑ, όπως συμβαίνει για τον χρόνο της προηγούμενης απασχόλησης για όσους το πρώτο εντάσσονται στον Κ.Β.Α.Ε.

Η πρόσθεση ασφαλιστική εισφορά (3.60%) για την εξαγορά του αναγνωριζόμενου χρόνου πρέπει να καταβληθεί από τον ΟΑΕΔ, όπως συνέβη και με τις άλλες κατηγορίες που αναγνώρισαν το χρόνο αυτό.

4. Με τις παρ. 4, 5 και 6 παρέχεται η δυνατότητα αναγνώρισης στο ΙΚΑ του χρόνου σπουδών των σχηνοθετών και παρατείνεται η προθεσμία αναγνώρισης για τους ηθοποιούς.

Με την παρ. 4 του άρθρου 3 του ν. 1210/81 δόθηκε το δικαίωμα σ' όλους τους ασφαλισμένους του τ. ΤΣΗ που δεν είχαν κάνει χρήση των σχετικών διατάξεων του Ταμείου τους να αναγνωρίσουν με εξαγορά στο ΙΚΑ το χρόνο σπουδών τους.

Το δικαίωμα αυτό διατήρησαν μέχρι την 12.4.83 (άρθρο 10 του ν. 1296/82).

Η πλειοψηφία των σχηνοθετών λόγω νομοθετικής ασάφειας δεν ασφαλίστηκε ποτέ στο Ταμείο ηθοποιών με αποτέλεσμα να μην έχουν το δικαίωμα ν' αναγνωρίσουν τα χρόνια σπουδών τους ούτε και μετά τη συγχώνευση του ΤΣΗ στο ΙΚΑ, αφού δικαίωμα αναγνώρισης είχαν μόνο όσοι ήταν ασφαλισμένοι στο Ταμείο πριν από την 1.10.81 (ημερομηνία συγχώνευσης του ΤΣΗ στο ΙΚΑ).

Με βάση τα παραπάνω θεωρείται δίκαιο να δοθεί και στα πρόσωπα αυτά η δυνατότητα να αναγνωρίσουν στο ΙΚΑ το χρόνο σπουδών τους που έχουν πραγματοποιήσει μέχρι τη συγχώνευση του ΤΣΗ στο ΙΚΑ (μέχρι 3 χρόνια).

Επειδή πολλοί από τους ασφαλισμένους του τ. ταμείου ηθοποιών δεν ζήτησαν έγκαιρα την αναγνώριση του χρόνου σπουδών δια διάφορους λόγους κυρίως από έλλειψη ενημέρωσης με αποτέλεσμα να χάσουν το δικαίωμα αναγνώρισης, είναι σκόπιμο να δοθεί νέα προθεσμία γι' αυτούς ώστε να τακτοποιηθούν όλες οι εκκρεμότητες που υπάρχουν.

5. Με την παρ. 7 παρέχεται δικαίωμα στους υπαλλήλους της καταργήθείσης ΕΔΕΜΕΔ, να συνταξιοδοτηθούν από το ΙΚΑ στα 55 τους χρόνια και μετά από 20 έτη ασφάλισης στο τ. Ταμείο ΕΔΕΜΕΔ.

Με τον Ν. 1276/82 ο κλάδος Συντάξεων του Ταμείου Ασφαλίσεως Προσωπικού ΕΔΕΜΕΔ, συγχωνεύτηκε στο ΙΚΑ.

Σύμφωνα με την παρ. 4 του Ν. 1276/82 παρέχεται η δυνατότητα στους ασφαλισμένους του καταργούμενου Κλάδου που θα αποχωρήσουν από την εργασία τους μέχρι την 31.12.87 να επιλέξουν για τη συνταξιοδότησή τους την εφαρμογή των διατάξεων του καταργούμενου Κλάδου, αντί των διατάξεων του ΙΚΑ.

Το προσωπικό της Εταιρείας ΕΔΕΜΕΔ, η οποία διαλύθηκε την 1.12.85, ζήτησε τη συνταξιοδότησή του από το ΙΚΑ με βάση τη διάταξη του άρθρ. 9 περ. δ του Καταστατικού του τέως Ταμείου Ασφ. Προσωπικού ΕΔΕΜΕΔ, σύμφωνα με την οποία δικαίωμα σε σύνταξη έχει κάθε ασφαλισμένος μετά 10ετή υπηρεσία εάν απολυθεί λόγω καταργήσεως θέσεως, ή μετά 25ετή υπηρεσία εάν απολυθεί για λόγους μη οφειλόμενους πάντως στην υπαιτιότητα του απολυόμενου.

Επειδή ερμηνεύθηκε ότι η διάλυση της Εταιρείας δεν αποτελεί απόλυση λόγω κατάργησης θέσεως και οι ασφαλισμένοι του τ. Ταμείου δεν μπορέσουν να κάνουν χρήση των παραπάνω ευνοϊκών διατάξεων, γι' αυτό παρέχεται δυνατότητα στους μεγαλύτερους σε ηλικία υπαλλήλους των 55 ετών να συνταξιοδοτηθούν νωρίτερα από το ΙΚΑ κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων.

6. Με την παρ. 8 ερμηνεύεται το εδάφιο β της παρ. 3 του άρθρου 29 του α.ν. 1846/51.

Με το παραπάνω εδάφιο καθορίστηκαν για πρώτη φορά οι προσαυξήσεις των συνταξιούχων του ΙΚΑ για τη σύζυγο και τα άγαμα παιδιά τους. Ειδικότερα οι προσαυξήσεις για τα άγαμα παιδιά χορηγούνταν μέχρι τη συμπλήρωση του 18ου έτους της ηλικίας τους κατ' εφαρμογή της παρ. 6 του ίδιου νόμου.

Στο μεταγενέστερο ν.δ. 4104/60, με το οποίο τροποποιήθηκε το ποσοστό προσαύξησης για τη σύζυγο, δεν έγινε ανάλογη μνεία για το όριο ηλικίας μέχρι τη συμπλήρωση του οποίου, πρέπει να χορηγούνται οι προσαυξήσεις για τα άγαμα παιδιά των συνταξιούχων.

Το Συμβούλιο της Επικρατείας με την 934/87 απόφασή του έκρινε ότι επειδή στην παρ. 1 του άρθρου 6 του ν.δ. 4104/60 δεν μνημονεύθηκε το όριο ηλικίας της παρ. 6 του άρθρου 29 του α.ν. 1846/51, δεν απαιτείται πλέον για τη χορήγηση σε συνταξιούχο της προσαύξησης για τα παιδιά του, η μη συμπλήρωση από αυτά του 18ου έτους της ηλικίας τους.

Αποδοχή αυτής της ερμηνείας θα προκαλέσει τεράστια οικονομική επιβάρυνση στο Ίδρυμα, εφόσον οι συνταξιούχοι θα μπορούν να αξιώνουν τη χορήγηση προσαυξήσεων για τα άγαμα παιδιά τους, για όσο διάστημα δεν θα εργάζονται, γεγονός που είναι αδύνατο να διαπιστωθεί από τις υπηρεσίες του Ιδρύματος, αφετέρου δε μπορεί να στηρίξει και αξιώσεις για αναδρομικές παροχές.

Επειδή πρόθεση του νομοθέτη δεν ήταν σε καμμιά περίπτωση η αποσύνδεση των προσαυξήσεων για τα παιδιά από τα ισχύοντα όρια ηλικίας, συνεκτιμώμενης και της σοβαρής οικονομικής επιβάρυνσης του ΙΚΑ γι' αυτό διευκρινίζεται η περίπτωση.

7. Με την παρ. 9 το επίδομα απόλυτης αναπηρίας χορηγείται στο ποσό της συμφερότερης σύνταξης στις περιπτώσεις των διπλοσυντάξεων.

Από τις διατάξεις του άρθρου 29 παρ. 10 Α.Ν. 1846/51, όπως συμπληρώθηκε από το άρθρ. 16 παρ. 20 Ν. 4497/66 και άρθρ. 5 παρ. 12 Ν. 825/78 και του άρθρου 42 παρ. 3 Ν. 1140/81 προβλέπεται η κατά 50% προσαύξηση των καταβαλλομένων από το ΙΚΑ βασικών συντάξεων αναπηρίας και θανάτου στις περιπτώσεις που οι συνταξιούχοι έχουν ανάγκη συνεχούς επίβλεψης, περιποίησης και συμπαράστασης άλλου προσώπου (απόλυτη αναπηρία) καθώς και των συντάξεων γήρατος σε περίπτωση που η απόλυτη αναπηρία οφείλεται σε τυφλότητα.

Η προσαύξηση για απόλυτη αναπηρία χορηγείται για την κάλυψη των αυξημένων αναγκών των απόλυτα αναπήρων συνταξιούχων.

Η προσαύξηση αυτή είναι παρεπόμενη της σύνταξης παροχή και το ποσό της διαφοροποιείται κατά περίπτωση, ανάλογα με το βασικό ποσό της σύνταξης.

Στην πράξη υπάρχουν περιπτώσεις προσώπων που παίρνουν δύο συντάξεις από το ΙΚΑ (κυρίως αναπηρίας από δική τους εργασία και θανάτου) και έχουν κριθεί απόλυτα ανάπηρα. Στα πρόσωπα αυτά χορηγείται η προσαύξηση για απόλυτη αναπηρία και στις δύο συντάξεις επειδή δεν υπάρχει απαγορευτική διάταξη. Έτσι όμως δημιουργείται προνομιακή μεταχείριση αυτών των προσώπων κάτι που δεν ήταν στις προθέσεις του νομοθέτη.

Η χορήγηση στο ίδιο πρόσωπο της προσαύξησης για απόλυτη αναπηρία δύο φορές, δεν μπορεί να βρει καμιά αιτιολογία, αφού οι ανάγκες τους είναι ανάλογες με τις ανάγκες των μονοσυνταξιούχων.

8. Με την παρ. 10 χορηγείται νέα προθεσμία στους φυλακισθέντες και εκτοπισθέντες για αναγνώριση του χρόνου φυλάκισης τους στους ασφαλιστικούς οργανισμούς.

Με την παρ. 1 του άρθρου 1 του Ν.Δ. 172/74 δόθηκε η δυνατότητα στους φυλακισθέντες και εκτοπισθέντες κατά την επταετία, να αναγνωρίσουν το χρόνο φυλάκισης και εκτόπισης σαν συντάξιμο, στους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς αρμοδιότητας του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινων. Ασφαλίσεων.

Η προθεσμία της σχετικής αίτησης παρατάθηκε με το νόμο 825/78 (άρθρο 8 παρ. 3) μέχρι τις 30.6.79, με τον Ν. 1276/82 (άρθρο 14 παρ. 2) μέχρι τις 31.8.83, με το Ν. 1469/84 (άρθρο 27 παρ. 1) και με το Ν. 1654/86 μέχρι τις 24.5.87.

Επειδή όμως ορισμένοι δεν μπόρεσαν να υποβάλλουν για διάφορους λόγους, τη σχετική αίτηση γι' αυτό χορηγείται και νέα προθεσμία δύο ετών.

9. Με την παρ. 11 μειώνονται από 100 σε 80 τα ημερομίσθια που απαιτούνται για να πάρουν από το ΙΚΑ επίδομα ασθένειας οι οικοδόμοι.

Από την ισχύουσα νομοθεσία του ΙΚΑ (άρθρο 35 παρ. 1) προβλέπεται ότι, για να πάρουν οι ασφαλισμένοι επίδομα ασθένειας πρέπει να έχουν πραγματοποιήσει 100 τουλάχιστον ημέρες εργασίας κατά το προηγούμενο της ασθένειας ημερολογιακό έτος ή 100 το προηγούμενο της αναγγελίας 15μηνο.

Η κατηγορία των οικοδόμων λόγω της κάμψης των εργασιών του κλάδου αντιμετωπίζει δυσκολίες στη συμπλήρωση των παραπάνω προϋποθέσεων με αποτέλεσμα πολλοί οικοδόμοι να μη θεμελιώνουν δικαίωμα για λήψη παροχής επιδόματος ασθένειας.

Για το λόγο αυτό μειώνονται τα ημερομίσθια από 100 σε 80 με απαραίτητη όμως προϋπόθεση την πραγματοποίηση 200 τουλάχιστον τα δύο ημερολογιακά έτη τα προηγούμενα της αναγγελίας της ασθένειας ή τους τελευταίους 30 μήνες στους οποίους δεν περιλαμβάνεται το τελευταίο τρίμηνο.

10. Με την παρ. 12 μειώνονται για τους οικοδόμους από 1000 σε 500 οι ημέρες που απαιτούνται την τελευταία δεκαετία πριν από τη συνταξιοδότησή τους με τον κανονισμό των βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων εφόσον έχουν 4050 πραγματικά οικοδομικά ένσημα.

Από την περίπτωση γ' της παρ. 1 του άρθρου 2 της 101960/16.12.63 (ΦΕΚ 567/21.12.63 τ. Β') απόφαση του Υπουργού Εργασίας «περί εγκρίσεως Κανονισμού περί βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων» προβλέπεται ότι οι υπαγόμενοι στον Κανονισμό αυτό συνταξιοδοτούνται με μειωμένο όριο ηλικίας εφόσον έχουν συμπληρώσει ελάχιστο χρόνο ασφάλισης 4050 ημέρες εργασίας από τις οποίες 3240 ημέρες να έχουν διανυθεί σε βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα και απ'

αυτές οι 1000 ημέρες στην τελευταία 10ετία, πριν από τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας.

Για τους απασχολούμενους σε οικοδομικές και τεχνικές εργασίες η προϋπόθεση αυτή αποτελεί ανασταλτικό παράγοντα στη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος, λόγω των δυσχερειών που υπάρχουν στην εξεύρεση εργασίας κατά τα τελευταία χρόνια.

Έτσι πολλοί απ' αυτούς, ενώ έχουν συμπληρώσει τις χρονικές προϋποθέσεις για συνταξιοδότηση (4050 ημέρες ασφάλισης) σε οικοδομικές εργασίες δεν έχουν πραγματοποιήσει τις 1000 ημέρες εργασίας κατά την τελευταία 10ετία, πριν από τη συνταξιοδότηση τους, με αποτέλεσμα να μην δικαιούνται σύνταξη στο προβλεπόμενο για την περίπτωση όριο ηλικίας.

Γι' αυτό με τη διάταξη της παραγρ. αυτής μειώνονται οι 1000 ημέρες ασφάλισης, που απαιτούνται στην τελευταία πριν από τη συνταξιοδότηση δεκαετία ειδικά για τους απασχολούμενους σε οικοδομικές και τεχνικές εργασίες σε 500 ημέρες, εφόσον έχουν πραγματοποιήσει στις εργασίες αυτές 4050 ημέρες πραγματικής ασφάλισης.

Άρθρο 3.

1. Με τις παρ. 1 και 2 επεκτείνονται οι ευνοϊκές διατάξεις συνταξιοδότησης του ιπτάμενου προσωπικού των αεροπορικών επιχειρήσεων και στους αεροφεκαστές.

Για το ιπτάμενο προσωπικό των αεροπορικών επιχειρήσεων, που υπάγεται στην ασφάλιση του ΙΚΑ, έχει εκδοθεί το Β.Δ. 7/65 με το οποίο καθορίζονται ευνοϊκότερες προϋποθέσεις συνταξιοδότησης των προσώπων αυτών συγκριτικά με τους λοιπούς ασφαλισμένους του Ιδρύματος (πλήρη σύνταξη: 53ον έτος της ηλικίας, 4050 ημέρες εργασίας και 3.000 ώρες πτήσης. Μειωμένη σύνταξη: 48ο έτος της ηλικίας, 4050 ημέρες εργασίας και 3000 ώρες πτήσης).

Με το άρθρο 1, παρ. 16 του Ν.Δ. 4577/66 επεκτάθηκε η εφαρμογή των διατάξεων του Β.Δ. 7/65 και στο προσωπικό του Σμήνους Ανθελονοσιακού Πολέμου του Υπουργείου Υγιεινής (ιπτάμενο και τεχνικό) που απασχολείται με την καταπολέμηση από τον αέρα της ελονοσίας, εφόσον υπάγεται στην ασφάλιση του ΙΚΑ για τον Κλάδο σύνταξης.

Επειδή οι συνθήκες απασχόλησης των Χειριστών-Ψεκαστών Πολιτικής Αεροπορίας είναι όμοιες με εκείνες του προσωπικού του Σμήνους Ανθελονοσιακού Πολέμου, κρίνεται σκόπιμη, για λόγους ίσης μεταχείρισης, η επέκταση των διατάξεων του Β.Δ. 7/65 και στους χειριστές, αεροσκαφών, που απασχολούνται με αεροφεκασμούς γεωργικών εκτάσεων και καλλιεργειών, αερολίπανση, αεροπυρόσβεση, εκπαίδευση αέρος κ.λ.π. εφόσον υπάγονται στην ασφάλιση του ΙΚΑ για τον Κλάδο σύνταξης.

2. Με την παρ. 3 παρέχεται δικαίωμα μεταβίβασης της σύνταξης των φυματικών στα μέλη οικογενείας τους και για τις περιπτώσεις που ο θάνατος επήλθε πριν από τις 3.8.84.

Με τη διάταξη της παραγρ. 3 του άρθρου 13 του Ν. 1469/84 το βοήθημα τύπου σύνταξης που καταβάλλεται στους ανάπηρους φυματικούς ασφαλισμένους, μεταβιβάζεται και στα μέλη οικογενείας του βοηθηματούχου με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις που μεταβιβάζεται και η σύνταξη σε περίπτωση θανάτου συνταξιούχου με τη προϋπόθεση ότι ο βοηθηματούχος δεν έχει το χρόνο ασφάλισης που απαιτείται για τη θεμελίωση δικαιώματος σε σύνταξη από τα μέλη οικογενείας του λόγω θανάτου.

Δικαιολογητικός λόγος για τη θέσπιση της διάταξης αυτής ήταν, ότι υπάρχουν περιπτώσεις φυματικών αναπήρων, που με το επίδομά τους συντηρούν τις οικογένειες τους, οι οποίες μετά τον θάνατό τους αντιμετωπίζουν σοβαρό πρόβλημα επιβίωσης.

Η διάταξη όμως αυτή, κάλυψε τις περιπτώσεις που ο θάνατος του βοηθηματούχου έλαβε ή θα λάβει χώρα από την 3.8.1984 ημερομηνία ισχύος του Νόμου και μετά.

Επειδή δεν καλύφθηκαν περιπτώσεις φυματικών που πέθαναν πριν από την ισχύ του Νόμου, γι' αυτό ρυθμίζεται το θέμα νομοθετικά.

3. Με την παρ. 4 καθορίζεται η προθεσμία καταβολής των εισφορών από το Δημόσιο και ΝΠΔΔ προς το ΙΚΑ σε 60 ημέρες.

Με το άρθρο 26 παρ. 3 του αν. 1846/51 ορίζεται ότι ο υπόχρεος για καταβολή εισφορών πρέπει μέσα σε 30 ημέρες από τον ορισθησόμενο χρόνο να τις καταβάλει στο ΙΚΑ.

Η προθεσμία αυτή μπορεί να παραταθεί μέχρι 60 μέρες με απόφαση της τοπικής Διοικητικής Επιτροπής όταν πρόκειται για ΝΠΔΔ ή Δημόσιο και εφόσον συντρέχουν σοβαροί λόγοι.

Επειδή όμως η παραπομπή στις Τ.Δ.Ε για παράταση της προθεσμίας καταβολής των εισφορών των ΝΠΔΔ και του Δημοσίου αποτελεί μια γραφειοκρατική διαδικασία αφού στην πράξη η προθεσμία των 60 ημερών πάντα χορηγείται, για το λόγο αυτό κρίνεται σκόπιμη η νομοθετική ρύθμιση του θέματος.

4. με την παρ. 5 προβλέπεται η χορήγηση πλήρους σύνταξης στους παραπληγικούς-τετραπληγικούς που έχουν 20 χρόνια ασφάλισης.

Είναι αυτονόητο ότι οι παραπληγικοί-τετραπληγικοί που εργάζονται δεν μπορούν λόγω της σοβαρής αναπηρίας τους να συμπληρώσουν πλήρη ασφαλιστικό βίο.

Εξάλλου λόγω της μορφής της αναπηρίας τους έχουν ανάγκη ιδιαίτερων φροντίδων που για να τους παρασχεθούν χρειάζεται να τους εξασφαλισθούν τα απαραίτητα οικονομικά μέσα.

Για τους παραπάνω λόγους πρόσφατα με το Ν. 1694/1987 καθορίστηκε ότι οι παραπληγικοί-τετραπληγικοί που εργάζονται στο Δημόσιο και έχουν 20 χρόνια υπηρεσία, θα παίρνουν τη σύνταξη που αναλογεί σε 35 χρόνια συντάξιμης υπηρεσίας.

Οι ίδιοι λόγοι επιβάλλουν να ληφθεί παρόμοια μέριμνα και για τους παραπληγικούς-τετραπληγικούς που είναι ασφαλισμένοι στους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς. Έτσι με τη ρύθμιση αυτή καθορίζεται ότι εφόσον έχουν 20 χρόνια ασφάλισης ή 6000 ημέρες εργασίας συνταξιοδοτούνται χωρίς όριο ηλικίας και τους χορηγείται η σύνταξη που αντιστοιχεί σε 35 χρόνια ασφάλισης ή 10500 ημέρες εργασίας. Σε περίπτωση δε που θα τους γίνεται ο παραπάνω προνομιακός υπολογισμός της σύνταξης δεν θα τους καταβάλλεται το επίδομα απόλυτης αναπηρίας ή το χορηγούμενο επίδομα τύπου σύνταξης του ν. 1140/81.

Παρόμοια ρύθμιση έχει γίνει και στους τυφλούς με το Ν. 612/77.

Άρθρο 4.

Με το άρθρο αυτό ρυθμίζεται το θέμα της ασφάλισης των εργαζόμενων στην περιοχή του Αγίου Όρους.

Όπως είναι γνωστό η περιοχή του Αγίου Όρους είναι αυτοδιοίκητο Τμήμα του Ελληνικού Κράτους, το νομικό καθεστώς του οποίου ρυθμίζεται με τις διατάξεις του άρθρου 105 του Συντάγματος και του σε εκτέλεση όμοιων διατάξεων των προηγούμενων Συνταγμάτων, ψηφισθέντος καταστατικού χάρτη του Αγίου Όρους (Ν.Δ. 10/16.9.1926, όπως τροποποιήθηκε με το Ν. 6010/1934). Με τις διατάξεις αυτές δεν ρυθμίζονται αλλά ούτε ήταν δυνατό να ρυθμιστούν θέματα ασφάλισης στο ΙΚΑ και τα λοιπά ασφαλιστικά Ταμεία των προσώπων που εργάζονται στην περιοχή του Αγίου Όρους, γιατί η επέκταση γενικά της ασφάλισης σ' ολόκληση τη χώρα έγινε με το άρθρο τρίτο του Ν. 1305/1982.

Έτσι πρόσφατα ανέκυψε το θέμα της ασφάλισης των εργαζόμενων στην περιοχή του Αγίου Όρους το οποίο όμως εμφανίζει μια ιδιαιτερότητα που οφείλεται στους εξής δύο λόγους:

Πρώτο στο ότι οι εργαζόμενοι και στην περιοχή του Αγίου Όρους δικαιούνται χωρίς αμφιβολία, να έχουν ασφάλιση για το χρόνο της εργασίας τους στην περιοχή αυτή. Δεύτερο στο ότι η Ιερή Κοινότητα και οι ιερές Μονές του Αγίου Όρους βρίσκονται σε πλήρη αδυναμία να αποκτήσουν την κατά τις κείμενες διατάξεις της ασφαλιστικής νομοθεσίας, ιδιότητα του εργοδότη και τούτο κυρίως γιατί ο μοναχικός βίος είναι ασυμβίβαστος εξ ορισμού με την επιμέλεια κοσμικών υποθέσεων που συνεπάγονται μάλιστα και ποινικές ευθύνες, ενώ και από τα πράγματα είναι εξαιρετικά δυσχερής η επιμέλεια τέτοιων υποθέσεων (δοσοληψίες με ασφαλιστικούς φορείς, παρακολούθηση νομοθεσίας κλπ).

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού επιχειρείται μια ικανοποιητική ρύθμιση των θεμάτων αυτών.

Ειδικώτερα:

1. Με την παρ. 1 καθορίζεται ότι τα πρόσωπα που απασχολούνται στην περιοχή του Αγίου Όρους για λογαριασμό της Ιερής Κοινότητας, των Ι. Μονών και των εξαρτημάτων τους θα ασφαλίζονται στο ΙΚΑ και τους άλλους Οργανισμούς και θα καταβάλλουν οι ίδιοι στα σφαλιστικά Ταμεία το σύνολο των εισφορών ασφαλισμένου και εργοδότη, προσκομίζοντας βεβαίωση για το χρόνο απασχόλησης και το ποσό της αμοιβής. Θα έχουν δε οι ίδιοι τις ευθύνες του εργοδότη.

2. Με την παρ. 2 ορίζεται ότι το ποσό της αμοιβής που καταβάλλεται στα παραπάνω πρόσωπα περιλαμβάνεται και το ποσό της εργοδοτικής εισφοράς προς τα ασφαλιστικά Ταμεία. Εξυπακούεται ότι το ποσό που θα καταβάλλεται θα είναι πέρα της νόμιμης αμοιβής τουλάχιστον κατά το ποσό της εργοδοτικής εισφοράς.

3. Με την παρ. 3 ορίζεται ότι ο ειδικός τρόπος ασφάλισης δεν ισχύει για τους εργαζόμενους στην περιοχή του Αγίου Όρους για λογαριασμό τρίτων και ότι οι τρίτοι δεν έχουν απαίτηση κατά της Ι. Κοινότητας και των Ι. Μονών για θέματα ασφάλισης των εργαζόμενων για λογ/σμό τους στην παραπάνω περιοχή.

4. Με την παρ. 4 ορίζεται ότι η Ι. Κοινότητα, οι Ι. Μονές και τα εξαρτήματα τους απαλλάσσονται από τις υποχρεώσεις και ευθύνες των εργοδοτών, υποχρεούνται όμως να μην προβαίνουν σε ολική εξόφληση της αμοιβής των εργαζόμενων αν δεν προσκομίσουν αποδεικτικά της ασφά-

τής τους.

5. Με την παρ. 5 ορίζεται ότι με κανονισμό θα ρυθμιστούν οι όροι, οι ...ποθέσεις και οι λεπτομέρειες της ασφάλισης των εργαζομένων στην ...ιοχή του Αγίου Όρους για λογ/σμό της Ι. Κοινότητας, των Ι. Μο...ν και των εξαρτημάτων τους.

Άρθρα 5. - 9.

Με τα άρθρα 5-9 ρυθμίζονται ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά θέ...τα του προσωπικού της Ολυμπιακής Αεροπορίας και Αεροπλοΐας. Για την εξυγίανση και αποτελεσματική λειτουργία του Εθνικού Αερο...ταφορέα της χώρας μας έχουν σχεδιαστεί μέτρα τα οποία όταν ολο...ληρωθούν αναμένεται πως η Ολυμπιακή Αεροπορία θα πάψει να έχει ...οβλήματα και θα εξελιχθεί σε ευημερούσα επιχείρηση.

Ένα από τα μέτρα αυτά είναι και η ανανέωση του προσωπικού της ...τε, κατά το πρότυπο και των ξένων Εταιρειών, να πλαισιώνεται από ... και δραστήριο προσωπικό, το οποίο από τη φύση του επαγγέλματος ...αι ανάγκη να υπάρχει.

Τα παραπάνω είναι δυνατό να επιτευχθούν μόνο με την υποχρεωτική ...δο του προσωπικού μετά από ορισμένο χρόνο υπηρεσίας ή και μετά ...ό ορισμένο όριο ηλικίας. Η υποχρεωτική αυτή έξοδος για να μη απο...ίνει σε βάρος του προσωπικού πρέπει να συνδυαστεί με αντίστοιχη συ...ξιοδότησή του. Παράλληλα πρέπει να λειτουργεί και σύστημα προαι...τικής αποχώρησης από την υπηρεσία και συνταξιοδότησης, είτε με ει...ς είτε με τις γενικές προϋποθέσεις.

Ειδικότερα με το άρθρο 5 προβλέπεται η υποχρεωτική αποχώρηση ...ν ιπτάμενων φροντιστών και συνοδών της Ολυμπιακής Αεροπορίας ... η συνταξιοδότηση τους ανεξάρτητα από όριο ηλικίας ή με όριο ηλι...ας (52ο άνδρες, 50ο γυναίκες) εφ' όσον έχουν 7500 ή 5000 ημέρες ...ασίας στην Ολυμπιακή Αεροπορία αντίστοιχα. Επίσης προβλέπεται ... η προαιρετική αποχώρηση και συνταξιοδότηση των παραπάνω προ...πων εφ' όσον έχουν 5000 ημέρες εργασίες στην Ολυμπιακή Αεροπο...ία και το 44ο έτος της ηλικίας τους οι άνδρες ή το 42ο έτος οι γυναί...ες.

Παρέχεται δε στο προσωπικό αυτό προσαύξηση 50% των ημερών ...φάλισης που έχουν πραγματοποιήσει στην Ολυμπιακή Αεροπορία ...οκλειστικά για τον υπολογισμό του ποσού της σύνταξης.

Με το άρθρο 6 προβλέπεται η υποχρεωτική αποχώρηση και η συντα...οδότηση του διοικητικού, τεχνικού και λοιπού προσωπικού εδάφους ...ρίς όριο ηλικίας ή με όριο ηλικίας (57ο άνδρες - γυναίκες) εφ' όσον ...ουν πραγματοποιήσει 10.500 ή 9.000 ημέρες ασφάλισης αντίστοιχα ...ό τις οποίες 4.500 τουλάχιστον στην Ολυμπιακή Αεροπορία. Επίσης ...οβλέπεται η προαιρετική αποχώρηση και συνταξιοδότηση χωρίς όριο ...ικίας εφ' όσον έχουν πραγματοποιήσει 9.000 ή 7.500 ημέρες ασφά...ης, άνδρες - γυναίκες, από τις οποίες 4.500 ημέρες τουλάχιστον ...ην Ο.Α.

Με τις διατάξεις των άρθρων αυτών προβλέπεται διαφοροποίηση του ...ου ηλικίας συνταξιοδότησης των ιπταμένων συνοδών έναντι των ...ταμένων φροντιστών κατά δύο χρόνια και διαφοροποίηση των ημερών ...φάλισης των γυναικών που ανήκουν στο προσωπικό εδάφους έναντι ...ν ανδρών στην περίπτωση της προαιρετικής συνταξιοδότησής τους.

Οι παραπάνω διαφοροποιήσεις δεν είναι αντίθετες στη Συνταγματική ...ιταγή της ισότητας των δύο φύλων (άρθρ. 4 παρ. 2 συνταγμ.) αφού ...δαροί λόγοι συνηγορούν για τη διαφοροποίηση αυτή (άρθρ. 116 παρ. ...συνταγμ.) που είναι η φύση του επαγγέλματος και το γεγονός ότι η ...ηλικία συνταξιοδότησης ανδρών - γυναικών δε θεωρείται δυ...νής διάκριση λόγω φύλου από το κοινοτικό δίκαιο και τη νομολογία ...ν δικαστηρίων των Ευρωπαϊκών κοινοτήτων.

Εξάλλου και στο ειδικό καθεστώς του προσωπικού των αεροπορικών ...χειρήσεων το οποίο διέπει μέχρι τώρα και το προσωπικό της Ολυ...ιακής Αεροπορίας, υπάρχει διαφοροποίηση μεταξύ ανδρών - γυναι...ών ως προς τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης που δικαιολογείται από ...ς παραπάνω λόγους.

Για την αντιμετώπιση της επιβάρυνσης του ΙΚΑ από την ειδική, σύμ...ονα με τα παραπάνω, συνταξιοδότηση του προσωπικού της Ολυμπια...ς Αεροπορίας, έχει καθοριστεί, ύστερα από αναλογιστική μελέτη, ...όσθετο ασφάλιστρο για τον Κλάδο Συντάξεων (πέραν του 14,25% ...ου ισχύει γενικά) που ανέρχεται για την περίπτωση των ιπταμένων ...ντιστών - συνοδών σε ποσοστό 23,30% και για την περίπτωση του ...οσωπικού εδάφους σε ποσοστό 8,72%.

Επίσης έχει καθοριστεί ειδικό ασφάλιστρο για την εξαγορά των εκτός ...Α. ημερών ασφάλισης του προσωπικού εδάφους που ανέρχεται σε ...72% και βαρύνει:

Εξολοκλήρου την Ο.Α. ή την Ολυμπιακή Αεροπλοΐα γι' αυτούς που ...τηρούν κατά τη δημοσίευση του νόμου και αποχωρούν υποχρεω...τικά.

β) Κατά ποσοστό 5,81 την Ο.Α. και κατά 2,91 τους ασφαλισμένους που αποχωρούν προαιρετικά.

γ) Εξολοκλήρου αυτούς που θα προσληφθούν μετά τη δημοσίευση του νόμου.

Έχει προβλεφθεί ακόμη ότι οι διατάξεις της γενικής νομοθεσίας του ΙΚΑ που προβλέπουν τη συνταξιοδότηση με ευνοϊκότερους όρους ημερών ασφάλισης και ορίου ηλικίας θα έχουν εφαρμογή και το προσωπικό της Ολυμπιακής Αεροπορίας.

Σημειώνεται ότι για τη συνταξιοδότηση του προσωπικού των αεροπορικών επιχειρήσεων γενικά έχει θεσπιστεί ειδικό καθεστώς με τα Β.Δ/τα 7/1965 και 549/1968. Οι διατάξεις αυτές καθώς και εκείνες που προβλέπουν πρόσθετη εισφορά για τη συνταξιοδότηση αυτή δε θα έχουν εφαρμογή για το προσωπικό της Ολυμπιακής Αεροπορίας για το οποίο θεσπίζεται ιδιαίτερο καθεστώς.

Άρθρο 10.

Με το άρθρο 10 ρυθμίζονται θέματα της επικουρικής ασφάλισης του προσωπικού της Ολυμπιακής Αεροπορίας και Αεροπλοΐας και ειδικότερα:

Με την παρ. 1 δίδεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων για την εναρμόνιση των προϋποθέσεων συνταξιοδότησης της Επικουρικής ασφάλισης του προσωπικού της Ολυμπιακής Αεροπορίας και Αεροπλοΐας με τις προϋποθέσεις της κύριας ασφάλισής τους.

Με την παρ. 2 ορίζεται ότι το προσωπικό που αποχωρεί υποχρεωτικά σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού δικαιούται σύνταξη από το ΤΕΑΠΑΕ ανεξάρτητα από όριο ηλικίας, εφ' όσον έχει 10ετή τουλάχιστον ασφάλιση στο Ταμείο.

Με την παρ. 3 ορίζεται ότι εξαιρετικά για τους ηλεκτρολόγους και ηλεκτρονικούς της Ο.Α. και Ο.Α. οι διατάξεις που αφορούν την υποχρεωτική έξοδό τους από την υπηρεσία και τη συνταξιοδότησή τους από το ΙΚΑ θα ισχύσουν για το ΤΕΑΗΕ από τη συμπλήρωση του ελάχιστου ορίου ηλικίας που προβλέπει η νομοθεσία του Ταμείου.

Με το άρθρο αυτό ρυθμίζονται θέματα παροχών αναπηρίας και ασθενείας του ΙΚΑ.

Το ΙΚΑ αποτελεί τον κύριο ασφαλιστικό φορέα που καλύπτει τα 80% περίπου των εργαζομένων της χώρας.

Μεταξύ των παροχών του ΙΚΑ σημαντικότατες για τους ασφαλισμένους είναι οι παροχές για ασθένεια - αναπηρία.

Ένα τρίτο περίπου από το σύνολο των συνταξιούχων του ΙΚΑ είναι σήμερα συνταξιούχοι αναπηρίας. Η προϋπολογιστική δαπάνη για τις παραπάνω συντάξεις ανέρχεται σε 90 δις δρχ. περίπου για το 1987.

Εξάλλου για επιδόματα ασθένειας το ΙΚΑ προβλέπεται να δαπανήσει 12,5 δις δρχ. περίπου μέσα στο 1987.

Όπως είναι ευρύτερα γνωστό, ένα μεγάλο μέρος αυτών των 100 και πλέον δις δρχ. συνολικά, δεν ανταποκρίνεται σε κάλυψη πραγματικών καταστάσεων αναπηρίας ή ασθένειας. Είναι αποτέλεσμα λύσεων ευκολίας, ή πιέσεων, ή της όποιας προσπάθειας να καλυφθούν κενά του συστήματος πρόνοιας.

Παράλληλα όμως υπάρχουν περιπτώσεις ατόμων που ενώ δικαιούνται κάποιας σύνταξης αναπηρίας ή προνοιακής παροχής, δεν καλύπτονται από το σύστημα παροχών, όπως λειτουργεί σήμερα στην πράξη. Οι σοβαρές ατέλειες και αδυναμίες του συστήματος αυτού, δημιουργούν πολλές καταστάσεις άνισης μεταχείρισης και κοινωνικής αδικίας. Επιπλέον οι δυνατότητες συναλλαγής που επιτρέπει το σύστημα που ισχύει για την αναγνώριση των παραπάνω παροχών αναπηρίας, δημιουργεί σοβαρά κοινωνικά προβλήματα, αφού επιτρέπει τον χωρίς εργασιακό αντίχρυσμα προσπορισμό εισοδήματος.

Δαπανώνται έτσι πολλές δεκάδες δις δρχ. που θα μπορούσαν να κατευθυνθούν σε βελτίωση των ευρύτερων παροχών του ΙΚΑ και παράλληλα να καλύψουν δίκαια και αντικειμενικά τον πραγματικά δικαιούχο ανάπηρο και ασφαλισμένο.

Η διατήρηση του ίδιου συστήματος παροχών που δεν ανταποκρίνεται στην ασφαλιστική πραγματικότητα και έχει τις παραπάνω συνέπειες, είναι σαφές ότι δε θα πρέπει να συνεχιστεί.

Γι' αυτό προτείνονται:

α) Για τις συντάξεις αναπηρίας:

καθιερώνονται τρεις κατηγορίες συντάξεων,

– πλήρους αναπηρίας (ποσοστό ανατομοφυσιολογικής βλάβης που επιφέρει ασφαλιστική αναπηρία 67%),

– μερικής αναπηρίας (ποσοστό ανατομοφυσιολογικής βλάβης με ασφαλιστική αναπηρία 50%),

– ειδικό επίδομα σε άτομα ηλικίας άνω των 55 ετών (ποσοστό ανα-

τομοφυσιολογικής βλάβης που επιφέρει ασφαλιστική αναπηρία 33.3%).

β) Οι παροχές για ασθένεια βελτιώνονται ως εξής:

– αυξάνεται ο χρόνος επιδότησης λόγω ασθένειας από 360 μέρες που είναι σήμερα σε 720, για όσους ασφαλισμένους έχουν πραγματοποιήσει 1.500 τουλάχιστον ημέρες εργασίας στην ασφάλιση (χρονικές προϋποθέσεις αναπηρίας).

– το επίδομα ασθένειας για όσους ασφαλισμένους έχουν πραγματοποιήσει 100 ημερομίσθια στην ασφάλιση, καταβάλεται για 6 μήνες.

– το επίδομα αυτό χορηγείται για 1 χρόνο στους ασφαλισμένους που έχουν 300 ημερομίσθια στην ασφάλιση.

Οι δύο τελευταίες προϋποθέσεις χορήγησης του επιδόματος ισχύουν και σήμερα.

– τέλος το επίδομα ασθένειας που χορηγείται καθορίζεται σύμφωνα με την ασφαλιστική κλάση του ασφαλισμένου όπως ισχύει και σήμερα, με εξαίρεση τις πρώτες 15 μέρες που ακολουθούν το τριήμερο αποχής λόγω ασθένειας, για τις οποίες καταβάλλεται ποσό που ανέρχεται στο 50% του επιδόματος ασθένειας.

Ειδικότερα:

1. Με την παρ. 1 της προτεινόμενης διάταξης δίνεται η έννοια του ανάπηρου ο οποίος δικαιούται πλήρους σύνταξης ή σύνταξης μερικής αναπηρίας ίσης με το 75% της σύνταξης που του αναλογεί (εδάφια πρώτο και δεύτερο).

Με το τρίτο εδάφιο της ίδιας παραγράφου καθιερώνεται για πρώτη φορά σύνταξη μερικής αναπηρίας ίση με το 50% της σύνταξης που αναλογεί σε ασφαλισμένους που έχουν συμπληρώσει το 55ο έτος της ηλικίας τους και έχουν αναπηρία τουλάχιστον 33.3% γιατί τα άτομα αυτά λόγω ηλικίας, δε θεωρούνται επαγγελματικώς αναπροσαρμόσιμα.

2. Με την παρ. 2 καθορίζονται οι προϋποθέσεις για την επιμήκυνση του χρόνου επιδότησης για ασθένεια από 360 σε 720 μέρες.

3. Με την παρ. 3 ρυθμίζεται το θέμα παροχής επιδόματος ασθένειας για τις πρώτες 15 μέρες που ακολουθούν το προαναφερόμενο τριήμερο αποχής λόγω ασθένειας για το οποίο σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν, δεν καταβάλλεται καμιά παροχή από το ΙΚΑ.

4. Με την παρ. 4 καθορίζεται το ύψος του επιδόματος ασθένειας για το παραπάνω 15νθήμερο.

5. Με την παρ. 5 προβλέπεται η αύξηση του χρόνου της επιδότησης από 360 σε 720 μέρες για την ίδια ασθένεια όταν συντρέχουν οι προϋποθέσεις που καθορίζονται στην παραπάνω παρ. 2 του προτεινόμενου άρθρου.

Άρθρο 12.

Με το άρθρο αυτό τροποποιούνται και συμπληρώνονται ορισμένες διατάξεις του νόμου 1358/83 για την αναγνώριση του χρόνου της στρατιωτικής υπηρεσίας και ειδικότερα:

1. Με την παράγραφο 1 αντικαθίσταται η παράγραφος 4 του άρθρου 1 του νόμου 1358/83.

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής ορίζουν ότι οι διατάξεις του νόμου 1358/83 δεν εφαρμόζονται σε φορείς κύριας ασφάλισης σε περίπτωση που χορηγούν σύνταξη σύμφωνα με τις διατάξεις που προβλέπουν τη συνταξιοδότηση των δημοσίων πολιτικών υπαλλήλων.

Η ρύθμιση αυτή έγινε διότι οι υπάλληλοι των περισσοτέρων ΝΠΔΔ όπως του ΙΚΑ και άλλων ασφαλιστικών οργανισμών συνταξιοδοτούνται από το ΙΚΑ ή άλλους οργανισμούς κύριας ασφάλισης με τις διατάξεις συνταξιοδότησης των δημοσίων υπαλλήλων και όχι με τις διατάξεις που συνταξιοδοτούνται οι άλλοι ασφαλισμένοι των οργανισμών αυτών, διότι από τις διατάξεις συνταξιοδότησης των δημοσίων υπαλλήλων προβλέπεται ότι ο χρόνος της στρατιωτικής υπηρεσίας που αναγνωρίζεται υπολογίζεται για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος χωρίς περιορισμούς, ενώ με τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 1358/83 υπολογίζεται για τη θεμελίωση του δικαιώματος με ορισμένες προϋποθέσεις (συμπλήρωση του 58ου έτους της ηλικίας τους πραγματοποίηση 3600 ημερών εργασίας).

Με την ισχύουσα διάταξη δεν εξαιρέθηκαν οι οργανισμοί επικουρικής ασφάλισης οι οποίοι ασφαλίζουν δημοσίους υπαλλήλους και υπαλλήλους ΝΠΔΔ οι οποίοι συνταξιοδοτούνται για κύρια σύνταξη σύμφωνα με τις διατάξεις συνταξιοδότησης των δημοσίων υπαλλήλων.

Έτσι, ενώ οι υπάλληλοι αυτοί θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα στο δημόσιο και σε φορείς κύριας ασφάλισης με την αναγνώριση του χρόνου της στρατιωτικής υπηρεσίας, δεν είναι δυνατό να θεμελιώσουν δικαίωμα στους φορείς επικουρικής ασφάλισης.

Την ανισότητα αυτή επιδιώκει να καλύψει η προτεινόμενη διάταξη η οποία συμπληρώνει την παράγρ. 4 του άρθρου 1 του νόμου 1358/83, ώστε οι διατάξεις του νόμου 1358/83 να μην εφαρμόζονται στους φορείς επικουρικής ασφάλισης που ασφαλίζουν πρόσωπα τα οποία συνταξιοδοτούνται για κύρια σύνταξη από το δημόσιο ή από φορείς που χορηγούν σύνταξη σύμφωνα με τις διατάξεις συνταξιοδότησης των δημοσίων υπαλλήλων, εφ' όσον βέβαια στη νομοθεσία τους υπάρχουν διατάξεις που να προβλέπουν την αναγνώριση του χρόνου της στρατιωτικής υπηρεσίας, οπότε η αναγνώριση γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές.

2. Με την περίπτωση α της παραγράφου 2 δίνεται το δικαίωμα σε εκείνα από τα πρόσωπα της προηγούμενης παραγράφου που έχουν αποχωρήσει από την υπηρεσία τους πριν από την ισχύ του νόμου και έχουν θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα από το Δημόσιο μετά την 1.1.86 χωρίς όμως να έχουν συνταξιοδοτηθεί και από τα επικουρικά Ταμεία, να μπορούν να αναγνωρίσουν χρόνο στρατιωτικής υπηρεσίας για να θεμελιώσουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα και από τα Ταμεία αυτά, σύμφωνα με τις καταστατικές διατάξεις τους περί στρατιωτικής υπηρεσίας.

Με την περίπτωση β της παρ. 2 δίνεται το δικαίωμα στα πρόσωπα της περιπτ. α της παραγρ. 2 να εξαγοράσουν τη στρατιωτική τους υπηρεσία ή σε όσους έχουν εξαγοράσει μέρος αυτής να εξαγοράσουν το υπόλοιπο ύστερα από αίτηση τους που θα γίνει μετά την έναρξη ισχύος του νόμου και θα υπολογίζεται η εισφορά στις αποδοχές που είχαν κατά την έξοδό τους από την υπηρεσία όπως αυτές έχουν διαμορφωθεί κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης.

3. Με την παράγραφο 3 προστίθεται περίπτωση δ' στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 2 του νόμου 1358/83.

Με τη διάταξη αυτή επιδιώκεται να ρυθμισθεί το θέμα της εξεύρεσης των αποδοχών στις οποίες θα καταβάλλεται η εισφορά για την αναγνώριση του χρόνου της στρατιωτικής υπηρεσίας από τους ασφαλισμένους του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Εργατοτεχνιτών Δομικών και Ξυλουργικών Εργασιών.

Οι διατάξεις της περίπτωσης α της παραγράφου 3 του άρθρου 2 του νόμου 1358/83 ορίζουν ότι, η εισφορά για την αναγνώριση του χρόνου υπηρεσίας των ασφαλισμένων σε οργανισμούς που ασφαλίζουν μισθωτούς, υπολογίζεται στις αποδοχές που έπαιρνε ο ασφαλισμένος κατά τον τελευταίο μήνα πριν από την υποβολή της αίτησης, κατά τον οποίο είχε πλήρη απασχόληση.

Το Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Εργατοτεχνιτών Δομικών και Ξυλουργικών Εργασιών αντιμετωπίζει μεγάλη δυσκολία για να βρει τις αποδοχές των ασφαλισμένων του επειδή στις περισσότερες περιπτώσεις δεν υπάρχουν στοιχεία για την απασχόλησή τους.

Γι' αυτό και μέχρι το Ταμείο να ολοκληρώσει τις εργασίες που απαιτούνται για την ασφαλιστική τακτοποίηση των ασφαλισμένων του, κρίθηκε σκόπιμο να μην υπολογίζεται η εισφορά για την αναγνώριση του χρόνου της στρατιωτικής υπηρεσίας στις αποδοχές του τελευταίου μήνα πλήρους απασχόλησης αλλά στο κατώτατο όριο αποδοχών που προβλέπεται από τις οικείες συλλογικές συμβάσεις εργασίας για την αμοιβή των εργατοτεχνιτών οικοδόμων ή από τις αποφάσεις του Διαιτητικού Δικαστηρίου.

Με τον τρόπο αυτό απλουστεύεται η διαδικασία και γίνεται γρήγορη η εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων ώστε να αποφεύγονται οι διαμαρτυρίες και οι προστριβές μεταξύ των ασφαλισμένων και του Ταμείου.

Το θέμα αυτό ρυθμίζει η προτεινόμενη διατάξη.

4. Με την παράγραφο 4 ρυθμίζεται το θέμα που αναφέραμε προηγουμένως για το χρονικό διάστημα από την ισχύ του νόμου 1358/83 (24.5.83) μέχρι σήμερα, διότι το Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Εργατοτεχνιτών Δομικών και Ξυλουργικών Εργασιών, από την ισχύ του νόμου 1358/83 μέχρι και σήμερα υπολόγιζε την εισφορά για την αναγνώριση του χρόνου της στρατιωτικής υπηρεσίας στο 25πλάσιο του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη και όχι στις αποδοχές του τελευταίου μήνα πλήρους απασχόλησης του ασφαλισμένου.

Με τη ρύθμιση αυτή νομιμοποιείται η αναγνώριση του χρόνου της στρατιωτικής υπηρεσίας των ασφαλισμένων του Ταμείου από την ισχύ του νόμου 1358/83 μέχρι και την ισχύ των διατάξεων του προτεινόμενου νόμου.

5. Με την παράγραφο 5 αντικαθίσταται το άρθρο 3 του νόμου 1358/83. Με τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 1358/83 (ΦΕΚ 64 Α') δόθηκε το δικαίωμα στους ασφαλισμένους των Ασφαλιστικών Οργανισμών να αναγνωρίσουν ως χρόνο ασφάλισης το χρόνο της στρατιωτικής τους υπηρεσίας.

Το ίδιο δικαίωμα δόθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 3 του νόμου αυτού και στους συνταξιούχους οι οποίοι συνταξιοδοτήθηκαν πριν από την ισχύ του νόμου (24.5.83). Συνεπώς αυτοί που συνταξιοδοτήθηκαν μετά την ισχύ του νόμου έχασαν το δικαίωμα αυτό.

Σκοπός των διατάξεων του άρθρου 3 του νόμου με τις οποίες αποκλείσθηκαν όσοι έγιναν συνταξιούχοι μετά την ισχύ του, ήταν να παρακινηθούν οι ενδιαφερόμενοι για να μεριμνούν κατά το χρόνο που είναι

ήμα εργαζόμενοι να αναγνωρίζουν το χρόνο της στρατιωτικής τους υπηρεσίας.

Αν και δόθηκε ευρεία δημοσιότητα στις διατάξεις του νόμου, πολλοί διαφερόμενοι δε φρόντισαν να ασκήσουν έγκαιρα το δικαίωμα τους και έτσι δεν μπόρεσαν να αναγνωρίσουν το χρόνο της στρατιωτικής τους υπηρεσίας. Γι' αυτό με τις διατάξεις της παραγρ. 5 του άρθρου 23 του ν. 539/1985 (ΦΕΚ 64 Α') ρυθμίστηκε το θέμα των συνταξιούχων που είχαν υποβάλει αίτηση μετά τη συνταξιοδότησή τους και θεωρήθηκε ότι ασκήσαν εμπρόθεσμα το δικαίωμά τους και επιπλέον δόθηκε προθεσμία 30 ημερών σε όσους δεν είχαν υποβάλει καθόλου αίτηση για την αναγνώριση του χρόνου. Η προθεσμία αυτή έληξε την 5.6.1985.

Ήδη μετά τη λήξη της προθεσμίας αυτής πολλοί συνταξιούχοι υποβάλουν αιτήματα για παράσταση της προθεσμίας επειδή δεν υπέβαλαν αίτηση για την αναγνώριση του χρόνου αυτού μέσα στην ορισθείσα προθεσμία και έτσι έχασαν το δικαίωμά τους.

Επειδή το φαινόμενο αυτό θα επαναλαμβάνεται συνεχώς κρίνεται σκόπιμο να τεθεί πάγια διάταξη με την οποία θα δίνεται το δικαίωμα για την αναγνώριση του παραπάνω χρόνου σ' αυτούς που έγιναν συνταξιούχοι μετά τη δημοσίευση του νόμου 1358/83 χωρίς να τάσσεται προθεσμία για την υποβολή της αίτησης, όπως γίνεται και για όσους συνταξιοδοτήθηκαν πριν από την ισχύ του νόμου αυτού.

Τα παραπάνω θέματα επιδιώκει να ρυθμίσει η παράγραφος 5 του προτεινόμενου άρθρου με το οποίο τροποποιούνται οι διατάξεις του άρθρου 3 του ν. 1358/83, ως εξής:

α) Η παρ. 1 του άρθρου 3 ορίζει ότι δικαίωμα αναγνώρισης του χρόνου της στρατιωτικής υπηρεσίας έχουν και οι συνταξιούχοι ανεξάρτητα με το χρόνο της συνταξιοδότησής τους.

Επίσης ορίζεται ότι:

αα) Οι συνταξιούχοι του ΙΚΑ και των οργανισμών κύριας ασφάλισης μισθωτών για τους οποίους ο υπολογισμός ή ο ανακαθορισμός του ποσού της σύνταξης γίνεται με ασφαλιστικές κλάσεις, θα καταβάλουν για την εξαγορά κάθε μήνα αναγνωριζόμενου χρόνου το άθροισμα της εισφοράς ασφαλισμένου και εργοδότη (14,25%) του Κλάδου Σύνταξης του ΙΚΑ που θα υπολογίζεται στο 25πλάσιο του τεκμαρτού ημερομισθίου της ασφαλιστικής κλάσης απονομής της σύνταξης, που θα ισχύει κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης για αναγνώριση. Σημειώνεται ότι: η ισχύουσα διάταξη ορίζει ότι η εισφορά 14,25% υπολογίζεται στο 25πλάσιο του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη. Ήδη, με τη νέα διάταξη προτείνεται να υπολογίζεται η εισφορά 14,25% στο 25πλάσιο του τεκμαρτού ημερομισθίου της ασφαλιστικής κλάσης απονομής της σύνταξης, διότι στο ποσό αυτό θα υπολογισθεί και η προσαύξηση του ποσού της σύνταξης από την αναγνώριση του χρόνου.

ββ) Οι συνταξιούχοι των οργανισμών κύριας ασφάλισης που ασφαλίζουν αυτοτελώς απασχολουμένους για τους οποίους ο υπολογισμός και ανακαθορισμός του ποσού της σύνταξης γίνεται με ή χωρίς ασφαλιστικές κλάσεις ή μισθωτούς που ο υπολογισμός και ο ανακαθορισμός του ποσού της σύνταξης δε γίνεται με ασφαλιστικές κλάσεις, θα καταβάλουν για την εξαγορά κάθε μήνα αναγνωριζόμενου χρόνου το άθροισμα της εισφοράς ασφαλισμένου και εργοδότη (14,25%) του Κλάδου Σύνταξης του ΙΚΑ που θα υπολογίζεται στο 25πλάσιο του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη που θα ισχύει κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης. Σημειώνεται ότι οι διατάξεις αυτές ισχύουν και σήμερα.

γγ) Οι συνταξιούχοι των οργανισμών Επικουρικής Ασφάλισης μισθωτών για τους οποίους ο υπολογισμός του ποσού της σύνταξης και ο ανακαθορισμός του γίνεται με ασφαλιστικές κλάσεις θα καταβάλουν για την εξαγορά κάθε μήνα αναγνωριζόμενου χρόνου την εισφορά που προβλέπεται από τη νομοθεσία του κάθε οργανισμού για την αναγνώριση πλασματικού χρόνου που υπολογίζεται στο 25πλάσιο του τεκμαρτού ημερομισθίου της ασφαλιστικής κλάσης απονομής της σύνταξης, όπως ισχύει κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης για την αναγνώριση. Αν δεν προβλέπεται τέτοια αναγνώριση θα καταβάλουν το άθροισμα της εισφοράς ασφαλισμένου και εργοδότη που θα υπολογίζεται στο 25πλάσιο του τεκμαρτού ημερομισθίου της ασφαλιστικής κλάσης απονομής της σύνταξης που θα ισχύει κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης.

Με τη ρύθμιση αυτή μειώνεται η εισφορά των συνταξιούχων της κατηγορίας αυτής από 14,25% που καταβάλλεται σήμερα στο 25πλάσιο του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη, στο ποσοστό εισφοράς που προβλέπεται από τη νομοθεσία του κάθε οργανισμού επικουρικής ασφάλισης που είναι μικρότερο, επειδή κρίθηκε ότι οι συνταξιούχοι της κατηγορίας αυτής δεν πρέπει να καταβάλουν εισφορά μεγαλύτερη απ' αυτήν που καταβάλουν για την αναγνώριση οποιουδήποτε άλλου χρόνου.

δδ) Οι συνταξιούχοι των οργανισμών Επικουρικής Ασφάλισης που ασφαλίζουν αυτοτελώς απασχολουμένους για τους οποίους ο υπολογισμός και ανακαθορισμός του ποσού της σύνταξης γίνεται με ή χωρίς ασφαλιστικές κλάσεις ή μισθωτούς που ο υπολογισμός και ο ανακαθορισμός του ποσού της σύνταξης δε γίνεται με ασφαλιστικές κλάσεις, θα καταβάλουν για την εξαγορά κάθε μήνα αναγνωριζόμενου χρόνου εισφορά 8% που υπολογίζεται στο 25πλάσιο του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη που ισχύει κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης.

Με τη ρύθμιση αυτή μειώνεται η εισφορά των συνταξιούχων της κατηγορίας αυτής από 14,25% που καταβάλεται σήμερα σε 8%, επειδή κρίθηκε ότι οι συνταξιούχοι της κατηγορίας αυτής δεν πρέπει να καταβάλουν εισφορά μεγαλύτερη από την εισφορά που καταβάλλεται για την υποχρεωτική τους ασφάλιση.

β) Η παράγραφος 2 επαναλαμβάνει τις ισχύουσες διατάξεις χωρίς καμιά τροποποίηση.

γ) Η παράγραφος 3 επαναλαμβάνει τις ισχύουσες διατάξεις της παραγράφου 3 που προστέθηκε στο άρθρο 3 του ν. 1358/83 με το άρθρο 23 παρ. 4 του νόμου 1539/85 (ΦΕΚ 64 Α') τροποποιούμενες μόνο στο δεύτερο εδάφιο και στο σημείο που αναφέρονται στους μισθωτούς του ΙΚΑ και των Οργανισμών που ασφαλίζουν μισθωτούς που ο υπολογισμός του ποσού της σύνταξης τους γίνεται με ασφαλιστικές κλάσεις, ώστε για την προσαύξηση του ποσού της σύνταξής τους να λαμβάνεται υπόψη ο τεκμαρτός μηνιαίος μισθός της ασφαλιστικής κλάσης με βάση τον οποίον υπολογίσθηκε το ποσό της σύνταξης, όπως όμως ο μισθός αυτός έχει διαμορφωθεί κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης για αναγνώριση του χρόνου της στρατιωτικής υπηρεσίας.

Σημειώνεται ότι οι διατάξεις της παραγράφου 3 θεσπίστηκαν για να προστατευθούν τα συμφέροντα τόσο των ασφαλισμένων όσο και των ασφαλιστικών οργανισμών και κρίθηκε δίκαιο να προσαυξάνεται η σύνταξη του συνταξιούχου που αναγνωρίζει χρόνο στρατιωτικής υπηρεσίας, αλλά η προσαύξηση αυτή θα υπολογίζεται με βάση τα ποσά στα οποία υπολογίσθηκε η εισφορά για την αναγνώριση του χρόνου και όχι στις αποδοχές που είχε πριν από τη συνταξιοδότησή του.

Η ρύθμιση αυτή απλοποιεί και τη διαδικασία του υπολογισμού του ποσού της προσαύξησης.

Για τους μισθωτούς όμως του ΙΚΑ και των Οργανισμών Κύριας και Επικουρικής Ασφάλισης που ο υπολογισμός του ποσού της σύνταξης γίνεται με ασφαλιστικές κλάσεις είναι προσδιορισμένο το ποσό της σύνταξης που αντιστοιχεί σε κάθε κλάση ανάλογα με τις ημέρες εργασίας του ασφαλισμένου.

Γι' αυτό συμπληρώνονται οι διατάξεις της παρ. 3 στο σημείο αυτό ώστε να λαμβάνεται μεν υπόψη ο τεκμαρτός μισθός της κλάσης στην οποία ανήκει ο συνταξιούχος αλλά του χρόνου κατά τον οποίο υποβάλει την αίτηση για την αναγνώριση του χρόνου και όχι ο μισθός του χρόνου της συνταξιοδότησης.

6. Με την παρ. 6 ρυθμίζεται ο τρόπος υπολογισμού των εισφορών για την εξαγορά της στρατιωτικής υπηρεσίας των μισθωτών που ασφαλίζονται σε ταμεία αυτοτελώς απασχολούμενων.

Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 2 του Ν. 1358/83 (ΦΕΚ 64 Α') η εισφορά που καταβάλλουν οι μισθωτοί για την αναγνώριση της στρατιωτικής τους υπηρεσίας υπολογίζεται σε ποσοστό 14,25% πάνω στις αποδοχές τους.

Επίσης οι ελεύθεροι επαγγελματίες, εφ' όσον δεν ανήκουν σε ασφαλιστικές κατηγορίες, για την αναγνώριση του χρόνου της στρατιωτικής τους υπηρεσίας καταβάλλουν εισφορά που υπολογίζεται στο ίδιο παραπάνω ποσοστό, πάνω στις αποδοχές, στις οποίες υπολογίζεται και η τακτική μηνιαία εισφορά που οφείλουν στο ταμείο τους για τον Κλάδο Σύνταξης.

Έτσι, σε ορισμένους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς στους οποίους ασφαλίζονται κατά κύριο λόγο αυτοαπασχολούμενα πρόσωπα, αλλά και μισθωτοί (ΤΣΑΥ, ΤΣΜΕΔΕ κ.λπ.), η εξαγορά του χρόνου της στρατιωτικής υπηρεσίας γίνεται κατά τρόπο διάφορο για τις δύο αυτές κατηγορίες που ασφαλίζονται στο ίδιο ταμείο και αποκτούν συνταξιοδοτικά δικαιώματα με τις ίδιες προϋποθέσεις.

Συγκεκριμένα, οι μισθωτοί που οι αποδοχές τους είναι μεγαλύτερες από τη βάση υπολογισμού της τακτικής εισφοράς τους, καταβάλλουν, για την αναγνώριση του χρόνου της στρατιωτικής τους υπηρεσίας, μεγαλύτερο ποσό εισφοράς από τους ελεύθερους επαγγελματίες, διότι το ποσοστό της εισφοράς (14,25%) υπολογίζεται στις αποδοχές που λαμβάνουν και όχι στη βάση υπολογισμού της εισφοράς τους που είναι κατά κανόνα οι αποδοχές δημοσίου υπαλλήλου.

Επειδή η διάκριση αυτή αποτελεί άνιση μεταχείριση μεταξύ προσώπων που υπάγονται στο ίδιο ασφαλιστικό καθεστώς και με τον αναγνωριζόμενο χρόνο προσαυξάνουν τη σύνταξή τους με τα ίσια ποσά, κρίνεται σκόπιμο να τροποποιηθεί η σχετική διάταξη, έτσι ώστε οι μισθωτοί που ασφαλίζονται σε Ασφαλιστικούς Οργανισμούς αυτοαπασχολούμενων προσώπων, να καταβάλλουν για την αναγνώριση της στρατιωτικής

τους υπηρεσίας τα ίδια ποσά εισφορών που καταβάλλουν και οι ελεύθεροι επαγγελματίες που ασφαλίζονται στον ίδιο Ασφαλιστικό Οργανισμό.

Άρθρο 13.

Με το άρθρο αυτό παρέχεται η δυνατότητα στους συντάκτες τύπου ν' αναγνωρίσουν στο ΤΑΙΣΥΤ χρόνο παράλληλης ασφάλισής τους στο ΤΣΠΕΑΘ.

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν.1469/84 ασφαλίσθηκαν στο Ταμείο Συντάξεων Προσωπικού Εφημερίδων Αθηνών και Θεσσαλονίκης (ΤΣΠΕΑΘ) οι συντάκτες που απασχολούνται στη Γενική Γραμματεία Τύπου. Μερικοί από τους συντάκτες αυτούς, ασφαλίζονται και στο Ταμείο Ασφαλίσεως Ιδιοκτητών Συντακτών και Υπαλλήλων Τύπου (ΤΑΙΣΥΤ) για άλλη εργασία. Επειδή οι συντάκτες αυτοί ευρίσκονται σε προχωρημένη ηλικία δε θα μπορέσουν να θεμελιώσουν αυτοτελές συνταξιοδοτικό δικαίωμα στο ΤΣΠΕΑΘ. Γι' αυτό και για να μη χαθεί ο χρόνος ασφάλισής τους στο ΤΣΠΕΑΘ ο οποίος δεν μπορεί να προσμετρηθεί από το ΤΑΙΣΥΤ διότι είναι χρόνος παράλληλης ασφάλισης, κρίθηκε δίκαιο να λαμβάνεται τουλάχιστο υπόψη για την προσαύξηση του ποσού της σύνταξής τους, ύστερα από αίτησή τους μέσα σε προθεσμία δύο (2) μηνών που αρχίζει από τη δημοσίευση του νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Εκτός αυτού όταν οι συντάκτες αυτοί διακόψουν την ασφάλισή τους στο ΤΑΙΣΥΤ δεν έχουν ασφαλιστική κάλυψη για τους κλάδους επικούρισης και Ασθένειας του Ταμείου αυτού.

Έτσι προτείνεται να διακοπεί η ασφάλισή τους στο ΤΣΠΕΑΘ και να συνεχισθεί στο ΤΑΙΣΥΤ.

Η εισφορά εργοδότη για τον κλάδο κύριας ασφάλισης των παραπάνω προσώπων για την απασχόλησή τους στη Γενική Γραμματεία Τύπου και Πληροφοριών ορίζεται σε ποσοστό 9% επί του συνόλου των μηνιαίων αποδοχών και για τους άλλους κλάδους ασφάλισης η ίδια που προβλέπεται από τη νομοθεσία του ΤΑΙΣΥΤ.

Η εισφορά του ασφαλισμένου για όλους τους κλάδους ασφάλισης είναι αυτή που προβλέπεται από τη νομοθεσία του ΤΑΙΣΥΤ.

Οι εισφορές που καταβλήθηκαν στο ΤΣΠΕΑΘ για την ασφάλισή τους θα αποδοθούν στο ΤΑΙΣΥΤ, εφάπαξ μέσα σε προθεσμία τριών (3) μηνών από την ημερομηνία που ο ενδιαφερόμενος θα δηλώσει ότι υπάγεται στην ασφάλιση του ΤΑΙΣΥΤ.

2. Επίσης με την παρ. 3 κρίθηκε αναγκαίο να αντιμετωπισθεί και το θέμα του χρόνου προϋπηρεσίας των υπαλλήλων του Ταμείου που μετατάχθηκαν σ' αυτό από άλλους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς.

3. Με την παράγρ. 4 παρέχεται η δυνατότητα στους ασφαλισμένους του Ταμείου Ασφαλίσεως Ιδιοκτητών Συντακτών και Υπαλλήλων Τύπου (ΤΑΙΣΥΤ) να αναγνωρίσουν το χρόνο της απασχόλησής τους μέχρι πέντε (5) ετών σε εργασίες που ασφαλίζονται στο Ταμείο αυτό. Ο χρόνος που αναγνωρίζεται θεωρείται χρόνος πραγματικής ασφάλισης για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος λόγω γήρατος.

Για την αναγνώριση θα καταβάλλεται εισφορά 15% που θα υπολογίζεται στις αποδοχές που παίρνει ο ασφαλισμένος κατά το χρόνο που υποβάλει την αίτηση για αναγνώριση. Το ποσό της εξαγοράς θα εξοφλείται είτε εφάπαξ, είτε σε ισόποσες μηνιαίες δόσεις που είναι ίσες με τον αριθμό των μηνών που αναγνωρίζονται.

4. Με την παρ. 5 επιδιώκεται η ασφαλιστική κάλυψη των συντακτών των ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών σταθμών, μετά τη συγχώνευση της ΕΡΤ 1 και ΕΡΤ 2 σε ενιαίο φορέα με την επωνυμία «Ελληνική Ραδιοφωνία Τηλεόραση Α.Ε.».

Άρθρο 14.

Με το άρθρο αυτό καθορίζεται η διαδικασία είσπραξης των εισφορών ασφαλισμένων και εργοδοτών του ΤΑΙΣΥΤ.

Το Ταμείο Ασφάλισης Ιδιοκτητών Συντακτών και Υπαλλήλων Τύπου (ΤΑΙΣΥΤ) ιδρύθηκε το έτος 1940 με τον α.ν.2176/40.

Στην ασφάλιση του Ταμείου υπάγονται οι ιδιοκτήτες, οι συντάκτες και οι υπάλληλοι των επαρχιακών εφημερίδων και περιοδικών.

Στη νομοθεσία του Ταμείου δεν υπάρχουν διατάξεις που να καθορίζουν τη διαδικασία για την είσπραξη των εισφορών των ασφαλισμένων και των εργοδοτών καθώς και την κατοχύρωση των δικαιωμάτων του Ταμείου στις περιπτώσεις που καθυστερεί η απόδοση των εισφορών αυτών.

Γι' αυτό κρίνεται απαραίτητη η θέσπιση σχετικής διάταξης, ώστε οι καθυστερούμενες εισφορές να εισπράττονται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων.

Τίτλοι για την αναγκαστική είσπραξη των εισφορών θα είναι οι βεβαιώσεις των αρμοδίων οργάνων του Ταμείου που θα εκδίδονται με βάση τις μισθολογικές καταστάσεις των εργοδοτών, ή συγκεντρωτικές βεβαιωτικές καταστάσεις και πράξεις καταλογισμού των ίδιων αυτών οργάνων.

Άρθρο 15.

Με το άρθρο αυτό συγχωνεύεται το ΤΑΧΜΑ στο Ταμείο Εμπόρων.

1. Το Ταμείο Ασφαλίσεως Μεσιτών, Αντικρυστών και υπαλλήλων του Χρηματιστηρίου Αξιών Αθηνών, ιδρύθηκε με το από 20.6. Ν.Δ/γμα του 1935.

Στην ασφάλισή του υπάγονταν οι Χρηματιστές, οι Μεσίτες και οι Αντικρυστές, οι υπάλληλοι του Γραφείου Κυβερνητικής Εποπτείας καθώς και οι υπάλληλοι του Ταμείου και οι υπάλληλοι του Χρηματιστηρίου Αξιών Αθηνών.

Το Ταμείο κάλυπτε ασφαλιστικά τόσο ελεύθερους επαγγελματίες όσο και μισθωτούς (υπάλληλοι του Ταμείου και του Χρηματιστηρίου).

Ήδη με τον πρόσφατο νόμο 1654/24.11.86 «υπαγωγή του ταχτικού προσωπικού των νομικών προσώπων δημοσίου Δικαίου στις διατάξεις του άρθρου 11 του ν.δ. 4277/1962 και άλλες διατάξεις» το προσωπικό του Χρηματιστηρίου Αξιών Αθηνών και του ΤΑΧΜΑ υπάχθηκε στο ειδικό συνταξιοδοτικό καθεστώς των υπαλλήλων του ΙΚΑ (Ν.3163/55) που είναι όμοιο με εκείνο των Δημοσίων Υπαλλήλων. Με την υπαγωγή των ανωτέρω κατηγοριών στο ΙΚΑ, στο ΤΑΧΜΑ απέμειναν 50 ασφαλισμένοι και 157 περίπου συνταξιούχοι.

2. Από το 1980 μέχρι σήμερα το Ταμείο παρουσιάζεται ελλειμματικό εξ' αιτίας:

α) του μεγάλου αριθμού συνταξιούχων και του μικρού αριθμού ασφαλισμένων (σχέση 2.04:1).

β) των ευνοϊκών προϋποθέσεων συνταξιοδότησης.

γ) των υψηλών εξόδων διοικήσεως (7,35% των εσόδων του για το 1986).

δ) της κατάργησης του πόρου που προβλέπονταν σαν προμήθεια κατά την αγοραπωλησία συναλλάγματος με τον Ν. 1083/80.

Το έλλειμμα αυτό καλύπτεται από τα διαθέσιμα του Ταμείου. Η οικονομική κατάσταση, παρουσιάζεται ως εκ τούτου προβληματική και προβλέπεται ότι, το Ταμείο δε θα μπορέσει να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του στο προσεχές μέλλον.

Συγκεκριμένα για το 1982 εμφάνισε έλλειμμα της τάξης των 5,3 εκ. δρχ., το 1983 17 εκ. δρχ., το 1984 8.16 εκ. δρχ., το 1985 3,3 εκ. δρχ. και το 1986 16,5 εκ. δρχ.

3. Για τους ανωτέρω λόγους και μέσα στα πλαίσια της καταβαλλόμενης προσπάθειας μειώσεως των φορέων ασφάλισης, κρίθηκε σκόπιμη η συγχώνευση του ανωτέρω Ταμείου και η υπαγωγή των ασφαλισμένων και συνταξιούχων του στην ασφάλιση του Ταμείου Εμπόρων, δεδομένου ότι οι χρηματιστές χαρακτηρίζονται ευθέως από το νόμο 3632/28 «περί χρηματιστηρίου Αξιών», έμποροι.

4. Το ανωτέρω θέμα ρυθμίζει το προτεινόμενο άρθρο, για τις επιμέρους διατάξεις του οποίου, σημειώνουμε αναλυτικότερα τα ακόλουθα:

α) Με τις παραγράφους 1, 2 και 3 του προτεινόμενου άρθρου προβλέπεται η συγχώνευση του ΤΑΧΜΑ, στο Τ.Α.Ε., η μεταβίβαση του συνόλου του ενεργητικού και παθητικού του συγχωνευομένου ταμείου καθώς και η αυτοδίκαιη μεταφορά της ακινήτου περιουσίας στο Τ.Α.Ε., η οποία και αποτελείται από το ξενοδοχείο «Γαλαξίας», γραφεία και κατάστημα στην Αθήνα.

β) Με την παρ. 4 προβλέπεται η υπαγωγή των ασφαλισμένων του ΤΑΧΜΑ στην ασφάλιση του κλάδου Σύνταξης του Τ.Α.Ε. και καθορίζονται οι κλάσεις Ζ' και ΣΤ' στις οποίες εντάσσονται οι χρηματιστές και οι αντικρυστές, αντίστοιχα, λαμβανομένου υπόψη τόσο του σημερινού ύψους των ασφαλιστικών εισφορών όσο και του μέσου όρου αυτών στα προηγούμενα έτη.

γ) Με την παράγραφο 5 προβλέπεται ο τρόπος κατάταξης των ασφαλισμένων στις προβλεπόμενες ασφαλιστικές κλάσεις καθώς και ο τρόπος υπολογισμού του ποσού της σύνταξης.

δ) Με την παράγραφο 6 το Ταμείο Ασφαλίσεως Εμπόρων υποχρεούται να καταβάλλει τα ποσά των συντάξεων που ήδη παίρνουν οι συνταξιούχοι του συγχωνευομένου Ταμείου, ώστε κανένας συνταξιούχος να μην τεθεί σε χειρότερη μοίρα με την ένταξή του στο Τ.Α.Ε. και να μη θιγούν κεκτημένα δικαιώματα.

ε) Με τη μεταβατική διάταξη της παρ. 7, παρέχεται η ευχέρεια στους εξερχομένους σε σύνταξη, από τη δημοσίευση του νόμου και μέσα σε 1 έτος, να επιλέξουν τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης για την θεμελίωση του δικαιώματος του ΤΑΧΜΑ ή του Τ.Α.Ε.

στ) Με την παρ. 8 όλες οι θέσεις του ΤΑΧΜΑ καθώς και το προσωπικό που υπηρετεί, μεταφέρεται στο Τ.Α.Ε.

Άρθρο 16.

Με το άρθρο αυτό δίνεται η δυνατότητα υπαγωγής στην ασφάλιση του ΤΣΑΥ, χωρίς προηγούμενο επαναπατρισμό, στους Έλληνες υπηκόους και ομογενείς υγειονομικούς που είναι μόνιμα εγκατεστημένοι στην Ίμβρο, Τένεδο και Κων/πολη.

Με τις διατάξεις του Ν. 1469/84 (ΦΕΚ 111/3.8.84 τ.Α') παρέχεται στους Έλληνες υπηκόους και τους ομογενείς που είναι εγκατεστημένοι στο Εξωτερικό, το δικαίωμα να υπαχθούν προαιρετικά στην ασφάλιση του «Ειδικού Λογαριασμού Ασφάλισης Ελλήνων Εξωτερικών» που με βάση τον πιο πάνω νόμο έχει συσταθεί στο Ι.Κ.Α.

Το συνταξιοδοτικό τους δικαίωμα όμως δε θεμελιώνεται πριν από τη μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα.

Η παραμονή των ομογενών γιατρών στην Κων/πολη και μετά τη συνταξιοδότησή τους θα συμβάλλει στη διατήρηση της έστω και μικρής σημερινής ομογενειακής κοινότητας στην Κων/πολη.

Ειδικότερα:

α) Με την παράγραφο 1 δίνεται το δικαίωμα στους Έλληνες υπηκόους και ομογενείς υγειονομικούς, που είναι μόνιμα εγκατεστημένοι στην Ίμβρο, Τένεδο και Κων/πολη να ασφαλιστούν στο ΤΣΑΥ.

β) Με τις παραγράφους 2 και 3 προβλέπονται τα όργανα που πιστοποιούν τη μόνιμη εγκατάσταση των παραπάνω προσώπων, το ασκούμενο επάγγελμα και το χρόνο άσκησης του καθώς και οι ασφαλιστικές εισφορές που πρέπει να καταβάλουν τόσο οι ελεύθεροι επαγγελματίες όσο και οι έμμισθοι υγειονομικοί για την ασφάλισή τους.

γ) Με την παρ. 4 ορίζεται ότι τα παραπάνω πρόσωπα μπορούν επίσης να αναγνωρίσουν σαν χρόνο ασφάλισης στο ΤΣΑΥ, το χρόνο άσκησης του επαγγέλματός τους, από 1.1.1928 και μετά, στην Ίμβρο, Τένεδο και Κων/πολη. Την ίδια δυνατότητα αναγνώρισης χρόνου ασφάλισης στο ΤΣΑΥ έχουν κι όσοι απ' αυτούς έχουν διακόψει την άσκηση του επαγγέλματός τους (παράγραφος 5).

δ) Με την παράγραφο 6 προβλέπεται η δυνατότητα συνταξιοδότησης των παραπάνω προσώπων από το ΤΣΑΥ, εφόσον συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για τη συνταξιοδότηση των λοιπών ασφαλισμένων του, ενώ με την παρα. 7 δίνεται στα ίδια πρόσωπα η δυνατότητα υπαγωγής στον Κλάδο Υγειονομικής περίθαλψης του ΤΣΑΥ.

Τέλος με την παρ. 8 προβλέπεται ότι ο τρόπος, χρόνος και το νόμισμα καταβολής των εισφορών και παροχών καθορίζονται με αποφάσεις των Υπουργών Υγείας, Πρόνοιας και Κοινων. Ασφαλίσεων ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. του ΤΣΑΥ.

Άρθρο 17.

Με τα άρθρα 17 μέχρι και 26 αναμορφώνεται η νομοθεσία του Ταμείου Νομικών.

1. Σύμφωνα με τη νομοθεσία που αφορά το Ταμείο Νομικών και ειδικότερα με τις διατάξεις του Ν.4507/66 (ΦΕΚ 71 Α') όπως αντικαταστάθηκαν από τις διατάξεις του Α.Ν.189/67 (ΦΕΚ 202 Α') και ισχύουν σήμερα, οι ασφαλισμένοι του Ταμείου έχουν τη δυνατότητα να αναγνωρίσουν πλασματικό χρόνο ασφάλισης μέχρι πέντε (5) χρόνια.

Συγκεκριμένα:

α) Οι δικηγόροι, ανεξάρτητα από το χρόνο υπαγωγής τους στην ασφάλιση του Ταμείου, έχουν δικαίωμα αναγνώρισης πέντε (5) πλασματικών ετών (άρθρο 18 του Ν.4507/66 (ΦΕΚ 71 Α'), άρθρα 4 και 5 του Α.Ν. 189/67 (ΦΕΚ 202 Α') άρθρο 23 του Ν. 730/77 (ΦΕΚ 309 Α').

β) Όσοι από τους λοιπούς ασφαλισμένους του Ταμείου (εκτός των δικηγόρων) έχουν υπαχθεί στην ασφάλισή του μέχρι 28.3.86 (ημερομηνία έναρξης ισχύος του Ν.4507/66) και εξακολουθούν να είναι ασφαλισμένοι κατά την ισχύ του Ν.730/77 (1.12.77), έχουν επίσης το δικαίωμα αναγνώρισης πέντε (5) πλασματικών ετών (άρθρα 4 και 5 του Α.Ν. 189/67 (ΦΕΚ 202 Α') και 23 του Ν.730/77 (ΦΕΚ 309 Α'), όπως συμπληρώθηκε από το άρθρο 16 του Ν.984/79 (ΦΕΚ 244 Α').

γ) Όσοι από τους λοιπούς ασφαλισμένους του Ταμείου, πλην των δικηγόρων διορίστηκαν μετά την 28.3.66 και μέχρι την 1.12.77 έχουν δικαίωμα αναγνώρισης δύο (2) πλασματικών ετών (άρθρο 23 του Ν.730/77 (ΦΕΚ 309 Α') όπως συμπληρώθηκε με τη διάταξη του άρθρου 16 του Ν. 984/79 (ΦΕΚ 244 Α').

Οι λοιποί ασφαλισμένοι του Ταμείου (πλην των δικηγόρων), που διορίστηκαν μετά την 1.12.77 (ημερομηνία έναρξης ισχύος του Ν. 730/77 (ΦΕΚ 309 Α') δεν έχουν δικαίωμα αναγνώρισης πλασματικού χρόνου ασφάλισης.

2. Όπως είναι γνωστό, το Ταμείο Νομικών παρουσιάζει από το 1983 οικονομικό πρόβλημα.

Για την άμεση εξασφάλιση πόρων υπέρ του Ταμείου και την απρόσκοπτη λειτουργία του, του χορηγήθηκε κατ' αρχήν δάνειο, ύψους 12 δισ. δρχ. ενώ στη συνέχεια, με σκοπό την αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση του οικονομικού του προβλήματος και τη βελτίωση των εσόδων του θεσπίστηκαν οι διατάξεις του Ν. 1512/85 (ΦΕΚ 4 Α').

Οι διατάξεις αυτές προωθήθηκαν, ύστερα από συμφωνία για την κάλυψη του ελλείμματος του Ταμείου κατά 60% από την Πολιτεία και 40% από τους ίδιους τους ασφαλισμένους και εξασφάλισαν στο Ταμείο πρόσθετα έσοδα που προήλθαν τόσο από την αύξηση των εσόδων του από νομοθετημένους πόρους του, όσο και από την περιστολή των δαπανών του, που αφορούν τους ασφαλισμένους και συνταξιούχους του.

Στα πλαίσια της συμφωνίας αυτής, για τη συμμετοχή και των ασφαλισμένων και συνταξιούχων του Ταμείου Νομικών, στην κάλυψη του ελλείμματος του Ασφαλιστικού τους Οργανισμού, με ποσοστό 40%, προωθήθηκαν ειδικότερα οι διατάξεις του άρθρου 15 του Ν.1512/85 (ΦΕΚ 4 Α').

Με τις διατάξεις αυτές ορίστηκε ότι:

α) Ο πλασματικός χρόνος, που οι ασφαλισμένοι του Ταμείου Νομικών έχουν τη δυνατότητα να αναγνωρίσουν σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 4507/66 (ΦΕΚ 71 Α'), Α.Ν.189/67 (ΦΕΚ 202 Α'), Ν.730/77 (ΦΕΚ 309 Α') και Ν.984/79 (ΦΕΚ 244 Α'), είναι δυνατό να συνυπολογίζεται στο συντάξιμο χρόνο τους μόνο για την προσαύξηση του ποσού της σύνταξής τους και όχι για τη θεμελίωση συνταξιδοτικού δικαιώματος, με εξαίρεση την περίπτωση που ο ασφαλισμένος είναι ηλικίας άνω των 60 ετών και δεν συμπληρώνει τις προϋποθέσεις για συνταξιοδότηση.

3. Σύμφωνα με τις διατάξεις των εδαφίων α, β και γ της παραγράφου 1 του άρθρου 10 του Ν.Δ.4114/60 (ΦΕΚ 164 Α'), όπως ισχύουν μετά την τροποποίησή τους από τη διάταξη του άρθρου 1 του Ν.1090/80 (ΦΕΚ 263 Α'), σε συνδυασμό και με την Φ.41/969/2.4.84 (ΦΕΚ 867 Β') απόφαση της Υφυπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων οι εισφορές των έμμισθων ασφαλισμένων Α' τάξης του Ταμείου Νομικών (δικηγόρων—υποθηκοφυλάκων) υπολογίζονται μηνιαία σε ποσοστό 7%, πάνω στο βασικό μισθό του εφέτη, όπως ισχύει κάθε φορά.

Επίσης σύμφωνα με την ίδια παραπάνω διάταξη του άρθρου 1 του Ν.1090/80 (ΦΕΚ 263 Α') οι εισφορές των έμμισθων ασφαλισμένων του Ταμείου Νομικών υπολογίζονται κατά μήνα σε ποσοστό 8% και 5% αντίστοιχα για την Α' και Β' τάξη.

4. Με τις διατάξεις του Ν.1587/86 (ΦΕΚ 37 Α') από 1.7.86 ο βασικός μισθός του Εφέτη ορίζεται στις 100.000 δρχ.

Με την εφαρμογή των διατάξεων του παραπάνω Νόμου, από 1.7.86 αυξήθηκαν οι εισφορές των έμμισθων ασφαλισμένων του Ταμείου, με την αυτόματη προσαρμογή τους στο νέο βασικό μισθό του Εφέτη (για την Α' τάξη είναι 7.080 δρχ. και για τη Β' 5.640 δρχ.).

Από την ίδια παραπάνω ημερομηνία αυξήθηκαν επίσης, με την Φ.41/702/12.6.86 (ΦΕΚ 418 Β') απόφαση της Υφυπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων και οι εισφορές των έμμισθων ασφαλισμένων του Ταμείου Νομικών, με ανώτατο όριο εισφοράς τις 4.160 δρχ. κατά μήνα.

Έτσι με τα έσοδα που προκύπτουν ετήσια από την αύξηση των εισφορών του Ταμείου και την υπερπόδοση των πόρων του Ν. 1512/85 (ΦΕΚ 4 Α'), η οικονομική κατάσταση του Ταμείου Νομικών παρουσιάζει αισθητή βελτίωση.

Για τους λόγους αυτούς, αλλά και για να ρυθμιστεί ενιαία το θέμα της αναγνώρισης του πλασματικού χρόνου, τόσο για όσους ασφαλισμένους του Ταμείου έχουν υπαχθεί στην ασφάλισή του μέχρι την ισχύ του Ν. 1512/85, όσο και για όσους ασφαλίστηκαν ή θα ασφαλιστούν στο Ταμείο μετά την παραπάνω ημερομηνία, κρίνεται σκόπιμη η τροποποίηση των διατάξεων του άρθρου 15 του ν.1512/85 (ΦΕΚ 4 Α').

Συγκεκριμένα:

α) Με την παράγραφο 1 του άρθρου 17 του Νομοσχεδίου αυτού προστίθενται παράγραφοι 10 και 11 στο τέλος του άρθρου 35 του Ν.Δ.4114/60.

Με την παραγραφο 10 δίνεται το δικαίωμα σε όλους τους ασφαλισμένους του Ταμείου Νομικών να αναγνωρίζουν χρόνο ασφάλισης μέχρι 3 ετών. Οι δικηγόροι, πέρα από τα 3 αυτά έτη αναγνωρίζουν και το χρόνο άσκησης δικηγορίας που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 14 του Ν. 1090/80.

Ο χρόνος αυτός αναγνωρίζεται μόνο για την προσαύξηση της σύνταξης, εκτός αν ο ασφαλισμένος είναι ηλικίας άνω των 60 ετών και δεν συμπληρώνει τις προϋποθέσεις για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος.

β) Με την παράγραφο 11, κατ' εξαίρεση της προηγούμενης παραγράφου, δίνεται το δικαίωμα σε όσους ασφαλίστηκαν στο Ταμείο Νομικών μέχρι την ισχύ των διατάξεων του Ν. 1512/85 (δηλ. την 1.2.85) να αναγνωρίσουν μέχρι 5 έτη ασφάλισης, τα οποία μπορούν να συνυπο-

λογίσουν και για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού τους δικαιώματος.

Με τη ρύθμιση αυτή:

αα) Οι ασφαλισμένοι εκείνοι που είχαν το δικαίωμα μέχρι σήμερα να αναγνωρίσουν 5 πλασματικά χρόνια, τα οποία υπολογίζονταν μόνο για την προσαύξηση του ποσού της σύνταξής τους, θα τα υπολογίζουν και για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος.

ββ) Οι ασφαλισμένοι εκείνοι που είχαν το δικαίωμα μέχρι σήμερα να αναγνωρίσουν 3 πλασματικά τα οποία υπολογίζονταν επίσης μόνο για την προσαύξηση του ποσού της σύνταξής τους, θα έχουν τη δυνατότητα να αναγνωρίσουν και αυτοί 5 συνολικά έτη (3 + 2) τα οποία θα υπολογίζονται και για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος και

γγ) Οι ασφαλισμένοι εκείνοι που δεν είχαν καθόλου, με τις προϊσχύουσες διατάξεις, το δικαίωμα να αναγνωρίσουν πλασματικό χρόνο, θα αναγνωρίζουν και αυτοί μέχρι 5 έτη για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού τους δικαιώματος.

Η παραπάνω αναγνώριση, εφόσον ο χρόνος δεν έχει εξαγοραστεί μέχρι σήμερα, θα γίνεται με την προϋπόθεση, ότι θα υποβληθεί σχετική αίτηση μέσα σε ένα χρόνο από την ημερομηνία δημοσίευσης του Νόμου και ο αναγνωριζόμενος χρόνος θα εξαγοραστεί μέσα σε 6 μήνες από την ημέρα που θα κοινοποιηθεί στον ενδιαφερόμενο από το Ταμείο η απόφαση για την αναγνώριση του χρόνου.

Η αναγνώριση θα γίνει με το ασφάλιστρο που θα ισχύει κατά το χρόνο υποβολής της σχετικής αίτησης.

γ) Με την παράγραφο 2 του άρθρου 17 του νομοσχεδίου καταργούνται οι μέχρι σήμερα ισχύουσες διατάξεις της νομοθεσίας του Ταμείου Νομικών, που ρύθμιζαν το θέμα της αναγνώρισης πλασματικού χρόνου για τους ασφαλισμένους του, επειδή με την προτεινόμενη διάταξη ρυθμίζεται πάγια και με τρόπο ενιαίο το θέμα της αναγνώρισης πλασματικού χρόνου για τους ασφαλισμένους του Ταμείου, ενώ με την παράγραφο 3 της ίδιας διάταξης προβλέπεται ότι στο χρόνο που αναγνωρίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του ίδιου αυτού άρθρου του Νομοσχεδίου περιλαμβάνεται και ο χρόνος που έχει αναγνωρισθεί σύμφωνα με τις προϊσχύουσες διατάξεις που καταργούνται με την προαναφερόμενη παράγραφο 2.

Άρθρο 18.

Η προτεινόμενη ρύθμιση του άρθρου 18 έχει σκοπό να απλουστεύσει το σύστημα καταβολής των εισφορών των ασφαλισμένων του Ταμείου Νομικών, τόσο για την καλύτερη εξυπηρέτηση των ίδιων των ασφαλισμένων του, όσο και την απλοποίηση των σχετικών εργασιών του Ταμείου και την ευχερέστερη απόδοση των εσόδων του.

Σύμφωνα με τη νομοθεσία του Ταμείου Νομικών και ειδικότερα από τις διατάξεις των παρ. 1, 2 και 5 του εδαφ. γ' της παρ. 1 του άρθρου 10 του Ν.Δ. 4114/60 (ΦΕΚ 164 Α') όπως αντικαταστάθηκαν από τις διατάξεις του άρθρου 1 του Ν. 1090/80 (ΦΕΚ 263 Α') προβλέπεται ότι οι άμισθοι ασφαλισμένοι του Ταμείου (δικηγόροι, δικ. επιμελητές κ.λπ.) προκειμένου να αποδώσουν στο Ταμείο την ασφαλιστική τους εισφορά έχουν την υποχρέωση να επικολλούν στο ασφαλιστικό τους βιβλιάριο ένα ελάχιστο όριο αποκομμάτων ενσήμων και η μηνιαία αξία τους δεν μπορεί να είναι λιγότερη από ποσοστό 7% του βασικού μισθού του εφέτη, όπως ισχύει κάθε φορά.

Σε περίπτωση που το σύνολο της αξίας των αποκομμάτων ενσήμων που έχουν επικολληθεί στη διάρκεια του έτους δεν καλύπτει το παραπάνω ελάχιστο όριο εισφοράς, οι ασφαλισμένοι υποχρεούνται να συμπληρώσουν τη διαφορά με επικόλληση ολοκλήρων ενσήμων και τη συμπλήρωση των αποκομμάτων που λείπουν.

Με τη ρύθμιση αυτή παρέχεται η δυνατότητα στους ασφαλισμένους του Ταμείου που καταβάλλουν την εισφορά τους με ένσημα να συμπληρώσουν το ποσό της ελάχιστης εισφοράς που οφείλουν στο Ταμείο όχι μόνο με την επικόλληση αποκομμάτων ολοκλήρων ενσήμων στο ασφαλιστικό τους βιβλιάριο αλλά και σε χρήμα.

Άρθρο 19.

1. Οι διατάξεις των εδαφίων ζ, θ' και κστ' της παρ. 1 του άρθρου 10 του Ν.Δ. 4114/60 (ΦΕΚ 164 Α') της παρ. 7 του ίδιου άρθρου και του άρθρου 12 του ίδιου Νομοθ. Δ/τος πρόβλεπαν την υποχρέωση καταβολής πρόσθετων εισφορών από τους δικηγόρους και λοιπούς ασφαλισμένους του Ταμείου Νομικών.

Οι εισφορές αυτές καταβάλλονταν κατά το διορισμό δικηγόρου ή την προαγωγή του στον Άρειο Πάγο ή στο Εφετείο, για τη σύναψη γάμου καθώς και το διορισμό του συμβολαιογράφου ως εγγύηση.

Οι παραπάνω διατάξεις που καταργήθηκαν με το άρθρο 18 του Ν. 1090/80 (ΦΕΚ 263/15.11.80 τ.Α'), επαναφέρθηκαν σε ισχύ με τη διάταξη του άρθρου 12 του Ν. 1512/85 (ΦΕΚ 4/11.1.85 τ.Α'), που ανακαθόρισε παράλληλα και το ύψος των πρόσθετων εισφορών και προβλέψε συγκεκριμένα, ότι για το διορισμό άμισθου ασφαλισμένου Α' τάξης οφείλεται εισφορά ίση με το τριπλάσιο της τακτικής μηνιαίας εισφοράς που οφείλεται από δικηγόρο με χρόνο υπηρεσίας πάνω από 5 χρόνια (δηλ. σήμερα 7.080 δρχ.) για την προαγωγή δικηγόρου απευθείας στο Εφετείο ή τον Άρειο Πάγο εισφορά ίση με το 12πλάσιο και το 24πλάσιο αντίστοιχα των παραπάνω εισφορών δικηγόρων.

Η εφαρμογή όμως των διατάξεων του Ν. 1587/86 (ΦΕΚ 37 Α') για το νέο μισθολόγιο των δικαστικών, με τις οποίες αυξήθηκε ο βασικός μισθός του Εφέτη, που αποτελεί τη βάση υπολογισμού των τακτικών μηνιαίων εισφορών των ασφαλισμένων του Ταμείου Νομικών, είχε σαν επακόλουθο να αυξηθούν επίσης, δυσανάλογα και οι πρόσθετες εισφορές του Ταμείου Νομικών, που προκαλούν πλέον σημαντική επιβάρυνση σε όσους έχουν μικρό χρόνο άσκησης επαγγέλματος (κάτω από πέντε χρόνια) και βρίσκονται στο πρώτο στάδιο της επαγγελματικής τους σταδιοδρομίας.

Για τους λόγους αυτούς, με το άρθρο 19 του Νομοσχεδίου, τροποποιούνται οι σχετικές διατάξεις, έτσι ώστε το ποσό των πρόσθετων εισφορών για τους άμισθους ασφαλισμένους του Ταμείου που έχουν χρόνο άσκησης επαγγέλματος κάτω από 5 χρόνια, να αποτελεί πολλαπλάσιο της τακτικής μηνιαίας εισφοράς τους, που είναι μειωμένη σε σχέση με την τακτική μηνιαία εισφορά των υπόλοιπων άμισθων ασφαλισμένων Α' τάξης κατά 50%.

Ειδικότερα για τους έμμισθους που οφείλουν στο Ταμείο εισφορά για την αναγνώριση γάμου η εισφορά αυτή προβλέπεται στο πολλαπλάσιο της τακτικής μηνιαίας εισφοράς τους, που οφείλει κάθε ασφαλισμένος στο Ταμείο, που αποτελεί ποσοστό 8% του μισθολογικού κλιμακίου, στο οποίο ανήκει ο υπάλληλος με ανώτατο όριο την εισφορά που αντιστοιχεί στο καταληκτικό κλιμάκιο (1ο), (δηλ. σήμερα 4.160 δρχ.).

Άρθρο 20.

Με τις διατάξεις του άρθρου 13 του Ν. 1512/85 (ΦΕΚ 4 Α') θεσπίστηκε εισφορά, συνολικά 10% από την αμοιβή του δικηγόρου, για την παράστασή του στη σύνταξη συμβολαίων, από τα οποία το 6% αποτελεί έσοδο του Ταμείου νομικών και 4% του Κ.Ε.Α.Δ.

Επειδή η διάταξη αυτή δημιούργησε αμφιβολία ως προς τον υπόχρεο της καταβολής της, αντικαθίσταται το β' εδάφιο της σχετικής διάταξης και προσδιορίζεται με σαφήνεια, ότι αρμόδιος φορέας για την παρακράτηση και απόδοση της πιο πάνω εισφοράς είναι ο οικείος Δικηγορικός Σύλλογος, δηλαδή ο Δικηγορικός Σύλλογος που προεισπράττει τη αμοιβή του δικηγόρου για την παράστασή του στη σύνταξη του συμβολαίου, ενώ ορίζεται επίσης ο τρόπος καταβολής των ποσών που προέρχονται από την είσπραξη αυτής της εισφοράς στους δικαιούχους φορείς, το χρονικό διάστημα μέσα στο οποίο πρέπει να καταβληθεί καθώς και η όλη διαδικασία απόδοσής της.

Άρθρο 21.

1. Με τις διατάξεις των άρθρων 7 και 8 του Ν.Δ. 4114/60 (ΦΕΚ 164 Α') ορίζονται τα πρόσωπα που υπάγονται στην ασφάλιση του Ταμ. Νομικών καθώς και οι κατηγορίες και τάξεις στις οποίες διακρίνονται (άμισθοι–έμμισθοι Α' και Β' τάξης).

Σύμφωνα με τις παραπάνω διατάξεις στην Α' τάξη των εμμίσθων ασφαλισμένων του Ταμείου υπάγονται οι υπάλληλοι της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπ. Δικαιοσύνης από το βαθμό του «ακολούθου», κατ πάνω, οι Δ/ντές και Υπ/διευθυντές των φυλακών και Ιδρυμάτων Αγωγής Ανηλίκων, το κύριο και βοηθητικό προσωπικό του Σ.Ε. από τ βαθμό του Υπογραμματέα Γ και πάνω, το κύριο και βοηθητικό προσωπικό των τακτικών δικαστηρίων, εισαγγελιών κ.λπ., επίσης από τ βαθμό του Υπογραμματέα Γ και πάνω, τα ισόβια μέλη και ο επίτροπος του Ελεγκτικού Συνεδρίου κ.λπ.

Στη Β' τάξη εμμίσθων του Ταμείου ανήκει το προσωπικό όλων των παραπάνω φορέων, εφόσον έχει βαθμό κατώτερο του ακόλουθου ή τ υπογραμματία Γ κ.λπ. που μετατάσσεται όμως στην Α' τάξη, εφόσ προαχθεί σε ανώτερο βαθμό «ακολούθου» ή υπογραμματέα Γ κ.λπ., μ αποτέλεσμα, από τη μετάταξη, να δικαιούνται παροχές Α' τάξης.

2. Η εισφορά που καταβάλλουν τα παραπάνω πρόσωπα, σύμφωνα μ τις διατάξεις του άρθρου 10 του Ν.Δ. 4114/60 (ΦΕΚ 164 Α') όπω έχουν αντικατασταθεί από τις διατάξεις των άρθρων 4 και 1 των Ν 730/77 (ΦΕΚ 309 Α') και 1090/80 (ΦΕΚ 263 Α') καθώς και τ διατάξεις της Φ 41/702/12.6.86 απόφασης του ΥΠΚΑ (ΦΕΚ 41 Β') εφόσον ανήκουν στην Α' τάξη εμμίσθων του Ταμείου, υπολογίζετ σε ποσοστό 8% στο μισθολογικό τους κλιμάκιο, με ανώτατο όριο την ε

ροφορά που αντιστοιχεί στο 1ο καταληκτικό κλιμάκιο, δηλ. σήμερα δρχ. 160.

Αν ανήκουν όμως στη Β' τάξη εμμίσθων το παραπάνω ποσοστό περιορίζεται στο 5% πάνω στην ίδια βάση και με το ίδιο προβλεπόμενο ανώτατο όριο εισφοράς (δρχ. 1.850), ενώ οι συντάξεις που χορηγεί επίσης το Τ.Ν. στους εμμίσθους ασφ/νους του, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.Δ. 4114/60 όπως αντικαταστάθηκαν από τις διατάξεις του άρθρου 6 του Ν. 1090/80 ορίζονται για μεν την Α' τάξη σε ποσοστό 42% της σύνταξης του άμισθου ασφαλισμένου Α' τάξης (δηλ. του 80% του Μ. Εφέτη), για δε την Β' τάξη σε ποσοστό 21% του ίδιου παραπάνω ποσού.

3. Στο χρονικό διάστημα όμως που μεσολάβησε από τη θέσπιση των παραπάνω ρυθμίσεων, για τη διάκριση των προσώπων που υπάγονται στην κάθε τάξη, μέχρι σήμερα, έχουν επέλθει σημαντικές μεταβολές στη εκπαιδευτική εξέλιξη και ιδιαίτερα στο βαθμό εισαγωγής όσων διορίζονται για πρώτη φορά στη δημόσια υπηρεσία και ασφαλίζονται στην τάξη των εμμίσθων του Ταμ. Νομικών.

Επίσης οι διατάξεις του Ν. 1586/86 (ΦΕΚ 37 Α') για το νέο βαθμολόγιο των Δημ. Υπαλλήλων κατάργησαν τους βαθμούς της δημοσιοϋπαλληλικής ιεραρχίας (10ο-1ο) και καθιέρωσαν την κατάταξη γενικά στον Δ.Υ. σε βαθμίδες (Α,Β,Γ και Δ) ανάλογα με την εκπαίδευση που θα δεχθεί ο υπάλληλος και την αντίστοιχη κατηγορία στην οποία ανήκει (υποχρεωτική εκπαίδευση ΥΕ), δευτεροβάθμια εκπαίδευση (ΔΕ), τεχνολογική εκπαίδευση (ΤΕ), Πανεπιστημιακή εκπαίδευση (ΠΕ).

Με τις ίδιες παραπάνω διατάξεις προβλέπεται επίσης ότι ο εισαγωγικός βαθμός για τις κατηγορίες ΔΕ, ΤΕ και ΠΕ είναι ο βαθμός Γ, ενώ για την κατηγορία ΥΕ είναι ο βαθμός Δ'.

Με τις διατάξεις του άρθρου 21 αυτού του Νομοσχεδίου τροποποιείται η σχετική νομοθεσία και προσαρμόζεται στο νέο νομικό καθεστώς που δημιούργησαν οι μεταβολές του βαθμολογίου των Δημοσιων Υπαλλήλων, έτσι ώστε στην Α' τάξη εμμίσθων του Ταμείου, να ανήκουν όσοι άμισθοι υπάλληλοι έχουν τον Α', Β' και Γ βαθμό και στη Β' τάξη να παραμείνουν μόνο όσοι ανήκουν στην κατηγορία της ΥΕ (υποχρ. εκπ.) φέρουν τον Δ' βαθμό, χωρίς να θίγονται τα ποσοστά της σύνταξης που δικαιούται η κάθε τάξη από το Ταμείο, σύμφωνα με τη νομοθεσία.

Με την ίδια αυτή διάταξη του άρθρου 21 του Νομοσχεδίου διευρύνεται η Α' τάξη εμμίσθων του Τ.Ν., ώστε να καταβάλλεται ενιαία εισφορά ποσοστού 8% στο μισθό του μισθολογικού κλιμακίου από τους υπαλλήλους που μέχρι σήμερα δικαιούνταν κατά τη συνταξιοδότησή τους παρόμοιας Α' τάξης, ενώ ως ασφαλισμένοι Β' τάξης, στην οποία ανήκαν κατά το χρόνο του διορισμού τους και μέχρι την προαγωγή τους στο βαθμό σχολούθου κ.λπ., κατέβαλλαν μειωμένο ασφάλιστρο 5%.

Άρθρο 22.

Σύμφωνα με τη νομοθεσία που αφορά το Ταμείο Νομικών και ειδικότερα τις διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 21 του Ν.Δ.4114/60 (ΦΕΚ 164 Α'), σε περίπτωση θανάτου των δικαιούχων συντάξεως από το Ταμείο, πριν από την είσπραξη των παροχών που δικαιούνται απ' αυτό, το ποσό των οφειλομένων συντάξεων, μεταβιβάζεται μόνο στα πρόσωπα εκείνα, τα οποία, κατά το χρόνο του θανάτου των δικαιούχων ή μεταγενέστερα, έχουν ή θα έχουν τις προϋποθέσεις για απονομή σύνταξης, ανεξάρτητα αν υπάρχουν κληρονόμοι του θανόντα.

Διαφορετικά το οφειλόμενο ποσό συντάξεων παραμένει ανείσπρακτο.

Η παραπάνω διάταξη όμως είναι αυστηρού περιεχομένου, γιατί στερεί από τα μέλη της οικογένειας και κληρονόμους του θανόντα, συντάξεις που ο ίδιος δικαιούτο και που οπωσδήποτε θα εισέπραττε, αν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας για την απονομή της σύνταξης και γενικά πριν από την είσπραξή της, δεν είχε μεσολαβήσει το τυχαίο γεγονός του θανάτου του, με μόνη την αιτιολογία ότι τα πρόσωπα αυτά δεν έχουν και δεν αποκτήσουν τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης από το Ταμείο.

Επιπλέον η παραπάνω διάταξη δε δίνει τη δυνατότητα στους κληρονόμους του θανόντα, που το διαδέχονται στην άσκηση όλων των δικαιωμάτων του, να εισπράξουν παροχές από το Ταμείο Νομικών, που ο ίδιος θα δικαιούτο, εφόσον είχε όλες τις νόμιμες προϋποθέσεις για την είσπραξή τους και είχε επιπλέον ασκήσει το δικαίωμά του αυτό, με την υποβολή της σχετικής αίτησης για συνταξιοδότηση από το Ταμείο.

Η διάταξη του άρθρου 22 αυτού του Νομοσχεδίου σκοπό έχει την τροποποίηση της παραπάνω νομοθεσίας, ώστε η σύνταξη του θανόντα δικαίωμα της σύνταξης από το Ταμείο Νομικών, που για οποιοδήποτε λόγο δεν εισπράχθηκε από τον ίδιο, να μπορεί να καταβληθεί μετά το θάνατό του στους από διαθήκη ή εξ αδιαθέτου κληρονόμους του, ανεξάρτητα αν έχουν τις προϋποθέσεις απονομής σύνταξης από το Ταμείο, με την προϋπόθεση ότι δεν υπάρχουν άλλα πρόσωπα που κατά το χρόνο του θανάτου ή μεταγενέστερα έχουν ή θα έχουν τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης από το Ταμείο.

Άρθρο 23.

Όπως είναι γνωστό, ο δικηγόρος μπορεί να επικυρώσει αντίγραφα εγγράφων Δημοσίων Αρχών κ.λπ., θεωρώντας τα για την γνησιότητά τους, χωρίς όμως στην πράξη, να εισπράττει κάποια πρόσθετη αμοιβή γι' αυτή του την εργασία.

Για το λόγο αυτό δικαιολογείται η καταβολή από μέρους του πολίτη κάποιου ποσού, για τη συμμετοχή του δικηγόρου σ' αυτή τη διαδικασία, που θα ενισχύει τον Ασφαλιστικό Οργανισμό στον οποίο ασφαλίζεται (Ταμείο Νομικών), για τον πρόσθετο λόγο ότι υπάρχει επίσης η δυνατότητα ο πολίτης για τη σχετική επικύρωση να απευθυνθεί και σε οποιαδήποτε Δημόσια Αρχή.

Για τους λόγους αυτούς κρίνεται σκόπιμη η θέσπιση της διάταξης του άρθρου αυτού του Νομοσχεδίου, με την οποία ορίζεται, ότι στα αντίγραφα εγγράφων που επικυρώνονται από τους δικηγόρους επικολλάται ειδικό ένσημο αξίας ίσης με την παράσταση δικηγόρου στο Πρωτοδικείο, με εξαίρεση όσα προσκομίζονται στο Δικαστήριο (δρχ. 120).

Χωρίς την επικόλληση του ενσήμου τα σχετικά αντίγραφα είναι ανίσχυρα.

Άρθρο 24.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του Ν. 730/77 (ΦΕΚ 309/Α/77), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 16 του Ν. 1090/80 (ΦΕΚ 263/Α/80), το Δ.Σ. του Ταμείου Νομικών αποτελείται από:

α) Έναν (1) εν ενεργεία δικηγόρο ως Πρόεδρο.

β) Από τους εκάστοτε Προέδρους των Δικηγορικών Συλλόγων Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης.

γ) Από τον εκάστοτε Πρόεδρο του Συμβολαιογραφικού Συλλόγου Εφετείων Αθηνών, Πειραιώς, Αιγαίου και Δωδεκανήσου.

δ) Ένα (1) δικαστικό λειτουργό εν ενεργεία ή συνταξιούχο.

ε) Ένα (1) συνταξιούχο δικηγόρο.

στ) Ένα (1) υπάλληλο του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

ζ) Έναν (1) υπάλληλο του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

Σύμφωνα με τα πιο πάνω ο δικαστικός λειτουργός και ο υπάλληλος του Υπουργείου Δικαιοσύνης εκπροσωπούν την τάξη των εμμίσθων ασφαλισμένων του Ταμείου Νομικών.

Στους εμμίσθους ασφαλισμένους όμως του Ταμείου Νομικών, υπάγονται και άλλες κατηγορίες εργαζομένων.

Για την καλύτερη λοιπόν εκπροσώπησή τους προτείνεται η τροποποίηση της σχετικής διάταξης έτσι ώστε:

Στο Δ.Σ. του Ταμείου να μετέχουν ως δικαστικοί λειτουργοί ο εκάστοτε Πρόεδρος της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων, που θα αναπληρώνεται εναλλάξ από έναν από τους Προέδρους της Ένωσης Δικαστικών λειτουργών του Συμβουλίου της Επικρατείας και της Ένωσης Διοικητικών Δικαστών, καθώς επίσης και από την τάξη των εμμίσθων, ο εκάστοτε Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Δικαστικών Υπαλλήλων Ελλάδος, που θα αναπληρώνεται από έναν από τους Προέδρους των άλλων συνδικαλιστικών Οργανώσεων των εμμίσθων ασφαλισμένων του Ταμείου.

Άρθρο 25.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθ. 3 του Ν. 3505/56 (ΦΕΚ/162 Α') η πράξη αυξήσεως του κεφαλαίου ΕΠΕ δεν υπόκειται σε καμιά καταβολή υπέρ του Ταμείου Νομικών και του Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων.

Επίσης, με τις διατάξεις του υπεδ. ββ του εδ. ιστ της παραγράφου 1 του άρθρου 10 του Ν.Δ. 4114/60 (ΦΕΚ 164 Α') ο πόρος του Τ.Ν. 5‰ δεν οφείλεται κατ' εξαίρεση, για τις περιπτώσεις αύξησης του κεφαλαίου ΕΠΕ.

Επειδή έχει παρατηρηθεί, ότι οι παραπάνω απαλλαγές ευνοούν την καταστρατήγηση των πόρων του Ταμ. Νομικών, με την παροχή της δυνατότητας σύστασης της ΕΠΕ, με το κατώτατο όριο κεφαλαίου (200.000 δρχ.) και την εν συνεχεία μέσα σε ελάχιστο πολλές φορές διάστημα (π.χ. 2 μέρες) αύξηση του κεφαλαίου σε σημαντικά ποσά, ώστε να αποφεύγεται η καταβολή μεγαλύτερου ποσού εισφοράς υπέρ του Ταμείου και για να καταπολεμηθεί η καταστρατήγηση αυτή προτείνεται η κατάργηση της σχετικής απαλλαγής για την αύξηση του κεφαλαίου της ΕΠΕ, εφόσον η πράξη της αύξησης του κεφαλαίου ΕΠΕ γίνει μέσα σε διάστημα π.χ. 6 μηνών από τη σύσταση της Εταιρείας.

Για τους λόγους αυτούς με τις διατάξεις του άρθρου αυτού του Νομο-

σχεδίου ορίζεται:

α) ότι η πράξη αυξήσεως κεφαλαίου ΕΠΕ υπόκειται σε καταβολή υπέρ του Ταμείου Νομικών, εφόσον η αύξηση του κεφαλαίου της Εταιρείας γίνει μέσα σε προθεσμία 6 μηνών από τη σύστασή της.

β) Οι εταιρείες περιορισμένης ευθύνης (ΕΠΕ), που αυξάνουν το κεφάλαιό τους μέσα σε προθεσμία 6 μηνών από τη σύστασή τους, υποχρεώνονται να καταβάλλουν στο Ταμείο Νομικών τον πόρο 5‰, που οφείλεται και για τη σύσταση και αύξηση του κεφαλαίου κάθε εμπορικής Εταιρείας.

Άρθρο 26.

Η μηνιαία εισφορά που οφείλουν οι δικηγόροι στο Ταμείο Νομικών καταβάλλεται στο Ταμείο με ένσημα, που προβλέπονται, μεταξύ άλλων από τις διατάξεις των εδαφίων ιβ, ιγ και ιδ της παραγράφου 1 του άρθρου 10 του Ν.Δ. 4114/60 (ΦΕΚ 164 Α') και επικολλώνται κατά την παράστασή τους σε οποιουδήποτε βαθμού δικαστήριο και Δημόσιες Αρχές που έχουν σχέση με τη Δικαιοσύνη.

Το ποσό της παράστασης, σε ένσημο, που καταβάλλεται κάθε φορά, είναι ανάλογο με το Δικαστήριο στο οποίο παρίσταται ο δικηγόρος (για τα Ειρηνοδικεία, Πταισματοδικεία καταβάλλεται σήμερα, σύμφωνα με την Φ41/410/2.4.85 (ΦΕΚ 204 Β') κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, για κάθε παράσταση ένσημο αξίας 60 δρχ., για την άσκηση κάθε ένδικου μέσου, που απευθύνεται σε Πρωτοδικείο, Μονομελές ή Πολυμελές Πλημμελειοδικείου ή Διοικητικό Δικαστήριο κάθε φύσεως ένσημο αξίας δρχ. 120, στο Εφετείο, Στρατοδικείο, Ναυτοδικείο, Αεροδικείο δρχ. 210, και στον Άρειο Πάγο και Σ.Ε. δρχ. 420).

Η προτεινόμενη ρύθμιση σκοπό έχει την προσαρμογή της νομοθεσίας του Ταμείου Νομικών στα νέα δεδομένα, που δημιούργησαν ορισμένες μεταβολές, που έχουν μεσολαβήσει στις αρμοδιότητες των Δικαστηρίων από τη θέσπιση των διατάξεων του Ν.Δ. 4114/60 μέχρι σήμερα, προκειμένου να εξασφαλιστούν οι πόροι του Ταμείου, που καταβάλλονται κάθε φορά, ανάλογα με το Δικαστήριο στο οποίο παρίσταται ο δικηγόρος για την άσκηση του ένδικου μέσου.

Συγκεκριμένα:

α) Θεσπίζεται η επικόλληση ενσήμου αξίας παράστασης σε Εφετείο, κατά την παράσταση δικηγόρου στο Διοικητικό Εφετείο, ίσου με εκείνο που προβλέπεται και για τα υπόλοιπα Εφετεία δηλ. Ποινικά και Πολιτικά (δρχ. 210).

Για την παράσταση αυτή καταβαλλόταν μέχρι σήμερα ένσημο, αξίας παράστασης σε Πρωτοδικείο (120 δρχ.) και όχι Εφετείου ακόμη και μετά την ίδρυση των Διοικητικών Εφετείων (1968).

β) Θεσπίζεται η επικόλληση ενσήμου αξίας παράστασης στο Συμβ. Επικρατείας, κατά την παράσταση δικηγόρου στο Ακυρωτικό Διοικητικό Εφετείο, αντί ενσήμου αξίας παράστασης σε Εφετείο, μετά την υπαγωγή στην αρμοδιότητα αυτού του Δικαστηρίου σύμφωνα με τις διατάξεις του αρ. 4 του Ν. 702/77 εκδίκασης υποθέσεων, για τις οποίες αρμόδιο μέχρι τότε ήταν το Σ.Ε.

γ) Θεσπίζεται η επικόλληση ενσήμου, αξίας παράστασης Πρωτοδικείου και Εφετείου, κατά την παράσταση δικηγόρου στην εκδίκαση υποθέσεων από τις Πρωτοβάθμιες και Δευτεροβάθμιες αντίστοιχα Εκδικαστικές Επιτροπές, αντί παράστασης Ειρηνοδικείου και Πρωτοδικείου που ίσχυαν, μέχρι σήμερα, γιατί οι υποθέσεις αυτές κρίνονται από τις παραπάνω Επιτροπές, αφού έχει προηγηθεί απόφαση του αρμόδιου κατά περίπτωση οργάνου.

Άρθρο 27.

1. Με την παρ. 1 γίνονται ορισμένες διευκολύνσεις για να μπορέσουν οι υπάλληλοι της αποστολικής Διακονίας και του ΝΙΕΕ να εξαγοράσουν στο ΤΑΚΕ χρόνο προϋπηρεσίας τους.

Οι τακτικοί υπάλληλοι της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδας και το τακτικό προσωπικό του ΝΙΕΕ υπήχθησαν υποχρεωτικά στην ασφάλιση του ΤΑΚΕ από 1.4.1977 με τις διατάξεις του ν. 529/77.

Με τον ίδιο νόμο δόθηκε το δικαίωμα να αναγνωρίσουν οι παραπάνω υπάλληλοι την προϋπηρεσία τους στην Αποστολική Διακονία και στο ΝΙΕΕ καθώς και κάθε άλλη προϋπηρεσία καταβάλλοντας στο ΤΑΚΕ εισφορά 15% πάνω στις κάθε φύσης μηνιαίες αποδοχές τους, η οποία εισφορά εβάρυνε κατά 10% τον εργοδότη και 5% τον υπάλληλο.

Μετά τη μονιμοποίηση με το ν. 1476/84 των εκτάκτων υπαλλήλων της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος και του Νοσηλευτικού Ιδρύματος της Εκκλησίας της Ελλάδος, δημιουργήθηκε πρόβλημα για την εξαγορά της προϋπηρεσίας των υπαλλήλων αυτών στο ΤΑΚΕ, επειδή τα ποσά που έπρεπε να καταβάλλουν ήταν μεγάλα και οι μονιμοποιηθέντες υπάλληλοι δεν έχουν άλλους πόρους ζωής εκτός από τις αποδοχές που παίρνουν από την εργασία τους.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις αντιχαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 3 του ν. 529/1977. Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής ορίζουν, μεταξύ άλλων, ότι η εισφορά του 15%, που καταβάλλεται για την εξαγορά του αναγνωριζόμενου χρόνου υπηρεσίας που διανύθηκε στην Αποστολική Διακονία και το ΝΙΕΕ υπολογίζεται στις πάσης φύσεως μηνιαίες αποδοχές του υπαλλήλου του χρόνου υποβολής της αιτήσεως.

Το ποσό εξαγοράς για τον αναγνωριζόμενο χρόνο εξοφλείται σε ισόποσες μηνιαίες δόσεις, αν όμως ο αναγνωριζόμενος χρόνος είναι μεγαλύτερος από 60 μήνες το ποσό εξαγοράς κεφαλαιοποιείται και εξοφλείται σε 60 δόσεις.

Όπως προκύπτει από τις πιο πάνω διατάξεις οι υπάλληλοι, που αναγνωρίζουν το χρόνο υπηρεσίας τους καταβάλλουν εισφορά που υπολογίζεται σε όλες τις αποδοχές, ενώ είναι γνωστό ότι η σύνταξή τους υπολογίζεται μόνο στο βασικό μισθό και το χρονοεπίδομα. Σημειώνεται, ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι και οι υπάλληλοι ΝΠΔΔ, οι οποίοι αναγνωρίζουν το χρόνο απασχόλησής τους στον ιδιωτικό τομέα, καταβάλλουν εισφορά, που υπολογίζεται μόνο στο βασικό και το χρονοεπίδομα (άρθρο 1 νόμου 1405/83).

Έτσι δημιουργείται μια άνιση μεταχείριση για τους υπαλλήλους της Αποστολικής Διακονίας και του ΝΙΕΕ και για την άρση της ανισότητας αυτής με την προτεινόμενη διάταξη ορίζεται ότι η εισφορά για την αναγνώριση του χρόνου θα υπολογίζεται στο βασικό μισθό και το χρονοεπίδομα.

Επίσης, επειδή ο αριθμός των δόσεων του ποσού εξαγοράς για την αναγνώριση του χρόνου είναι μικρός και το ποσό της κάθε δόσης αρκετά μεγάλο, κρίθηκε σκόπιμο να δοθεί ευχέρεια στους υπαλλήλους αυτούς, που είναι κατά κανόνα χαμηλόμισθοι, να εξοφλήσουν το ποσό εξαγοράς σε τόσες δόσεις όσοι είναι οι αναγνωριζόμενοι μήνες.

Σημειώνεται, ότι με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 3, ορίζεται ότι δεν είναι δυνατή η συνταξιοδότηση του υπαλλήλου, αν προηγουμένως δεν εξοφλήσει ολόκληρο το ποσό της οφειλής του από την εξαγορά του αναγνωριζόμενου χρόνου.

2. Με την παρ. 2 παρέχεται η δυνατότητα στους μηχανικούς και υπομηχανικούς της ΔΕΗ με δήλωσή τους να εξαιρούνται από την ασφάλιση του ΤΣΜΕΔΕ.

Με τις διατάξεις του άρθρου 1 παράγραφος 2 του Ν.Δ. 4491/1966 το προσωπικό της ΔΕΗ, που υπήχθη στην ασφάλιση της ΔΕΗ, δεν είχε δικαίωμα ασφάλισης στο ΙΚΑ ή σε άλλο φορέα κύριας ασφάλισης.

Με τις διατάξεις του άρθρου 7 παρ. 4 του Ν.Δ. 4577/1966 εξαιρέθηκαν από τις διατάξεις του παραπάνω νόμου οι μηχανικοί, που υπηρετούσαν στην ΔΕΗ κατά την δημοσίευση του νόμου (7.11.1966), οι οποίοι διατήρησαν και την υποχρεωτική ασφάλισή τους στο ΤΣΜΕΔΕ, παράλληλα με την υποχρεωτική ασφάλισή τους στη ΔΕΗ, εκτός εάν δήλωναν μέσα σε δίμηνη προθεσμία από τη δημοσίευση τούτου ότι δεν επιθυμούν την ασφάλισή τους στο ΤΣΜΕΔΕ.

Οι μηχανικοί που προσλήφθηκαν από την ΔΕΗ μετά τη δημοσίευση του νόμου, από 7.11.1986 και εφεξής, υπήγοντο και στην υποχρεωτική ασφάλιση του ΤΣΜΕΔΕ παράλληλα με την ασφάλισή τους στη ΔΕΗ, χωρίς νάχουν το δικαίωμα να ζητήσουν την εξαίρεσή τους από την ασφάλιση του ΤΣΜΕΔΕ, εφόσον με την ερμηνεία, που είχε δοθεί στις διατάξεις του άρθρου 7 παρ. 4 του Ν.Δ. 4577/66, το δικαίωμα αυτό είχε δοθεί μόνο για τους μηχανικούς, που υπηρετούσαν στη ΔΕΗ κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού.

Ύστερα από προσφυγή ενδιαφερομένων στα δικαστήρια, εκδόθηκαν δύο αντίθετες αποφάσεις, του Αρείου Πάγου και του Συμβουλίου Επικρατείας και στη συνέχεια το Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο έλυσε την αμφισβήτηση με την αριθμ. 10/24.4.1979 απόφασή του, με την οποία έγινε δεκτό, ότι το δικαίωμα για την διακοπή της υποχρεωτικής ασφάλισης στο ΤΣΜΕΔΕ δόθηκε όχι μόνο στους μηχανικούς που υπηρετούσαν στη ΔΕΗ κατά τη δημοσίευση του Ν.Δ. 4577/1966, αλλά και σε αυτούς που προσλήφθηκαν στη ΔΕΗ μετά τη δημοσίευσή του, οι οποίοι μπορούν να το ασκήσουν μέσα σε 2μηνη προθεσμία από την προσληψή τους.

Μετά την απόφαση του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου δικαιώθηκαν όσοι μηχανικοί είχαν υποβάλει αίτηση για τη διακοπή της ασφάλισής τους στο ΤΣΜΕΔΕ μέσα σε δύο μήνες από την πρόσληψή τους. Υπήρχαν όμως και μηχανικοί της ΔΕΗ που προσλήφθηκαν μετά τη δημοσίευση του Ν.Δ. 4577/1966, αλλά δεν υπέβαλαν αίτηση διαγραφής τους από το ΤΣΜΕΔΕ επειδή είχαν πληροφορηθεί από τις αρμόδιες υπηρεσίες της ΔΕΗ ότι δεν έχουν τέτοιο δικαίωμα.

Για λόγους όμως ίσης μεταχείρισης των μηχανικών αυτών της ΔΕΗ

:ρος τους άλλους συναδέλφους τους κρίνεται σκόπιμο να θεσπισθεί σχε-
ική διάταξη με την οποία να δίνεται η ευχέρεια υποβολής σχετικής αί-
ησης, για τη διαγραφή τους από το ΤΣΜΕΔΕ, ώστε να παραμείνουν
ιόνο στην ασφάλιση της ΔΕΗ, αφού η μη υποβολή αίτησης για τη δια-
ραφή τους από το ΤΣΜΕΔΕ δεν οφείλεται σε αμέλεια ή υπαιτιότητά
ους.

3. Με την παρ. 3 παρέχεται η δυνατότητα μεταφοράς στο τέλος κάθε
ικονομικής χρήσης των πλεονασμάτων του κλάδου ασθένειας στον
λάδο σύνταξης του ΤΕΒΕ και αντίστροφα.

Από τις διατάξεις του Β.Δ/τος 81/62 προβλέπετο η μεταφορά των
λεονασμάτων του κλάδου Σύνταξης στον Κλάδο Ασθένειας και αντί-
τροφα.

Νεότερη διάταξη του έτους 1979 (Π.Δ/γμα 856/79) πρόβλεπε η
ιεταφορά κεφαλαίων από τον ένα κλάδο στον άλλο, να επιτρέπεται μέ-
ρι τέλους της επόμενης, της μεταφοράς Οικονομικής χρήσης.

Επειδή, σ' έναν Ασφαλιστικό Οργανισμό, που λειτουργεί ως ΝΠΔΔ,
ασκών- ως εκ τούτου δημόσια εξουσία, σκοπός και στόχος του οποίου
ποτελεί η κάλυψη και προστασία του οιασδήποτε μορφής, ασφαλιστι-
ού κινδύνου και η εξυπηρέτηση του αληθούς συμφέροντος των εργαζο-
ένων, δεν είναι νοητό, κυρίως σε περίοδο οικονομικής κρίσης, τα πλεο-
άσματα του ενός κλάδου του αυτού ΝΠΔΔ, να μη μπορούν να χρησιμο-
οιηθούν για την εκπλήρωση και βελτίωση των στόχων, άλλου κλάδου
ου αυτού Νομικού Προσώπου και για την αυτή κατηγορία ασφαλιζομέ-
ων.

4. Με την παρ. 4 καθιερώνεται η καταβολή αγγελιόσημου και από
ις μη ημερήσιες εφημερίδες που έχουν την έδρα τους εκτός της πόλης
ης Αθήνας.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 15 του α.ν. 248/
967, όπως τροποποιήθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 2 του ν.δ.
344/1973 θεσπίστηκε η καταβολή αγγελιοσήμου σε ποσοστό 20%
στη τιμή κάθε διαφήμισης ή κάθε δημοσιεύματος με πληρωμή, που κα-
αχωρίζονται σε μη ημερήσια εφημερίδα, που εκδίδεται στην Αθήνα και
θεσ/νίκη.

Ορισμένες επιχειρήσεις έκδοσης εφημερίδων μεταφέρουν εικονικά
την έδρα τους, σε περιοχές του Νομού Αττικής που βρίσκονται έξω από
την πόλη της Αθήνας και αρνούνται την καταβολή του αγγελιοσήμου με
ον ισχυρισμό ότι έχουν την έδρα τους εκτός της Αθήνας.

Αν και ο Άρειος Πάγος έκρινε, ότι οι επιχειρήσεις αυτές έχουν υπο-
ρέωση καταβολής του αγγελιοσήμου, παρόλα αυτά, το Ταμείο Συντά-
εων Προσωπικού Εφημερίδων Αθηνών και Θεσ/νίκης, που εισπράττει
ο αγγελιόσημο, αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα για την είσπραξη
ων εσόδων που πρόερχονται από τον πόρο αυτό.

Για να πάψει η παραπάνω καταστρατήγηση, προτείνεται η θέσπιση
ης προτεινόμενης διάταξης, ώστε υπόχρεες για την καταβολή του αγ-
ελιοσήμου, να είναι και οι μη ημερήσιες εφημερίδες των οποίων έστω
αι μια δραστηριότητα πραγματοποιείται μέσα στο Νομό Αττικής ή
τον δήμο της Θεσ/νίκης ή κυκλοφορούν δια μέσου πρακτορείων της
Αθήνας ή της Θεσσαλονίκης.

5. Με την παρ. 5 παρέχεται η δυνατότητα στους ασφαλισμένους τυ-
λούς που συνταξιοδοτήθηκαν πριν από την ισχύ των διατάξεων του ν.
140/81, να ζητήσουν να υπολογισθεί το ποσό της σύνταξης με βάση
ο χρόνο ασφάλισής τους και την προσαύξηση του ποσού αυτού με το
πίδομα απόλυτης αναπηρίας.

Με τις διατάξεις του Ν. 612/77 δόθηκε η ευχέρεια στους τυφλούς
σφαλισμένων όλων των Ασφαλιστικών Οργανισμών αρμοδιότητας
Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών να συνταξιοδοτούνται λόγω γήρα-
ος από τους οικείους ασφαλιστικούς φορείς:

α) ανεξάρτημα από την ηλικία τους και εφόσον έχουν συμπληρώσει
5 χρόνια ασφάλισης ή 4050 ημέρες εργασίας με ποσό σύνταξης ίσο με
υτό που αντιστοιχεί σε 35 χρόνια ασφάλισης ή 10.500 ημέρες εργα-
ίας.

β) ανάλογα με τα χρόνια ασφάλισής τους στο Ταμείο με τις τυχόν επι-
λέον προσαυξήσεις που δικαιούνται (επίδομα απόλαυτης αναπηρίας
λπ.).

Οι διατάξεις του άρθρου 42 του Ν. 1140/81 ορίζουν ότι οι συντα-
ιούχοι αναπηρίας, που έχουν ανάγκη από συνεχή επίβλεψη, περιποί-
ση και συμπαράσταση άλλου προσώπου, έχουν δικαίωμα για προσαύ-
ηση της σύνταξής τους με το ποσοστό 50%, που δεν μπορεί να είναι
εγαλύτερη από το 20/πλάσιο του ημερομισθίου του ανειδίκευτου ερ-
άτη, όπως αυτό ισχύει κάθε φορά.

Με τις διατάξεις αυτές του Ν. 1140/81 παρέχεται η δυνατότητα χο-
ρήγησης του επιδόματος απόλυτης αναπηρίας στους συνταξιούχους
λων των ασφαλιστικών οργανισμών, ακόμη και στην περίπτωση συ-
ταξιοδότησης λόγω γήρατος, εφόσον είναι τυφλοί.

Οι τυφλοί ασφαλισμένοι μερικών ασφαλιστικών οργανισμών συντα-
ξιοδοτήθηκαν λόγω γήρατος σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 612/77
και το ποσό της σύνταξής τους υπολογίσθηκε για χρόνο ασφάλισης 35
ετών, ανεξάρτητα αν είχαν λιγότερο χρόνο ασφάλισης. Οι ασφαλισμένοι
της κατηγορίας αυτής δεν δικαιούνται να προσαυξήσουν τη σύνταξή
τους με το επίδομα της απόλυτης αναπηρίας. Αν όμως είχαν συνταξιο-
δοτηθεί με βάση το χρόνο που πραγματοποίησαν στην ασφάλιση του ορ-
γανισμού που ήταν ασφαλισμένοι θα είχαν το δικαίωμα να προσαυξή-
σουν τη σύνταξή τους με το επίδομα της απόλυτης αναπηρίας. Όταν
όμως συνταξιοδοτήθηκαν δεν είχε εκδοθεί ο ν. 1140/81, που προβλέ-
πει τη χορήγηση του επιδόματος απόλυτης αναπηρίας για τους ασφαλι-
σμένους όλων των ασφαλιστικών οργανισμών. Σημειώνεται, ότι το επί-
δομα απόλυτης αναπηρίας το χορηγούσαν μόνο μερικοί οργανισμοί
(ΙΚΑ κ.λπ.). Γι' αυτό κρίνεται δίκαιο να δοθεί η δυνατότητα επιλογής σ'
όλους που συνταξιοδοτήθηκαν πριν από την ισχύ του ν. 1140/81.

6. Με την παρ. 6 παρέχεται η δυνατότητα αναγνώρισης χρόνου στο
ΤΣΑΥ στους διατελέσαντες νομάρχες, περιφερειάρχες ειδικούς συμβού-
λους και ειδικούς Γραμματείς. Με το άρθρο 9 της 82/2.8.85 Πράξης
του Υπουργικού Συμβουλίου προβλέπεται ότι ο διορισμός σε θέση ειδι-
κού συμβούλου ή συνεργάτη αναστέλλει την άσκηση του λειτουργήμα-
τος ή επαγγέλματός τους. Το ίδιο ισχύει και για Τους Γενικούς Γραμ-
ματείς Περιφερειών. Με τη νομοθεσία που ισχύει στο ΤΣΑΥ σε όσους τε-
λούν με αναστολή άσκησης του επαγγέλματός τους, διακόπτεται η
ασφάλισή τους από το Ταμείο αυτό. Εξαίρεση γίνεται μόνο για τους βου-
λευτές, υπουργούς, υφυπουργούς, γεν. γραμματείς στους οποίους με το
ν. 982/79 δόθηκε το δικαίωμα να αναγνωρίσουν στο ΤΣΑΥ το χρόνο
που δεν άσκησαν το επάγγελμά τους. Για λόγους ίσης μεταχείρισης με
τους συναδέλφους τους το ίδιο δικαίωμα πρέπει να δοθεί και στους ειδι-
κούς συμβούλους ή συνεργάτες νομάρχες, αλλά και στους γενικούς γραμ-
ματείς περιφέρειας του ν. 1622/86 και ειδικούς γραμματείς, θεσμού
νέου, ανάλογου με τον νομάρχη, ώστε να μην χάνουν χρόνο ασφάλισης
όταν ασκούν τα δημόσια καθήκοντά τους επειδή δεν τους επιτρέπεται να
ασκούν το επάγγελμά τους.

Άρθρο 28.

Με το άρθρο αυτό απονέμεται σύνταξη στη χήρα του δικηγόρου Νι-
κηφόρου Μανδηλαρά.

Ο δικηγόρος Νικηφόρος Μανδηλαράς υπήρξε ένας από τους πρώτους
νεκρούς του δικτατορικού καθεστώτος της 21 Απριλίου 1967.

Η δολοφονία του από όργανα της στρατιωτικής δικτατορίας, στην
προσπάθειά του να διαφύγει, καταδιωκόμενος, στο εξωτερικό, συγκλό-
νισε τόσο την ελληνική, όσο και την παγκόσμια κοινή γνώμη.

Η σύνταξη που έλαβε η οικογένειά του, μετά το θάνατό του είναι και
σήμερα μικρή, γιατί ο χρόνος που άσκησε τη δικηγορία λόγω του αιφνί-
διου τέλους του, δεν ξεπέρασε τα 11 χρόνια.

Σαν ελάχιστη τιμή στους αγώνες του για τη δημοκρατία και συμβολή
και δοκιμασία της οικογενείας του, χορηγείται στη χήρα του αυξημένη
προσωπική σύνταξη από το Ταμείο Νομικών και αυξημένη μηνιαία επι-
κουρική παροχή από τον Κ.Ε.Α.Δ. ίση με ποσό που θα εδικαιούτο, αν
είχε πλήρη δικηγορική υπηρεσία, που προφανώς θα αποκτούσε, αν δεν
μεσολαβούσε το βίαιο γεγονός του θανάτου του.

Άρθρο 29.

1. Με την παρ. 1 εξαιρούνται από την ασφάλιση του ΙΚΑ-ΤΕΑΜ οι
συνταξιούχοι του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. και των Οργανισμών Κοιν.
Ασφάλισης καθώς και τα πρόσωπα, που λόγω παράλληλης κύριας
ασφάλισης ή πολλαπλής απασχόλησής τους, υπάγονται υποχρεωτικά
στην ασφάλιση και άλλου Επικουρικού Ταμείου.

Με το Ν. 997/1979 έχει συσταθεί το Ταμείο Επικουρικής Ασφαλί-
σεως Μισθωτών (ΤΕΑΜ), το οποίο ήδη με βάση τις διατάξεις του άρ-
θρου 6 του Ν. 1358/1983 έχει ενταχθεί στο ΙΚΑ, ως ίδιος Κλάδος αυ-
τού και με την ονομασία ΙΚΑ-ΤΕΑΜ.

Ο σκοπός της σύστασης του ΤΕΑΜ είναι η επικουρική ασφαλιστική
κάλυψη μόνο των επικουρικά ανασφάλιστων μισθωτών της Χώρας,
σύμφωνα άλλωστε και με την παρ. 1 του άρθρου 3 του Ν. 997/1979,
όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 56 του Ν. 1140/1981,
που ορίζει ότι στην ασφάλιση του Ταμείου υπάγονται υποχρεωτικά τα
πρόσωπα, τα οποία ασφαλίζονται με βάση τις κείμενες περί υποχρεωτι-
κής ασφάλισης διατάξεις, στο ΙΚΑ ή σε άλλο φορέα κύριας ασφάλισης
μισθωτών και δεν υπάγονται στην ασφάλιση άλλου φορέα ή κλάδου Επι-
κουρικής Ασφάλισης για την αυτή απασχόληση.

Πέρα από το πιο πάνω αναφερόμενα, από την ασφαλιστική νομοθεσία
του ΙΚΑ και ειδικότερα από τις διατάξεις: α) της περιπτ. δ' της παρα-

γράφου 1 του άρθρου 2 του Α.Ν. 1846/1941, β) της παρ. 1 του άρθρου 30 του Κανονισμού Ασφάλισης του ΙΚΑ και γ) της παρ. 4 του άρθρου 2 του Ν. 825/1978 ορίζονται τα περί ασφάλισης των συνταξιούχων, ως και η πολλαπλή ή η παράλληλη ασφάλιση.

Από το συσχετισμό των διατάξεων περί υποχρεωτικής ασφάλισης στο ΙΚΑ-ΤΕΑΜ με τις αμέσως προηγούμενα αναφερόμενες διατάξεις δημιουργούνται αμφιβολίες: α) ως προς τη δυνατότητα υπαγωγής στην ασφάλιση του Επικουρικού Κλάδου ΙΚΑ - ΤΕΑΜ και των συνταξιούχων, που μετά τη συνταξιοδότησή τους συνεχίζουν την απασχόλησή τους και ασφαλίζονται υποχρεωτικά στο ΙΚΑ ή σε άλλους Οργανισμούς κύριας ασφάλισης μισθωτών και β) εάν είναι δυνατή η παράλληλη ασφάλιση στον κλάδο ΙΚΑ-ΤΕΑΜ και σε άλλο Ταμείο επικουρικής ασφάλισης, που είναι συνέπεια παράλληλης ασφάλισης σε δύο Ταμεία κύριας ασφάλισης ή πολλαπλής απασχόλησης και ασφάλισης για κάθε μια από αυτές στον ίδιο φορέα κύριας ασφάλισης.

Για να καλυφθεί ακριβώς αυτό το νομοθετικό κενό, που υπάρχει και για να αρθεί κάθε αμφιβολία, σχετικά με τη δυνατότητα υπαγωγής ή μη στην ασφάλιση του ΙΚΑ - ΤΕΑΜ των συνταξιούχων που συνεχίζουν να απασχολούνται μετά τη συνταξιοδότησή τους ή των προσώπων, που ασφαλίζονται παράλληλα και σε άλλα Επικουρικά Ταμεία και επειδή σκοπός του ΤΕΑΜ (ήδη ΙΚΑ-ΤΕΑΜ), όπως προαναφέρθηκε είναι η επικουρική κάλυψη μόνο των Επικουρικά ανασφάλιστων μισθωτών της χώρας και όχι η δημιουργία υπερασφάλισης προτείνεται η προσθήκη παραγράφου στο άρθρο 3 του Ν. 997/1979 με την οποία να ορίζεται, ότι η αληθής έννοια της παρ. 1 του άρθρου 3 του Ν. 997/1979, όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 56 του Ν. 1140/81 είναι ότι στην ασφάλιση του ΙΚΑ-ΤΕΑΜ δεν υπάγονται οι συνταξιούχοι του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. των Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης, των Ταμείων και Κλάδων Επικουρικής Ασφάλισης, καθώς και τα πρόσωπα που λόγω παράλληλης κυρίας ασφάλισής τους ή πολλαπλής απασχόλησής τους υπάγονται υποχρεωτικά στην ασφάλιση και άλλου κλαδικού Επικουρικού Ταμείου.

2. Με την παρ. 2 προβλέπεται η συνταξιοδότηση από το ΙΚΑ - ΤΕΑΜ προσώπων, συγχωνευθέντων σ' αυτό, Ταμείων που δεν μπορούν να συνεχίζουν την ασφάλισή τους στο ΙΚΑ-ΤΕΑΜ, γιατί δικαιούνται κύρια σύνταξη από το Δημόσιο. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11 του Ν. 997/1979, όπως τροποποιήθηκαν και ισχύουν, μπορούν να συγχωνευθούν στο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών (ΤΕΑΜ), που λειτουργεί στο ΙΚΑ, Επικουρικά Ταμεία που ενώ, βασικά είχαν τις ίδιες εισφορές κ.λπ. με το ΙΚΑ-ΤΕΑΜ, δεν παρείχαν και τη ίδια ασφαλιστική προστασία.

Με τον πιο πάνω τρόπο έχουν ήδη συγχωνευθεί ορισμένα Επικουρικά Ταμεία, αλλά ασφαλισμένοι τους, που ασφαλίζονα: για κύρια σύνταξη στο Δημόσιο, δεν μπορούν να συνεχίζουν την ασφάλισή τους στο ΙΚΑ-ΤΕΑΜ, ούτε και να συνταξιοδοτηθούν από αυτό, γιατί δικαιούνται κύρια σύνταξη από το Δημόσιο.

Με τον τρόπο όμως αυτό, χάνουν και κάθε δικαίωμα για επικουρική σύνταξη έστω κι αν είχαν π.χ. 7.000 ημέρες ασφάλισης στο συγχωνευθέν επικουρικό Ταμείο τους.

Για ρύθμιση του ανακύφαντος θέματος προτείνεται η θέσπιση διάταξης, που θα παρέχει την ευχέρεια να δικαιωθούν σύνταξη από το ΙΚΑ-ΤΕΑΜ, με το χρόνο ασφάλισης που είχαν στο συγχωνευθέν Ταμείο.

3. Με την παρ. 3 εναρμονίζονται οι προϋποθέσεις συνταξιοδότησης για Επικουρική σύνταξη με αυτές της κύριας ασφάλισης. Κατά την εφαρμογή του Ν.612/1977 «περί συνταξιοδοτήσεως λόγω γήρατος των τυφλών των ασφαλισμένων σε ασφαλιστικούς Οργανισμούς αρμοδιότητας του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, παρατηρήθηκε το φαινόμενο πρόσωπα, ενώ δικαιούνται σύνταξη με τις διατάξεις αυτές, από τον φορέα κύριας ασφάλισης με 4.050 ημερομίσθια, να μη δικαιούνται σύνταξη από τον φορέα Επικουρικής ασφάλισης, γιατί κατά τη νομοθεσία του ο χρόνος ασφάλισης υπολογιζόταν σε έτη και συνεπώς κατά το νόμο απαιτείται η συμπλήρωση 15 ετών.

Για να αρθεί αυτή η κατάσταση προτείνεται να ρυθμιστεί το θέμα νομοθετικό.

4. Με την παρ. 4 επιδιώκεται η επιχορήγηση από τον Κρατικό προϋπολογισμό του Ειδικού Λογαριασμού Φυματικού προσωπικού ΤΤΤ.

Από τις διατάξεις του δευτέρου εδαφίου της παρ.3 του άρθρου 16 του Ν.Δ. 496/70, όπως αυτές αντικαταστάθηκαν και ισχύουν, με το άρθρο 18 του Ν. 1384/83, ορίζεται ότι:

«Από την 1.1.1984 το Δημόσιο θα καλύπτει κάθε έλλειμμα του ειδικού Λογαριασμού Προνοίας Φυματικού Προσωπικού ΤΤΤ, που θα προκύπτει από την πληρωμή των μηνιαίων επιδομάτων και χρηματικών βοηθημάτων στους ασφαλισμένους του και μέχρι του ποσού των 15.000.000 δραχμών το χρόνο».

Μετά την αναπροσαρμογή όμως των βοηθημάτων και επιδομάτων του Λογαριασμού αυτού και δεδομένου, ότι δεν υπάρχουν σ' αυτόν, θεσπισμένες εισφορές εργοδότη και ασφαλισμένου, παρουσιάζεται έλλειμμα κάθε χρόνο για την κάλυψη του οποίου, δεν επαρκεί η κρατική επιχορήγηση των 15.000.000 δρχ.

Αποτέλεσμα της κατάστασης αυτής είναι η εξάντληση του αποθεματικού κεφαλαίου του πιο πάνω Λογαριασμού και η πλήρης αδυναμία εκπλήρωσης των υποχρεώσεών του για το τρέχον έτος.

Ύστερα από αυτά, κρίνεται επιβεβλημένη η τροποποίησή της πιο πάνω διάταξης του Ν. 1384/83, έτσι ώστε το Δημόσιο να καλύπτει τα ελλείμματα του ειδικού Λογαριασμού, που θα παρουσιαστούν από το 1987 και εφεξής, για την καταβολή των προβλεπομένων από το νόμο παροχών του ειδικού Λογαριασμού.

5. Με την παρ. 5 επιδιώκεται η ενιαία ρύθμιση για την αναγνώριση προϋπηρεσίας, ως συντάξιμου χρόνου στα Ταμεία Αρωγής.

Με την παρ. 2 εδ. α' του άρθρου 6 του Ν. 253/76 αντικαταστάθηκε η παρ. 2 εδ. α' του άρθρου 9 του Ν.Δ. 95/73, με σκοπό τη μείωση στο ήμισυ του ποσοστού που καταβάλλεται για την αναγνώριση προϋπηρεσίας στα Ταμεία Αρωγής.

Από παραδρομή όμως δεν αντικαταστάθηκε αντίστοιχα και η παρ. 3 του άρθρου 2 στο οποίο ορίζεται ο τρόπος εξαγοράς της προϋπηρεσίας του τακτικού προσωπικού των ΝΠΔΔ, που υπάγονται στα Ταμεία Αρωγής, με αποτέλεσμα να αντιμετωπίζεται με διαφορετικό τρόπο η αναγνώριση της προϋπηρεσίας σ' αυτά.

6. Με την παρ. 6 επιδιώξεται η μη αναζήτηση επί πλέον διαφορών που καταβλήθηκαν για εφάπαξ παροχές σε επτά υπαλλήλους του Ταμείου Επικουρικής Ασφαλίσεων Εκπροσώπων και Υπαλλήλων Επαγγελματικών Εργατικών Οργανώσεων, που συνταξιοδοτήθηκαν κατά τη χρονική περίοδο 1979-31.3.1 και ο υπολογισμός τους έγινε με τις διατάξεις των ασφαλισμένων του Ταμείου (που δεν υπάρχει περιορισμός στο ανώτερο όριο), ενώ με το άρθρο 4 του Α.Ν. 173/67 για τις περιπτώσεις αυτές το ανώτατο όριο είχε ορισθεί σε 300.000 δρχ. Η ρύθμιση κρίθηκε αναγκαία γιατί ενώ υπήρχε η ευχέρεια με το Ν. 334/76 για αύξηση και μάλιστα με υποχρεωτική αναδρομικότητα ισχύος από τον Α.Ν. 173/67 (δηλ. από 31.10.67), η πρόταση υποβλήθηκε μεταγενέστερα όταν ανέκυψε το θέμα. Σημειώνεται, ότι ήδη εκδόθηκε Π.Δ/γμα, σύμφωνα με μεταγενέστερη εξουσιοδοτική διάταξη (άρθρο 45, Ν. 1140/81), που αύξησε το ανώτατο όριο σε 1.400.000 δρχ., από το μήνα Ιούνιο 1985. Επίσης, επιδιώκεται η μη αναζήτηση χρηματικών ποσών (συντάξεων ή τριμήνων αποδοχών) δεδομένου ότι η ταυτόχρονη καταβολή τους έγινε μετά από καταφατική απάντηση σε ερώτημα του Ταμείου.

Με τη διάταξη διαγράφονται με πράξη του αρμόδιου οργάνου του Ελεγκτικού Συνεδρίου γενόμενοι καταλογισμοί σε βάρος μελών του Δ.Σ. και υπαλλήλων του Ταμείου.

Επειδή μάλιστα τα καταβληθέντα ποσά των τριμήνων αποδοχών ή συντάξεων και οι διαφορές των εφάπαξ, που αναφέρονται στην αρχή, είχαν εισπραχθεί καλόπιστα και παρήλθε ικανός χρόνος, προτείνεται και η κατάργηση των σχετικών δικών.

7. Με την παρ. 7 καταργείται διάταξη που καλύπτε μια πολύ μικρή ομάδα υψηλόμισθων ασφαλισμένων του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Υπαλλήλων Ραδιοφωνίας και Τουρισμού.

Με την παρ. 5 του άρθρου 17 του Ν. 4497/66 ορίσθηκε, ότι ασφαλισμένοι στο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Υπαλλήλων Ραδιοφωνίας και Τουρισμού, που αποβάλλουν την ιδιότητά τους από οποιοδήποτε λόγο ή παραιτούνται και έχουν ασφάλιση από 320 μήνες και πάνω, μπορούν να συνεχίσουν την ασφάλισή τους ή να προκαταβάλλουν τις εισφορές μέχρι 40 ακόμη μήνες (μαζί με τις εργοδοτικές), προκειμένου να βελτιώσουν τη σύνταξή τους.

Επειδή η διάταξη αυτή κρίνεται πολύ ευνοϊκή, γιατί δεν αποσκοπεί στη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος, αλλά στη βελτίωση της σύνταξης προσώπων που έχουν ήδη θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα, κρίθηκε σκόπιμη η κατάργησή της.

8. Με την παρ. 8 δίδεται το δικαίωμα και στους ασφαλισμένους των Ταμείων Αρωγής υπαλλήλους των Ν.Π.Δ.Δ. να αναγνωρίσουν και κάθε άλλο χρόνο πραγματικής υπηρεσίας τους, προκειμένου να θεμελιώσουν δικαίωμα συνταξιοδότησης.

Με το άρθρο 14 του Ν. 1539/85 δόθηκε το δικαίωμα στους ασφαλισμένους των Ταμείων Αρωγής να αναγνωρίσουν στο οικείο Ταμείο και κάθε άλλο συντάξιμο χρόνο πραγματικής υπηρεσίας που αναγνωρίζεται από το Δημόσιο ή το Τ.Α.Κ.Ε., εφόσον κατά την επέλευση του ασφαλιστικού κινδύνου δεν επαρκεί ο αναγνωριζόμενος χρόνος για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος.

Η διάταξη αυτή δεν έχει πεδίο εφαρμογής στους υπαλλήλους των

Ν.Π.Δ.Δ., που καλύπτονται επικουρικά από τα Ταμεία Αρωγής.

Για να μην υπάρχει διαφορετική αντιμετώπιση μεταξύ των ασφαλισμένων του ίδιου Ταμείου, προτείνεται η επέκταση εφαρμογής των διατάξεων αυτών και στην κατηγορία αυτή των υπαλλήλων, ώστε να μπορέσουν να θεμελιώσουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα στο οικείο Ταμείο Αρωγής.

Παράλληλα δίνεται η δυνατότητα στο προσωπικό των νοσηλευτικών Ιδρυμάτων κοινωφελούς χαρακτήρα να αναγνωρίσουν το χρόνο προϋπηρεσίας τους που είχαν σ' αυτά προ της υπαγωγής τους στις διατάξεις του ν.δ 2592/53, στο οικείο Ταμείο Αρωγής, εφόσον ο χρόνος αυτός λογίζεται ως συντάξιμος από το Δημόσιο.

9. Με την παρ. 9 αποδίδεται στον Κλάδο Αρωγής του Τ.Π.Π.Ο.Α.Θ. το 25% των εισπραττομένων εσόδων του ΟΛΘ από υπερωρίες υπαλλήλων σε βάρος εισαγωγέων, εξαγωγέων.

Στον Κλάδο Αρωγής του Ταμείου Προνοίας Προσωπικού ΟΛΘ ασφαλίζεται το τακτικό προσωπικό του Οργανισμού Λιμένος Θεσ/νίκης. Για την ενίσχυση του ανωτέρω Κλάδου και δεδομένου ότι υπάρχει παρόμοια διάταξη για τον Κλάδο Αρωγής του Ταμείου Προνοίας υπαλλήλων ΟΛΠ προτείνεται η προσθήκη της παραγράφου αυτής.

10. Με την παρ. 10 συγχωνεύεται ο Λογαριασμός των μηνιαίων βοηθημάτων του Κλάδου Πρόνοιας του Προσωπικού Εμπορικών, Βιομηχανικών και Βιοτεχνικών Επιμελητηρίων στο ΙΚΑ-ΕΤΕΑΜ.

Επειδή με τις διατάξεις του άρθρου 11 του Ν. 997/79, είχε προβλεφθεί η δυνατότητα συγχώνευσης Ταμείων Επικουρικής Ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών, τα οποία δεν μπορούσαν να παράσχουν την ελάχιστη ασφαλιστική προστασία που παρέχει εκάστοτε το ΙΚΑ-ΤΕΑΜ, με τις αυτές προϋποθέσεις ασφάλισης και επειδή, με το μεταγενέστερο Ν. 1140/81, δεν προβλέφθηκε κάτι αντίστοιχο και για το ΙΚΑ - ΕΤΕΑΜ και επειδή ο Λογαριασμός Μηνιαίων βοηθημάτων του Κλάδου Πρόνοιας του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης και Πρόνοιας Προσωπικού του Κράτους (ΝΠΔΔ) έχει ζητήσει την υπαγωγή του στο ΙΚΑ-ΕΤΕΑΜ, προτείνεται η διάταξη αυτή.

Άρθρο 30.

1. Με την παρ. 1 παρέχεται δυνατότητα ασφάλισης στον κλάδο ασθενείας των συζύγων, γονέων και αδελφών ασφαλισμένης ή συνταξιούχου με τις ίδιες προϋποθέσεις που ισχύουν για τα μέλη οικογενείας ασφαλισμένου.

Μια από τις βασικές υποχρεώσεις που δημιουργήθηκε για την χώρα μας, από την ισότιμη συμμετοχή της στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες είναι η προσαρμογή του εσωτερικού μας δικαίου προς το Κοινοτικό δίκαιο, όπως ρητά ορίζεται από το άρθρο 2 του ν. 945/79.

Ειδικότερα, όσον αφορά στον χώρο της Κοινωνικής Ασφάλισης, επιβάλλεται ύστερα από την ένταξή μας στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες η εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα παροχών ασθένειας (οδηγία του Συμβουλίου της ΕΟΚ αρ. 79/7/ΕΟΚ/79).

Στα Καταστατικά όμως πολλών Ταμείων και Κλάδων Υγείας Ασφαλιστικών Οργανισμών, αρμοδιότητας Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων, περιλαμβάνεται διάταξη, σύμφωνα με την οποία για την υπαγωγή, ειδικά στην ασφάλιση των πιο πάνω Οργανισμών, του συζύγου ή των γονιών ως προστατευόμενα μέλη οικογενείας της ασφαλισμένης, απαιτείται μέσα στα άλλα, να είναι τα πρόσωπα αυτά άπορα και ανίκανα, για κάθε βιοποριστική εργασία.

Για την κατάργηση της πιο πάνω διάκρισης προτείνεται η νομοθετική ρύθμιση του θέματος.

2. Με την παρ. 2 δίνεται το δικαίωμα επιλογής του οργανισμού Ασθενείας στους άμεσα ασφαλισμένους και σε συνταξιούχους από δική τους απασχόληση που συγχρόνως υπάγονται στον Κλάδο ασθενείας δύο ή περισσοτέρων Οργανισμών.

Από την παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. δ/τος 4277/62 απαγορεύεται η ασφάλιση για περίθαλψη, σε περισσότερους από έναν Οργανισμό Ασφάλισης Ασθένειας.

Κατά την ορθή έννοια των διατάξεων αυτών, η απαγόρευση αυτή και συνεπώς το δικαίωμα επιλογής Φορέα, αναφέρεται στους ασφαλισμένους που από δική τους απασχόληση, άμεσα ασφαλισμένοι και στους συνταξιούχους που από δικό τους δικαίωμα ή λόγω θανάτου, υπάγονται συγχρόνως για τον κίνδυνο της ασθένειας στην ασφάλιση δύο (2) ή περισσότερων Ασφαλιστικών οργανισμών.

Η άποψη αυτή ενισχύεται και από τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 375/76, οι οποίες αναφέρονται στο δικαίωμα επιλογής Φορέα ασθένειας των τακτικών υπαλλήλων και συνταξιούχων του Δημοσίου και οι οποίες ορίζουν ότι το δικαίωμα τούτο έχουν μόνο οι τακτικοί υπάλληλοι του Δημοσίου και οι, από προσωπική τους υπηρεσία, πολιτικοί και στρατιωτικοί συνταξιούχοι.

Επειδή όμως δεν προκύπτει σαφώς, ότι το δικαίωμα επιλογής Φορέα, αφορά μόνο τα πρόσωπα, που από δικό τους δικαίωμα υπάγονται συγχρόνως για τον κίνδυνο ασθένειας στην ασφάλιση δύο (2) ή περισσότερων Ασφαλιστικών Οργανισμών, μπορεί να θεωρηθεί ότι το παραπάνω δικαίωμα έχουν τα πρόσωπα εκείνα, που θεωρούνται μέλη οικογενείας ασφαλισμένου.

Ύστερα από τα παραπάνω και για την καλύτερη διευκρίνιση της έννοιας της παρ. 1 του άρθρου 14 του Ν. Δ/τος 4277/62, προτείνεται η θέσπιση της διάταξης.

3. Με την παρ. 3 υπάγονται στον κλάδο παροχών ασθενείας σε χρήμα οι εκπαιδευτές οδηγοί αυτοκινήτων.

Με βάση τις διατάξεις του άρθρου 23 του ν. 1027/80 (ΦΕΚ 49/Α/80), εκδόθηκε το π.δ. 434/80 (ΦΕΚ 114/Α/80), με το οποίο υπάχθηκαν από 1.6.1980 στην ασφάλιση του Κλάδου Παροχών Ασθενείας σε είδος του ΙΚΑ, οι αυτοκινητιστές ασφαλισμένοι του ΤΣΑ και τα μέλη οικογενείας τους.

Ήδη η Πανελλήνια Ομοσπονδία Επαγγελματιών Εκπαιδευτικών Οδηγών Αυτοκινήτων, διατυπώνει το αίτημα υπαγωγής των μελών της και στον Κλάδο Παροχών Ασθενείας σε χρήμα του ΙΚΑ, για να καταστεί δυνατή η καταβολή επιδόματος ασθενείας στα μέλη της εκείνα που λόγω ασθενείας ή ατυχήματος δεν μπορούν να ασκήσουν το επάγγελμά τους με αποτέλεσμα ν' αντιμετωπίζουν προβλήματα επιβίωσης, αφού, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία είναι υποχρεωμένοι να ασκούν προσωπικά το επάγγελμά τους (του εκπαιδευτή).

Επειδή το αίτημα της παραπάνω Ομοσπονδίας κρίνεται δίκαιο, προτείνεται η νομοθετική ρύθμισή του.

4. Με την παρ. 4 χορηγούνται παροχές ασθενείας στους ασφαλισμένους του ΙΚΑ περιοχές Καλαμάτας με μειωμένες ασφαλιστικές προϋποθέσεις.

Σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 31 του α.ν. 1846/51, στους ασφαλισμένους και τα μέλη της οικογενείας τους παρέχεται ιατρική περίθαλψη εφόσον ο ασφαλισμένος έχει πραγματοποιήσει 50 τουλάχιστον μέρες εργασίας είτε κατά το προηγούμενο της ημέρας της αναγγελίας της ασθένειας ή της πιθανής ημέρας τοκετού ημερολογιακό έτος, είτε κατά το τελευταίο πριν από την αναγγελία 15μηνο, χωρίς να συνυπολογίζονται στην τελευταία περίπτωση οι ημέρες εργασίας, που πραγματοποιήθηκαν κατά το τελευταίο ημερολογιακό τρίμηνο του 15μήνου.

Σύμφωνα εξάλλου με την παρ. 1 του άρθρου 35 του ίδιου νόμου, ο ασφαλισμένος δικαιούται επιδόματος ασθενείας, εφόσον εκτός των άλλων προϋποθέσεων, έχει πραγματοποιήσει 100 τουλάχιστον ημέρες εργασίας κατά το ημερολογιακό έτος, το αμέσως προηγούμενο της αναγγελίας της ασθένειας ή κατά το προηγούμενο της αναγγελίας 15/μηνο, χωρίς να συνυπολογίζονται στην τελευταία περίπτωση οι ημέρες εργασίας που πραγματοποιήθηκαν κατά το τελευταίο ημερολογιακό τρίμηνο του 15/μήνου.

Οι σεισμοί στην περιοχή της Καλαμάτας επέδρασαν ανασταλτικά στην οικονομική δραστηριότητα της περιοχής κατά τους τελευταίους μήνες του 1986, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί στους κατοίκους της, οξύτερο το πρόβλημα της ανεργίας και ειδικότερα για πολλούς ασφαλισμένους του ΙΚΑ, οι οποίοι δεν κατάφεραν να συμπληρώσουν τις χρονικές προϋποθέσεις που απαιτούνται για τη θεμελίωση του δικαιώματος λήψης παροχών ασθενείας.

Με την προτεινόμενη διάταξη ορίζεται ότι κατ' εξαίρεση, για το έτος 1987, για την παροχή στους ασφαλισμένους του ΙΚΑ ιατρικής περίθαλψης να μην απαιτούνται ασφαλιστικές προϋποθέσεις και για την καταβολή από το ΙΚΑ επιδόματος ασθενείας ν' απαιτείται η πραγματοποίηση 60 τουλάχιστον ημερομισθίων κατά το προηγούμενο της αναγγελίας της ασθένειας ημερολογιακό έτος.

5. Με την παρ. 5 καλύπτονται αναδρομικά όλες εκείνες οι περιπτώσεις υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. αρμοδιότητας της Γεν. Γραμματείας Κοιν. Ασφαλίσεων, για τις οποίες δεν έγινε συμψιφισμός των αποδοχών τους με τα επιδόματα κύησης - λοχείας που είχαν καταβληθεί από το Ι.Κ.Α.

Από τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 105 του Π.Δ. 611/77 -Υπαλληλικός Κώδιξ- ορίζεται ότι τα επιδόματα κύησεως και λοχείας που καταβλήθηκανε σε υπάλληλο Ν.Π.Δ.Δ. εκπίπτονται εκ των αποδοχών αυτής.

Από τη ρύθμιση αυτή, υπήρξε εξαίρεση για τους υπαλλήλους του ΙΚΑ (παρ. 3 του άρθρου 15 του Β.Δ. 993/66) και για τους υπαλλήλους του ΟΑΕΔ, ΟΕΚ, ΟΕΕ (παρ. 1 του άρθρου 11 του ν. 1082/1980).

Στη συνέχεια και χωρίς να υπάρξει προηγουμένως σχετική νομοθετική ρύθμιση, με τη Φ.10/2035/ΕΓΚ.174/11.4.73 εγκύκλιο του τότε Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών που απευθυνόταν σε όλους τους Οργανισμούς Κοιν. Ασφάλισης, η παραπάνω ρύθμιση επεκτάθηκε

και στο προσωπικό των Ν.Π.Δ.Δ. αρμοδιότητος του Υπουργείου Κοιν. Υπηρεσιών με αποτέλεσμα οι δικαιούχοι υπάλληλοι των παραπάνω ΝΠΔΔ να μη συμφηφίζουν πλέον τα επιδόματα κυήσεως και λοχείας με τις τακτικές αποδοχές τους.

Αντιμετωπίζεται πάντως η περίπτωση όπως το Ελεγκτικό Συνέδριο αποφανθεί ότι παρανόμως δεν έγινε συμφηφισμός των επιδομάτων αυτών και ζητήσει την αναδρομική επιστροφή από τους υπαλλήλους.

Επειδή όμως για το μη συμφηφισμό των επιδομάτων αυτών δεν φέρουν καμία ευθύνη οι ανωτέρω υπάλληλοι, οι οποίοι τα έλαβαν καλόπιστα, ύστερα από την εγκύκλιο της εποπτεύουσας αρχής (Υπουργείο Κοιν. Υπηρεσιών) και επειδή μέσα στους σκοπούς της χρηστής Διοίκησης είναι και η δημιουργία κλίματος εμπιστοσύνης μεταξύ Κράτους - Εργοδότη και πολίτη - εργαζόμενου, προτείνεται η ρύθμιση του θέματος.

6. Με την παρ. 6 παρέχεται η δυνατότητα στους τέως ασφαλισμένους του Τ.Α.Ι.Σ.Υ.Τ. να συνεχίσουν προαιρετικά την ασφάλισή τους σ' αυτό για τον κλάδο ασθενείας.

Με την αριθ. Β2/54/3/1651/83 Κοινή Υπουργική Απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινων. Ασφαλίσεων, δόθηκε η δυνατότητα προαιρετικής ασφάλισης στους τέως ασφαλισμένους του Ταμείου Ασφαλίσεως Ιδιοκτητών Συνταχτών και Υπαλλήλων τύπου (ΤΑΙΣΥΤ), για τον Κλάδο Κύριας Σύνταξης.

Για λόγους ίσης μεταχείρισης θεωρείται σκόπιμη η παροχή δυνατότητας στα πιο πάνω πρόσωπα να συνεχίσουν προαιρετικά την ασφάλισή τους και για τον Κλάδο Ασθενείας του Ταμείο.

7. Με την παρ. 7. καλύπτονται από το Τ.Ε.Α.Ε.Δ.Ξ.Ε. οι δαπάνες μεταφοράς των κατασκηνωτών ασφαλισμένων του Ταμείου.

Το Δ.Σ. του Ταμείου Επικουρικής Ασφαλίσεως Εργατοτεχνιτών Δομικών και Ξυλουργικών Εργασιών υπέβαλε πρόταση για συμπλήρωση της παρ. 1 του άρθρου 13 του ν. 1393/83, που αποβλέπει στην άρση των αμφισβητήσεων του Παρέδρου, του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που έχουν προκύψει, ως προς την νομιμότητα των δαπανών μεταφοράς των κατασκηνωτών και των δαπανών για την οργάνωση ψυχαγωγικών και μορφωτικών εκδρομών.

Η πρόταση θεωρείται δίκαιη γι' αυτό και προτείνεται η ρύθμιση του θέματος.

8. Με την παρ. 8 καθιερώνεται η συμμετοχή του ΙΚΑ στα προγράμματα του κοινωνικού θεραπευτικού τουρισμού του ΕΟΤ.

Στους άμεσα ασφαλισμένους και συνταξιούχους λόγω αναπηρίας ή επιδοματούχους λόγω αναπροσαρμογής και στους συνταξιούχους λόγω γήρατος ή θανάτου παρέχεται από το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων λουτροθεραπεία, εφόσον αυτή είναι αναγκαία προς θεραπεία αυτών ή προς αποκατάσταση της ικανότητάς των, προς εργασία.

Με την ισχύουσα διάταξη του άρθρου 2 του Κανονισμού Λουτροθεραπείας του ΙΚΑ, καθορίζονται οι κατηγορίες των παθήσεων, για τις οποίες δικαιολογείται η παροχή λουτροθεραπείας.

Με πρόσφατη απόφαση, τροποποιήθηκε η πιο πάνω διάταξη και προσδιορίζονται πλέον οι παθήσεις για τις οποίες ενδείκνυται η λουτροθεραπεία με βάση τα σημερινά επιστημονικά δεδομένα.

Επειδή όμως, από την εφαρμογή της πιο πάνω απόφασης, είναι ενδεχόμενο να υπάρξουν αντιδράσεις των ασφαλισμένων και κυρίως των ατόμων μεγάλης ηλικίας, που μέχρι σήμερα πήγαιναν για λουτροθεραπεία, το Ι.Κ.Α. έχει μεριμνήσει ώστε τα άτομα αυτά να καλυφθούν από τον ΕΟΤ με το πρόγραμμα του Κοινωνικού Θεραπευτικού Τουρισμού, στο οποίο θα συμμετέχει και το ΙΚΑ οικονομικά.

Οι ισχύουσες όμως διατάξεις της νομοθεσίας του ΙΚΑ, που αναφέρονται στις αρμοδιότητες του Διοικητικού του Συμβουλίου δεν παρέχουν την δυνατότητα σ' αυτό να αποφασίζει και για την διάθεση χρηματικών ποσών από τα έσοδα του ΙΚΑ, για το πιο πάνω πρόγραμμα Κοινωνικού Θεραπευτικού Τουρισμού, που εφαρμόζεται πρώτη φορά φέτος και θα γίνεται κάθε φορά σε συνεργασία πάντα με τον ΕΟΤ και το οποίο περιλαμβάνει ορισμένες κατηγορίες ασφαλισμένων, που ανήκουν σε οικονομικά ασθενείς κυρίως τάξεις και που δεν δικαιούνται λουτροθεραπείας.

Για την τακτοποίηση του θέματος αυτού, απαιτείται νομοθετική ρύθμιση ώστε το Δ.Σ. να έχει την δυνατότητα να διαθέτει χρηματικά ποσά από το έσοδα του ΙΚΑ, για να καλύψει τις δαπάνες του προγράμματος του Κοινωνικού Θεραπευτικού Τουρισμού.

Άρθρο 31.

1. Με την παρ. 1 παρέχεται η δυνατότητα στον Υπουργό Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων να συνιστά Ειδικές Επιτροπές Ελέγχου Αναπηριών που σκοπό θα έχουν τον έλεγχο της ορθής λειτουργίας των Υγειονομικών Επιτροπών των Ασφαλιστικών Οργανισμών.

Η ανάγκη για σύσταση τέτοιων επιτροπών, δημιουργήθηκε από το γεγονός ότι σε πολλές περιοχές της χώρας ο μέσος όρος των συνταξιούχων αναπηρίας είναι πολύ μεγαλύτερος από άλλες περιοχές χωρίς αυτό να μπορεί να δικαιολογηθεί από άλλα αίτια όπως δυσμενείς εργασιακές συνθήκες, μεγάλος αριθμός εργατικών ατυχημάτων κ.λ.π.

Η έκταση των αρμοδιοτήτων των Επιτροπών αυτών καθώς και ο τρόπος λειτουργίας τους και η αξιοποίηση των πορισμάτων τους θα καθοριστεί με απόφαση.

Πάντως οι Επιτροπές αυτές δεν θα υποκαθιστούν τις αρμόδιες Υγειονομικές Επιτροπές, αλλά απλώς θα ελέγχουν τη λειτουργία τους.

Η δαπάνη λειτουργία τους θα βαρύνει το Λ.Β.Κ.Α.

2. Με την παρ. 2 αλλάζει ο τρόπος λειτουργίας των Υγειονομικών Επιτροπών για τη διαπίστωση της αναπηρίας.

Προβλέπεται η συγκρότηση ειδικών Υγειονομικών Επιτροπών αναπηρίας (πρωτοβάθμιων και δευτεροβάθμιων), οι οποίες θα αποφασίζουν δεσμευτικά για την ύπαρξη ή μη ασφαλιστικής αναπηρίας των ασφαλισμένων και των υπαλλήλων του ΙΚΑ. Μέχρι τώρα η αρμοδιότητα των Υγειονομικών Επιτροπών ήταν μόνο γνωμοδοτική και η σχετική απόφαση για την ύπαρξη ασφαλιστικής αναπηρίας και για το ποσοστό της ανήκε στον αρμόδιο Δ/ντή.

Οι Επιτροπές αυτές θα έχουν έδρα την Αθήνα και Θεσσαλονίκη και ο διορισμός των γιατρών θα γίνεται με αποφάσεις του Διοικητή του Ι.Κ.Α.

Άρθρο 32.

Με το άρθρο αυτό και ειδικότερα με την παρ. 1 προβλέπεται μείωση της οριζόμενης από την παρ. 1 του άρθρου 4 του Α.Ν. 591/37 εισφοράς υπέρ του Λογαριασμού Βελτίωσης Κοινωνικής Ασφάλισης από 2‰ σε 1‰, και δίδεται η ευχέρεια στον Υπουργό Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων να εξαιρούνται από την υποχρέωση καταβολής της παραπάνω εισφοράς οι Ασφαλιστικοί Οργανισμοί που παρουσίασαν και παρουσιάζουν ελλειματικές χρήσεις. Ακόμη προβλέπεται η κατάργηση των προσθέτων τελών σε περίπτωση καθυστέρησης καταβολής της εισφοράς και μάλιστα αναδρομικά.

Με την παραπάνω ρύθμιση επιδιώκεται η ελάφρυνση των υπόχρεων ασφαλιστικών οργανισμών εν όψη μάλιστα και των ιδιαιτέρων οικονομικών προβλημάτων που αντιμετωπίζουν σήμερα οι Ασφαλιστικοί Οργανισμοί.

Με την παρ. 3 επιδιώκεται και η κάλυψη των δαπανών για την αποστολή αντιπροσωπειών ή προσώπων στο εξωτερικό (ΕΟΚ, Συμβούλιο της Ευρώπης κλπ.) για την εξέταση θεμάτων κοινωνικής ασφάλισης και οργάνωσης στη χώρας μας συνεδρίων με αντικείμενο θέματα κοινωνικής ασφάλισης.

Με τις παραγράφους 4 και 6 προβλέπεται ότι με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων μπορούν να συνιστώνται ειδικές επιτροπές που θα έχουν σαν αντικείμενο τη μελέτη θεμάτων, που αφορούν το σύνολο του πληθυσμού όπως π.χ. το θέμα της πολυφαρμακίας, του Εθνικού Φορέα Υγείας κ.λ.π.

Επειδή το αντικείμενο των Επιτροπών αυτών είναι εξειδικευμένο, είναι απαραίτητο οι επιτροπές αυτές να αποτελούνται από άτομα με ειδικές επιστημονικές γνώσεις.

Η σχετική δε δαπάνη λειτουργίας των επιτροπών αυτών, θα βαρύνει τον Λ.Β.Κ.Α., γιατί το έργο του αποβλέπει στη βελτίωση των θεσμών της κοινωνικής ασφάλισης.

Με την παράγρ. 5 προβλέπεται ότι από τον ίδιο λογαριασμό θα καλύπτεται και οποιαδήποτε άλλη δαπάνη είναι απαραίτητη για την εξυπηρέτηση των επιτροπών αυτών όπως π.χ. μηχανογράφηση, ανάθεση εργασιών σε τρίτους κ.λ.π.

Άρθρο 33.

1. Ορισμένοι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης καθυστερούν την καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών προς το ΙΚΑ. Η καθυστέρηση αυτή έχει ως συνέπεια την καθυστέρηση αναγνώρισης, τόσο του χρόνου ασφάλισης των εργαζομένων, όσο και των δικαιωμάτων τους για παροχές, επιπλέον δε δημιουργεί ταμειακές δυσχέρειες στο ΙΚΑ, το οποίο οφείλει, χωρίς καμιά καθυστέρηση, να καταβάλλει παροχές (επιδόματα, συντάξεις, περίθαλψη) σε δικαιούχους ασφαλισμένους του. Η παραπάνω καθυστέρηση είναι απόλυτα αδικαιολόγητη κατά το μέρος που αφορά στην εισφορά των εργαζομένων η οποία ενώ έχει παρακρατηθεί κατά την καταβολή (κάθε μήνα) των αποδοχών, δεν αποδίδεται στο Ι.Κ.Α.

Στην άρση των παραπάνω ανωμαλιών στοχεύει η προτεινόμενη παρ. 1.

2. Με την παρ. 2 επιδιώκεται όπως η τροποποίηση των καταστατικών διατάξεων και των κανονισμών Φορέων Κοινωνικών Ασφαλίσεων

αρμοδιότητας Υπουργείου Υγείας. Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων. γίνεται στο εξής με απόφαση του Υπουργού Υγείας. Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων και γνώμη του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφάλειας.

Η διάταξη αυτή αφορά ελάχιστο αριθμό Ταμείων που η τροποποίηση της νομοθεσίας τους δεν γίνεται με Π. Δ/γμα ή Υπουργικές Αποφάσεις.

Τούτο συμβαίνει στους φορείς που η τροποποίηση της νομοθεσίας του γίνεται με απόφαση της γενικής συνέλευσης των μελών τους.

Έτσι το εποπτεύον Υπουργείο δεν λαμβάνει γνώση των αλλαγών αυτών.

Σκοπός της ρύθμισης αυτής είναι η ενιαία αντιμετώπιση της διαδικασίας τροποποίησης της νομοθεσίας όλων των Φορέων Ασφάλισης για την επίτευξη κοινής ασφαλιστικής πολιτικής.

3. Με την παρ. 3 απαγορεύεται να γίνεται ρύθμιση θεμάτων κοινωνικής ασφάλισης των εργαζομένων σε συλλογικές συμβάσεις εργασίας.

Συμβαίνει πολλές φορές με συλλογικές συμβάσεις εργασίας να ρυθμίζονται και θέματα κοινωνικής ασφάλισης των εργαζομένων χωρίς την απαραίτητη σύμπραξη του αρμόδιου Υπουργού, με αποτέλεσμα οι ρυθμίσεις αυτές να μην είναι εναρμονισμένες με την ακολουθούμενη πολιτική και τις καθιερωμένες αρχές.

Για την αποφυγή παρόμοιων καταστάσεων και στο μέλλον, δεν θα πρέπει τα σχετικά θέματα να ρυθμίζονται με συλλογικές συμβάσεις, αλλά να ακολουθείται η κανονική διαδικασία της σύμπραξής του αρμόδιου Υπουργού.

4. Με την παρ. 4 θεσπίζονται πόροι υπέρ του ΤΣΑ.

Το Ταμείο συντάξεων Αυτοκινητιστών ιδρύθηκε το έτος 1930 με σκοπό την ασφαλιστική κάλυψη των ιδιοκτητών Δ.Σ. αυτοκινήτων και μισθωτών οδηγών αυτοκινήτων.

Με το Ν. 984/79 μεταφέρθηκαν οι μισθωτοί οδηγοί στο Ι.Κ.Α. και στο Τ.Σ.Α. παρέμειναν μόνο οι ιδιοκτήτες και οι χρήστες και εκμεταλλευτές αυτοκινήτων δημόσιας χρήσης.

Τα τελευταία χρόνια η συνεχής μείωση του αριθμού των ασφαλισμένων σε συνδυασμό με την αύξηση των συνταξιούχων και τη βελτίωση των παρεχομένων συντάξεων (Από το 8633 το 1981 τα κατώτατα όρια, έφθασαν στις 20.500) είχε σαν αποτέλεσμα, παρά τη σημαντική αύξηση των ατομικών εισφορών, την οικονομική αποδυνάμωση του Τ.Σ.Α.

Με το Π.Δ/γμα 418/1985 (ΦΕΚ 146/30.8.85, τ. Α') αυξήθηκε το βασικό ποσό της σύνταξης από 1.5.85 από 15.000 στις 19.000 δρχ. σήμερα δε, ανέρχεται στο ποσό των 20.500 δρχ. Επίσης από 1.1.1985 η ατομική εισφορά κλάδου σύνταξης μόνον των ασφαλισμένων αυξήθηκε από 5.950 δρχ. σε 8.000 δρχ. και από 1.1.87 σε 10.200 δρχ. μηνιαίως.

Παρά τη σημαντική όμως αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών το Ταμείο παρουσιάζει μεγάλα ελλείματα και καθίσταται προβληματική η εκπλήρωση των υποχρεώσεών του.

Σημειώνεται ότι η αύξηση των συντάξεων έγινε με την προϋπόθεση ότι θα θεσπιστούν οι πόροι που είναι απαραίτητοι για την κάλυψη των δαπανών του, χωρίς να αυξηθούν οι ατομικές εισφορές των ασφαλισμένων οι οποίες όμως αυξήθηκαν σημαντικά.

Επειδή, δεν είναι δυνατή η παραπέρα αύξηση της εισφοράς των ασφαλισμένων κρίνεται αναγκαίο να θεσπισθούν οι απαραίτητοι πόροι για την ενίσχυση του Ταμείου ώστε να μπορέσει να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του.

5. Με την παρ. 5 δίνεται δυνατότητα συμμετοχής του ΙΚΑ στην Ελληνική Εταιρία Βιοτεχνολογίας.

Με πολιτική βούληση της Κυβέρνησης εκφρασμένη με απόφαση των Υπουργείων Εθνικής Οικονομίας και Έρευνας και Τεχνολογίας, ιδρύθηκε η Ελληνική Εταιρεία Βιοτεχνολογίας «ΒΙΟΕΛΛΑΣ Α.Ε.» που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 628/4.4.84 τευχ. Α.Ε. και ΕΠΕ.

Το ΙΚΑ στο τομέα αυτό (Φάρμακα, αντιδραστήρες, εμβόλια, FILMS κ.λ.π.) δαπανά κάθε χρόνο, ποσό που ξεπερνά τα 10 δισ. δρχ. Η Διοίκηση του Ιδρύματος έκρινε συμφέρουσα για το Ίδρυμα τη συμμετοχή του στην Εταιρεία αυτή, προς κάλυψη βασικών αναγκών υγειονομικών υλικών.

Με τη διάταξη αυτή επιδιώκεται η άρση του τυπικού κωλύματος που υπάρχει για τη δυνατότητα συμμετοχής του ΙΚΑ στην παραπάνω εταιρία.

6. Με την παρ. 6 ρυθμίζεται το θέμα της αναστολής της συνταξιοδότησης των ομογενών που παραμένουν στην Αίγυπτο πέραν των 6 μηνών.

Με το άρθρο 2 παρ. 4 του Ν.Δ. 4577/66 προβλεπόταν η αναστολή της σύνταξης που χορηγείται από το ΙΚΑ στους συνταξιούχους ομογενείς από Αίγυπτο και Τουρκία όταν χωρίς δικαιολογημένη αιτία παρέμεναν στην αλλοδαπή πέραν των τριών μηνών.

Με το άρθρο 21 του Ν. 997/79 το παραπάνω διάστημα διευρύνθηκε σε έξι μήνες.

Για την ύπαρξη δικαιολογημένης αιτίας παραμονής στην αλλοδαπή πέραν των έξι μηνών κρίνουν τα αρμόδια όργανα του ΙΚΑ και των άλλων ασφαλιστικών οργανισμών.

Επειδή για τους ομογενείς από την Αίγυπτο υπάρχουν ειδικοί λόγοι που επιβάλλουν την παραμονή τους στην χώρα αυτή και πέραν των 6 μηνών, αλλά και για λόγους ομοιόμορφης αντιμετώπισης του θέματος αυτού, κρίνεται σκόπιμο οι λόγοι να καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

7. Με την παρ. 7 καταργείται η κατά 50% μείωση της εργοδοτικής εισφοράς προς το Ι.Κ.Α. των επιχειρήσεων γούνας των εγκαταστημένων στις πόλεις Καστοριά και Σιάτιστα. Η κατάργηση δικαιολογείται από το γεγονός ότι επί μια εικοσαετία και πλέον που ίσχυσε η σχετική διάταξη της παρ. 2 άρθ. 6 του Ν.Δ. 4504/66 εκλιπηρώθηκε ο σκοπός για τον οποίο θεσπίστηκε η διάταξη αυτή.

8. Με την παρ. 8 ρυθμίζεται το θέμα της απαρτίας του Δ.Σ. του Συμβουλίου Ασφαλίσεως στη Δ.Ε.Η.

Το Συμβούλιο Ασφαλίσεως που λειτουργεί στη Δ.Ε.Η., αποτελείται από 7 μέλη και βρίσκεται σε απαρτία όταν παρευρίσκονται πέντε μέλη. Επειδή υπάρχει περίπτωση δια διάφορους λόγους να μην είναι δυνατή η παρουσία πέντε μελών και για να μην αναβάλλεται η λήψη αποφάσεων και ιδίως για επείγοντα θέματα περίθαλψης, με την προτεινόμενη διάταξη το Συμβούλιο θα βρίσκεται σε απαρτία όταν παρίστανται τέσσερα από τα επτά μέλη, όπως αυτό γίνεται σε όλους τους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς.

Άρθρο 34.

1. Με την παρ. 1 παρέχεται η δυνατότητα έγκρισης των προϋπολογισμών των οργανισμών Κοιν. Ασφάλισης μόνο από τον Υπουργό Υγείας, Προν. και Κοιν. Ασφαλίσεων.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του Α.Ν. 281/36, όπως αυτός συμπληρώθηκε αργότερα, στο Υπουργείο Οικονομικών έχει ανατεθεί η έγκριση των Προϋπολογισμών των Ν.Π.Δ.Δ. μαζί με την εκάστοτε Αρμόδια Αρχή.

Από την ανωτέρω διαδικασία έγκρισης προϋπολογισμών έχουν εξαιρεθεί οι Ασφαλιστικοί Οργανισμοί που τελούσαν στην εποπτεία του Υπουργείου Εργασίας, την έγκριση των Προϋπολογισμών αυτών είχε αποκλειστικά το ανωτέρω Υπουργείο, σύμφωνα με το Β. Δ/γμα 7/20.5.52 «περί συγκροτήσεως παρά τω Υπουργείω Εργασίας Κεντρικού Εποπτικού Συμβουλίου και των αρμοδιοτήτων αυτού» και το Ν.Δ. 3396/55 «περί των αρμοδιοτήτων της Δ/νσεως Επιθεωρήσεως και Ελέγχου του Υπουργείου Εργασίας».

Με το Ν.Δ. 1/1968 στην αρμοδιότητα της Γενικής Διεύθυνσης Κοινωνικής Ασφάλειας του τότε Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών είχαν υπαχθεί και οι άλλοι Ασφαλιστικοί Οργανισμοί, των οποίων η έγκριση των προϋπολογισμών συνεχίζει να γίνεται και από τον Υπουργό Οικονομικών και έτσι παρατηρείται το ανορθόδοξο φαινόμενο οι προϋπολογισμοί άλλων μεν Οργανισμών οι οποίοι είναι και οι κυριότεροι, να εγκρίνονται μόνο από τον Υπουργό Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων, άλλων δε και από τον Υπουργό Οικονομικών.

Για την άσκηση ενιαίας πολιτικής στους προϋπολογισμούς όλων των Ασφαλιστικών Οργανισμών, οι οποίοι υπάγονται στον ίδιο φορέα, δηλαδή στη Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων του Υπουργείου Υγείας, Προν. και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, την ταχύτερη έγκριση αυτών, την απλούστευση των διαδικασιών με σκοπό καλύτερης εξυπηρέτησης των συμφερόντων των ασφαλισμένων και συνταξιούχων, κρίνεται αναγκαίο όπως οι προϋπολογισμοί όλων των Ασφαλιστικών Οργανισμών εγκρίνονται μόνο από το Υπουργείο Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, όπως άλλωστε γίνεται με τους κυριότερους από αυτούς.

2. Με την παρ. 2 καταργείται η έκδοση Υπουργικής Απόφασης στις περιπτώσεις μεταβολής της υπηρεσιακής κατάστασης προσωπικού Ν.Π.Δ.Δ.

Ένα τμήμα της ασκούμενης από το Υπουργείο μας εποπτείας στους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς και μάλιστα αυτό που αναφέρεται σε διοικητικά θέματα, έχει μεταβληθεί απλώς σε γραφειοκρατικό τύπο με όλες τις γνωστές παρενέργειες που συνοδεύουν τις γραφειοκρατικές γενικές διαδικασίες.

Η εποπτεία αυτή, στηρίζεται σε διάταξη που εκδόθηκε το 1946 και συγκεκριμένα στην παρ. 1 του άρθρου 2 του από 30.4.46 Ν. Δ/τος, σε εποχή δηλαδή που οι κοινωνικοπολιτικές συνθήκες επέτρεπαν ή και επέβαλαν παρόμοιες διαδικασίες.

Στις μέρες μας όμως η παραπάνω διαδικασία της διοικητικής αυτής

εποπτείας έχει μεταβληθεί σε τυπική απλώς έγκριση διαπιστωτικών πτυχίων πράξεων ή πράξεων για τις οποίες έχει αποφανθεί προηγουμένως το αρμόδιο-όργανο.

Με σκοπό λοιπόν την κατάργηση της εν λόγω τυπικής και κατά συνέπεια γραφειοκρατικής διαδικασίας και με γνώμονα μάλιστα την πολιτική βούληση που πρόσφατα εκδηλώθηκε με τις διατάξεις του Ν. 1558/85, προτείνεται η θέσπιση της εν λόγω διάταξης.

3. Με την παρ. 3 επαναφέρονται μεταβατικά αρμοδιότητες στην κεντρική Υπηρεσία του ΤΣΑ λόγω αδυναμίας άσκησής τους από τις Περιφερειακές Υπηρεσίες.

Με το Π.Δ/γμα 512/85 «Οργανισμός του ΤΣΑ» που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 186/7.11.85, τ. Α' και που οι διατάξεις του ισχύουν από τη δημοσίευση, καταργήθηκε το από 30/8-7/9/34 Π.Δ. «Οργανισμός Εσωτερικής Υπηρεσίας του ΤΣΑ» καθώς και κάθε άλλη διάταξη που ρύθμιζε θέματα που περιλαμβάνονται στις διατάξεις αυτού με αποτέλεσμα το σύνολο των κεντρικών και Περιφερειακών Υπηρεσιών του Ταμείου να πρέπει να λειτουργήσουν άμεσα από τη δημοσίευση των νέων διατάξεων.

Επειδή όμως η άμεση αυτή λειτουργία προϋποθέτει τη στελέχωση των νέων Υπηρεσιών με τον απαιτούμενο αριθμό προσωπικού ανάλογης υπηρεσιακής κατάρτισης και εξειδίκευσης, ελλείψει του οποίου, προς το παρόν αυτή είναι αδύνατη, κρίνεται αναγκαίο μέχρι 31.12.1987 να διατηρηθούν σε ισχύ αφενός τα άρθρα 5 περίπτωση 7, 14 παρ. 1 και 49 του από 30.8 - 7.9.1934 Π. Δ/τος «περί Οργανισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας ΤΣΑ» (ΦΕΚ 297/Α/1934) καθώς και η αριθμ. Β2/7/1052/10.5.82 (327/Β/82) απόφ. του Υπουργού Κοινων. Ασφαλίσεων που αναθέτει στον μέχρι σήμερα Διευθυντή του Ταμείου τον έλεγχο, τον συντονισμό και την εποπτεία όλων των Υπηρεσιών του Ταμείου με σκοπό την εύρυθμη και κανονική λειτουργία του Ταμείου.

Για την αντιμετώπιση του πιο πάνω προβλήματος προτείνεται η θέσπιση της εν λόγω διάταξης.

4. Με την παρ. 4 παρέχεται η δυνατότητα λύσης των μισθωτικών συμβάσεων ακινήτων των Ταμείων στην περίπτωση που υπάρχει υπομισθωτής.

Ορισμένοι Ασφαλιστικοί Οργανισμοί (ν.π.δ.δ.) αρμοδιότητας Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, διαθέτουν ιδιότητα ακίνητα που τα έχουν εκμισθώσει σε ιδιώτες.

Υπάρχουν όμως περιπτώσεις συνάψεως συμβάσεων υπεκμίσθωσης των ακινήτων αυτών, με όρους δυσμενείς και ασύμφορους για τους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς.

Συγκεκριμένα, με τη σύναψη των εν λόγω συμβάσεων, οι οποίες παρατείνονται συνέχεια, ο αρχικός μισθωτής που έπαψε να εκμεταλλεύεται ο ίδιος το ακίνητο, καρπούται το μεγαλύτερο μέρος του μισθώματος με αποτέλεσμα να ζημιώνονται οι Ασφαλιστικοί Οργανισμοί.

Για να σταματήσει η εκμετάλλευση αυτή που γίνεται σε βάρος των συμφερόντων των Ταμείων και κατ' επέκταση των ασφαλισμένων και συνταξιούχων των, προτείνεται η ρύθμιση του θέματος νομοθετικά.

5. Με την παρ. 5 παρέχεται η δυνατότητα αναθεώρησης ή λύσης των συμβάσεων της δικτατορικής περιόδου (1967-1974), που είχαν συναφθεί μεταξύ Οργανισμών Κοινων. Ασφαλίσεως και τρίτων.

Οι ρυθμίσεις αυτές επιβάλλονται για την αντιμετώπιση περιπτώσεων, ιδίως συμβάσεων εκμίσθωσης ακινήτων, για τις οποίες δεν δόθηκε η δυνατότητα να κινηθεί έγκαιρα ή δεν κινήθηκε για οποιοδήποτε λόγο η σχετική διαδικασία του Ν. 207/75.

Ανάλογη ρύθμιση προβλέπεται από το άρθρο 51 του Ν. 1416/84 για τις συμβάσεις μεταξύ των Οργανισμών τοπικής Αυτοδιοίκησης και τρίτων. Εξάλλου με παρόμοιες διατάξεις των Ν. 1232/82 και 1476/84 ρυθμίστηκαν τα θέματα της επαναφοράς των απολυθέντων επί δικτατορίας με παράταση των προθεσμιών του Ν.Δ. 76/74 και του Ν. 193/75.

6. Με την παρ. 6 επεκτείνονται οι διατάξεις του άρθρου 43 παρ. 1 του Ν. 1539/85 και στους γιατρούς του Δημόσιου Τομέα που συμβάλλονται με Ασφαλιστικούς Οργανισμούς αρμοδιότητας της Γενικής Γραμματείας Κοινων. Ασφαλίσεων.

Με τις διατάξεις της παρ. 4 του ενδέκατου άρθρου του Ν. 1305/1982 (ΦΕΚ 146/9.12.82, τ.Α') προβλέπεται ο τρόπος καθορισμού της αμοιβής των γιατρών που συμβάλλονται με τους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς αρμοδιότητας Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων και οι οποίοι παράλληλα κατέχουν άλλη θέση στο Δημόσιο Τομέα.

Επειδή ελάχιστοι γιατροί δέχονταν να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους έναντι αμοιβής 30% της οργανικής τους θέσης, όπως προκύπτει από την εφαρμογή της παραπάνω διάταξης, θεσπίστηκε η διάταξη του άρθρου 43 παρ. 1 του Ν. 1539/1985 (ΦΕΚ 64/5.4.85, τ.Α') σύμφωνα με την οποία εξαιρέθηκαν από τις ρυθμίσεις της αναφερόμενης στην παρ. α' διάταξης, οι αγροτικοί ή άλλοι γιατροί του Δημόσιου Τομέα που συμβάλλονται με Ασφαλιστικούς οργανισμούς αρμοδιότητας Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Από παραδρομή όμως, στην παραπάνω διάταξη αναγράφηκε η λέξη «..... του Δημοσίου .....» και όχι «Δημοσίου Τομέα» με αποτέλεσμα να μη καλύπτονται από τη σχετική ρύθμιση όλες οι περιπτώσεις γιατρών συμβεβλημένων με τους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς αρμοδιότητας Γ.Γ.Κ.Α.

Προκειμένου να υπάρξει ενιαία αντιμετώπιση, προτείνεται η τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 43 του Ν. 1539/85.

7. Με την παρ. 7 καθορίζεται ότι οι Ασφαλιστικοί Οργανισμοί θα χορηγούν στους ασφαλισμένους τους μόνο φάρμακα που διατίθενται από τα Φαρμακεία υποχρεωτικά με ιατρική συνταγή.

Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία (Ν.Δ. 96/1973, άρθρ. 3, παρ. 4) τα φάρμακα κατ' αρχήν διατίθενται με ιατρική συνταγή. Παρέχεται όμως δυνατότητα κατά τη χορήγηση της άδειας κυκλοφορίας να καθορίζεται με τη σχετική απόφαση ότι μπορεί ένα φάρμακο να διατίθεται και χωρίς ιατρική συνταγή. Αυτό γίνεται για μικρό αριθμό φαρμάκων με μικρό βαθμό τοξικότητας, όπως βιταμίνες, παυσίπονα κ.λπ.

Το μέτρο που θεσπίζεται με την παρ. αυτή αποβλέπει στην προστασία των ασφαλισμένων από την αλόγιστη χρήση φαρμάκων για τα οποία δεν θα υπάρχει ιατρικός έλεγχος.

8. Με την παρ. 8 παρατείνονται μέχρι 30.6.88 οι συμβάσεις μίσθωσης κλινικών για τη λειτουργία νοσηλευτικών μονάδων του Ι.Κ.Α.

Το Ι.Κ.Α. για τη νοσοκομειακή περίθαλψη των ασφαλισμένων του έχει από ετών συνάψει μεταξύ άλλων και συμβάσεις με ιδιωτικές κλινικές, με τις οποίες αντί συγκεκριμένου ανταλλάγματος (νοσηλίου κατά κλίνη) παραχωρείται σ' αυτό η χρήση των κλινικών αυτών στο σύνολό τους (κτίριο, εγκαταστάσεις, εξοπλισμός κ.λπ.) με παράλληλη υποχρέωση των εκμισθωτών να διατηρούν σε πλήρη λειτουργική χρήση με έξοδά τους το κτίριο, εγκαταστάσεις κ.λπ. παρέχοντας επίσης τις υπηρεσίες του απαραίτητου για τη νοσηλεία των ασθενών νοσηλευτικού, τεχνικού και βοηθητικού προσωπικού (νοσοκόμες, μάγειροι, καθαρίστριες κ.λπ.). Το Ι.Κ.Α. διαθέτει το ιατρικό και άλλο υγειονομικό προσωπικό και τον κατά περίπτωση αναγκαίο αριθμό διοικητικών και λοιπών υπαλλήλων.

Παρά το ότι στις συμβάσεις αυτές προέχει ως στοιχείο η μίσθωση του κτιρίου με τον εξοπλισμό του, έχει γίνει δεκτό με δικαστικές αποφάσεις ότι δεν πρόκειται για μίσθωση αλλά για ιδιότυπες συμβάσεις. Επομένως δεν ισχύουν στην περίπτωση αυτή οι ρυθμίσεις του νόμου για τις εμπορικές μισθώσεις και την παράταση του χρόνου διάρκειας της μίσθωσης και το Ι.Κ.Α. δεν προστατεύεται μετά τη λήξη τους.

Για τους παραπάνω λόγους για να εξασφαλιστεί η νοσοκομειακή περίθαλψη των ασθενών ασφαλισμένων του Ι.Κ.Α., μέχρι την ολοκλήρωση των διαδικασιών μεταστέγασης των Θεραπευτηρίων του που λειτουργούν στις κλινικές αυτές και σύμφωνα με το Ε.Σ.Υ., με την προτεινόμενη διάταξη παρατείνονται μέχρι 30.6.1988 όσες από τις συμβάσεις έχουν λήξει, ενώ παράλληλα παρέχεται η ευχέρεια στο Ι.Κ.Α. ανάλογα με τις ανάγκες του να καταγγέλλει τις συμβάσεις που παρατείνονται καθώς και όσες από αυτές λήγουν μετά την θέσπιση της προτεινόμενης διάταξης.

9. Μετά την επέκτα. της ασφάλισης σε όλη τη χώρα, οι ασφαλισμένοι που κατοικούν σε μικ. ι νησιά στα οποία δεν λειτουργεί φαρμακείο, αντιμετωπίζουν, λόγω των συγκοινωνιακών συνθηκών, οξύ πρόβλημα προμήθειας φαρμάκων και ιδιαίτερα σε περιπτώσεις που είναι άμεση η ανάγκη για φαρμακευτική αγωγή.

Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. αυτής επιδιώκεται να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα αυτό με την παροχή της δυνατότητας να εκτελούνται οι συνταγές φαρμάκων για τους ασφαλισμένους των Ασφαλιστικών οργανισμών και από τοπικούς κρατικούς υγειονομικούς σχηματισμούς (αγροτικά ιατρεία, Υγειονομικούς σταθμούς) και από τα φαρμακεία των Νοσοκομείων.

Παράλληλα εξουσιοδοτείται ο Υπουργός Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων για την έκδοση των αναγκαίων για την εφαρμογή της διάταξης κανονιστικών αποφάσεων.

10. Με την παρ. 10 αυξάνονται τα έξοδα κινήσεως των γιατρών και οδοντογιατρών του Ι.Κ.Α.

Στους νόμιμους γιατρούς και οδοντογιατρούς του Ι.Κ.Α. που απασχολούνται στα δικά τους ιατρεία για λογαριασμό του Ιδρύματος, χορηγούνται επιδόματα για την απόδοση πραγματικών δαπανών χρήσεως υλικού, φθοράς μηχανημάτων, εργαλείων κ.λπ.

Επίσης σε όσους μετακινούνται για «κατ' οίκον» επίσκεψη ή τον έλεγχο εργαστηρίων, κλινικών, φαρμακείων κ.λπ. χορηγείται επίδομα για την κάλυψη εξόδων κινήσεως. Τα επιδόματα αυτά χορηγούνται

σύμφωνα με τις διατάξεις του Π.Δ. 904/78, έχουν διατηρηθεί με το νόμο 1505/84 και υπολογίζονται στο 28ο μισθολογικό κλιμάκιο (ποσοστά 20% ή 25% κατά περίπτωση).

Ενώ όμως οι πραγματικές δαπάνες έχουν αυξηθεί, οι παραπάνω γιατροί υποβάλλονται ήδη σε αυξημένα έξοδα χωρίς να καλύπτονται.

Για το λόγο αυτό, με την προτεινόμενη διάταξη προβλέπεται ο υπολογισμός να γίνεται στο 20ό αντί του 28ου μισθολ. κλιμακίου για να μπορεί να καλύπτονται οι παραπάνω πραγματικές δαπάνες στις οποίες υποβάλλονται οι γιατροί του Ι.Κ.Α.

Παράλληλα, από 4.7.85, γιατροί που μέχρι τότε προσέφεραν τις υπηρεσίες τους με ειδικές συμβάσεις, κατατάχθηκαν σε προσωρινές θέσεις με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, σύμφωνα με τον ν. 1476/84. Οι αποδοχές των γιατρών αυτών καθορίζονται ίσες με τις αποδοχές του Ν. 123/75, που όμως δεν προβλέπει την καταβολή των παραπάνω επιδομάτων που δικαιούνται οι μόνιμοι γιατροί του Ιδρύματος.

Για το λόγο αυτό με την προτεινόμενη διάταξη προβλέπεται η δυνατότητα χορήγησης των επιδομάτων αυτών και στους γιατρούς του ΙΚΑ με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου που απασχολούνται για λογαριασμό του Ιδρύματος στα ιατρεία τους, όπως και οι μόνιμοι, για να καλύπτουν και αυτοί τα πραγματικά έξοδα ή τις δαπάνες στις οποίες υποβάλλονται για τη μετακίνησή τους.

11. Με την παρ. 11 μειώνονται μισθολογικές εκκρεμότητες του οικονομικού προσωπικού Ι.Κ.Α.

Στο Ι.Κ.Α. έχει προσληφθεί προσωπικό (ιατρικό, υγειονομικό, βοηθητικό κ.λπ.) για κάλυψη έκτακτων αναγκών των ιατρείων νοσηλευτικών μονάδων, ΣΑΒ, Κέντρο Αιμοδοσίας κ.λπ. υπηρεσιών του με τήρηση πάντοτε όλων των διαδικασιών που προβλέπονται από τις κείμενες διατάξεις (ν. 1057/30, 993/79, 1256/82 κ.λπ.).

Παρόλο όμως που με το άρθρο 44 ν. 1539/85 δόθηκε η ερμηνεία ότι και στα ιατρεία του ΙΚΑ εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 3 του ν. 1057/80 για την πρόσληψη έκτακτου προσωπικού, ορισμένες υπηρεσίες του Ελεγκτικού Συνεδρίου έχουν τη γνώμη ότι η παραπάνω διάταξη δεν έχει αναδρομική ισχύ και επομένως εξακολουθούν οι εκκρεμούν εντάλματα πληρωμής δαπανών που αφορούν τις αποδοχές (μισθούς, αποζημιώσεις και γενικά πρόσθετες απολαβές) του παραπάνω προσωπικού που έχει προσληφθεί στο Ι.Κ.Α. Επίσης εκκρεμότητες υπάρχουν από την αμφισβήτηση υπαγωγής των γιατρών που υπηρετούσαν στο Ι.Κ.Α. με σύμβαση του άρθρου 14, ν.δ. 1204/72 (ουσιαστικά σύμβαση έργου) στις ρυθμίσεις του ν. 1476/84 με τις οποίες οι σχέσεις αυτές έγιναν αορίστου χρόνου.

Για την άρση της εκκρεμότητας αυτής, επιδιώκει η προτεινόμενη ρύθμιση.

12. Με την παράγρ. 12 τακτοποιείται τυπικά η αύξηση του νοσήλειου των ιδιωτικών κλινικών για το από 1 Ιουνίου μέχρι 22 Ιουλίου 1986 χρονικό διάστημα.

Με την Α.3γ/Φ.15/11131/18.7.86 κοινή απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων και του Υφυπουργού Οικονομικών αυξήθηκε το ημερήσιο νοσήλειο των ιδιωτικών Κλινικών κατά 7%.

Η ισχύς της παραπάνω απόφασης ορίστηκε την 1η Ιουνίου 1986.

Επειδή η παραπάνω αναδρομική αύξηση, η οποία και καταβλήθηκε στους δικαιούχους δεν είναι τυπικά ορθή, αφού η κατ' εξουσιοδότηση διάταξης του άρθρ. 16 παρ. 1 του Ν. 1579/1985 απόφαση δεν είναι δυνατό να έχει αναδρομική ισχύ, με τη διάταξη της παραγράφου αυτή τακτοποιείται τυπικά η αύξηση του νοσηλειου για το από 1 Ιουνίου μέχρι 22 Ιουλίου 1986 χρονικό διάστημα.

13. Με τις παρ. 13 και 14 ρυθμίζονται θέματα που αναφέρονται στην εκκαθάριση του διαλυθέντος Ταμείου Εφάπαξ Παροχών Προσωπικού Υπηρεσίας Διαχειρίσεως Ελληνικών Μονοπωλίων (ΕΔΕΜΕΔ).

Με την κατάργηση των Κρατικών Μονοπωλίων Εμπορικού χαρακτήρα (Πρ. Δ/γμα 604/20.12.85) και τη συνακόλουθη λήξη της συμβάσεως της Εταιρείας Διαχειρίσεως Ελληνικών Μονοπωλίων (ΕΔΕΜΕΔ) την 31.12.85, το Ταμείο Εφάπαξ παροχών Προσωπικού ΕΔΕΜΕΔ διαλύθηκε και η περιουσία του τέθηκε υπό εκκαθάριση σύμφωνα με προβλεπόμενα στο άρθρο 13 της αριθ. 12364/Σ.103/1.3.1957 απόφασης του Υπουργού Εργασίας.

Οι ρυθμίσεις όμως που προβλέπουν οι παραπάνω διατάξεις, από το γεγονός ότι έγιναν πριν από 30 και πλέον χρόνια δεν δίνουν πάντοτε λύσεις στα σημερινά προβλήματα της εκκαθάρισης.

Για την αντιμετώπιση των δυσκολιών που παρουσιάζει η ερμηνεία των και ασαφών διατάξεων και την κάλυψη των κενών αυτών που η πείρα αποκάλυψε προτείνεται η νομοθετική ρύθμισή τους.

Άρθρο 35.

Με το άρθρο αυτό, καθιερώνεται η παροχή συνεχιζόμενης εκπαίδευσης στους γιατρούς και τους λοιπούς επαγγελματίες της υγείας.

Η συνεχιζόμενη εκπαίδευση έχει καθοριστική σημασία για την άσκηση του έργου, τόσο του ιατρικού σώματος, όσο και των λοιπών επαγγελματιών της υγείας.

Επιτρέπει την παρακολούθηση και εφαρμογή της επιστημονικής εξέλιξης και επιβάλλεται για τη βελτίωση των παρεχομένων υπηρεσιών.

Η παροχή συνεχιζόμενης εκπαίδευσης στους γιατρούς και τους λοιπούς επαγγελματίες της υγείας, προτείνεται από την Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας και προβλέπεται από το άρθρο 41 του Ν. 1397/83 σύμφωνα με το οποίο απαιτούνται 100 ώρες παρακολούθησης μετεκπαιδευτικών μαθημάτων κάθε 5ετία για την ανανέωση της άδειας άσκησης του επαγγέλματος.

Άρθρο 36.

Με το άρθρο αυτό επιδιώκεται ο εκσυγχρονισμός της λειτουργίας του Ε.Ο.Φ. με τη χρηματοδότηση νέων ερευνητικών προγραμμάτων, τη σύσταση νέων οργανικών θέσεων κ.λπ.

1. Αποστολή και έργο του ΕΟΦ, σύμφωνα και με τον ιδρυτικό του νόμο 1316/83 (άρθρο 9 εδ. α'), είναι και η διεξαγωγή ερευνών για την ανάπτυξη ή τη βελτίωση των προϊόντων της αρμοδιότητάς του.

Επειδή πολλές φορές συμβαίνει τα Κρατικά Νοσηλευτικά Ιδρύματα της χώρας να έχουν την επιστημονική υποδομή για να διεξάγουν έρευνες για τις οποίες ενδιαφέρεται ο ΕΟΦ είναι ανάγκη να υπάρχει η ευχέρεια να τις χρηματοδοτήσει και να συμβάλλει με τον τρόπο αυτό και στην πραγματοποίησή τους και στην υποβοήθηση της επίσπευσής τους. Την ανάγκη αυτή θεραπεύει η διάταξη της παρ. 1 με την οποία ενισχύεται η ερευνητική προσπάθεια στον τομέα του φαρμάκου που θα έχει σαν αποτέλεσμα τη βελτίωση της δημόσιας υγείας.

2. Με την παρ. 2 ορίζονται οι ιδιότητες των υπαλλήλων που συμμετέχουν στο Δ.Σ. του ΕΟΦ.

Έξι (6) πτυχιούχοι Ανωτάτων Σχολών με γνώσεις και πείρα στα θέματα που έχουν σχέση με τις αρμοδιότητες του ΕΟΦ που ορίζονται από τον Υπουργό Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων, από τους οποίους ένας της Ιατρικής, ένας της Φαρμακευτικής και ένας Χημικής Σχολής.

3. Ο Εθνικός Οργανισμός Φαρμάκων σαν νέος Οργανισμός για να μπορέσει να λειτουργήσει και ν' ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις και τις απαιτήσεις του ιδρυτικού του νόμου έχει ανάγκη από ορισμένες θέσεις και κατηγορίες προσωπικού που δεν προβλέπονται από τον προσωρινό του οργανισμό και συγκεκριμένα:

α) για να πετύχει τον αποτελεσματικό έλεγχο της παραγωγής, διακίνησης και κυκλοφορίας των φαρμακευτικών και λοιπών προϊόντων της αρμοδιότητάς του προχωρεί στη δημιουργία Μηχανογραφικής Υπηρεσίας. Προς τον σκοπό αυτό έχει ήδη προμηθευτεί τον απαραίτητο μηχανολογικό εξοπλισμό, καθώς και τα προγράμματα επεξεργασίας στοιχείων και πληροφοριών.

Για να λειτουργήσει όμως η υπηρεσία αυτή, είναι απαραίτητο να υπάρχει προσωπικό του κλάδου επιστήμης των υπολογιστών (αναλυτές-προγραμματιστές), το οποίο όμως δεν υπάρχει στον ισχύοντα προσωρινό οργανισμό και συνεπώς δεν μπορεί να προσληφθεί. Για το λόγο αυτό με την παρ. 2 προτείνεται η σύσταση πέντε θέσεων προσωπικού αυτής της κατηγορίας για να καλυφθούν οι ανάγκες της Υπηρεσίας.

β) Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 24 του Ν. 1579/85 ο ΕΟΦ εκδίδει και διαθέτει ταινίες γνησιότητας που πρέπει να φέρουν όλα τα φαρμακευτικά ιδιοσκευάσματα ή σκευάσματα που κυκλοφορούν στην Ελλάδα. Ήδη εκδόθηκε η απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων, που προβλέπεται από την ίδια διάταξη για τον τύπο των ταινιών, την χρήση τους κ.λπ. και προχωρεί η υπηρεσία στην υλοποίησή της.

Επειδή στο κτίριο που στεγάζεται σήμερα ο ΕΟΦ δεν υπάρχει ο απαιτούμενος χώρος για την ανάπτυξη και λειτουργία της υπηρεσίας αποθήκευσης και διάθεσης των ταινιών, πρέπει να μισθωθεί χώρος κατάλληλος σε άλλο κτίριο.

Το νέο κτίριο χρειάζεται φύλαξη σε 24ωρη βάση, δεδομένου ότι αφού οι ταινίες αποβλέπουν στην εξαφάνιση της παράνομης κυκλοφορίας και διατίθενται δωρεάν από τον ΕΟΦ θα πρέπει να ληφθούν όλα τα μέτρα προστασίας της διαφθοράς και κλοπής των διότι διαφορετικά από μια ενδεχόμενη απρόοπτη απώλεια οι επιπτώσεις στην αγορά και κυκλοφορία φαρμάκων θα είναι άμεσες και οι συνέπειες για την υγεία του λαού ανυπολόγιστες. Πέραν αυτού, η νέα αυτή υπηρεσία χρειάζεται και βοηθητικό προσωπικό εργατών για την φόρτωση και διανομή των ταινιών.

Επειδή οι θέσεις φυλάκων και εργατών που προβλέπονται στον οργανισμό του ΕΟΦ είναι μόνο πέντε και δεν επαρκούν ούτε για τις ανάγκες του κτιρίου που στεγάζεται σήμερα η υπηρεσία, είναι απαραίτητο να συσταθούν νέες θέσεις που να καλύψουν την καινούργια ανάγκη που δημιουργήθηκε και για το σκοπό αυτό προτείνεται η σύσταση των θέσεων των Θυρωρών-Φυλάκων Εργατών.

γ) Ο Εθνικός Οργανισμός Φαρμάκων για να μπορέσει να ανταποκριθεί στην κοινωνική του αποστολή και να εκπληρώσει τον σκοπό του, που είναι η εξασφάλιση της δημόσιας υγείας και του δημοσίου συμφέροντος στον τομέα της παραγωγής, εισαγωγής και διακίνησης των φαρμάκων, καλλυντικών και λοιπών συναφών προϊόντων, έχει ανάγκη από μικρό αριθμό εξειδικευμένου επιστημονικού προσωπικού να διαθέτει εκτός από το πτυχίο της Ανωτάτης Σχολής και ειδικές γνώσεις και εμπειρία σε θέματα σχετικά με το αντικείμενό του.

Την ανάγκη αυτή αναγνώρισε και ο ιδρυτικός του Νόμος 1316/83 ο οποίος στο άρθρο 9 προέβλεψε την σύσταση είκοσι πέντε θέσεων Επιστημονικών Συνεργατών πτυχιούχων Ανωτάτων Σχολών με σχέση εργασίας Ιδιωτικού Δικαίου.

Στο μεταξύ όμως εκδόθηκε ο Ν. 1476/84 «Διορισμός σε μόνιμες θέσεις του προσωπικού με σχέση εργασίας Ιδιωτικού Δικαίου του Δημοσίου κ.λπ.», ο οποίος στο άρθρο 10 ορίζει ότι οι κενές θέσεις προσωπικού με σύμβαση εργασίας Ιδιωτικού Δικαίου που υπάρχουν μετά τη δημοσίευση του νόμου αυτού καταργούνται.

Σύμφωνα λοιπόν με τη διάταξη, αυτή, οι ανωτέρω κενές θέσεις των Επιστημονικών Συνεργατών καταργήθηκαν και συνεπώς ο Οργανισμός δεν μπορεί να προσλάβει το προσωπικό αυτό που το έχει ανάγκη για να λειτουργήσει και να υλοποιήσει τους στόχους του.

Επειδή ορισμένες δραστηριότητες του ΕΟΦ, όπως,

– Οι Κλινικές μελέτες των φαρμάκων.

– Η παρακολούθηση και αξιολόγηση των Ανεπιθυμήτων Ενεργειών τους.

– Η παρακολούθηση της σωστής χρήσης φαρμάκων από τη μελέτη Συνταγογραφίας.

– Η μελέτη των οικονομικών επιπτώσεων στον κλάδο Φαρμακοβιομηχανίας από τις δραστηριότητες του Ε.Ο.Φ. (παραγωγή, διακίνηση, διατάξεις της φαρμακευτικής νομοθεσίας κ.λπ.).

– Η παρακολούθηση της εξέλιξης του κλάδου της Φαρμακοβιομηχανίας και οι προοπτικές ανάπτυξης σε νέους τομείς.

– Η ανάγκη για την οργάνωση και τη μηχανογράφηση των υπηρεσιών του Οργανισμού και την ανάπτυξη μηχανογραφικών πληροφορικών συστημάτων για τα προϊόντα της αρμοδιότητάς του,

μπορούν να επιτευχθούν μόνο με προσωπικό που διαθέτει εξειδικευμένες γνώσεις υψηλού επιπέδου, γιαυτό πρέπει να συσταθούν οι θέσεις ειδικού επιστημονικού προσωπικού που προβλέπονται στη παρ. 3, για να μπορέσει ο οργανισμός να προχωρήσει στην υλοποίηση των σκοπών του, όπως ορίζει ο Ιδρυτικός του Νόμος.

Επίσης, επειδή το προσωπικό αυτό σπανίζει στην αγορά, αλλά και διότι η απόκτηση των γνώσεων και της εμπειρίας που χρειάζεται να έχει, απαιτεί χρόνο, θα πρέπει για να το εξασφαλίσει η υπηρεσία, να καθοριστεί όριο ηλικίας ανάλογα με αυτό που ισχύει για ειδικές κατηγορίες εργαζομένων στο δημόσιο τομέα που για την εξεύρεσή τους αντιμετωπίζονται ανάλογες δυσκολίες.

4. Με την παρ. 4 τροποποιούνται οι διατάξεις του άρθρου 24 του Ν. 1579/85 και προβλέπεται ότι τυχόν διαφορές που προκύπτουν κατά τον έλεγχο των παραπάνω εισφορών από τις υπηρεσίες του ΕΟΦ μετά τον συμψηφισμό των τυχόν επιπλέον καταβολών βεβαιώνονται και εισπράττονται κατά τη διαδικασία είσπραξης δημοσίων εσόδων (ΚΕΔΕ).

5. Με την παρ. 5 ρυθμίζονται θέματα εξόδων και φιλοξενίας του Προέδρου και των μελών του Δ.Σ. του Ε.Ο.Φ.

Ο ΕΟΦ σαν Οργανισμός με αποστολή τη βελτίωση και προαγωγή της δημόσιας υγείας, είναι υποχρεωμένος για να πετύχει το σκοπό του να μετακαλεί άτομα που έχουν σχέση με την παραγωγή και διακίνηση των προϊόντων της αρμοδιότητάς του στην εσωτερική και εξωτερική αγορά, προκειμένου να αντλήσει χρήσιμες πληροφορίες ή να οργανώνει εκδηλώσεις που εξυπηρετούν την αποστολή του.

Οι μεταλλήσεις και εκδηλώσεις αυτές, συνεπάγονται δαπάνες μετακίνησης και φιλοξενίας των προσώπων, καθώς και έξοδα οργάνωσης των εκδηλώσεων που για να τα καλύψει ο ΕΟΦ είναι απαραίτητη η θέσπιση της διάταξης αυτής.

Πολλές φορές είναι ανάγκη να σταλούν στο εσωτερικό ή στο εξωτερικό της χώρας, μέλη Συμβουλίων και Επιτροπών, που λειτουργούν στον ΕΟΦ ή πρόσωπα στα οποία ο ΕΟΦ έχει αναθέσει με ειδική σύμβαση την εκτέλεση ορισμένου έργου, για να παρακολουθήσουν προγράμματα ή να συγκεντρώσουν στοιχεία και πληροφορίες που ο ΕΟΦ χρίνει ότι είναι απαραίτητες για την καλύτερη εκτέλεση της αποστολής τους και του έργου που τους έχει ανατεθεί.

Τα πρόσωπα αυτά, όταν δεν είναι υπάλληλοι του ΕΟΦ ή άλλης υπηρεσίας του δημοσίου τομέα, πολλές φορές δέχονται να αναλάβουν αυτήν την αποστολή με τον όρο να τους καταβληθούν τα έξοδα εισητηρίων, συμμετοχής στο πρόγραμμα και διανομής. Θα πρέπει λοιπόν να θεσπιστεί διάταξη που να επιτρέπει στις περιπτώσεις που το Δ.Σ. του ΕΟΦ χρίνει την αναγκαιότητα αυτή, να καλύπτονται τα έξοδα ταξιδίου, διανομής και συμμετοχής στο πρόγραμμα κατ' αναλογία με ό,τι συμβαίνει για τους δημοσίους υπαλλήλους.

6. Η προσθήκη του άρθρου 17α και οι τροποποιήσεις στα άρθρα 20 παρ. 4 και 26 παρ. 5, που προβλέπονται από την παρ. 6 του άρθρου αυτού είναι αναγκαίες για να προσαρμοστεί ο ν. 1316/83 με τις απαιτήσεις της Κοινοτικής Νομοθεσίας.

Εξάλλου, οι τροποποιήσεις αυτές, ανταποκρίνονται περισσότερο στην πρόθεση του νομοθέτη, ο οποίος δεν πρόβλεψε τη σύνδεση ΕΦ-ΕΟΦ με την έννοια ότι ο ελληνικός λαός θα χρηματοδοτεί εσαεί την Ε.Φ. Από τη στιγμή που η Ε.Φ. μπορεί αυτοδύναμα να διαθέτει πόρους από τις οικονομικές-παραγωγικές της δραστηριότητες δεν δικαιολογείται η χρηματοδότησή της από τον ΕΟΦ. Δικαιολογείται, αντίθετα, και επιβάλλεται η πολιτική και επιχειρηματική εξάρτισή της από τον ΕΟΦ, ο οποίος και παραμένει μοναδικός της μέτοχος, ώστε οι παραγωγικές-οικονομικές της δραστηριότητες και γενικώς ή όλη λειτουργία της να μπορούν πράγματι να εκπληρώσουν τους φιλόδοξους στόχους για τους οποίους δημιουργήθηκε και που δεν είναι άλλοι από την προάσπιση του δημόσιου συμφέροντος και τη συμβολή της στην οικονομική ανάπτυξη της χώρας.

Άρθρο 37.

1. Με την παρ. 1 αναγνωρίζεται ως χρόνος ειδίκευσης στις τέως συναφείς ειδικότητες που χαρακτηρίζονται ως άγονες με σύμφωνη γνώμη του ΚΕ.Σ.Υ. η προϋπηρεσία γιατρών που έχουν ήδη μια κύρια ειδικότητα και η οποία διανύθηκε σε μονάδες αναγνωρισμένες ως κατάλληλες για ειδίκευση γιατρών στις πιο πάνω τέως συναφείς ειδικότητες.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση αντιμετωπίζεται στην ουσία του το πρόβλημα και ξεπερνιώνται ζωτικά προβλήματα που σήμερα στερούν τις υπηρεσίες υγείας από γιατρούς ουσιαστικά ειδικευμένους απασχολούμενους σε ειδικότητες που είναι άγονες σήμερα και λείπουν από τα Νοσοκομεία μας.

2. Με την παράγραφο 2 ρυθμίζονται ορισμένα επί μέρους προβλήματα που ανέκυψαν στην εφαρμογή του άρθρου 25 του Ν. 1579/85, σχετικά με τα τυπικά προσόντα διορισμού και την παράταση ολοκλήρωσης των διαδικασιών.

Επίσης παρέχεται η δυνατότητα εφαρμογής των διατάξεων του Ν. 1590/85 και Ν. 1579/85 και στο προσωπικό, πλην των γιατρών, που υπηρετεί με οποιοδήποτε τρόπο στα πρώην Νοσ/μεία του ΙΚΑ Θεσ/νίκης Α' και Άγιος Παύλος που συγχωνεύτηκαν σε ενιαίο Ν.Π.Δ.Δ. καθώς και στο προσωπικό της Μονής των Αδελφών του Ελέους του Αγίου Βικεντίου του Παύλου, της Καθολικής Εκκλησίας που διατηρήθηκε στο Νοσοκομείο με τη σύμβαση που είχε το ΙΚΑ με τη Μονή, καθώς και στο προσωπικό του σγκολογικού σταθμού της Λάρισας που έχει ενσωματωθεί στο Γ.Ν. Λάρισας.

3. Με την παρ. 3 παρέχεται η δυνατότητα όπως μέχρι την ολοκλήρωση του ΕΣΥ και στα Κέντρα Υγείας Αστικού Τύπου για την κάλυψη των υπηρεσιακών αναγκών του υπόλοιπου πλην των Νοσ/μείων Δημοσίου Τομέα, όπως είναι οι Ασφαλιστικοί Οργανισμοί και τα Ιδρύματα Κοιν. Πρόνοιας (Ορφανοτροφεία, Γηροκομεία, Ιδρύματα Αναπήρων) με γιατρούς του ΕΣΥ να παραμείνουν οι γιατροί που ήδη υπηρετούν ώστε η μετάβαση από το υπάρχον καθεστώς στο διάδοχο να είναι ομαλή και να μην επιφέρει κλυδωνισμό στις υπηρεσίες και τελικά στο πολίτη και τον υπάλληλο, ενώ παράλληλα διαφυλάσσονται και δεν αναιρούνται τα θετικά για τη Δημόσια Διοίκηση σχετικά Νομοθετήματα.

4. Με την παρ. 4 παρέχεται η δυνατότητα διορισμού στις ειδικές θέσεις συντονιστών των νοσηλευτικών ιδρυμάτων και μόνιμων υπαλλήλων τους Δημοσίου ή ν.π.δ.δ. Σύμφωνα με την διάταξη της παρ. 11 του άρθρου 9 του Ν. 1397/83 σε κάθε Νοσηλευτικό Ίδρυμα Ν.Δ/τος 2592/53 είναι δυνατό να συνιστάται θέση Συντονιστή με πενταετή θητεία και βαθμό α' ή β' των ειδικών θέσεων.

Στις θέσεις αυτές διορίζονται πτυχιούχοι ανώτατης σχολής με αξιόλογη πείρα σε διευθυντικά καθήκοντα ή ειδική μετεκπαίδευση σε θέματα οργάνωσης και λειτουργίας Νοσοκομείων ή διοίκησης επιχειρήσεων.

Το γεγονός όμως ότι οι θέσεις αυτές είναι με θητεία ορισμένου χρόνου αποτρέπουν υπαλλήλους του Δημοσίου και των ΝΠΔΔ με σημαντική διευθυντική πείρα και ειδικές μετεκπαιδεύσεις που έχουν γίνει ακομη και με δαπάνες της υπηρεσίας, να τις διεκδικήσουν χάνοντας την μόνι-

μότητα που σήμερα έχουν.

Με την προτεινόμενη νομοθετική ρύθμιση σκοπείται η άρση του ως άνω αντικίνητρου ώστε να είναι δυνατή η αξιοποίηση των στελεχών του δημοσίου.

5. Σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 20 εδαφ. ε' του άρθρου 71 του Ν. 1566/85 οι υπάλληλοι των Σχολών του άρθρου 41 του Ν. 1404/83 που δεν θα ενταχθούν στα ΤΕΙ, μετατάσσονται με την ίδια σχέση εργασίας σε υπηρεσία του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Επειδή όμως στην περίπτωση των συμβασιούχων ιδιωτικού δικαίου υπάρχει αδυναμία εφαρμογής της διάταξης αυτής για το λόγο ότι οι θέσεις ιδιωτικού δικαίου έχουν καταργηθεί με το Ν. 1476/84 και δεν προβλέπεται σε αυτή, ούτε μεταφορά των θέσεων που κατέχουν οι υπηρετούντες στις Σχολές ούτε παρέχεται δυνατότητα σύστασης νέων θέσεων, εκφρεμεί η υπηρεσιακή κατάσταση του προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου της Ανωτέρας Σχολής Κοινωνικής Εργασίας του Ιδρύματος Αναπτύξεως Κοινωνικής Εργασίας (ΝΠΙΔ).

Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 5 σκοπείται αφενός να τακτοποιηθεί το προσωπικό της Σχολής που ζήτησε μετάταξη σε υπηρεσία του Υπουργείου μας και αφετέρου να διαλυθεί το Νομικό αυτό Πρόσωπο, που με την ημιτελή λειτουργία τους δημιουργεί σημαντικές επιβαρύνσεις στον προϋπολογισμό του Υπουργείου μας.

Σημειωτέον, ότι, επί του παρόντος η Σχολή λειτουργεί για τρεις (3) υπαλλήλους, όπως όμως προκύπτει από έγγραφά της, οι δύο (2) από αυτούς συνταξιοδοτούνται εντός του έτους και ουσιαστικά πρόκειται για την τακτοποίηση της υπηρεσιακής κατάστασης μιας (1) υπαλλήλου βιβλιοθηκαρίου, της οποίας η μεταφορά σε υπηρεσία του Υπουργείου μας θα καλύψει επιτακτικές ανάγκες.

6. Με τη διάταξη της παρ. 6 του άρθρου 30 του ν. 1397/83 προβλέπεται ότι για κάθε πέντε χρόνια άσκησης της ιατρικής ειδικότητας και για μέχρι πέντε πενταετίες χορηγείται σε όσους διορίζονται στις θέσεις γιατρών ΕΣΥ κατά την πρώτη πλήρωση ως προσαύξηση 5% στο αρχικό κλιμάκιο μισθού κάθε βαθμού.

Επειδή η παραπάνω προσαύξηση αποτελεί αντικίνητρο για τη μετακίνηση των γιατρών από θέση σε θέση, αλλά και επειδή κατά την προαγωγή τους σύμφωνα με τον ίδιο νόμο τους γίνεται νέος διορισμός με αποτέλεσμα ενώ εξακολουθούν να υπηρετούν στην ίδια θέση να χάνουν το επίδομα, γιαυτό προτείνεται η νομοθετική ρύθμιση του θέματος.

7. Με την παρ. 7 κυρώνεται η αρ. Α6/4094 απόφαση με την οποία παρέχεται η δυνατότητα επιστροφής της εισφοράς του άρθρου 11 παρ. 1 του ν. 1316/83 για τα εξαγόμενα φαρμακευτικά προϊόντα.

Είναι δεδομένο ότι οι εξαγωγές αποτελούν παράγοντα εξαιρετικά ζωτικής σημασίας και κατεπείγουσας προτεραιότητας για την Εθνική μας Οικονομία. Είναι επίσης δεδομένο, ότι το Δημόσιο έχει κατά καιρούς θεσπίσει ειδικούς νόμους για την προώθηση των εξαγωγών, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται:

α) Ο ν. 2861/54, σύμφωνα με το άρθρο 1 του οποίου: «Κατά την εξαγωγήν εγχωρίων προϊόντων επιστρέφονται εις τον εξαγωγέα οι δασμοί και λοιποί συνεισπραττόμενοι κατά την εισαγωγήν φόροι, οι αναλογούντες επί των χρησιμοποιηθεισών δια την παραγωγήν των εξαγομένων προϊόντων ποσοτήτων πρώτων υλών και υγρών ή στερεών καυσίμων υλών». Επίσης κατά το άρθρο 8 του ίδιου Νόμου, απαλλάσσονται του Φ.Κ.Ε. τα ακαθάριστα έσοδα εκ πωλήσεων προϊόντων εξαχθέντων εις την αλλοδαπήν.

β) Ο ν. 229/69, σύμφωνα με το άρθρο 1 του οποίου: «Νόμιμος δικαιούχος για επιστροφή δασμών, φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων είναι ο εξαγωγεύς εγχωρίων προϊόντων».

γ) Ο ν. 842/71, ο οποίος προβλέπει επιστροφή των τελών χαρτοσήμου στους εξαγωγείς.

Στο πλαίσιο και τους στόχους των παραπάνω νόμων είναι εναρμονισμένος και ο ν. 1316/1983 περί ΕΟΦ, ο οποίος στο άρθρο 11 καθιερώνει εισφορά υπέρ του ΕΟΦ επί των πωλουμένων φαρμακοσκευασμάτων, εφόσον αυτά κυκλοφορούν και διατίθενται στην Ελλάδα. Συνεπώς, εάν αυτά δεν διατεθούν στην Ελλάδα, αλλά εξαχθούν στην αλλοδαπή, δεν οφείλεται επ' αυτών εισφορά προς τον ΕΟΦ.

Επί του σημείου όμως αυτού ο ΕΟΦ αντιλαμβανόταν διαφορετικά την έννοια του νόμου και αναγνώριζε, ότι δεν οφείλεται η προς αυτόν εισφορά επί εξαγομένων στην αλλοδαπή φαρμακοσκευασμάτων, αλλά μόνον εφόσον αυτά εξάγονται από τους παρασκευαστές - βιομηχάνους, ενώ αν αυτά εξάγονται από εμπόρους, θεωρούσε ότι υπόκεινται στην εν λόγω εισφορά.

Επειδή λοιπόν η δικαστική επίλυση της διαφοράς που ανέκυψε από αυτή τη θέση του ΕΟΦ μεταξύ αυτού και των εμπόρων - εξαγωγέων, θα κρατούσε το ζωτικό θέμα της προωθήσεως των εξαγωγών φαρμακευτικών προϊόντων σε μακρόχρονη ίσως εκκρεμότητα, η κυβερνητική βούληση για την ταχεία επίλυσή του και την άρση της ανισότητας των όρων ανταγωνισμού εξαγωγής των, μεταξύ παραγωγών και εμπόρων των ειδών αυτών, εκφράστηκε με την έκδοση της υπ. αριθ. Α6/4094/14.5.1986 απόφασης του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων που δημοσιεύτηκε στο υπ' αριθμόν 351/26.5.86 ΦΕΚ. Τεύχος Δεύτερον, την κύρωση της οποίας έχει ως σκοπό η προτεινόμενη διάταξη.

Άρθρο 38.

1. Με την παρ. 1 κυρώνεται η απόφαση σχετικά με τον διακανονισμό εξόφλησης οφειλών από καθυστερούμενες ασφαλιστικές εισφορές προς Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Οι εισφορές των Ασφαλιστικών Οργανισμών αρμοδιότητας Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, όταν δεν καταβάλλονται εμπρόθεσμα (κατά κανόνα σε ένα μήνα από την καταβολή των μισθών στους μισθωτούς) επιβαρύνονται με πρόσθετα τέλη, τόκους κλπ. βάσει της κείμενης νομοθεσίας.

Κατά το παρελθόν είχαν γίνει νομοθετικές ρυθμίσεις που παρείχαν διευκολύνσεις εξόφλησης των καθυστερούμενων ασφαλιστικών εισφορών σε δόσεις μετά των προσθέτων τελών ή και άνευ προσθέτων τελών.

Τελευταία άρχισε να διατυπώνεται το αίτημα από Οργανώσεις διαφόρων παραγωγικών τάξεων ή ακόμα και από μεμονωμένα άτομα για παροχή δυνατότητας τμηματικής εξόφλησης των οφειλών προς τους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς από καθυστερούμενες εισφορές.

Σαν κύριο αιτιολογικό για τη ρύθμιση αυτή προβάλλονταν η αντιμετώπιση των οικονομικών δυσχερειών για το μεγαλύτερο μέρος των επιχειρήσεων, που προέρχονται από δυσμενείς αντικειμενικές συνθήκες λειτουργίας τους (στασιμότητα των επενδύσεων, αύξηση της τιμής των πρώτων υλών κλπ.).

Επειδή κρίθηκε αναγκαίο να τύχουν οπωσδήποτε κάποιας διευκόλυνσης εκείνοι που καθυστερούσαν την εξόφληση των ασφαλιστικών εισφορών γιατί βρέθηκαν πράγματι σε δυσχερή θέση, ρυθμίστηκε το θέμα αυτό με κοινή Απόφαση των Υπουργών Εθν. Οικονομίας, Δικαιοσύνης και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 300/16.5.85 τ.Β'.

Με την απόφαση αυτή παρέχεται η δυνατότητα ρύθμισης σε 60 μηνιαίες δόσεις των καθυστερουμένων μέχρι 31.3.85 ασφαλιστικών εισφορών προς όλους τους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς αρμοδιότητας Υπουργείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων και μέχρι ποσού 3.000.000 δρχ. από κύρια οφειλή στο οποίο προστίθενται και κεφαλοποιούνται τα πρόσθετα τέλη, τόκοι και λοιπές προσαυξήσεις.

Με τη ρύθμιση αυτή διευκολύνονται τόσο οι εργοδότες να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους, κυρίως δε οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, εφ' όσον το διακανονιζόμενο ποσό από κύρια οφειλή δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 3.000.000 δρχ., όσο και οι Ασφαλιστικοί Οργανισμοί να εισπράξουν έστω και τμηματικά τις εισφορές τους, ένα μεγάλο μέρος των οποίων υπήρξε κίνδυνος διαφορετικά να απωλεσθεί, λόγω αντικειμενικής αδυναμίας είσπραξης (πτώχευση των επιχειρήσεων, αφερεγγυότητα των εργοδοτών κλπ.).

Επειδή η παραπάνω απόφαση απαιτείται να κυρωθεί νομοθετικά, γι αυτό και επιδιώκεται η κύρωσή της.

2. Με την παρ. 2 κυρώνεται η απόφαση σχετ[illegible] με την παράταση προθεσμίας για το διακανονισμό των οφειλόμενων εισφορών προς Οργανισμούς Ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Με την 7/οικ.1147/14.5.85 κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Δικαιοσύνης και Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΦΕΚ 300/Β/16.5.85) δόθηκε η δυνατότητα ρύθμισης σε 60 μηνιαίες δόσεις των καθυστερουμένων μέχρι 31.3.85 ασφαλιστικών εισφορών προς όλους τους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς αρμοδιότητας Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και μέχρι ποσού 3 εκ. από κύρια οφειλή στο οποίο κεφαλαιοποιήθηκαν τα πρόσθετα τέλη, τόκοι και λοιπές προσαυξήσεις. Ο διακανονισμός και η καταβολή της πρώτης δόσης ορίστηκε να γίνουν μέχρι 30.6.85.

Επειδή πολλοί υπόχρεοι οφειλέτες δεν ενημερώθηκαν έγκαιρα και έχασαν το σχετικό δικαίωμα με αποτέλεσμα να υποβάλλονται συνεχείς διαμαρτυρίες αλλά και επειδή ο χρόνος (μέχρι 30 Ιουνίου) μέσα στον οποίο έπρεπε να καταβληθεί η πρώτη δόση συνέπεσε με τις διακοπές των υπαλλήλων των Ασφαλιστικών Οργανισμών, είχε δε μεσολαβήσει και το γεγονός των εκλογών, κρίθηκε σκόπιμη η έκδοση της Β/7/οικ.1698/19.7.85 νεώτερης κοινής απόφασης των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Δικαιοσύνης και Κοινωνικών Ασφαλίσεων με την

οποία παρατάθηκε η πιο πάνω προθεσμία για ένα μήνα δηλαδή μέχρι 31.7.85 (ΦΕΚ 455/Β/19.7.85).

Κατόπιν αυτού και επειδή η απόφαση αυτή απαιτείται να κυρωθεί νομοθετικά καταρτίστηκε η παρούσα διάταξη.

3. Με την παρ. 3 κυρώνεται η απόφαση σχετικά με ρύθμιση της πρόσθετης αμοιβής των υπαλλήλων του ΙΚΑ για την απασχόλησή τους στην καταβολή δωροσήμου. Με το άρθρο 15 παρ. 3 του Ν.825/78 ρυθμίζεται η πρόσθετη αμοιβή των υπαλλήλων του ΙΚΑ για την απασχόλησή τους στην καταβολή δώρου εορτών, αποδοχών αδείας και επιδόματος αδείας στους εργατοτεχνίτες οικοδόμους.

Σύμφωνα με το Ν.1256/82 με τις διατάξεις του οποίου τέθηκαν περιορισμοί στις πέραν της κύριας θέσης αμοιβ[illegible] η παραπάνω πρόσθετη αμοιβή υφίσταται σημαντική μείωση με [illegible] λεσμα την αδυναμία εκπλήρωσης του σκοπού για τον οποίο καταβάλλεται.

Για το λόγο αυτό, εκδόθηκε η Φ.6/οικ.7355/13.11.85 απόφαση, που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 748/Β/12.11.85, βάσει της οποίας εξαιρέθηκε από τις διατάξεις των άρθρων 1 και 3 του Ν.1256/82 η ως άνω πρόσθετη αμοιβή.

Η εν λόγω απόφαση πρέπει να κυρωθεί με νόμο. Αυτό επιδιώκεται με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου.

4.Με την παράγρ. 4 του άρθρου αυτού επεκτείνεται η εξαίρεση της προηγούμενης παραγράφου και στις πρόσθετες αμοιβές που έλαβαν οι υπάλληλοι του ΙΚΑ (μόνιμοι και με σύμβαση) για την καταβολή στους εργατοτεχνίτες οικοδόμους αποδοχών αδείας και επιδόματος αδείας ετών 1985 και 1986, δώρου Χριστουγέννων 1986 καθώς και στις πρόσθετες αμοιβές που θα λάβουν για την ίδια αιτία μέχρι την ισχύ του παρόντος νόμου, και τούτο γιατί η ανάγκη απογευματινής απασχόλησης των υπαλλήλων του ΙΚΑ για την καταβολή του Δωροσήμου εξακολούθησε να υπάρχει και μετά το χρονικό διάστημα που καλύφθηκε με την απόφαση της προηγούμενης παραγράφου, παρά την εφαρμογή του Μηχ/κού συστήματος σε ορισμένα Υποκ/τα του ΙΚΑ.

5. Στην περίπτωση που επιτευχθεί η εφαρμογή του Μηχανογραφικού συστήματος σ' όλη την Ελλάδα και πάλι επιβάλλεται η απογευματινή απασχόληση των υπαλλήλων του ΙΚΑ, καθόσον η εξόφληση των επιταγών τις πρωϊνές ώρες προσκρούει στην αντικειμενική αδυναμία προσέλευσης των οικοδόμων και επί πλέον θα παρακωλύεται η ομαλή λειτουργία του Ιδρύματος. Για τους λόγους αυτούς προτείνεται η προσθήκη παραγρ. 5 στο άρθρο αυτό ώστε από τη δημοσίευση του νόμου να εξαιρούνται από τις διατάξεις των άρθρων 1 και 3 του Ν. 1256/82 οι υπάλληλοι του ΙΚΑ (μόνιμοι και με σύμβαση) που απασχολούνται στην καταβολή του Δώρου Εορτών, αποδοχών αδείας και επιδόματος αδείας στους εργατοτεχνίτες οικοδόμους, η δε διάταξη του άρθρου 15 παρ. 3 του Ν. 825/78 εξακολουθεί να ισχύει και μετά την εφαρμογή του άρθρου 17 του Ν. 1505/84 και ως εκ τούτου η πρόσθετη αμοιβή θα καθορίζεται όπως ορίζει η σχετική διάταξη του Ν. 825/78.

6. Με τις παρ. 6 και 7 κυρώνεται η απόφαση για την αύξηση των συντάξεων του ΤΕΒΕ και ρυθμίζεται το θέμα της αναδρομικότητας της αύξησης των συντάξεων.

Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 8 του Ν. 1027/80, οι συντάξεις του ΤΕΒΕ αυξάνονται ύστερα από δύο μήνες από την αύξηση των εισφορών.

Με την Υπουργική Απόφαση Φ35/1334/28.5.87 (ΦΕΚ 275/87 τ.Β') αυξήθηκαν οι συντάξεις του ΤΕΒΕ από 1.2.1987 ενώ με την Υπουργική Απόφαση Φ.35/1641/8.7.87 (ΦΕΚ 364 Β') αυξήθηκαν οι εισφορές από 1.9.1987.

Με τις πιο πάνω ρυθμίσεις οι συντάξεις αυξήθηκαν πριν από την αύξηση των εισφορών διότι χρίθηκε σκόπιμο να ενισχυθούν οικονομικά οι συνταξιούχοι κατά το τρέχον έτος.

Επειδή όμως δεν υπάρχει εξουσιοδότηση για τη ρύθμιση αυτή, προτείνεται η θέσπιση της σχετικής διάταξης ώστε να νομιμοποιηθεί η αύξηση των συντάξεων αλλά και να μην ακολουθήσει και δεύτερη αύξηση αυτών για το τρέχον έτος μετά δίμηνο από την 1.9.1987 που αυξήθηκαν οι εισφορές.

7. Με την παρ. 8 κυρώνεται η Φ36/1897/12.8.87 Υπουργική απόφαση με την οποία αυξήθηκαν από 1.7.1987 οι εισφορές και οι συντάξεις του Ταμείου Ασφαλίσεων Εμπόρων.

Επειδή η αύξηση των εισφορών και των συντάξεων έπρεπε να γίνει με Προεδρικό Διάταγμα, η έκδοση και δημοσίευση του οποίου θα απαιτούσε αρκετό χρονικό διάστημα και επειδή η αύξηση των εισφορών δεν ήταν δυνατό να γίνει αναδρομικά χρίθηκε σκόπιμο να γίνει η ρύθμιση αυτή με Υπουργική απόφαση ώστε να καταστεί δυνατή και η άμεση βελτίωση της θέσης των συνταξιούχων στους οποίους για το έτος 1987 δε χορηγήθηκε αύξηση.

Για τους πιο πάνω λόγους επιδιώκεται η θέσπιση της προτεινόμενης διάταξης της παραγράφου 8 με την οποία κυρώνεται η εκδοθείσα Υπουργική απόφαση.

8. Με την παράγραφο 9 προβλέπεται ότι εφεξής οι εισφορές και οι συντάξεις του Ταμείου θα αυξάνονται σύμφωνα με τους όρους, τις προϋποθέσεις και τη διαδικασία που προβλέπουν οι διατάξεις της νομοθεσίας του Ταμείου όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά και όχι με διάταξη νόμου, ώστε να αποφευχθούν μελλοντικά τυχόν παρερμηνείες και αμφισβητήσεις σχετικά με τον τρόπο αύξησης των εισφορών και συντάξεων του Ταμείου.

9. Με την παρ. 10 ορίζεται ότι η ασφάλιση των υπαλλήλων της Τ. Επιτροπής ατομικής ενεργείας στο ΙΚΑ-ΕΤΕΑΜ αρχίζει από 1.2.1983.

Με το άρθρο 5 παρ. 2 του ν. 1583/1985 οι υπάλληλοι της τέως Ελληνικής Επιτροπής Ατομικής Ενέργειας υπήχθη αν στην ασφάλιση του ΙΚΑ-ΕΤΕΑΜ, χωρίς να ορισθεί ο χρόνος έναρξης της ασφάλισης.

Για την κάλυψη του κενού αυτού προτείνεται η έναρξη της ασφάλισης να ανατρέξει στην 1.2.1983, ο δε υπολογισμός των εισφορών εργοδότη και ασφαλισμένου θα γίνεται επί αποδοχών του χρόνου υποβολής της αίτησης.

10. Με την παρ. 11 παρέχεται η δυνατότητα στο προσωπικό των νοσηλευτικών Ιδρυμάτων ν' αναγνωρίσουν χρόνο προϋπηρεσίας τους στο Ταμείο προνοίας Δημοσίων Υπαλλήλων.

Το Ταμείο Προνοίας Δημοσίων Υπαλλήλων, σύμφωνα με τις καταστατικές του διατάξεις, αναγνωρίζει χρόνο προϋπηρεσίας που θεωρήθηκε βάσει διατάξεων νόμου, ως πραγματική δημόσια υπηρεσία.

Ο χρόνος υπηρεσίας του προσωπικού των νοσηλευτικών ιδρυμάτων ιδιωτικού δικαίου που μετατράπηκαν σε δημοσίου δικαίου αν και σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου μόνου του Ν.Δ. 3691/1957 η υπηρεσία αυτή λογίζεται συντάξιμη για το μόνιμο προσωπικό των δημοσίων νοσηλευτικών ιδρυμάτων μετά τη συμπλήρωση τριετούς τουλάχιστον υπηρεσίας με την ιδιότητα του μόνιμου, δεν προβλέφθη από διάταξη νόμου ότι αποτελεί πραγματική δημόσια υπηρεσία.

Κατόπιν αυτού και προκειμένου στο προσωπικό των Ιδρυμάτων αυτών να παρασχεθεί η δυνατότητα αναγνώρισης και εξαγοράς του παραπάνω χρόνου από το Ταμείο Προνοίας Δημοσίων Υπαλλήλων ώστε να δικαιωθούν κατά την αποχώρησή τους από την υπηρεσία εφάπαξ βοηθήματος, προτείνεται η νομοθετική ρύθμιση του θέματος.

11. Σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις, τα μέλη των οικογενειών των δημοσίων υπαλλήλων και των εξ ίδιας υπηρεσίας πολιτικών και στρατιωτικών συνταξιούχων, που είναι ασφαλισμένα και σε άλλο φορέα, ασφαλίζονται συμπληρωματικά και στο Δημόσιο στην περίπτωση κατά την οποία η περίθαλψη του κύριου Ασφαλιστικού τους φορέα υπολείπεται αυτής του Δημοσίου.

Εξάλλου, με το Ν.92/75 δόθηκε εξωνοσοκομειακή περίθαλψη από το Δημόσιο, εκτός από τις προθέσεις, στους πολεμικούς συνταξιούχους αναπήρους και θύματα πολέμου, καθώς και στα προστατευόμενα μέλη. Η ίδια περίθαλψη παρέχεται και στους ανάπηρους και στα θύματα πολέμου από τον άμαχο πληθυσμό και στα μέλη των οικογενειών τους.

Ένας μεγάλος αριθμός από τις πιο πάνω κατηγορίες, καλύπτεται για υγειονομική περίθαλψη από τον ΟΓΑ, που σήμερα παρέχει πλήρη νοσοκομειακή και εξωνοσοκομειακή περίθαλψη, εκτός από την οδοντιατρική.

Με το Ν.1471/84 (παρ. 2 άρθρο 4) δόθηκε η δυνατότητα μόνο στα μέλη πατριάς οικογένειας (γονείς και άγαμες αδελφές) των υπαλλήλων και συνταξιούχων του Δημοσίου που είναι ασφαλισμένα στο Δημόσιο, ενώ παράλληλα δικαιούνται υγειονομική περίθαλψη και από τον ΟΓΑ, να επιλέξουν ή την εξωνοσοκομειακή περίθαλψη του Δημοσίου ή αυτή του ΟΓΑ.

Για λόγους ίσης μεταχείρισης χρίνεται σκόπιμο να δοθεί η δυνατότητα και στις λοιπές κατηγορίες μελών των υπαλλήλων και συνταξιούχων του Δημοσίου (συζύγους, τέκνα κλπ.) καθώς επίσης και στους αναπήρους και θύματα πολέμου πολεμικούς συνταξιούχους, στους αναπήρους και θύματα πολέμου αμάχου πληθυσμού και στα μέλη των οικογενειών τους, που είναι ασφαλισμένα και στον ΟΓΑ, να επιλέξουν, είτε τις παροχές της εξωνοσοκομειακής περίθαλψης που παρέχει το Δημόσιο, είτε αυτές που παρέχει ο ΟΓΑ, και η οποία επιτυγχάνεται με την παρ. 12 του άρθρου αυτού.

12. Με την παρ. 13 απαλλάσσονται οι παραπληγικοί - τετραπληγικοί από κάθε δαπάνη για την αγορά αναπηρικών αμαξιδίων, τεχνητών μελών κλπ.

Είναι γνωστό, ότι τόσο από το βασικό Ασφαλιστικό Φορέα της χώρας (ΙΚΑ), όσο και από τους άλλους Ασφαλ. Φορείς, για τη χορήγηση αναπηρικών αμαξιδίων τεχνητών μελών κλπ. στους ασφαλισμένους τους, έχει θεσπιστεί ένα ποσοστό συμμετοχής των ασφαλισμένων, που απο-

βλέπει στην κάλυψη μέρους της δαπάνης αγοράς των πιο πάνω ειδών (π.χ. ΙΚΑ 25%, ΤΕΒΕ 25% κλπ.).

Από τους ασφαλισμένους όμως των Οργανισμών Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που πάσχουν από παραπληγία ή τετραπληγία, έχει διατυπωθεί κατ' επανάληψη το αίτημα της απαλλαγής τους από την συμμετοχή στην αγορά των παραπάνω αμαξιδίων κλπ. λόγω των ειδικών προβλημάτων, που αντιμετωπίζουν, εξαιτίας της κινητικής τους αναπηρίας.

Για την κατάργηση της πιο πάνω συμμετοχής προτείνεται η νομοθετική ρύθμιση του θέματος.

13. Με την παρ. 14 προβλέπεται η επιβολή προσθέτων τελών στις οφειλόμενες προς το Ταμείο Ασφαλίσεως Τυπογράφων και Μισθωτών Γραφικών Τεχνών ασφαλιστικές εισφορές σε περίπτωση καθυστέρησής τους.

Η διάταξη αυτή είναι όμοια με τη διάταξη του άρθρου 19 του ν. 1469/1984 που ισχύει για το Ι.Κ.Α.

14. Με τις διατάξεις του άρθρου 17 του ν. 825/1978 όπως τροποποιήθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 42 του ν. 1469/1984, δόθηκε η δυνατότητα σε δύο το πολύ Δ/ντές ή υπαλλήλους κάθε πολιτικού κόμματος που αντιπροσωπευόταν στη Βουλή η οποία προήλθε από τις εκλογές της 16.2.64 να αναγνωρίσουν το χρόνο υπηρεσίας τους στα κόμματα (από 21.4.67 έως 30.11.74 και από 9.12.74 έως 31.12.78) ως χρόνο ασφάλισης στον κλάδο συντάξεων του ΙΚΑ.

Επίσης, με το άρθρο 28 του ν. 1654/1986 δόθηκε η ίδια δυνατότητα αναγνώρισης και στους υπαλλήλους των κομμάτων που αντιπροσωπεύονταν στη Βουλή από το 1945-1967 και από το 1978 μέχρι και 31.12.85 και δεν ασφαλίστηκαν στο ΙΚΑ κατά την περίοδο που απασχολήθηκαν στα κόμματα.

Η προθεσμία για την υποβολή της σχετικής αίτησης αναγνώρισης έληξε το Μάιο του 1987. Επειδή ορισμένοι ενδιαφερόμενοι δεν πρόλαβαν να ενημερωθούν λόγω της μικρής χρονικής διάρκειας της προθεσμίας με αποτέλεσμα να χάσουν το δικαίωμα για αναγνώριση, γι' αυτό κρίνεται σκόπιμη η χορήγηση νέας προθεσμίας.

Αθήνα, 27 Νοεμβρίου 1987

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

Προεδρος της Κυβερνησης
Α. ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ

Εξωτερικων
Κ. ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ

Εσωτερικων
Α. ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

Εθν. Οικονομιας
Π. ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΣ

Οικονομικων
Κ. ΤΣΟΒΟΛΑΣ

Υγειας, Προνοιας & Κοιν. Ασφαλισεων
Γ. ΦΛΩΡΟΣ

Αντιπροεδρος της Κυβερνησης
και Υπουργος Δικαιοσυνης
ΑΓΑΜ. ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ

Εμποριου
Ν. ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ

Μεταφορων και Επικοινωνιων
Κ.ΜΠΑΝΤΟΥΒΑΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΕΣ ΣΥΜΠΛΗΡΟΥΜΕΝΕΣ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

«Ασφαλιστική κάλυψη ανασφάλιστων ομάδων, βελτίωση της κοινωνικοασφαλιστικής προστασίας και ρύθμιση άλλων ασφαλιστικών θεμάτων».

Στο άρθρο 1.

1) Άρθρο 2 α.ν. 1846/1951

1. Εις την ασφάλισιν του παρόντος νόμου υπάγονται υποχρεωτικώς και αυτοδικαίως, υπό του εν άρθρω 7 οριζομένους όρους και προϋποθέσεις:

α) Τα πρόσωπα τα οποία εντός των ορίων της χώρας παρέχουν κατά κύριον επάγγελμα εξηρτημένην εργασίαν έναντι αμοιβής, ως τοιούτης νοουμένης και της παρεχομένης δια λογαριασμόν Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου αδιαφόρως νομικής φύσεως της σχέσεως (δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου).

Η έννοια του κυρίου επαγγέλματος δεν αποκλείει την ασφάλισιν προσώπων με μειωμένην απασχόλησιν, εφ' όσον δεν έχουν άλλην κυρίαν πηγήν βιοπορισμού.

Επί δυσχερούς διακρίσεως εξηρτημένης ή μη εργασίας ή του κυρίου ή μη επαγγέλματος προσώπου τινός, τούτο θεωρείται ως υπαγόμενον εις την ασφάλισιν.

2) Παρ. 3 άρθρου 2 του α.ν. 1846/1951

3. Δι' αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου του Ι.Κ.Α. εγκρινομένων παρά του Υπουργού Εργασίας και δημοσιευομένων δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, δύνανται να υπάγωνται εις την ασφάλισιν του παρόντος είτε δι' άπαντας τους κλάδους είτε δι' ωρισμένους μόνον εξ αυτών, οικονομικώς ασθενείς κατηγορίαι αυτοτελώς εργαζομένων προσώπων στερουμένων επαγγελματικής στέγης.

Κατά την υπαγωγήν εις την ασφάλισιν τοιούτων κατηγοριών ησφαλισμένων δύναται να επιβάλλεται δια Β. Διαταγμάτων προκαλουμένων προτάσει των Υπουργών Εσωτερικών και Εργασίας ή υποχρέωσις εφοδιασμού τούτων δι' αστυνομικών αδειών ασκήσεως του επαγγέλματος, εφ' όσον δεν απαιτούνται τοιαύται βάσει ισχυουσών ετέρων διατάξεων και περιοδικής ανανεώσεως αυτών, ως και η απαγόρευσις της εκδόσεως ή ανανεώσεως των εν λόγω αδειών, εφ' όσον δεν προσάγεται βεβαίωσις του Ι.Κ.Α. περί εκπληρώσεως των έναντι τούτου ασφαλιστικών των υποχρεώσεων.

3) Εδάφιο Α' της παρ. 1 του άρθρου τέταρτου του ν. 1305/1982 που προστέθηκε στο τέλος της παρ. 3 του άρθρου 2 του Α.Ν. 1846/51.

«Επίσης, υπάγονται στην ασφάλιση του παρόντος νόμου και πρόσωπα που απασχολούνται ή παρέχουν εργασία ή υπηρεσία με αμοιβή, είτε σε φυσικά πρόσωπα, είτε σε Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου ή Ιδιωτικού Δικαίου με οποιαδήποτε άλλη σχέση, εφόσον για την απασχόληση, εργασία τους ή υπηρεσία τους αυτή δεν υπάγονται από ρητή διάταξη νόμου στην ασφάλιση άλλου Ταμείου κύριας ασφαλίσεως.

Στο άρθρο 2.

1) Άρθρο 2' παρ. 5 του Α.Ν. 1846/51, όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 5 ε. 2 εδάφ. β' του Ν.Δ. 4104/60.

Έγγαμος ησφαλισμένη μετ' ανηλίκων τέκνων ή εν χηρεία τελούσα μετ' ανηλίκων τέκνων, έχουσα συμπληρώσει το 50ό έτος της ηλικίας της και 5.500 τουλάχιστον ημέρες εργασίας, δικαιούται συντάξεως λόγω γήρατος ηλαττωμένης κατά 1/200 της πλήρους μηνιαίας συντάξεως δι' έκαστον μήνα ελλείποντα εκ του 55ου έτους της ηλικίας της, το ποσόν της οποίας δεν δύναται να είναι μικρότερον του προβλεπομένου κατωτάτου ορίου συντάξεως, εφ' όσον δεν τυγχάνει συνταξιούχος του Ι.Κ.Α., του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. ή ετέρου Οργανισμού κυρίας ασφαλίσεως.

2) Παρ. 2 του άρθρου 43 του Ν. 1543/85.

2. Οι ημέρες ασφάλισης που προβλέπονται από την περίπτωση γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του κανονισμού περί βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων, που εγκρίθηκε με την απόφαση του Υπουργού Εργασίας 101960/16.12.63 και κυρώθηκε με το Ν. 4350/1964, πρέπει να έχουν πραγματοποιηθεί αποκλειστικά στις εργασίες και ειδικότητες της περίπτωσης 2 του εδαφίου Α' της παραγράφου 1 του άρθρου 104 του κανονισμού ασφάλισης του ΙΚΑ.

3) Παρ. 3 του άρθρου 8 του Ν. 825/78.

3. Οι κατά την παράγρ. 1 του άρθρου 1 του Ν.Δ. 172/1974 «περί αναγνωρίσεως ως συνταξίμου του χρόνου εκτοπίσεως και φυλακίσεως ενίων ησφαλισμένων και ρυθμίσεως συναφών θεμάτων», αναγνωρισθείς ως συντάξιμος χρόνος εκτοπίσεως ή φυλακίσεως των ησφαλισμένων, συνυπολογίζεται προς συμπλήρωσιν των υπό της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του εγκριθέντος δια της υπ' αριθμ. 101960/16.12.63 αποφάσεως Υπουργού Εργασίας Κανονισμού «περί βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων» απαιτουμένων χρονικών προϋποθέσεων εις βαρείας και ανθυγιεινάς εργασίας, εφ' όσον ο ησφαλισμένος κατά την αμέσως προηγουμένην της εκτοπίσεως ή φυλακίσεως πενταετίαν είχε πραγματοποιήσει εις βαρείας ή ανθυγιεινάς εργασίας τουλάχιστον 300 ημέρας ασφαλίσεως. Η υπό της παρ. 2 του αυτού άρθρου προβλεπομένη προθεσμία παρατείνεται μέχρι της 30ής Ιουνίου 1979.

4) Παρ. 13 του άρθρου 1 του ν. 38/1975.

13. Αι ασφαλιστικαί εισφοραί δια την εξαγοράν του χρόνου του αναγνωριζομένου ως συντάξιμου, δυνάμει των διατάξεων του ΝΔ 172/1974 «περί αναγνωρίσεως ως συνταξίμου του χρόνου εκτοπίσεως και φυλακίσεως ενίων ησφαλισμένων και ρυθμίσεως συναφών θεμάτων», καταβάλλονται υπό του Οργανισμού Απασχολήσεως Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ), εντός εξαμήνου από της κοινοποιήσεως αυτών της περί αναγνωρίσεως αποφάσεως του οικείου ασφαλιστικού φορέως.

Αι παράγραφοι 3 και 4 του ΝΔ 172/74 δεν έχουν εφαρμογήν επί των ανωτέρω περιπτώσεων.

5) Παρ. 4 του άρθρου 3 του Ν. 1210/81.

4. Ησφαλισμένοι περί ων η παρ. 1 του άρθρου 2 του παρόντος νόμου, δύνανται και μετά την συγχώνευσιν να αναγνωρίσουν κατόπιν εξαγοράς, ως χρόνον ασφαλίσεως τα έτη σπουδών και μέχρι τριών (3) ετών

κατ' ανώτατον όριον εφ' όσον ήθελον υποβάλει σχετικήν προς τούτο αίτησιν εντός μηνός από της ισχύος του παρόντος.

Δια την εξαγοράν, του ως άνω χρόνου, εφαρμόζονται αι διατάξεις του άρθρου 31 του Κανονισμού Ασφαλίσεως του ΙΚΑ.

6) Παρ. 2 άρθρου 10 του ν. 1296/82.

2. Η προβλεπόμενη από την παρ. 4 του άρθρου 3 του ν. 1210/81 προθεσμία υποβολής αίτησης για την αναγνώριση ύστερα από εξαγορά των χρόνων σπουδών παρατείνεται για 6 μήνες από τη δημοσίευση του νόμου αυτού.

7) Εδάφια α' β' και γ' της παρ. 3 του άρθρου 29 του α.ν. 1846/51, όπως έχουν αντικατασταθεί και ισχύουν σήμερα.

«Το ποσόν της συντάξεως λόγω αναπηρίας ή γήρατος προσαυξάνεται δια την σύζυγον κατά το ποσόν ενός και ημίσεος του εκάστοτε ισχύοντος ημερομισθίου ανειδικεύτου εργάτου, εφ' όσον δεν ασκεί επάγγελμά τι ή δεν είναι συνταξιούχος ασφαλιστικού οργανισμού ή Ν.Π.Δ.Δ. ή του Δημοσίου.

Καθ' εκάστην, εφεξής, αύξησιν του κατωτάτου ημερομισθίου ανειδικεύτου εργάτου, ο αναχαθορισμός της ως άνω προσαυξήσεως χωρεί από της ημέρας αναχαθορισμού των συντάξεων κατά τας διατάξεις του άρθρου 4 του παρόντος».

Αι κατά την παράγραφον 1 του παρόντος άρθρου συντάξεις προσαυξάνονται κατά 20% δια το πρώτον τέκνον, 15% δια το δεύτερον τέκνον και 10% δια το τρίτον τέκνον, εφ' όσον είναι άγαμα και δεν ασκούν επάγγελμά τι ή δεν λαμβάνει δι' αυτά προσαύξησιν ο έτερος των συζύγων, εάν είναι συνταξιούχος ή δεν λαμβάνουν τα ίδια σύνταξιν εξ ασφαλιστικού Οργανισμού ή του Δημοσίου ή Ν.Π.Δ.Δ.

8) Παρ. 10 του άρθρου 29 του α.ν. 1846/51, όπως ισχύει.

10. Το ποσόν των υπό του Ι.Κ.Α. καταβαλλομένων βασικών συντάξεων λόγω αναπηρίας προσαυξάνεται κατά 50%, εφ' όσον ο ανάπηρος ευρίσκεται διαρκώς εις κατάστασιν απαιτούσαν συνεχή επίβλεψιν, περιποίησιν και συμπαράστασιν ετέρου προσώπου (απόλυτος αναπηρία).

Υπό τας αυτάς ως άνω προϋποθέσεις προσαυξάνεται κατά 50% και το ποσόν της συντάξεως των μελών οικογενείας αποβιώσαντος ησφαλισμένου ή συνταξιούχου ή επιδοματούχου λόγω αναπροσαρμογής και δη άνευ μειώσεώς τινος των ποσών των συντάξεων των δικαιουμένων συντάξεως ετέρων μελών οικογενείας.

«Κατ' εξαίρεσιν η κατά τ' ανωτέρω προσαύξησις χορηγείται και επί συντάξεων λόγω γήρατος εφ' όσον ο δικαιούχος της συντάξεως κατέστη τυφλός».

«Το υπό των ανωτέρω διατάξεων προβλεπόμενον επίδομα δεν δύναται να υπολογισθή κατά πάσαν περίπτωσιν επί ποσού συντάξεως ανωτέρου του εκάστοτε 25πλασίου τεκμαρτού ημερομισθίου της δεκάτης (Χ) ασφαλιστικής κλάσεως».

9) Παρ. 1 και 2 του άρθρου 1 του ν.δ. 172/74.

1. Ησφαλισμένοι των Οργανισμών Κοινωνικής Ασφαλίσεως αρμοδιότητος Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών, εκτοπισθέντες κατά το από 21.4.1967 μέχρι 24.7.1974 χρονικόν διάστημα ή φυλακισθέντες κατά τούτο επί τινι των εν τω Π. Δ/τι 519/1974 «περί χορηγήσεως αμνηστίας» αναφερομένων αδικημάτων, δύνανται τη αιτήσει των ν' αναγνωρίσουν ως συντάξιμον τον χρόνον της εκτοπίσεως ή φυλακίσεώς των επί τη υπό τούτων καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών ησφαλισμένου και εργοδότου του αντιστοίχου χρόνου, υπολογιζομένων επί των αποδοχών του τελευταίου προ της εκτοπίσεως ή φυλακίσεως αυτών μηνός ενεργού απασχολήσεώς των – «Αι διατάξεις του προηγουμένου εδαφίου εφαρμόζονται αναλόγως και επί ησφαλισμένων των αυτών οργανισμών, ως προς τον χρόνον διακοπής της ασφαλιστείας απασχολήσεώς των συνεπεία απαγορεύσεως της λειτουργίας των επιχειρήσεων εις ας εργάζοντο, δυνάμει διαταγής της Στρατιωτικής Αρχής, παραταθείσης εν συνεχεία και ακυρωθείσης της διαταγής παρατάσεως υπό του Συμβουλίου της Επικρατείας, απαλλασσομένων των ησφαλισμένων και εργοδοτών εκ της υποχρεώσεως καταβολής των αναλογουσών δια το χρονικό διάστημα της διακοπής, ασφαλιστικών εισφορών». 2. Η αίτησις υποβάλλεται εις τον Οργανισμόν εις τον οποίον ησφαλίζετο ο αιτών κατά τον χρόνον της εκτοπίσεως φυλακίσεώς του εντός προθεσμίας ενός έτους από της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος.

10) Παρ. 1 και 2 του άρθρου 27 του ν. 1469/84.

1. Η προβλεπόμενη από την παρ. 2 του άρθρου 1 του ν.δ. 172/74 προθεσμία που παρατάθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 14 του ν. 1276/82, παρατείνεται για ένα ακόμη χρόνο από την έναρξη ισχύος του παρόντος.

2. Η αναγνώριση του χρόνου εκτόπισης και φυλάκισης σύμφωνα με το Ν.Δ. 172/1974 των αυτοτελώς και ανεξαρτήτως απασχολούμενων επαγγελματιών στα οικεία ασφαλιστικά ταμεία γίνεται χωρίς καταβολή των προβλεπομένων από τη νομοθεσία τους ασφαλιστικών εισφορών.

11) Άρθρο 27 του ν. 1654/86.

Η προβλεπόμενη από την παρ. 2 του άρθρου 1 του ν.δ. 172/74 προθεσμία, που παρατάθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 14 του ν. 1276/82 και με την παρ. 1 του άρθρου 27 του ν. 1469/84 παρατείνεται για 6 ακόμη μήνες από την έναρξη ισχύος του παρόντος.

12) Εδάφιο β' της παρ. 1 του άρθρου 35 του Ν. 1846/51.

1. Ο ησφαλισμένος δικαιούται επιδόματος ασθενείας (...) εφ' όσον συντρέχουσιν αι κάτωθι προϋποθέσεις:

α) Δεν λαμβάνει σύνταξιν εκ του ΙΚΑ.

β) Επραγματοποίησεν 100 τουλάχιστον ημέρας εργασίας προκειμένου περί παροχής επιδόματος ασθενείας (.....) κατά το ημερολογιακόν έτος το αμέσως προηγούμενον της αναγγελίας της ασθενείας (.....) ή κατά το προηγούμενον της τοιαύτης αναγγελίας 15μηνον, μη συνυπολογιζομένων εν τη τελευταία ταύτη περιπτώσει εις τας άνω 100 (.....) ημέρας εργασίας των πραγματοποιηθεισών κατά το τελευταίον ημερολογιακόν τρίμηνον του 15μήνου (.....).

13) Απόφαση Υπουργού Εργασίας 101960/63 που κυρώθηκε με το Ν. 4350/64.

1. Ησφαλισμένοι απασχολούμενοι εις τινα ή τινάς των εν άρθρ. 1 του παρόντος απαριθμουμένων βαρών και ανθυγιεινών εργασιών, δικαιούνται πλήρους συντάξεως εκ του ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων, εφ' όσον: α) συμπλήρωσαν το 60ον έτος της ηλικίας των, προκειμένου περί αρρένων και το 55ον έτος της ηλικίας των, προκειμένου περί θηλέων, β) επραγματοποίησαν τας υπό της παραγράφου 1 του άρθρου 26 του Α.Ν. 1846/51 ως αντικατεστάθη υπό της παραγράφου 1 του άρθρου 5 του Ν.Δ. 4104/60, οριζομένας ημέρας εργασίας εν ασφαλίσει, και γ) απησχολήθησαν από της υπαγωγής των εις την ασφάλισιν εις τινα ή τινάς των απαριθμουμένων εν άρθρω 1 του παρόντος ειδικοτήτων και κατηγοριών επί χρόνον καλύπτοντα τουλάχιστον τα 4/5 του απαιτουμένου εκάστοτε δια συνταξιοδότησιν χρόνου ασφαλίσεως, εφ' όσον εκ του χρόνου τούτου (4/5) αναλογούσι 1.000 τουλάχιστον ημέραι εργασίας κατά την τελευταίαν προ του ανωτέρω ορίου ηλικίας δεκαετίαν.

2. Χρόνος ασφαλίσεως διανυθείς εν τη ασφαλίσει ετέρου φορέως κοινωνικής ασφαλίσεως, όστις λογίζεται ως χρόνος ασφαλίσεως κατά το Ν.Δ. 4202/61, συνυπολογίζεται δια την συμπλήρωσιν των προϋποθέσεων της περιπτ. γ' της παρ. 1 του παρόντος, εφ' όσον ο ησφαλισμένος απησχολήθη εις επα[illegible]ματικήν ειδικότητα και κατηγορίαν εκ των αναφερομένων εις την [illegible]ρ. 1 του άρθρου 1 του παρόντος.

Στο άρθρο 3.

1) Διατάξεις του Β.Δ. 7/1965.

Έχοντες υπ' όψιν: 1) Τας διατάξεις του άρθρ. 41 του Ν.Δ. 2698/1953 «περί διοικήσεως του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μεταρρυθμίσεως της περί αυτού Νομοθεσίας ως και άλλων τινών διατάξεων». 2) Τας διατάξεις του άρθρ. 10 του Ν.Δ. 3083/1954 «περί τροποποιήσεως της περί διοικήσεως του ΙΚΑ Νομοθεσίας και θεσπίσεως ασφαλιστικών και άλλων τινών διατάξεων». 3) Τας διατάξεις του Ν.Δ. 4428/1964 «περί συμπληρώσεως και τροποποιήσεως του Ν. 4062/1960 «περί επιβολής τέλους αεροπορικών ταξειδίων εξωτερικού».

Άρθρ. 1. – 1. Ο ησφαλισμένος εις το ΙΚΑ δια τον Κλάδον συντάξεως ο παρέχων τας υπηρεσίας του ως ιπτάμενος εις επιχειρήσεις εναερίων συγκοινωνιών ή την Υ.Π.Α., του Υπουργείου Συγκοινωνιών, δικαιούται εις πλήρη σύνταξιν εκ του ΙΚΑ, α) Εαν επραγματοποίησεν, απασχολούμενος υπό τας ανωτέρω προϋποθέσεις, τας εν παρ. 1 του άρθρ. 28 του Α.Ν. 1846/1951, ως αντικατεστάθη υπό της παρ. 1 του άρθρ. 5 του Ν.Δ. 4104/1960 ημέρας εργασίας επί πλέον δε συνεπλήρωσε κατά τον χρόνον αποχωρήσεως εκ της υπηρεσίας, ο μεν κεκτημένος μίαν των υπό στοιχ. α' της παρ. 4 του παρόντος άρθρου ειδικοτήτων το 53ον έτος της ηλικίας του ο ησφαλισμένος ή το 48ον η ησφαλισμένη, και 3.000 ώρας πτήσεως, εξ ων 500 εντός της τελευταίας προ της αποχωρήσεως δεκαετίας, ο δε κεκτημένος την υπό στοιχ. β' της παρ. 4 του παρόντος άρθρου ειδικότητα το 58ον έτος της ηλικίας του ο ησφαλισμένος ή το 53ον η ησφαλισμένη και 500 ώρας πτήσεως εξ ων 250 εντός της τελευταίας, προ της αποχωρήσεως δεκαετίας ή β) ανεξαρτήτως ηλικίας, εάν επραγματοποίησεν υπό τας ανωτέρω προϋποθέσεις 7.500 ημέρας εργασίας εν ασφαλίσει. – 2. Εάν ο ησφαλισμένος συνεπλήρωσε τας εν εδαφίω α' της παρ. 1 του παρόντος άρθρου ημέρας εργασίας και ώρας πτήσεως, δικαιούται συντάξεως ηλαττωμένης κατά το 1/200 της πλήρους μηνιαίας συντάξεως, δι' έκαστον μήνα ελλείποντα εκ των υπό της αυτής

παραγράφου οριζομένων ορίων ηλικίας, εφ' όσον συνεπλήρωσε, προχειμένου μεν περί των υπό στοιχ. α' της παρ. 4 του παρόντος άρθρου προσώπων το 48ον έτος της ηλικίας ο ησφαλισμένος και το 43ον η ησφαλισμένη, προχειμένου δε περί των υπό στοιχ. β' της παρ. 4 του παρόντος άρθρου προσώπων το 53ον έτος της ηλικίας ο ησφαλισμένος ή το 48ον η ησφαλισμένη. – 3. Ο ησφαλισμένος, ο ανήκων εις το Ιπτάμενο προσωπικόν δικαιούται πλήρους συντάξεως λόγω αναπηρίας, εάν λόγω παθήσεως ή βλάβης, ή εξασθενήσεως σωματικής ή πνευματικής καθίσταται οριστικώς ανίκανος προς εξάσκησιν της επαγγελματικής αυτού ειδικότητος και, εφ' όσον επραγματοποίησεν α) 1.500 ημέρας εργασίας εν ασφαλίσει και β) 250 ώρας πτήσεως εντός της τελευταίας προ της επελεύσεως της ανικανότητος πενταετίας εκτός εάν κατά το διάστημα τούτο, απείχε της εργασίας λόγω προσωρινής ανικανότητος, αρμοδίως βεβαιουμένης, ότε μειούται αναλόγως ο απαιτούμενος αριθμός των 250 ωρών πτήσεως. Περί της ανικανότητος προς εργασίαν, λογιζομένης δια την εφαρμογήν του παρόντος, ως οφειλομένης εις επαγγελματικήν ασθένειαν, αποφαίνεται κατ' εξαίρεσιν των οικείων διατάξεων της νομοθεσίας του Ι.Κ.Α., αποκλειστικώς η Ανωτάτη Υγειονομική Επιτροπή Αεροπορίας δαπάναις του εργοδότου, της οποίας αι αποφάσεις είναι υποχρεωτικαί δια το Ι.Κ.Α. – 4. Ως ιπτάμενον προσωπικόν δια την εφαρμογήν του παρόντος, νοούνται α) οι κάτοχοι πτυχίου χειρισταί, αεροναυτίλοι, Ιπτάμενοι μηχανικοί, Ιπτάμενοι ραδιοτηλεγραφηταί, Ιπτάμενοι συνοδοί, Ιπτάμενοι φροντισταί και πας όστις ίπταται προς εξάσκησιν της επαγγελματικής αυτού ειδικότητος και β) οι κάτοχοι πτυχίου επιμελητάι πτήσεως.

Άρθρ. 2. – 1. Ο ησφαλισμένος εις το Ι.Κ.Α. δια τον Κλάδον συντάξεως, ο ανήκων εις το τεχνικόν προσωπικόν (συντηρήσεως αεροσκαφών) αεροπορικών επιχειρήσεων ή της Ο.Π.Α., δικαιούνται εις πλήρη σύνταξιν εκ του Ι.Κ.Α. α) εάν επραγματοποίησεν, απασχολούμενος υπό την ανωτέρω ειδικότητα, τας εν παρ. 1 του άρθρ. 28 του Α.Ν. 1846/1951, ως αντικατεστάθη δια της παρ. 1 του άρθρ. 5 του Ν.Δ. 4104/1960, ημέρας εργασίας και συνεπλήρωσε κατά τον χρόνον αποχωρήσεως εκ της επιχειρήσεως το 58ον έτος της ηλικίας του ο ησφαλισμένος ή το 53ον η ησφαλισμένη η β) ανεξαρτήτως ηλικίας, εάν επραγματοποίησεν, υπό τας ανωτέρω προϋποθέσεις 9.000 ημέρας εργασίας εν ασφαλίσει.

2. Εάν ο ησφαλισμένος συνεπλήρωσε τας εν παρ. 1 στοιχ. α' του παρόντος άρθρου ημέρας εργασίας, δικαιούται συντάξεως μειωμένης κατά το 1/200 της πλήρους μηνιαίας συντάξεως, δι' έκαστον μήνα ελλείποντα εκ των υπό της αυτής παραγράφου οριζομένων ορίων ηλικίας, εφ' όσον συνεπλήρωσε το 53ον έτος της ηλικίας, προχειμένου περί ησφαλισμένου και το 48ον έτος, προχειμένου περί ησφαλισμένης. – 3. Ο ησφαλισμένος, ο ανήκων εις το προσωπικόν, περί ου το παρόν άρθρον δικαιούται συντάξεως λόγω αναπηρίας, εάν κατέστη ανάπηρος κατά την έννοιαν της παρ. 2 του άρθρ. 28 του Α.Ν. 1846/51 και υπό τας προϋποθέσεις και όρους τους ισχύοντας βάσει των διατάξεων περί παροχών ησφαλισμένων Κλάδου συντάξεων της νομοθεσίας του ΙΚΑ. – 4. Ως τεχνικόν προσωπικόν εδάφους νοούνται, οι μηχανοσυνθέται, μηχανικοί κινητήρων, σκαφών, ελίκων και εξαρτημάτων αυτών, ως και οι παρελκομένων κινητήρων και αεροσκαφών, οι ηλεκτροτεχνίται και τεχνίται τηλεπικοινωνιών, Οι ελασματουργοί, μηχανουργοί, επιμεταλλωταί, τεχνίται ταπετσαριών, λευκοσιδηρουργοί, χρώσται αεροσκαφών, τεχνίται σωστικών μέσων, συγκολλήται μετάλλων, ξυλουργοί, επενδυταί πτητικών μέσων, συντηρηταί αεροπορικών εγκαταστάσεων και συντηρηταί μηχανημάτων ενοργάνου πτήσεως. Οι μηχανικοί αυτοκινήτων, τεχνικοί καθαρισταί, τεχνίται αεροπορικών οργάνων, τεχνικοί εκπαιδευταί ενοργάνου πτήσεως, Οι βοηθοί και μαθητευόμενοι πάντων των ως άνω ειδικοτήτων, οι σχεδιασταί, διαχειρισταί αεροπορικού υλικού, τεχνικοί υπάλληλοι και οι τεχνικοί γραφείς.

Άρθρ. 3. Το ποσόν της χορηγούμενης συντάξεως υπολογίζεται βάσει των διατάξεων του άρθρ. 29 του Α.Ν. 1846/51, ως τροποποιήθη υπό του Ν.Δ. 4104/60, μη εφαρμοζομένων μόνον των διατάξεων του δευτέρου και τρίτου εδαφίου της παρ. 11 του ιδίου άρθρου.

Άρθρ. 4. Εάν ο ησφαλισμένος αποχωρήση της επιχειρήσεως ή αποχώρησεν αυτής χωρίς να δικαιούται συντάξεως, κατά τας ειδικάς διατάξεις του παρόντος, συνυπολογίζονται δια την απονομήν αυτώ κατά τας κοινάς διατάξεις της περί συνταξιοδοτήσεως των ησφαλισμένων του ΙΚΑ νομοθεσίας, ο εις τας επιχειρήσεις εναερίων συγκοινωνιών ή την Υ.Π.Α. διανυθείς εν ασφαλίσει χρόνος, προσηυξημένος κατά το ήμισυ.

2) Η συμπληρούμενη παρ. 3 του άρθρου 13 του Ν. 1469/84.

3. Το βοήθημα τύπου σύνταξης που ορίζεται από την παρ. 7 εδάφιο γ' του άρθρου 1 του Ν.Δ. 465/1970 (ΦΕΚ 57) σε περίπτωση θανάτου του δικαιούχου και με την προϋπόθεση ότι με βάση το χρόνο ασφάλισής του δε θεμελιώνεται δικαίωμα για σύνταξη μεταβιβάζεται στα μέλη οικογενείας του με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις που μεταβιβάζεται και η σύνταξη.

3) Παρ. 3 του άρθρου 26 του Α.Ν. 1846/51.

3. Δια του κανονισμού καθορισθήσεται ο χρόνος της καταβολής των εισφορών. Ο υπόχρεως εις καταβολήν εισφορών δέον εντός τριάκοντα ημερών από του ορισθησομένου χρόνου, να καταβάλη εις το ΙΚΑ τας εισφοράς. Η ανωτέρω προθεσμία δύναται να παρατείνεται δι' αποφάσεως της οικείας Τ.Δ.Ε., προχειμένου περί Ν.Π.Δ.Δ. μέχρι 60 ημερών, εφ' όσον συντρέχουν σοβαροί προς τούτο λόγοι.

4) Παρ. 1 του άρθρου 42 του ν. 1140/81.

1. Ησφαλισμένοι φορέων Κοινωνικής Ασφαλίσεως, αρμοδιότητος Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών, πάσχοντες εκ τετραπληγίας ως και παραπληγίας, κρινόμενοι από Ειδικήν Επιτροπήν ως ανίκανοι προς πάσαν βιοποριστικήν εργασίαν, δικαιούνται μηνιαίου εξωϊδρυματικού επιδόματος. Του αυτού επιδόματος δικαιούνται και τα μέλη οικογενείας των ησφαλισμένων τα πάσχοντα εκ της αυτής νόσου. Το επίδομα τούτο καταβάλλεται εκ μιας μόνον πηγής. Το ύψος του ως άνω επιδόματος, αι κατηγορίαι δικαιούχων, αι προϋποθέσεις και η διαδικασία χορηγήσεως και αναστολής καταβολής τούτου ως και πάσα άλλη αναγκαία λεπτομέρεια, ρυθμίζονται δι' αποφάσεων του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών, μετά γνώμην του Δ.Σ. εκάστου φορέως κυρίας ασφαλίσεως.

Στο άρθρο 6.

1) Άρθρο 1 του Β.Δ. 649/68.

Άρθρ. 1. – 1. Ο ησφαλισμένος εις το ΙΚΑ δια τον Κλάδον συντάξεως, ο ανήκων εις το προσωπικόν εδάφους αεροπορικών επιχειρήσεων, το μη υπαγόμενον εις την ρύθμισιν του υπ' αριθ. 7/65 Β. Δ/τος, δικαιούται εις πλήρη σύνταξιν εκ του ΙΚΑ α) εάν επραγματοποίησεν, απασχολούμενος υπό την ανωτέρω ιδιότητα τας εν παρ. 1 του άρθρου 28 του Α.Ν. 1846/51, ως αντικατεστάθη δια της παρ. 1 του άρθρου 5 του Ν.Δ. 4104/1960, ημέρας εργασίας και συνεπλήρωσε κατά τον χρόνον αποχωρήσεως εκ της επιχειρήσεως το 60ον έτος της ηλικίας του ο ησφαλισμένος ή το 55ον η ησφαλισμένη ή β) ανεξαρτήτως ηλικίας, εάν επραγματοποίησεν εν ασφαλίσει υπό την ανωτέρω ιδιότητα 9.000 ημέρας εργασίας ο ησφαλισμένος και 7500 ημέρας εργασίας η ησφαλισμένη.

2. Εάν ο ησφαλισμένος συνεπλήρωσε τας εν παρ. 1 στοιχείον α' του παρόντος άρθρου ημέρας εργασίας, δικαιούται συντάξεως ηλαττωμένης κατά το 1/200 της πλήρους μηνιαίας συντάξεως, δι' έκαστον μήνα ελλείποντα εκ των υπό της αυτής παραγράφου οριζομένων ορίων ηλικίας, εφ' όσον συνεπλήρωσε το 55ον έτος της ηλικίας, προχειμένου περί ησφαλισμένου και το 50ον έτος προχειμένου περί ησφαλισμένης. – 3. Ο ησφαλισμένος ο ανήκων εις το προσωπικόν, περί ου το παρόν άρθρον, δικαιούται συντάξεως λόγω αναπηρίας, εάν κατέστη ανάπηρος κατά την έννοιαν της παρ. 2 του άρθρου 28 του Α.Ν. 1846/1951 και υπό τας προϋποθέσεις και όρους τους ισχύοντας βάσει των διατάξεων περί παροχών ησφαλισμένων Κλάδου Συντάξεων της νομοθεσίας του ΙΚΑ.

Στο άρθρο 9.

1) Π.Δ. 471/76.

Π. Δ. 471 της 5/8.7.76 (Α 171). Περί προσθήκης παρ. 4 εν τέλει του άρθρου 1 του υπ' αριθ. 649/1968 Β. Δ/τος «περί της συνταξιοδοτήσεως του προσωπικού εδάφους των Αεροπορικών Επιχειρήσεων του μη υπαγομένου εις τας διατάξεις του υπ' αριθ. 7/1965 Β. Διατάγματος και τροποποιήσεως της παρ. 1 του άρθρου 2 του ως άνω Β. Δ/τος».

Άρθρ. 1. Εν τέλει του άρθρου 1 του Β. Δ/τος 649/1968 προστίθεται παράγραφος 4, έχουσα ως ακολούθως: «4. Αι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και επί των κατόχων πτυχίου επιμελητού πτήσεως των μη συμπληρούντων τας υπό των διατάξεων του υπ' αριθ. 7/1965 Β. Δ/τος οριζομένας ώρας πτήσεως».

Άρθρ. 2. Η ισχύς του παρόντος άρχεται από της δημοσιεύσεως του δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

2) Άρθρο 52 του Ν. 1140/81.

Άρθρον 52

1. Αι υπέρ του ΙΚΑ πρόσθετοι εισφοραί του Κλάδου συντάξεων δια το σύνολον του προσωπικού των αεροπορικών επιχειρήσεων προς κάλυψιν της επιβαρύνσεως του Κλάδου τούτου εκ των ειδικών διατάξεων των διεπουσών την συνταξιοδότησιν του προσωπικού τούτου ορίζονται δια του παρόντος ως εξής:

α) Εισφορά εργοδότου 5,32% επί των εις εισφοράς υποχειμένων

αποδοχών των ησφαλισμένων.

β) Εισφορά ησφαλισμένων 1.50% επί των αυτών αποδοχών.

Η διάταξις της περιπτώσεως β' της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του Ν. 953/1979, ως και πάσα ετέρα διάταξις ρυθμίζουσα άλλως το ύψος των κατά τα ανωτέρω προσθέτων εισφορών εργοδότου και ησφαλισμένου καταργείται.

2. Δια κοινής αποφάσεως των Υπουργών Συντονισμού, Συγκοινωνιών και Κοινωνικών Υπηρεσιών δύνανται να καθορίζονται επί πλέον των ανωτέρω πρόσθετοι υπέρ του ΙΚΑ εισφοραί κατόπιν αναλογιστικής μελέτης και μετά γνώμην του Διοικητικού Συμβουλίου του ΙΚΑ.

3. Η ισχύς του παρόντος άρθρου άρχεται από της πρώτης του επομένου μηνός από της δημοσιεύσεως του παρόντος νόμου δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Στο άρθρο 11.

1) Παρ. 2 του άρθρου 28 του α.ν. 1846/51 όπως ισχύει σήμερα.

2. Ο ησφαλισμένος θεωρείται ανάπηρος κατά την έννοιαν της διατάξεως της προηγουμένης παραγράφου, εάν λόγω παθήσεως ή βλάβης ή εξασθενήσεως σωματικής ή πνευματικής, εξαμήνου τουλάχιστον κατ' ιατρικήν πρόβλεψιν διαρκείας, δεν δύναται να κερδίζη δι' εργασίας ανταποκρινομένης εις τας δυνάμεις, τας δεξιότητας, την μόρφωσιν και την συνήθη αυτού επαγγελματικήν απασχόλησιν, πλέον του τρίτου εκείνου όπερ συνήθως κερδίζει εν τη αυτή περιφερεία και επαγγελματική κατηγορία σωματικώς και πνευματικώς υγιής άνθρωπος της αυτής μορφώσεως.

Εάν ο ησφαλισμένος δύναται να κερδίζη υπό τας εν τω προηγουμένω εδαφίω οριζομένας προϋποθέσεις και όρους, πλέον μεν του τρίτου ουχί όμως και των 2/3 εκείνου όπερ κερδίζει σωματικώς και πνευματικώς υγιής άνθρωπος, δικαιούται, εφ' όσον είχε συμπληρώσει και τον υπό της παραγράφου 1 απαιτούμενον αριθμόν ημερών εργασίας, ειδικού επιδόματος αναπροσαρμογής ίσου προς το ποσόν της ής θα εδικαιούτο συντάξεως λόγω αναπηρίας. Το ανωτέρω επίδομα καταβάλλεται αδιαφόρως ασκήσεως παρά του επιδοματούχου οιασδήποτε εξηρτημένης ή αυτοτελούς απασχολήσεως και επί μίαν διετίαν το πολύ. Η καταβολή όμως του επιδόματος τούτου δύναται να εξαρτάται εκ της αποδοχής εκ μέρους του επιδοτουμένου της υποδεικνυομένης αυτώ παρά του ΙΚΑ επαγγελματικής αναπροσαρμογής.

Επιφυλασσομένης της εφαρμογής του πρώτου εδαφίου της παρούσης παραγράφου, ησφαλισμένος τυχών, επί διετίαν επιδόματος αναπροσαρμογής, εφ' όσον εν συνεχεία της τοιαύτης επιδοτήσεώς του, δεν δύναται υπό τας προϋποθέσεις και όρους των προηγουμένων εδαφίων να κερδίζη πλέον του ημίσεως εκείνου όπερ κερδίζει σωματικώς και πνευματικώς υγιής άνθρωπος της αυτής μορφώσεως, δικαιούται συντάξεως μερικής αναπηρίας ίσης προς 75% της αναλογούσης συντάξεως.

2) Παρ. 1 του άρθρου 35 του α.ν. 1846/51.

1. Ο ησφαλισμένος δικαιούται επιδόματος ασθενείας (...) εφ' όσον συντρέχουσιν αι κάτωθι προϋποθέσεις:

α) Δεν λαμβάνει σύνταξιν εκ του ΙΚΑ.

β) Επραγματοποίησεν 100 τουλάχιστον ημέρας εργασίας προκειμένου περί παροχής επιδόματος ασθενείας (...), κατά το ημερολογιακόν έτος, το αμέσως προηγούμενον της αναγγελίας της ασθενείας (...) ή κατά το προηγούμενον της τοιαύτης αναγγελίας 15μηνον, μη συνυπολογιζομένων εν τη τελευταία ταύτη περιπτώσει εις τας άνω 100 (...) ημέρας εργασίας των πραγματοποιηθεισών κατά το τελευταίον ημερολογιακόν τρίμηνον του 15μήνου (...).

γ) Συνεπεία ασθενείας, μη οφειλομένης εις πταίσμα αυτού, απέχει της εργασίας αυτού (...).

δ) Η αποχή λόγω ασθενείας εκ της εργασίας διήρκεσε πλέον των τριών τουλάχιστον ημερών (...) από της αναγγελίας των εις το ΙΚΑ και επί αυτοτελώς εργαζομένου ή προαιρετικώς συνεχίζοντος την ασφάλισιν συμφώνως τω άρθρω 41, η ασθένεια διήρκεσε πλέον του υπό Κανονισμού ορισθησομένου χρόνου, εκτός εάν ο ησφαλισμένος εισήχθη εις θεραπευτήριον, οπότε από της εισαγωγής του εφαρμόζονται αι επί των παρεχόντων εξηρτημένην εργασίαν διατάξεις.

ε) Όταν πρόκειται για επιδότηση πέρα από 182 ημέρες σύμφωνα με την παρ. 5α του άρθρου 38 απαιτείται αντί των προϋποθέσεων του εδαφ. β' της παρ. αυτής η πραγματοποίηση τριακοσίων (300) το λιγότερο ημερών εργασίας μέσα στα δύο ημερολογιακά χρόνια τα αμέσως προηγούμενα από εκείνο της αναγγελίας της ασθένειας ή μέσα στο προηγούμενο της αναγγελίας αυτής 30μηνο. Στη τελευταία αυτή περίπτωση δεν συνυπολογίζονται για τη συμπλήρωση των 300 ημερών εργασίας οι ημέρες που πραγματοποιήθηκαν μέσα στο τελευταίο ημερολογιακό τρίμηνο του 30μήνου.

3) Παρ. 1 του άρθρου 38 του α.ν. 1846/51 όπως τροποποιήθηκε με το ν.δ. 2961/54.

1. Το ποσόν του επιδόματος ασθενείας (...) ισούται προς τα 50% του τεκμαρτού ημερομισθίου της ασφαλιστικής κλάσεως εις την ανήκει ο ησφαλισμένος κατά το άρθρο 37 του παρόντος.

4) Παρ. 2 του άρθρου 38 του α.ν. 1846/51.

2. Το κατά την προηγούμενην παράγραφον ποσόν επιδόματος ασθενείας (.....) προσαυξάνεται κατά 10% δι' έκαστον προστατευόμενον παρά του επιδοματούχου μέλος οικογενείας του εκ των εν άρθρω 33 αναφερομένων, εν ουδεμιά όμως περιπτώσει το ποσόν του ημερησίου επιδόματος μετά των προσαυξήσεων λόγω οικογενειακών βαρών δύναται να είναι ανώτερο του εκάστοτε ισχύοντος τεκμαρτού ημερομισθίου της «V» ασφαλιστικής κλάσεως ουδέ του 70% του ημερομισθίου της ασφαλιστικής κλάσεως βάσει της οποίας υπολογίζεται το επίδομα.

Δια Προεδρικού Διατάγματος, εκδιδομένου τη προτάσει του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών, μετά γνώμην του Δ.Σ. του ΙΚΑ, δύναται να ορίζεται ως ανώτατον ποσόν του ημερησίου επιδόματος μετά των προσαυξήσεων λόγω οικογενειακών βαρών τοιούτον τεκμαρτού ημερομισθίου ασφαλιστικής κλάσεως ανωτέρας της V τοιαύτης».

5) Παρ. 5 του άρθρου 38 του α.ν. 1846/51.

5. Το επίδομα ασθενείας (.....) καταβάλλεται και δια τας μη εργασίμους ημέρας.

«5α. Το επίδομα ασθενείας που προβλέπεται από τις παρ. 1-5 του άρθρου αυτού καταβάλλεται για 360 ημέρες για την ίδια ασθένεια, εφ' όσον ο δικαιούχος έχει πραγματοποιήσει τις ημέρες εργασίας που ορίζονται από το εδαφ. ε της παρ. 1 του άρθρου 35».

Στο άρθρο 12.

1) Παρ. 4 του άρθρου 1 του Ν. 1358/83.

4. Οι διατάξεις αυτού του άρθρου δεν εφαρμόζονται σε φορείς κύριας ασφάλισης σε περίπτωση που χορηγούν σύνταξη σύμφωνα με τις διατάξεις για τη συνταξιοδότηση των δημοσίων πολιτικών υπαλλήλων.

2) Παρ. 3 του άρθρου 2 του Ν. 1358/83.

3. Η εξαγορά του χρόνου που αναγνωρίζεται γίνεται ως εξής:

α) Οι μισθωτοί ασφαλισμένοι θα καταβάλουν για κάθε μήνα το άθροισμα της μηνιαίας εισφοράς ασφαλισμένου και εργοδότη, που ισχύει κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης για τον κλάδο της σύνταξης του ΙΚΑ. Το ποσό της μηνιαίας εισφοράς θα υπολογίζεται με βάση τις αποδοχές που ο ασφαλισμένος έπαιρνε κατά τον τελευταίο μήνα, πριν από την υποβολή της αίτησης, κατά τον οποίο είχε πλήρη απασχόληση, που όμως [illegible] χαμμία περίπτωση δεν μπορεί να είναι ανώτερες απ' τον τεκμαρτό μισθ[illegible] της ανω[illegible] της ασφαλιστικής κλάσης του ΙΚΑ, ούτε κατώτερες από τ[illegible] 25πλάσιο του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη, όπως ισχύει κάθ[illegible] φορά.

β) Οι αυτοτελώς απασχολούμενοι θα καταβάλουν για κάθε μήνα ε[illegible] σφορά ίση με το καταβαλλόμενο ασφάλιστρο της ασφαλιστικής κατηγ[illegible] ρίας του κλάδου σύνταξης στην οποία ανήκουν υποχρεωτικά ή προαιρ[illegible] τικά κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης. Όσοι απασχολούνται αυτ[illegible] τελώς και δεν ανήκουν σε ασφαλιστικές κατηγορίες θα καταβάλουν [illegible] μηνιαία εισφορά που προβλέπεται από την περίπτωση α' της παραγρ[illegible] φου αυτής και που θα εφαρμοσθεί ανάλογα.

γ) Οι ασφαλισμένοι σε οργανισμούς επικουρικής ασφάλισης καταβάλ[illegible] λουν την εισφορά που προβλέπεται από τη νομοθεσία του κάθε οργα[illegible] σμού για την αναγνώριση πλασματικού χρόνου. Όπου δεν προβλέπετ[illegible] τέτοια αναγνώριση καταβάλλουν οι μεν μισθωτοί το σύνολο της εισφ[illegible] ράς ασφαλισμένου και εργοδότη, οι δε αυτοτελώς απασχολούμενοι [illegible] ασφάλιστρο που καταβάλλεται για την υποχρεωτική ασφάλιση. Για τ[illegible] υπολογισμό των εισφορών και του ασφάλιστρου λαμβάνεται υπόψη [illegible] χρόνος υποβολής της αίτησης.

3) Το άρθρο 3 του Ν. 1358/83 όπως τροποποιήθηκε με τις διατάξ[illegible] του άρθρου 23 παρ. 4 του Ν. 1539/85.

Δικαίωμα αναγνώρισης και από συνταξιούχους.

1. Δικαίωμα αναγνώρισης χρόνου στρατιωτικής υπηρεσίας του ά[illegible] θρου 1 παράγραφοι 1 και 2 του νόμου αυτού έχουν και όσοι συνταξιοδ[illegible] τήθηκαν μέχρι τη δημοσίευσή του από φορείς κύριας και επικουρικ[illegible] ασφάλισης και σε περίπτωση θανάτου τους τα μέλη της οικογενείας τ[illegible] που δικαιούνται σύνταξη λόγω θανάτου. Η αναγνώριση γίνεται με [illegible] τηση των δικαιούχων και μετά την καταβολή για κάθε μήνα που [illegible] αναγνωριστεί ποσού ίσου προς το άθροισμα της εισφοράς ασφαλισμέν[illegible] και εργοδότη, κλάδου σύνταξης του ΙΚΑ που αναλογεί στο 25πλάσ[illegible] του κατώτατου ημερομισθίου ανειδίκευτου εργάτη που ισχύει κατά

ονο της υποβολής της αίτησης.

2. Η εξαγορά του χρόνου στρατιωτικής υπηρεσίας των συνταξιούχων εται σύμφωνα με όσα ορίζονται στις παρ. 4 και 5 του προηγούμενου θρου.

«3. Ως συντάξιμες αποδοχές για τον υπολογισμό του ποσού της σύαξης των προσώπων της παρ. 1 του άρθρου αυτού, με την προσμέηση και του χρόνου της στρατιωτικής υπηρεσίας λαμβάνονται υπόψη ποσά επί των οποίων υπολογίζεται η εισφορά για την εξαγορά του γνωριζόμενου χρόνου.

Στις διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου δεν υπάγονται οι συνταύχοι του ΙΚΑ και των οργανισμών οι οποίοι ασφαλίζουν μισθωτούς ο υπολογισμός του ποσού της σύνταξης καθώς και ο αναχαθορισμός γίνεται με ασφαλιστικές κλάσεις».

άρθρο 13.

Αρθρο 46 του ν. 1469/84.

Στην ασφάλιση του Ταμείου Συντάξεων Προσωπικού Εφημερίδων ηνών και Θεσσαλονίκης υπάγονται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια και πρόσωπα που παρέχουν κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου ά κύριο επάγγελμα εξαρτημένη εργασία με μισθό ως συντάκτες στη ική Γραμματεία Τύπου και Πληροφοριών από την ημερομηνία προσεώς τους.

άρθρο 15.

Αρθρα 1192, 1193 και 1198 Αστικού Κώδικα.

Μεταγραφή

Αρθρ. 1192. Μεταγράφονται εν τω γραφείω των μεταγραφών της φερείας του ακινήτου: 1) αι εν ζωή δικαιοπραξίαι, περιλαμβανομέ- και των αιτία θανάτου δωρεών, δι' ων συνιστάται, μετατίθεται, καγείται εμπράγματον δικαίωμα (εμπράγματοι δικαιοπραξίαι) επί ακιων. 2) αι επιδικάσεις ή υπό της αρχής γινόμεναι προσκυρώσεις ή καυρώσεις κυριότητος επί ακινήτου ή εμπραγμάτου δικαιώματος επί του. 3) αι εκθέσεις περί δικαστικής διανομής ακινήτου. 4) αι τελεσοι δικαστικαί αποφάσεις, αι περιέχουσαι καταδίκην εις δήλωσιν βουεως περί εμπραγμάτου δικαιοπραξίας επί ακινήτου.

Αρθρ. 1193. Μεταγράφεται επίσης εν τω γραφείω των μεταγραφών περιφερείας του ακινήτου πάσα αποδοχή κληρονομίας ή κληροδο-. εφ' όσον δι' αυτής περιέρχεται εις τον κληρονόμον ή τον κληροδό- ακίνητον της κληρονομίας ή εμπράγματον δικαίωμα επί τούτου ή ράγματον δικαίωμα επί αλλοτρίου ακινήτου ή καταργείται τοιούτο ίωμα. Δια την μεταγραφήν απαιτείται να βεβαιωθεί ο θάνατος του ονομουμένου.

Αρθρ. 1198. Άνευ μεταγραφής καθ' ας περιπτώσεις απαιτείται κατά τα άρθρα 1192 και 1193, δεν επέρχεται η μεταβίβασις της ότητος του ακινήτου ή η σύστασις, μετάθεσις, κατάργησις εμπραγου δικαιώματος επί τούτου.

Αρθρο 60 του Καταστατικού του Τ.Α.Ε.

Άρθρον 60.

Ασφαλιστικαί κατηγορίαι

Δια τον υπολογισμόν των εισφορών και κατά το παρόν Καταστατιπαροχών, τα υπαγόμενα εις την ασφάλισιν του Ταμείου πρόσωπα τάσσονται εις μίαν των πέντε ασφαλιστικών κατηγοριών (Γ' έως ου Ταμείου, κατά τα εν τοις επομένοις οριζόμενα.

Οι εγγραφόμενοι τη αιτήσει των εις το Μητρώον των ησφαλισμέου Ταμείου κατατάσσονται εις την ασφαλιστικήν κατηγορίαν της ιμήσεώς των, δηλούντες ταύτην κατά την σύνταξιν του Δελτίου ραφής των.

Οι εγγραφόμενοι αυτεπαγγέλτως εις το Μητρώον των ησφαλισμέου Ταμείου κατατάσσονται υπό της υπηρεσίας υποχρεωτικώς εις ασφαλιστικήν κατηγορίαν.

Οι εγγραφόμενοι εις το Μητρώον των ησφαλισμένων του Ταμείου τεία επιλύσεως αμφισβητήσεως περί της εις το ΤΑΕ ή το ΤΕΒΕ ή ν ασφαλιστικόν φορέα ασφαλίσεώς των, κατατάσσονται εις την λιστικήν κατηγορίαν της προτιμήσεώς των εφ' όσον παρέχουν το Ταμείον παν στοιχείον ή πληροφορίαν χρήσιμον δια την επίλυης αμφισβητήσεως, ή εφ' όσον διαρκούσης της αμφισβητήσεως ς κατέβαλλον τας ασφαλιστικάς των εισφοράς, άλλως κατατάσσοπό της υπηρεσίας του Ταμείου εις την Γ' ασφαλιστικήν κατηγο-

Η κατά τ' ανωτέρω αρχική κατάταξις των ησφαλισμένων διαρκεί τουλάχιστον μέχρι του τέλους του επομένου από της αρχικής εγγραφής και κατατάξεως έτους, μετά δε την πάροδον του χρόνου τούτου είναι δυνατή η μετάταξις των εις ανωτέραν ή εις κατωτέραν ασφαλιστικήν κατηγορίαν.

Η μετάταξις εις ανωτέραν ασφαλιστικήν κατηγορίαν χωρεί τη αιτήσει του ησφαλισμένου, είναι υποχρεωτική δια το Ταμείον, ενεργείται δια πράξεως της αρμοδίας υπηρεσίας και άρχεται πάντοτε από της 1ης Ιανουαρίου του επομένου της υποβολής της αιτήσεως έτους.

Η μετάταξις εις κατωτέραν ασφαλιστικήν κατηγορίαν χωρεί τη αιτήσει του ησφαλισμένου και δι' υποβολής παρ' αυτού επισήμων αποδεικτικών στοιχείων (αντιγράφων, φορολογικών δηλώσεων της τελευταίας διετίας κ.λπ.) δικαιολογούντων την τοιαύτην μετάταξιν των δι' οικονομικούς και μόνο λόγους. Αύτη ενεργείται δι' ηιτιολογημένης αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου οριζούσης και την χρονολογίαν ενάρξεως της μετατάξεως, ήτις εν ουδεμιά περιπτώσει δύναται να ορισθεί εις χρόνον προγενέστερον της πρώτης Ιανουαρίου του έτους εν ω υπεβλήθη η αίτησις του ησφαλισμένου.

Εφ' όσον δια των υποβληθέντων παρά του ησφαλισμένου δικαιολογητικών δεν ήθελον αποδειχθή κατά την κρίσιν του Διοικ. Συμβουλίου σοβαροί οικονομικοί λόγοι, δύναται τούτο ν' απορρίψη την περί μετατάξεως εις κατωτέραν ασφαλιστικήν κατηγορίαν αίτησίν του ή και να ορίση μετάταξιν αυτού εις μικροτέραν μεν αλλά ετέραν της αιτουμένης ασφαλιστικήν κατηγορίαν αναλόγως της προκυπτούσης εκ των δικαιολογητικών οικονομικής καταστάσεως του ησφαλισμένου.

3. Απαγορεύεται η είσπραξις ή καταβολή εισφορών εις ασφαλιστικήν κατηγορίαν μικροτέραν ή μεγαλυτέραν εκείνης εις ην είναι κατατεταγμένος ο ησφαλισμένος. Την ευθύνην της τοιαύτης εισπράξεως φέρουν τα αρμόδια όργανα εισπραξεων, υποχρεούμενα όπως ειδοποιούν εγγράφως και αμελητί περί τούτου την αρμοδίαν υπηρεσίαν του Ταμείου ήτις οφείλει να καλέση επί αποδείξει τον ησφαλισμένον προς υποβολήν αιτήσεως μετατάξεώς του.

Εν περιπτώσει μη υποβολής της περί μετατάξεως αιτήσεως του ησφαλισμένου εντός μηνός από της αποστολής του σχετικού εγγράφου του Ταμείου, η αρμοδία υπηρεσία δίδει εντολήν εις το όργανον εισπράξεων ν' αρνηθή την παρά του ησφαλισμένου είσπραξιν των εισφορών και ενεργεί την δια της δικαστικής οδού είσπραξιν των εισφορών της ασφαλιστικής κατηγορίας εις ην ούτος είναι νομίμως κατατεταγμένος.

Παν όργανον εισπράξεως εισφορών και πας υπάλληλος του Ταμείου παραβαίνοντας τας διατάξεις της παρούσης παραγράφου, διώκονται κατά τας περί παραβάσεως καθηκόντος διατάξεις του πειθαρχικού δικαίου.

4. Ουδεμία μετάταξις ησφαλισμένου δύναται να ενεργηθή αναδρομικώς εις ανωτέραν ή κατωτέραν ασφαλιστικήν κατηγορίαν κατά τρόπον διάφορον του προβλεπομένου δια των διατάξεων του παρόντος Καταστατικού.

5. Άπασαι αι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται αναλόγως και επί επανεγγραφής του ησφαλισμένου.

Στο άρθρο 17.

1) Άρθρο 35 του ν.δ. 4114/60 όπως ισχύει σήμερα.

1. Το πρώτον εδάφιον της παραγρ. 1 του άρθρου 35 του Ν.Δ. 4114/1960, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«1. Οι ησφαλισμένοι δικαιούνται εις αναγνώρισιν δι' εξαγοράς εν όλω ή εν μέρει της μη συμπιπτούσης προς χρόνον ασφαλίσεως προϋπηρεσίας της διανυθείσης εν Ελλάδι ή Αιγύπτω υπό τινα των εν παραγρ. 1 του άρθρου 7 του παρόντος ιδιοτήτων, ως και χρόνον μέχρι πέντε ετών εκ της πραγματικής υπηρεσίας των ως Δημοσίων Πολιτικών Υπαλλήλων ή ως υπαλλήλων Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ή εκ της πραγματικής υπηρεσίας των ως Καθηγητών των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, ή εκ της υπηρεσίας των ως εκπαιδευτικών εις σχολεία Ελληνικών Κοινοτήτων Κύπρου, Δωδεκανήσου, Βορείου Ηπείρου, Τουρκίας και Αιγύπτου ή εκ Δικηγορικής υπηρεσίας εν Β. Ηπείρω ή εκ της εις τας Ενόπλους Δυνάμεις και εις τα Σώματα Ασφαλείας υπηρεσίας των. Προκειμένου περί των καταστάντων ησφαλισμένων μετά την 1.1.1961 αι ως άνω υπηρεσίαι, δύνανται ν' αναγνωρισθώσιν υπό την προϋπόθεσιν ότι δεν υπελογίσθησαν ή δεν είναι υπολογιστέαι κατά τον χρόνον αναγνωρίσεως δια την εκ του Δημοσίου ή άλλου οργανισμού συνταξιοδοτήσιν των».

Τα ούτω εξαγοραζόμενα έτη, άτινα όμως εν ουδεμιά περιπτώσει δύναται να είναι δια πάσας τας ως άνω εν συνόλω περιπτώσεις πλείονα των 27, εξομοιούνται προς χρόνον ασφαλίσεως και συνυπολογίζονται όσον δια την δημιουργίαν του δικαιώματος της συντάξεως, όσον και δια τον καθορισμόν του ποσού ταύτης.

2. Τα ήδη ησφαλισμένα ισόβια μέλη του Συμβουλίου της Επικρατείας και του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ως και ο παρ' αυτώ Γενικός Επίτροπος δικαιούνται ν' αναγνωρισωσι δι' εξαγοράς την μη συμπίπτουσαν προς τον χρόνον ασφαλίσεως εμμισθον πραγματικήν προϋπηρεσίαν των εν θέσει Δημοσίου Πολιτικού Υπαλλήλου μέχρις 27 ετών.

3. Οι κατά την ισχύν του παρόντος ησφαλισμένοι ως και οι δυνάμει τούτου καθιστάμενοι ησφαλισμένοι δικολάβοι δικαούνται εις αναγνώρισιν δι' εξαγοράς εν όλω ή εν μέρει του χρόνου από της ορκοδοσίας των ως δικολάβων μέχρι της ισχύος του παρόντος μη δυναμένου να υπερβή την 15ετίαν.

4. Ησφαλισμένοι κατά την ισχύν του παρόντος υπηρετήσαντες ως Έλληνες Δικασταί παρά τοις Μικτοίς Δικαστηρίοις Αιγύπτου και μη τυχόντες συντάξεως εκ του Δημοσίου Ταμείου εκ της ιδιότητος ταύτης, δικαιούνται εις αναγνώρισιν του χρόνου τούτου δι' εξαγοράς εφ' όσον κατά τον χρόνον του διορισμού των εις την άνω θέσιν ετύγχανον ησφαλισμένοι του Ταμείου.

5. Τα του τρόπου του υπολογισμού και αποδείξεως της εν τοις παραγράφοις 1 του άρθρου 33 και 1,2,3 και 4 του παρόντος άρθρου προϋπηρεσίας καθορίζονται δια Β.Δ. προτάσει του επί Δικαιοσύνης Υπουργού μετά γνώμην του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου.

6. Η βάσει των καταργούμενων διατάξεων του άρθρου 7 παράγρ. 1 και 2 του Ν. 2112/1952 και του άρθρου 5 του Ν.Δ. 3406/55 βεβαιωθείσα μέχρι της ισχύος του παρόντος προϋπηρεσία ως και η εν τη αυτή ως άνω διατάξει της παρ. 1 του άρθρου 7 του Ν. 2112/1952 και μέχρι του αυτού ορίου προϋπηρεσία των ήδη ησφαλισμένων υπαλλήλων της Γραμματείας των Δικαστηρίων υπολογίζεται ως συντάξιμος παρά τω Ταμείω.

7. Η εν τοις προηγουμένοις παραγράφοις 1, 2, 3, 4 και 6 αναγνώρισις και εξαγορά προϋπηρεσίας αποτελεί δικαίωμα του ησφαλισμένου, το οποίον ούτος δύναται να ασκήσει δι' ολόκληρον ή μέρος της προϋπηρεσίας ταύτης, καθ' όλην την διάρκειαν της ασφαλίσεώς του ή κατά την εκ της ασφαλίσεως έξοδον του, του δικαιώματος τούτου ανήκοντος εις την οικογένειάν του, εν περιπτώσει θανάτου.

8. Το προς εξαγοράν του χρόνου προϋπηρεσίας ποσόν κανονίζεται αναλόγως της τάξεως, εις ην ανήκεν ο ησφαλισμένος κατά την έναρξιν της ασφαλίσεώς του και ορίζεται δια μεν τους της πρώτης τάξεως ησφαλισμένους εις δραχμάς διακοσίας (200), δια δε τους της δευτέρας τοιαύτης εις δραχμάς εκατόν πεντήκοντα (150) δι' έκαστον εξαγοραζόμενον μήνα και καταβάλλεται άνευ προσαυξήσεως μέν μέχρι 31 Δεκεμβρίου του επομένου της ασφαλίσεως έτους, μετά προσαυξήσεως δε 5% ετησίως από της λήξεως της προθεσμίας ταύτης μέχρις εξοφλήσεως, εκτός εάν η εξόφλησις της σχετικής υποχρεώσεως συντελεσθή εντός εννεαμήνου από της ισχύος του παρόντος, ότε αύτη ενεργείται συμφώνως προς τας μέχρι ταύτης ισχυούσας διατάξεις.

9. Οι ησφαλισμένοι προ του Ν. 18/1944, ως και οι συνταξιούχοι και αι οικογένειαι αυτών καταστάντες τοιούτοι από της 3ης Μαΐου 1952 οφείλοντες ποσά λόγω προϋπηρεσίας καταβάλλουσι ταύτα συμφώνως τη προηγουμένη παραγράφω πλην άνευ προσαυξήσεως μεν μέχρι 11 Οκτωβρίου 1960, μετά προσαυξήσεως δε προς 5% ετησίως έκτοτε μέχρις εξοφλήσεως, εκτός εάν η εξόφλησις της σχετικής υποχρεώσεως συντελεσθή εντός εννεαμήνου από της ισχύος του παρόντος, ότε αύτη ενεργείται συμφώνως προς τας μέχρι ταύτης ισχυούσας διατάξεις.

2) Άρθρο 14 του ν. 1090/80.

Ασκούμενοι δικηγόροι από της εγγραφής των εις τον οικείον δικηγορικόν σύλλογον δύναται να ασφαλίζονται εις το Ταμείον Νομικών τον κλάδον επικουρικής ασφαλίσεως δικηγόρων και ταμεία προνοίας και υγείας δικηγόρων, καταβάλλοντες τας εκάστοτε προβλεπομένας εισφοράς πρώτης πενταετίας.

Ο κατά τα ανωτέρω χρόνος υπολογίζεται εις τον δυνάμενον να αναγνωρισθεί χρόνον ασφαλίσεως κατά τας διατάξεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου 18 του νόμου 4507/66, των άρθρων 4 και 5 του αναγκαστικού νόμου 189/67 και της παρ. 2 του άρθρου 16 του νόμου 984/79.

3) άρθρο 3 του ν. 1090/80.

Αι εισφοραί ησφαλισμένων ή συνταξιούχων, δικαιουμένων εις αναγνώρισιν δι' εξαγοράς χρόνου ασφαλίσεως εξ οιασδήποτε αιτίας, ορίζονται δι' έκαστον αναγνωριζόμενον μήνα εις το ύψος της εκάστοτε μηναιαίας εισφοράς της ισχυούσης δι' εκάστην κατηγορίαν και τάξιν υπό τας διακρίσεις του εδαφίου γ' της παραγρ. 1 του άρθρου 10 του νομοθετικού διατάγματος 4114/60.

Προκειμένου περί συμβολαιογράφων ισχύουν τα περί δικηγόρων εκάστοτε προβλεπόμενα.

Πάσα λεπτομέρεια ως προς τον τρόπον και χρόνον εξοφλήσεως των ως άνω εισφορών ως και των προσθέτων επιβαρύνσεων εν περιπτώσει καθυστερήσεως καταβολής τούτων, δύναται να ρυθμίζεται δι' αποφάσεως του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών μετά γνώμην του διοικητικού συμβουλίου του Ταμείου. Μέχρις εκδόσεως των εν λόγω αποφάσεων ισχύουν αι κείμεναι διατάξεις ως προς τας προσθέτους επιβαρύνσεις.

4) άρθρο 15 του ν. 1512/85

Άρθρο 15. Ν. 1512/85.

1. Χρόνος ασφάλισης που παρέχεται από τις διατάξεις:

α) των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 18 του Ν. 4507/1966 ΦΕΚ όπως αντικαταστάθηκαν με τα άρθρα 4 και 5 του Α.Ν. 189/1967 (ΦΕΚ 200 β) της παρ. 1 του άρθρου 23 του Ν. 730/1977 (ΦΕΚ 309), όπως συμπληρώθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 16 του Ν. 984/1979 (ΦΕΚ 244 τ. Α'), δεν λαμβάνεται υπόψη για τη θεμελίωση σύνταξης και ειδικής παροχής γαμήλιου επιδόματος από το Ταμείο Νομικών.

2. Κατεξαίρεση η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση που ο ασφαλισμένος έχει συμπληρώσει κατά την ισχύ του νόμου αυτού ή συμπληρώνει σε έξι (6) μήνες από αυτή, μαζί με το χρόνο ασφάλισης των διατάξεων που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο τις προϋποθέσεις για θεμελίωση δικαιώματος σύνταξης, σύμφωνα με το άρθρο 17 του Ν.Δ. 4114/1960 όπως τροποποιείται με το νόμο αυτόν, ή ειδικής παροχής γαμήλιου επιδόματος σύμφωνα με το άρθρο 23 του Ν.Δ. 4114/1960, όπως ισχύει.

Επίσης η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου δεν εφαρμόζεται και στην περίπτωση του ο ασφαλισμένος είναι τουλάχιστον 60 ετών και δεν συμπληρώνει τις προϋποθέσεις για απόληψη των πιο πάνω παροχών.

5) άρθρα 4 και 5 του α.ν. 189/67

Άρθρον 4.

1. Η παράγρ. 1 του άρθρου 18 του Νόμου 4507/1966 αντικαθίσταται αφ' ης ίσχυσεν, ως ακολούθως:

«1. Οι κατά την δημοσίευσιν του παρόντος ησφαλισμένοι, πέραν πάσης άλλης εξαγοράς προϋπηρεσίας κατά το άρθρον 35 του Ν. Δ/τος 4114/1960, δικαιούνται εις αναγνώρισιν δι' εξαγοράς δύο (2) επί πλέον ετών, εφ' όσον υποβάλωσι περί τούτου αίτησιν, προ της εξόδου των εκ της ασφαλίσεως ή μετ' αυτήν, μέχρι της υποβολής της αιτήσεως προς συνταξιοδότησιν, και καταβάλωσι, μέχρι της ημερομηνίας ταύτης, τα εν τη παραγρ. 8 του άρθρου 35 του Ν.Δ. 4114/1960 καθοριζόμενα ποσά άνευ προσαυξήσεως. Το αυτό δικαίωμα κέκτηνται και οι από της δημοσιεύσεως του παρόντος και εφεξής καθιστάμενοι ησφαλισμένοι Δικηγόροι.

Το ούτω εξαγοραζόμενον χρονικόν διάστημα εξομοιούται πλήρως προς χρόνον ασφαλίσεως».

Άρθρον 5.

Η παράγραφος 2 του άρθρου 18 του Νόμου 4507/1966 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«2. Από 1ης Ιανουαρίου 1968, υπό τους όρους της προηγουμένης παραγράφου, οι ανωτέρω ησφαλισμένοι δικαιούνται εις αναγνώρισιν δι' εξαγοράς ενός επί πλέον έτους, λογιζομένου και τούτου ως χρόνου ασφαλίσεως».

6) παρ. 1 άρθρου 23 του ν. 730/77 όπως συμπληρώθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 16 του ν. 984/79.

Άρθρον 23.

1. Δικηγόροι, ησφαλισμένοι εις το Ταμείον Νομικών κατά την έναρξιν της ισχύος του παρόντος ως και εφ' εξής ασφαλιζόμενοι εις τούτο δικαιούνται, υπό τους όρους και περιορισμούς των παρ. 1 και 2 του άρθρου 18 του Ν. 4507/66, ως αύται αντικατεστάθησαν, υπό των άρθρων 4 και 5 του Α.Ν. 189/1967, εις αναγνώρισιν δύο ετών, πέραν των προβλεπομένων υπό των ανωτέρω διατάξεων, λογιζομένων και των ετών τούτων ως χρόνου ασφαλίσεως.

2. Εν τέλει της παραγράφου 1 του άρθρου 23 του Ν. 730/1977, προστίθεται, αφ' ης ίσχυσεν αύτη εδάφιον έχον ούτω:

«Εις αναγνώρισιν δύο ετών δικαιούνται ωσαύτως υπό τους όρους και περιορισμούς του προηγουμένου εδαφίου και οι λοιποί κατά την έναρξιν της ισχύος του παρόντος ησφαλισμένοι του Ταμείου».

ἀρθρο 18

παρ. 1 του ἀρθρου 10 του ν.δ. 4114/60 όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του από το ἀρθρο 1 του ν. 1090/80.

Τα εδάφια α', β' και γ' της παραγράφου 1 του ἀρθρου 10 του Νομοκού Διατάγματος 4114/60 «Περί του Κώδικος «Περί Ταμείου Νοών» ως τροποποιηθέντα ισχύουν αντικαθίστανται ούτω:

α. Εκ μηνιαίας εισφοράς των εμμίσθων ησφαλισμένων καθοριζομέεις ποσοστόν 8% της πρώτης και 5% της δευτέρας τάξεως ησφαλινων επί του εκάστοτε βασικού μισθού των, της εισφοράς ταύτης μη αμένης να είναι ανωτέρας της αντιστοιχούσης εις τον βασικόν μισθόν 2ου βαθμού της ιεραρχίας δημοσίων διοικητικών υπαλλήλων.

. Εκ μηνιαίας εισφοράς των εν αναστολή ασκήσεως της δικηγορίας ούντων, ως και των δικηγόρων τακτικών καθηγητών των πανεπιμίων ή ανωτάτων εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, εκ ποσοστού 4% επί εις τούτους καταβαλλομένου κατά μήνα βασικού μισθού, ή εν μη αβολή μισθού επί της αποζημιώσεως ή εξόδων παραστάσεως ήτις εν εμιά περιπτώσει δύναται να είναι κατωτέρα της εκάστοτε προβλεπος δι' άμισθον ησφαλισμένον Α' τάξεως ουδέ ανωτέρα του διπλασίου ης.

Η εισφορά αύτη αποδίδεται υπό της μισθοδοτούσης αρχής δια παρατήσεως εκ των ως άνω απολαυών του υποχρέου.

. 1) Εκ μηνιαίας εισφοράς των δικηγόρων και αμίσθων υποθηκοφυων, εισπραττομένης δια του ασφαλιστικού βιβλιαρίου δι' επικολλής εν αυτώ των αποκομμάτων εξ ενσήμων του Ταμείου, περί ων τα ρια ιβ' και ιγ' και ιδ' του παρόντος ἀρθρου αναφερομένων πόρων, προσωπευόντων αξίαν ισόποσον προς ποσοστόν δύο επί τοις εκατόν) επί του εκάστοτε βασικού μισθού του Εφέτου..

Το εν λόγω ποσοστόν αναπροσαρμόζεται από 1ης Ιανουαρίου 1982 τρία επί τοις εκατόν (3%) από 1ης Ιανουαρίου 1983 εις ποσοστόν σερα επί τοις εκατόν (4%) και από 1ης Ιανουαρίου 1984 εις ποσο- πέντε επί τοις εκατόν (5%).

Τα κατά την παρούσαν περίπτωσιν χρησιμοποιούμενα ένσημα μετ' κομμάτων έχουν ροδόχρουν χρωματισμόν δια τους παρά πρωτοδίς δικηγόρους, φαιόχρουν δια τους παρ' εφέταις και κυανόχρουν δια παρ' Αρείω Πάγω ανεξαρτήτως του βαθμού του Δικαστηρίου εις οποίον παρίστανται ή της χρησιμοποιήσεως τούτων παρά των εν ω προσώπων κατά τας διατάξεις του παρόντος.

μοίως,διάφορον χρωματισμόν έχουν τα χρησιμοποιούμενα ένσημα αποκομμάτων παρά των υποθηκοφυλάκων, έτερον δε παρά των διάβων και δικαστικών επιμελητών.

ατά πάσαν περίπτωσιν αναγράφεται επί των ενσήμων και η αντίχος προς τα ανωτέρω ένδειξις φέρουν δε ταύτα τας αυτάς ως και σήν παραστάσεις. Η ισχύς της παρούσης παραγράφου ως προς τον ωρισμόν των χρωμάτων των ενσήμων άρχεται από 1ης Μαΐου 1.

Η μηνιαία εισφορά των δικολάβων και των αμίσθων δικαστικών ελητών ορίζεται εις ποσοστόν 80% των κατά την προηγουμένην πτωσιν αναφερομένων ποσοστών.

Η μηνιαία εισφορά των εις το παρόν εδάφιον αναφερομένων προων, των υπαγομένων το πρώτον εις την ασφάλισιν του Ταμείου από 1ης Ιανουαρίου 1981 και δια τους πρώτους εξής κατά (60) μήνας της ενάρξεως ασφαλίσεώς των ορίζεται εις το ήμισυ της εκάστοτε ούσης εισφοράς της τάξης εις ην ανήκουν και αποδίδεται δι' ενσήκατά τα εις τας προηγουμένας περιπτώσεις οριζόμενα.

ροκειμένου περί των υπαχθέντων εις την ασφάλισιν του Ταμείου 1ης Ιανουαρίου 1976 και εφεξής η κατά τα ανωτέρω μειωμένη ειά καταβάλλεται μέχρι συμπληρώσεως εξήκοντα (60) μηνών από ενάρξεως της ασφαλίσεώς των.

Εις πάσας τας ανωτέρω περιπτώσεις το ποσόν της προκυπτούσης αίας εισφοράς στρογγυλοποιείται προς τα άνω εις την αξίαν ενσήπαραστάσεως ενώπιον πρωτοδικείου.

Εάν το σύνολον των κατά τα ανωτέρω επικολληθέντων αποκομων ενσήμων δεν καλύπτει εξ ολοκλήρου το ως άνω ελάχιστον όριον ράς, οι υπόχρεοι οφείλουν όπως συμπληρώνουν το υπόλοιπον δι' ολλήσεως ολοκλήρων των προς συμπλήρωσιν απαιτουμένων ενσήμετ' αποκομμάτων.

Εις τήρησιν ασφαλιστικού βιβλιαρίου υποχρεωούνται πάντες οι οι ησφαλισμένοι του Ταμείου από της υπαγωγής των εις την λισιν εξαιρέσει των συμβολαιογράφων, των τελούντων εν αναστολή ασκήσεως του επαγγέλματος δικηγόρων, των δικηγόρων καθηγηανωτάτων σχολών, ως και των αμίσθων δικαστικών επιμελητών ον χρόνον κατά τον οποίον οι τελευταίοι ούτοι τυγχάνουν έμμισθοι.

ασφαλιστικών βιβλιαρίων εφοδιάζονται οι υπόχρεοι προς τήρησιν των δύο πρώτων μηνών εκάστου ημερολογιακού έτους επί τη συγχρόνω υπό τούτων παραδόσει του ασφαλιστικού βιβλιαρίου του προηγουμένου έτους.

7) Ο τύπος κατά το παρόν εδάφιον ενσήμων ως και ο τύπος και τρόπος του ασφαλιστικού βιβλιαρίου δύναται ν' ανακαθορίζωνται δι' αποφάσεως του διοικητικού συμβουλίου του Ταμείου.

8) Τα κατά το παρόν εδάφιον ποσοστά εισφορών δύναται ν' αυξάνωνται δι' αποφάσεως του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων μετά σύμφωνον γνώμην του διοικητικού συμβουλίου του Ταμείου.

Στο ἀρθρο 19.

1) Τα εδάφια ζ, θ και κστ της παρ. 1 του ἀρθρου 10 του ν.δ. 4114/60 όπως ισχύουν μετά την επαναφορά τους σε ισχύ από την παρ. 1 του ἀρθρου 12 του ν. 1512/85.

Ἀρθρο 12.

1. Οι διατάξεις των εδαφίων ζ, θ και κστ' της παραγράφου 1 του ἀρθρου 10 του Ν.Δ. 4114/1960, όπως ίσχυσαν κατά το χρόνο κατάργησής τους με το ἀρθρο 18 του Ν. 1096/1980, επαναφέρονται σε ισχύ και τα χρηματικά ποσά που προβλέπονται σ' αυτές ανακαθορίζονται κατά τα αναφερόμενα σε κάθε περίπτωση:

«ζ) Για το διορισμό άμισθου ασφαλισμένου Α' τάξης, στο ισόποσο τριών (3) ελάχιστων μηνιαίων εισφορών δικηγόρου με υπερπενταετή δικηγορία, όπως αυτές ισχύουν κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης διορισμού.

Προκειμένου για το διορισμό άμισθου ασφαλισμένου Β' τάξης, στα ογδόντα εκατοστά 80% της παραπάνω εισφοράς άμισθου ασφαλισμένου Α' τάξης.

Σε περίπτωση διορισμού δικηγόρου απευθείας παρ' Εφέταις ή τον Άρειο Πάγο το πιο πάνω παράβολο ορίζεται στο ισόποσο δώδεκα (12) και είκοσι τεσσάρων (24) αντίστοιχα των παραπάνω εισφορών δικηγόρων.

θ) Για την προαγωγή δικηγόρου παρ' Εφέταις ή τον Άρειο Πάγο ή απευθείας στον Άρειο Πάγο, στο ισόποσο πέντε (5), δέκα (10) και δεκαπέντε (15) αντίστοιχα των παραπάνω, κατά το εδάφιο ζ', μηνιαίων εισφορών δικηγόρου, όπως αυτές ισχύουν κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης προαγωγής.

κστ) Από τις καταβολές τέλεσης γάμου».

2) Η παρ. 7 του ἀρθρου 10 του ν.δ. 4114/60 μετά την επαναφορά της από τη διάταξη της παρ. 3 του ἀρθρου 12 του ν.1512/85.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 7 του ἀρθρου 10 του Ν.Δ. 4114/1960, που καραργήθηκαν με το ἀρθρο 18 του Ν.1090/1980, επαναφέρονται σε ισχύ και ανακαθορίζεται η εγγύηση συμβολαιογράφου, που διορίζεται σε έδρα Ειρηνοδικείου ή Πρωτοδικείου, στο ισόποσο είκοσι (20) και τριάντα (30) αντίστοιχα μηνιαίων εισφορών δικηγόρου με υπερπενταετή υπηρεσία, που θα ισχύουν κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης διορισμού.

Προκειμένου για διορισμό στην έδρα των Πρωτοδικείων Αθήνας, Πειραιά και Θεσσαλονίκης η εγγύηση ορίζεται στο ισόποσο των σαράντα (40) πιο πάνω εισφορών δικηγόρου.

3) Ἀρθρο 6 του ν.670/77.

Εγγυοδοσία - Δείγμα υπογραφής.

Ἀρθρ. 6-1. Ο διοριζόμενος Συμβολαιογράφος προ της αναλήψεως των καθηκόντων του, οφείλει να καταθέση χρηματικήν εγγύησιν εις το Ταμείον Νομικών κατά τας περί τούτου κειμένας διατάξεις.

2. Ο διοριζόμενος Συμβολαιογράφος μετά την ορκωμοσίαν του οφείλει να δώσει εις τον γραμματέα του Πρωτοδικείου της περιφερείας του δείγμα της υπογραφής αυτού.

4) Η παρ. 2 του ἀρθρου 12 του ν.δ. 4114/60 όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 2 του ἀρθρου 12 του ν.1512/85.

2. Η εισφορά του ἀρθρου 12 του Ν.Δ. 4114/1960, που επαναφέρεται σε ισχύ με τη διάταξη της προηγούμενης παραγράφου, ορίζεται στο ισόποσο πέντε (5) μηνιαίων εισφορών, όπως αυτές ισχύουν κατά το χρόνο της καταβολής.

Προκειμένου για άμισθους ασφαλισμένους η μηνιαία εισφορά λαμβάνεται χωρίς μείωση για την πρώτη πενταετία και προκειμένου για συμβολαιογράφους, ως μηνιαία εισφορά νοείται η εισφορά που προβλέπεται για τους δικηγόρους.

Στο άρθρο 20

1) Άρθρο 13 του ν. 1512/85.

Άρθρο 13.

Στο τέλος του άρθρου 10 του Ν.Δ. 4114/1960 προστίθενται παράγραφοι 8 και 9 που έχουν ως εξής:

«8. Από το συνολική αμοιβή του δικηγόρου, που οφείλεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 161 του Ν.Δ.3026/1954 (ΦΕΚ 235, όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά, ποσοστό δέκα τα εκατό (10%) περιέρχεται ως εισφορά στο Ταμείο Νομικών από το οποίο τα τέσσερα τα εκατό (4%) δίδεται στο Κ.Ε.Λ.Δ. Η εισφορά αυτή, αποδίδεται στο Ταμείο κατά τον ίδιο τρόπο που αποδίδονται και τα δικαιώματά του από το συμβολαιογράφο.

9. α) Δικηγόροι, που παρέχουν τις υπηρεσίες τους σε οποιοδήποτε φυσικό η νομικό πρόσωπο δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου και αμείβονται με πάγια αντιμισθία, έχουν την υποχρέωση να καταβάλλουν στο Ταμείο Νομικών εκτός από την εισφορά που αποδίδουν με το ασφαλιστικό βιβλιάριο και εισφορά 3% που υπολογίζεται στο σύνολο των κάθε είδους μηνιαίων αποδοχών τους, για το μέρος αυτών που αντιστοιχεί κάθε φορά στο μισθό του 13ου χιλιαχίου δημοσίου πολιτικού υπαλλήλου, ποσοστό δε 5% για το επιπλέον ποσό.

Η εισφορά αυτή παρακρατείται από τις αποδοχές του δικηγόρου και αποδίδεται στο Ταμείο Νομικών μέσα στο πρώτο δεκαήμερο του επόμενου μήνα από την ημερομηνία της παρακράτησης, από τον εντολέα του.

Η απόδοση της παραπάνω εισφοράς γίνεται με κατάθεση του οφειλόμενου ποσού είτε στο Ταμείο Νομικών, είτε στα κατά τόπους υποκαταστήματα της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος για λογαριασμό του Ταμείου.

β) Οι Δικηγορικοί Σύλλογοι υποχρεούνται να αποστέλλουν στο Ταμείο Νομικών, μέχρι τέλους Απριλίου κάθε έτους κατάσταση που θα συντάσσεται βάσει των δηλώσεων του άρθρου 28 του Ν.Δ.3926/1951 (ΦΕΚ 235) και θα περιλαμβάνει τους δικηγόρους που παρέχουν τις υπηρεσίες τους με πάγια αντιμισθία, στην οποία θα αναφέρονται: το ονοματεπώνυμο και η διεύθυνση του δικηγόρου, το ονοματεπώνυμο ή η επωνυμία και η διεύθυνση του εντολέα και το ποσό των μηνιαίων αποδοχών».

Στο άρθρο 21

1) άρθρο 8 του ν.δ. 4114/60.

Διάκρισις Ησφαλισμένων

Άρθρον 8.

1. Άπαντες οι ησφαλισμένοι (άμισθοι και έμμισθοι) του προηγουμένου άρθρου διακρίνονται εις δύο τάξεις, πρώτην και δευτέραν.

2. Εις την πρώτην τάξιν περιλαμβάνονται:

Α) Εκ των αμίσθων:

α) Οι Δικηγόροι.

β) Οι Συμβολαιογράφοι.

γ) Οι άμισθοι Υποθηκοφύλακες ή Μεταγραφοφύλακες και

Β) Εκ των εμμίσθων:

α) Οι Υπάλληλοι της Κεντρικής Υπηρεσίας Υπουργείου Δικαιοσύνης από του βαθμού του Ακολούθου συμπεριλαμβανομένου και άνω, ως και οι Διευθυνταί και Υποδιευθυνταί των Φυλακών και Αναμορφωτικών Σχολείων.

β) Το κύριον, ως και το βοηθητικόν προσωπικόν του Συμβουλίου της Επικρατείας από του βαθμού του Υπογραμματέως Γ' και άνω.

γ) Το κύριον, ως και το βοηθητικόν προσωπικόν των ταχτικών Δικαστηρίων και Εισαγγελιών, Πταισματοδικείων και Ειρηνοδικείων από του βαθμού του Υπογραμματέως Γ' συμπεριλαμβανομένου και άνω.

δ) Τα ισόβια μέλη του Ελεγκτικού Συνεδρίου και ο παρ' αυτών Επίτροπος.

ε) Το κύριον προσωπικόν του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

στ) Το προσωπικόν των Εμμίσθων Υποθηκοφυλακείων και Ειδικών Ληξιαρχείων από τους Γραμματείς Β' συμπεριλαμβανομένου και άνω.

ζ) Οι σύμβουλοι της Στρατιωτικής, Αεροπορικής και Ναυτικής Δικαιοσύνης, ως και οι Γραμματείς και Υπογραμματείς της Στρατιωτικής και Αεροπορικής Δικαιοσύνης.

η) Οι φορολογικοί Δικασταί και εν γένει οι κατά το άρθρον 82 του Συντάγματος Δικασταί των Διοικητικών Δικαστηρίων και το προσωπικόν αυτών από του βαθμού του Υπογραμματέως και άνω.

θ) Οι μόνιμοι υπάλληλοι του Ταμείου από του βαθμού του ακολούθου και άνω.

3. Οι λοιποί εκ των ησφαλισμένων (αμίσθων και εμμίσθων) περιλαμβάνονται εις την δευτέραν τάξιν.

4. Ησφαλισμένοι μη περιλαμβανόμενοι εις τινα των ανωτέρω τάξεων, κατατάσσονται αναλόγως δι' αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου εις μίαν των ως άνω τάξεων.

5. Οι ησφαλισμένοι υπάλληλοι και κλητήρες του Ταμείου και αι οικογένειαι αυτών δικαιούνται συν. τάξεως αμίσθου ησφαλισμένου, αναλόγως της εις ην ανήκουσι τάξεως, υποκείμενοι όμως εις τας υποχρεώσεις της αντιστοίχου τάξεως εμμίσθων εν γένει ησφαλισμένων.

Στο άρθρο 22

1) παρ. 5 του άρθρου 21 του ν.δ. 4114/60.

5. Εν περιπτώσει θανάτου του δικαιούχου προς της εισπράξεως των εκ του Ταμείου παροχών, μεταβιβάζονται αύται μόνον εις εκείνα τα πρόσωπα, τα οποία κέκτηνται εν τω χρόνω του θανάτου του δικαιούχου ή μεταγενεστέρως ήθελον αποκτήσει τα προς απονομήν συντάξεως προϋποθέσεις, ασχέτως της ιδιότητος αυτών ως κληρονόμων εξ αδιαθέτου ή εκ διαθήκης.

Στο άρθρο 24

1) Το εδαφ. δ' της παρ. 1 του άρθρου 4 του ν.δ. 4114/60 όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του από το άρθρο 16 του ν. 1090/80.

«δ. Εξ ενός δικαστικού λειτουργού εν ενεργεία ή συνταξιούχου».

2) Το εδαφ. στ' της παρ. 1 του άρθρου 4 του ν.δ. 41140/60 όπως αντικαταστάθηκε από την παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 730/77.

«στ. Εξ ενός ανωτάτου ή ανωτέρου υπαλλήλου του Υπουργείου Δικαιοσύνης».

Στο άρθρο 25

1) Η δεύτερη παρ. του άρθρου 3 του ν. 3505/56.

Η πράξις αυξήσεως του κεφαλαίου εταιρείας περιωρισμένης ευθύνης, δεν υπόκειται εις οιανδήποτε καταβολήν υπέρ του Ταμείου Συντάξεων Νομικών ως και του Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων.

2) Το υπεδάφιο ββ του εδαφίου ιστ της παρ. 1 του άρθρου 10 του ν. 4114/60 όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του από τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 14 του ν. 1512/85.

ββ) Εκ καταβολής ποσοστού πέντε τοις χιλίοις (5‰) επί του ποσού του κεφαλαίου πάσης συνιστωμένης εμπορικής εταιρείας ως τούτο προσδιορίζεται υπό της αρμοδίας Οικονομικής Εφορίας, δια την κατά τα άρθρα 42-46 του Εμπορικού Νόμου δημοσίευσιν των καταστατικών των εταιρειών τούτων.

Εις την καταβολήν του αυτού ποσοστού υπόκεινται επί τη κατά τα άνω δημοσιεύσει 1) η αύξησις των κεφαλαίων ή επερχομένη δια τροποποιήσεως των καταστατικών των ανωτέρω εταιρειών, εξαιρουμένων των εταιρειών περιωρισμένης ευθύνης, 2) το κεφάλαιον των μετατρεπομένων ομορρύθμων ή ετερορρύθμων εταιρειών εις ανωνύμους ή τοιαύτας περιωρισμένης ευθύνης και τανάπαλιν.

3) Η διάταξη της περίπτωσης 3 και η ακόλουθη αυτής διάταξη του υπεδαφίου ββ του εδαφίου ιστ' της παρ. 1 του άρθρου 10 του Ν.Δ. 4114/1960 αντικαθίστανται και συμπληρώνονται ως εξής:

«3. Οι πράξεις παράτασης του χρόνου διάρκειας των εταιρειών. Στην περίπτωση αυτή το παραπάνω ποσοστό καταβάλλεται για το ποσό κεφαλαίων των εταιρειών, για το οποίο οφείλεται το οικείο τέλος χαρτοσήμου.

Το οφειλόμενο από τις προηγούμενες διατάξεις δικαίωμα του Ταμείου δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να είναι μικρότερο από το μισό του κατώτατου ορίου του τέλους χαρτοσήμου που προβλέπεται κάθε φορά για τα καταστατικά εταιρειών.

Κάθε άλλη τροποποίηση καταστατικού καθώς και η διάλυση εταιρείας υπόκειται σε πάγιο δικαίωμα του Ταμείου δραχμών εκατό (100)».

Στο άρθρο 26

1) Τα εδάφια ιβ, ιγ και ιδ της παρ. 1 του άρθρου 10 του ν.δ. 4114/1960.

ιβ) Εκ καταβολής υπό του Δικηγόρου ή Δικολάβου δρχ. πέντε (5) κατά την υποβολήν οιασδήποτε αιτήσεως ή δικογράφου, ως και παντός υπομνήματος προς το Ταμείον Νομικών, Δικηγορικούς και Συμβολαιογραφικούς Συλλόγους και Συλλόγους Δικαστικών Κλητήρων, το Υπουργείον Δικαιοσύνης, Οργανισμούς Δημοσίου Δικαίου υπαγομένους εις το Υπουργείον τούτο, εις Ειρηνοδικείον, Πταισματοδικείον, τους Γραμματείς των Δικαστηρίων τούτων, Εκδικαστικήν Επιτροπήν υποθέσεων διοικητικής φύσεως, πρώτου βαθμού, Ειδικόν Ληξιαρχείον, Ειρηνοδίκην, Πταισματοδίκην και Υποθηκοφύλακα ως και κατά την άσκη-

σιν οιουδήποτε ενδίκου μέσου. Εκ δραχμών δέκα (10) επί των ανωτέρω εγγράφων και ενδίκων μέσων απευθυνομένων προς Πρωτοδικείον. Πλημμελειοδικείον, μονομελές ή πολυμελές, Διοικητικόν Δικαστήριον πάσης φύσεως, τους Γραμματείς των Δικαστηρίων τούτων. Εκδικαστικήν Επιτροπήν οιασδήποτε διοικητικής φύσεως δευτέρου βαθμού, Αγορανομικόν Δικαστήριον, εις τους Προέδρους και τους Γραμματείς των Δικαστηρίων τούτων, τους παρ' αυτοίς Εισαγγελείς, Επιτρόπους, Ανακριτάς και Εισηγητάς. Εκ δραχμών είκοσι πέντε (25) επί των ανωτέρω εγγράφων και ενδίκων μέσων απευθυνομένων προς Εφετείον, Στρατοδικείον, Ναυτοδικείον, Αεροδικείον, προς τους Προέδρους και τους Γραμματείς των Δικαστηρίων τούτων, τους παρ' αυτοίς Εισαγγελείς, Επιτρόπους, Ανακριτάς και Εισηγητάς. Εκ δραχμών τεσσαράκοντα πέντε (45) επί των ανωτέρω εγγράφων και ενδίκων μέσων απευθυνομένων προς το Συμβούλιον της Επικρατείας, τον Άρειον Πάγον, το Ελεγκτικόν Συνέδριον, το Στρατιωτικόν Αναθεωρητικόν Δικαστήριον και Κακουργιοδικείον, προς τους Προέδρους και Γραμματείς των Δικαστηρίων αυτών, τους παρ' αυτοίς Εισαγγελείς, Επιτρόπους και Εισηγητάς. ιγ) Εκ καταβολής δραχμών πέντε (5) υπό Δικηγόρου ή Δικολάβου δια την πρώτην και πάσαν μετ' αναβολήν εγγραφήν υποθέσεως εις τα πινάκια του Ειρηνοδικείου, δραχμών (10) εις τα πινάκια του Πρωτοδικείου μονομελούς ή πολυμελούς, δραχμών είκοσι πέντε (25) εις τα πινάκια του Εφετείου και δραχμών τεσσαράκοντα πέντε (45) εις τα πινάκια του Συμβουλίου Επικρατείας, του Αρείου Πάγου και του Ελεγκτικού Συνεδρίου. ιδ) Εκ καταβολής δραχμών πέντε (5) υπό Δικηγόρου ή Δικολάβου δι' εκάστην παράστασιν αυτού, ενώπιον Ειρηνοδικείου, Πταισματοδικείου, οιασδήποτε Επιτροπής πρώτου βαθμού, ειρηνοδίκου, πταισματοδίκου, Ανακριτικού υπαλλήλου, Συμβολαιογράφου εν τη διεξαγωγή πλειστηριασμού ή εν ενεργεία οιασδήποτε πράξεως. Εκ δραχμών δέκα (10) δι' εκάστην παράστασιν ενώπιον Πρωτοδικείου, Πλημμελειοδικείου Μονομελούς ή Πολυμελούς, Διοικητικού Δικαστηρίου πάσης φύσεως, οιασδήποτε Επιτροπής δευτέρου βαθμού, Αγορανομικού Δικαστηρίου, των Προέδρων των Δικαστηρίων τούτων, Εισαγγελέως, Δικαστού, Ανακριτού, Εισηγητού, Επιτρόπου, Δικαστικού Συμβουλίου, Ανακριτικού υπαλλήλου και εν γένει ενώπιον πάσης Δικαστικής Αρχής, ως και δι' εκάστην παράστασιν κατά την απογραφήν πραγμάτων πτωχεύσεως, σφράγισιν, αποσφράγισιν και κατάθεσιν εγγράφων παρά τω Γραμματεί της πτωχεύσεως. Εκ δραχμών είκοσι πέντε (25) δι' εκάστην παράστασιν ενώπιον Εφετείου, Στρατοδικείου, Αεροδικείου, Ναυτοδικείου, Προέδρου των Δικαστηρίων τούτων, των παρ' αυτοίς Εισαγγελέων, Επιτρόπων, Ανακριτών και Εισηγητών. Εκ δραχμών τεσσαράκοντα πέντε (45) δι' εκάστην παράστασιν ενώπιον του Συμβουλίου Επικρατείας, του Αρείου Πάγου, του Ελεγκτικού Συνεδρίου, του Στρατιωτικού Αναθεωρητικού δικαστηρίου και Κακουργιοδικείου, των Προέδρων των Δικαστηρίων τούτων και των παρ' αυτοίς Εισαγγελέων, Επιτρόπων και Εισηγητών.

Στο άρθρο 27

1) Άρθρα 1, 2 και 3 παρ. 1 του ν.529/77.

Άρθρον 1.

1. Από της ισχύος του παρόντος υπάγονται υποχρεωτικώς εις την ασφάλισιν των κλάδων Συντάξεως Αρωγής και Ασθένειας του Ταμείου Ασφαλίσεως Ορθοδόξου Εφημεριακού Κλήρου της Ελλάδος (ΤΑΚΕ):

α) Οι τακτικοί υπάλληλοι της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος και

β) το τακτικόν προσωπικόν του Νοσηλευτικού Ιδρύματος της Εκκλησίας της Ελλάδος (ΝΙΕΕ) το ανήκον εις τους Κλάδους ΑΤ και ΑΡ Διοικητικού, Διοικητικού Οικονομικού-Διαχειριστικού, Φαρμακοποιών, Αδελφών Νοσοκόμων, Διαιτολόγου, ΜΕ Διοικητικού, Λογιστικού-Διαχειριστικού, Νοσοκόμων, Αρρένων νοσοκόμων, Παρασκευαστών, Εμφανιστών και ΣΕ Τηλεφωνητών, Κλητήρων-Θυρωρών-Νυκτοφυλάκων.

2. Επί των εκάστοτε πάσης φύσεως μηνιαίων αποδοχών περιλαμβανομένων και των λόγω αδείας και επί ταις εορταίς των Χριστουγέννων και Πάσχα παροχών, του κατά την προηγουμένην παράγραφον ασφαλιζομένου προσωπικού επιβάλλεται εισφορά υπέρ του ΤΑΚΕ εκ ποσοστού 25% βαρύνουσα κατά 14% τον εργοδότην και 11% τον ησφαλισμένον.

Άρθρον 2.

1. Αι εκάστοτε ισχύουσαι διατάξεις περί απονομής συντάξεως εις τους υπαλλήλους του ΤΑΚΕ και των Γραφείων των Ιερών Μητροπόλεων έχουν εφαρμογήν και δια το κατά το προηγούμενον άρθρον ασφαλιζόμενον προσωπικόν.

2. Δια την θεμελίωσιν δικαιώματος συντάξεως υπέρ των τελευταίων τούτων απαιτείται προσθέτως και διετής τουλάχιστον εν τη ασφαλίσει του ΤΑΚΕ πραγματική υπηρεσία.

Τοιαύτη υπηρεσία δεν απαιτείται εις τας περιπτώσεις απολύσεως, λόγω σωματικής ανικανότητος ή θανάτου εν υπηρεσία.

3. Εν περιπτώσει μη συνδρομής της κατά την προηγουμένην παράγραφον προϋποθέσεως έχουν εφαρμογήν αι διέπουσαι το ανωτέρω προσωπικόν κατά την ισχύν του παρόντος περί συντάξεως διατάξεις.

Άρθρον 3.

1. Η αναγνώρισις ως συνταξίμου του μέχρι της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος χρόνου υπηρεσίας του εν άρθρω 1 προσωπικού εις την Αποστολικήν Διακονίαν της Εκκλησίας της Ελλάδος και το Νοσηλευτικόν Ίδρυμα της Εκκλησίας της Ελλάδος (ΝΙΕΕ) ως και πάσης προϋπηρεσίας ως συνταξίμου λογιζομένης, κατά τας κειμένας διατάξεις, ενεργείται υπό του ΤΑΚΕ κατόπιν αιτήσεως του υπαλλήλου υποβαλλομένης μετά την συμπλήρωσιν του κατά την παράγραφον 2 του άρθρου 2 χρόνου λήξεως παρ' αυτώ ασφαλίσεως δια καταβολής εις αυτό εισφοράς εκ 15% επί των πάσης φύσεως μηνιαίων αποδοχών του υπαλλήλου του χρόνου υποβολής της περί αναγνωρίσεως αιτήσεως και επί χρονικόν διάστημα ίσον προς τον αναγνωριζόμενον επί εξαγορά χρόνον συνταξίμου υπηρεσίας, δι' ισοπόσων μηνιαίων δόσεων, βαρυνούσης δε κατά ποσοστόν 10% τους παρ' οις παρεσχέθη η υπηρεσία ως άνω Οργανισμούς και κατά ποσοστόν 5% τον υπάλληλον.

Εάν ο αναγνωριζόμενος χρόνος είναι μεγαλύτερος των εξήκοντα (60) μηνών το ποσόν της εξαγοράς υπολογιζόμενον κατά τα ανωτέρω κεφαλαιοποιείται και εξοφλείται εις εξήκοντα (60) μηνιαίας δόσεις.

2) παρ. 4 του άρθρου 7 του ν.δ. 4577/66.

4. Η εις την παρ. 2 του άρθρου 1 του Ν. 4491/66 αναφερομένη παύσις της υποχρεωτικής ασφαλίσεως εις ετέρους Οργανισμούς κυρίας ασφαλίσεως των εκ του προωπικού της ΔΕΗ υπαγομένων εις την παρ' αυτή ασφάλισιν δεν έχει εφαρμογήν προκειμένου περί του Ταμείου Συντ. Μηχ/κών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων (ΤΣΜΕΔΕ) και του ΤΣΑ εκτός εάν ο κατά την δημοσίευσιν του παρόντος παρά της ΔΕΗ υπηρετών ησφαλισμένος δηλώσει εντός διμήνου από της τοιαύτης δημοσιεύσεως δι' εξωδίκου δηλώσεώς του κοινοποιηθησομένης εις το ΤΣΜΕΔΕ ή το ΤΣΑ ότι επιθυμεί την παύσιν της παρ' αυτώ υποχρεωτικής ασφαλίσεως.

3) Παρ. 3, άρθρου 2 του Π.Δ/τος 856/79.

3. Το δεύτερον εδάφ. της παρ. 5 του άρθρου 2 Β.Δ. 81/1962 αντικαθίσταται ως κάτωθι:

«Η μεταφορά ποσών εκ του Κλάδου Υγείας εις τον Κλάδον Συντάξεως και τανάπαλιν επιτρέπεται μόνον προσωρινώς δια αποφάσεως του Δ.Σ. και ουχί πέραν της λήξεως της επομένης της μεταφοράς οικονομικής χρήσεως».

4) Άρθρο 2 του ν.δ. 1344/73.

Άρθρ. 2-1. Εις την υποχρέωσιν καταβολής του υπό των διατάξεων του Α.Ν. 248/1967 προβλεπομένου αγγελιοσήμου, υπόκεινται άπαντες ανεξαιρέτως οι διαφημιζόμενοι δια των εις τον Α.Ν. 248/1967 αναφερομένων μέσων δημοσιότητος. Της υποχρεώσεως προς καταβολήν αγγελιοσήμου εξαιρούνται από της ισχύος του Α.Ν. 248/1967 το Δημόσιον, οι Δήμοι και Κοινότητες, τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου και αι Επιχειρήσεις Κοινής Ωφελείας, τυχόν όμως καταβληθέντα δια την αιτίαν ταύτην μέχρι της ισχύος του παρόντος παρ' αυτών ποσά δεν αναζητούνται -2. Το υπό των διατάξεων του Α.Ν. 248/1967 προβλεπόμενον αγγελιόσημον, υπολογίζεται επί του συνόλου του αντιτίμου των διαφημίσεων και δημοσιεύσεων, βάσει του εν τω εκδιδομένω τιμολογίου ή αποδείξει αναγραφομένου ποσού, μη υπολογιζομένων των τυχόν παρεχομένων προμηθειών. -3. Από της 1ης Ιανουαρίου 1973 το περί ου η παρ. 1 του άρθρου 15 του Α.Ν. 248/1967 καταβλητέον αγγελιόσημον προσδιορίζεται επί του συνόλου των υπό της εκδοτικής επιχειρήσεως πραγματοποιηθέντων κατά το προηγούμενον έτος εκ διαφημίσεων εσόδων αυτής, εκ του τμήματος των δημοσιευομένων και των επί πληρωμή δημοσιευμάτων, βάσει της ακολούθου κλίμακος:

Κλιμάκιον ετησίου εισοδήματος εκ διαφημ.	Ποσοστόν αγγελιόσημου	Αγγ/σημον κλιμακίου	Σύνολον Ετησίων εσόδων εκ διαφ/σεων	Αγγ/σημο
150.000	3%	4.500	150.000	4.500
300.000	8%	24.000	450.000	28.500
250.000	12%	30.000	700.000	58.600
700.001 και άνω (υπερβάλλον)	20%			

5) Παρ. 2 του ν. 612/77

2. Επιφυλασσομένων των διατάξεων της διεπούσης έκαστον οργανισμόν νομοθεσίας περί των τυχόν λαμβανομένων υπ' όψιν δια τον υπολογισμόν της συντάξεως αποδοχών, το ποσόν της συντάξεως των κατά την προηγουμένην παράγραφον προσώπων, καθορίζεται ίσον προς το αντιστοιχούν εις 35 έτη ασφαλίσεως ή εις 10.500 ημέρας ασφαλίσεως.

6) Άρθρο 3 του ν. 982/1979.

«3. Χρόνος πλασματικής ασφαλίσεως λογιζόμενος δια τους ησφαλισμένους του ΤΣΑΥ ως πραγματικός, έτι δε και άνευ ασκήσεως του επαγγέλματος, είναι ο χρόνος:

α) Ο απαιτούμενος προς απόκτησιν της ειδικότητος του πτυχιούχου υγειονομικού εν Ελλάδι ή εν αλλοδαπή.

β) Καθ' ον ο ησφαλισμένος διετέλεσεν Βουλευτής, Υπουργός, Υφυπουργός, Γεν. Γραμματεύς Υπουργείου ή Νομάρχης.

γ) Στρατεύσεως, ως κληρωτού ή εφέδρου του πτυχιούχου Υγειονομικού μέχρι δύο (2) ετών, προ ή μετά την λήψιν του πτυχίου του.

δ) Ασκήσεως του Υγειονομικού επαγγέλματος εν Δωδεκανήσω από της 1ης Ιανουαρίου 1928 μέχρι και της 31ης Δεκεμβρίου 1946.

ε) Προαιρετικής συνεχίσεως της ασφαλίσεως, όπου προβλέπεται τοιαύτη.

Ο κατά την παρούσαν παράγραφον, χρόνος λογίζεται ως εν πραγματική ασφαλίσει υπό την προϋπόθεσιν της εξαγοράς, δια καταβολής δι' έκαστον μήνα της εισφοράς του ελευθέρως ασκούντος το επάγγελμα υγειονομικού, της ισχυούσης κατά τον χρόνον εξοφλήσεως της οφειλής.

Ομοίως δύναται να αναγνωρίζεται ως χρόνος πλασματικής ασφαλίσεως ο χρόνος της μετεκπαιδεύσεως ή ασκήσεως του υγειονομικού επαγγέλματος εις την αλλοδαπήν προ της εγγραφής εις το Ταμείον ή μετά ταύτην και μέχρι δέκα (10) ετών, εν συνόλω. Οι αναγνωριζόντες τον εν λόγω χρόνον υποχρεούνται εις την καταβολήν εισφοράς κατά τα εν τη προηγουμένη περιπτώσει αναφερόμενα.

Χρόνος πραγματικής ή πλασματικής ασφαλίσεως δι' ον δεν κατεβλήθησαν εισφοραί υπό του ελευθέρως ασκούντος το επάγγελμα υγειονομικού και παρεγράφη η σχετική αξίωσις του Ταμείου, δεν υπολογίζεται ως ασφαλιστέος εκτός εάν ο ησφαλισμένος ή τα μέλη της οικογενείας του ήθελον καταβάλει τας αναλογούσας μηνιαίας εισφοράς βάσει του ισχύοντος ασφαλίστρου κατά τον χρόνον της καταβολής, μετά των προσαυξήσεων προ της εισαγωγής της αιτήσεως συνταξιοδοτήσεως ενώπιον του αρμοδίου οργάνου του Ταμείου δια την απονομήν της παροχής».

Στο άρθρο 29.

1) Άρθρο 3 του Ν. 997/79.

Άρθρο 3-1. Εις την ασφάλισιν του Ταμείου υπάγονται υποχρεωτικώς τα πρόσωπα τα οποία εντός των ορίων της Χώρας παρέχουν κατά κύριον επάγγελμα εξηρτημένην εργασίαν έναντι αμοιβής εφ' όσον, δια την τοιαύτην εργασίαν των, είναι ησφαλισμένοι εις το ΙΚΑ ή έτερον φορέα κυρίας ασφαλίσεως και δεν υπάγονται εις την ασφάλισιν ετέρου φορέως ή Κλάδου Επικουρικής Ασφαλίσεως.

2. Η κατά τα άνω υπαγωγή εις την Ασφάλισιν του Ταμείου χωρεί κατά κατηγορίαν μισθωτών, δια Προεδρικών Διαταγμάτων εκδιδομένων προτάσεων των Υπουργών Συντονισμού και Κοινωνικών Υπηρεσιών από του δια των αυτών Προεδρικών Διαταγμάτων οριζόμενου χρόνου.

3. Πρόσωπα υπερβάντα το 50ον έτος της ηλικίας των κατά την ημέραν ενάρξεως της ασφαλίσεως εκάστης κατηγορίας μισθωτών, δύνανται δι' αιτήσεώς των μη δυναμένης να ανακληθή και υποβαλλομένης εις το Ταμείον εντός ανατρεπτικής προθεσμίας ενός έτους από της υπαγωγής των εις την ασφάλιση, να εξαιρεθούν της τοιαύτης ασφαλίσεως τυχόν δε καταβληθείσαι εισφοραί υπό των ησφαλισμένων επιστρέφονται ατόκως.

4. Κατά την πρώτην εφαρμογήν του παρόντος νόμου υπάγονται αυτοδικαίως εις την ασφάλισιν του Ταμείου, υπό τας προϋποθέσεις του παρόντος άρθρου:

α. Οι απασχολούμενοι υπό οιανδήποτε ιδιότητα και σχέσιν εις επιχειρήσεις εκμεταλλεύσεως λιγνιτωρυχείων, μεταλλείων και λατομείων.

β. Οι απασχολούμενοι υπό οιανδήποτε ιδιότητα και σχέσιν ιδιωτικού δικαίου εις τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοικήσεως.

5. Πάσα αμφισβήτησις περί υπαγωγής ή μη εις την ασφάλισιν του Ταμείου, επιλύεται δι' αποφάσεως του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών μετά γνώμην του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφαλίσεως.

2) Άρθρο 5 του Ν. 997/79.

Άρθρον 5.

Σύνταξις γήρατος – αναπηρίας – θανάτου
(προϋποθέσεις συνταξιοδοτήσεως)

1. Ο ασφαλισμένος παρά τω Ταμείω δικαιούται συντάξεως λόγω γήρατος εάν, μετά την έναρξιν της λειτουργίας του Ταμείου, έτυχε συντάξεως λόγω γήρατος εκ του ΙΚΑ ή ετέρου φορέως κυρίας ασφαλίσεως αυτού και επραγματοποίησε 1.000 ημέρες εργασίας εις την ασφάλισιν του Ταμείου.

Το ως άνω κατώτατον όριον ημερών εργασίας αυξάνεται προοδευτικώς εις 4050 ημέρας εργασίας, προστιθεμένων εις τας 1000 ημέρας εργασίας ανά 135 τοιούτων, κατά μέσον όρον, καθ' έκαστον επόμενον ημερολογιακόν έτος, αρχής γενομένης από της 1ης Ιανουαρίου του έκτου έτους από της ενάρξεως λειτουργίας του Ταμείου, δια τους κατά την παρ. 4 του άρθρου 3 του παρόντος νόμου, υπαγομένους εις την ασφάλισιν ή από της 1ης Ιανουαρίου του έκτου έτους από του κατά την παρ. 2 του άρθρου 3, ορισθησομένου χρόνου, δια τους υπαγομένους εφεξής εις την ασφάλισιν.

2. Ο ησφαλισμένος παρά τω Ταμείω δικαιούται συντάξεως λόγω αναπηρίας, εάν μετά την έναρξιν λειτουργίας του Ταμείου, έτυχε συντάξεως λόγω αναπηρίας εκ του ΙΚΑ ή ετέρου φορέως κυρίας ασφαλίσεως αυτού και επραγματοποίησε 700 ημέρας εργασίας εις την ασφάλισιν του Ταμείου, από τας οποίας τουλάχιστον 300 εντός των πέντε ημερολογιακών ετών των αμέσως προηγουμένων εκείνου κατά το οποίον κατέστη ανάπηρος, ή τον υπό της προηγουμένης παραγράφου απαιτούμενον εκάστοτε αριθμόν ημερών εργασίας. Το ως άνω κατώτατον όριον των 700 ημερών εργασίας αυξάνεται προοδευτικώς εις 1.500 ημέρας εργασίας, προστιθεμένων εις τας 700 ημέρας ανά 100 τοιούτων κατά μέσον όρον καθ' έκαστον ημερολογιακόν έτος, αρχής γενομένης κατά τα οριζόμενα υπό της προηγουμένης παραγράφου.

3. Εις περίπτωσιν θανάτου συνταξιούχου του Ταμείου ή ησφαλισμένου, έχοντος συμπληρώσει τας χρονικάς προϋποθέσεις των προηγουμένων παραγράφων, δικαιούνται συντάξεως τα μέλη οικογενείας του θανόντος, τα αναγνωριζόμενα υπό της εκάστοτε κειμένης νομοθεσίας ασφαλίσεως του ΙΚΑ ή ετέρου φορέως κυρίας ασφαλίσεως αυτού.

4. Αι υπό των προηγουμένων παραγράφων του παρόντος άρθρου οριζόμεναι χρονικαί προϋποθέσεις δεν απαιτούνται και αποκτάται δικαίωμα συντάξεως εκ του Ταμείου λόγω αναπηρίας ή θανάτου εφ' όσον κατά την κρίσιν των αρμοδίων οργάνων του ΙΚΑ ή ετέρου φορέως κυρίας ασφαλίσεως του ησφαλισμένου, η αναπηρία ή ο θάνατος επήλθε συνεπεία εργατικού ατυχήματος ή επαγγελματικής νόσου μετά την έναρξιν λειτουργίας του Ταμείου.

5. Αι υπό των προηγουμένων παραγράφων οριζόμεναι χρονικαί προϋποθέσεις μειώνονται εις το ήμισυ, εφ' όσον η αναπηρία ή ο θάνατος επήλθε συνεπεία ατυχήματος εκτός εργασίας μετά την έναρξιν λειτουργίας του Ταμείου.

6. (α) Οι προβλεπόμενες από την παρ. 1 ημέρες πραγματικής ασφάλισης για την συνταξιοδότηση λόγω γήρατος μειώνονται σε 750 ημέρες για την πρώτη πενταετία, προσαυξανόμενες κατά 150 ημέρες για κάθε επόμενο ημερολογιακό χρόνο για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος των ομάδων των ασφαλισμένων που εργάζονται εποχιακά.

(β) Οι υπολειπόμενες ημέρες ασφάλισης, μέχρι τη συμπλήρωση των γενικών προϋποθέσεων που θα ισχύουν κάθε φορά σύμφωνα με την παρ. 1 αναγνωρίζονται και εξαγοράζονται με την καταβολή από τον ασφαλισμένο του συνόλου των εισφορών εργοδότου και ασφαλισμένου, που θα υπολογίζονται στις πλήρεις αποδοχές του τελευταίου μήνα απασχόλησης του ασφαλισμένου».

3) Άρθρο 1 του Ν.874/71

Άρθρο 1.

Εις το άρθρ. 1 του Α.Ν. 1854 του 1951 προστίθεται παράγραφος 6 ωςακολούθως:

6. Οι επί συμβάσει αορίστου ή ορισμένου χρόνου υπάλληλοι οι μισθοδοτούμενοι εκ του Δημοσίου Ταμείου ή εξ άλλων ειδικών πόρων απο-

χτούν δικαίωμα εις σύνταξιν υπό τους όρους της παραγρ. 1 εφ' όσον συνεπλήρωσαν πενταετή πλήρη συνεχή πραγματικήν υπηρεσίαν εν τη μη μονίμω θέσει των.

4) Άρθρο 1 του Ν.612/77.

1. Τυφλοί εξ αμφοτέρων των οφθαλμών ησφαλισμένοι εις ασφαλιστικούς οργανισμούς αρμοδιότητος του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών, δικαιούνται συντάξεως λόγω γήρατος ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας, εφ' όσον συνεπλήρωσαν χρόνον ασφαλίσεως δεκαπέντε (15) ετών, ή προκειμένης ασφαλίσεως υπολογιζομένης κατά την νομοθεσίαν του οικείου φορέως εις ημέρας 4.050 ημέρας ασφαλίσεως.

2. Επιφυλασσομένων των διατάξεων της διεπούσης έκαστον οργανισμόν νομοθεσίας περί των τυχόν λαμβανομένων υπ' όψιν δια τον υπολογισμόν της συντάξεως αποδοχών το ποσόν της συντάξεως των κατά την προηγουμένην παράγραφον προσώπων, καθορίζεται ίσον προς το αντιστοιχούν εις 35 έτη ασφαλίσεως ή εις 10.500 ημέρας ασφαλίσεως.

3. Η βάσει των διατάξεων της προηγουμένης παραγράφου παρεχομένη σύνταξις δεν προσαυξάνεται δια του επιδόματος απολύτου αναπηρίας.

4. Αι διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του παρόντος άρθρου δεν έχουν εφαρμογήν εις περίπτωσιν καθ' ην ο ησφαλισμένος ήθελεν επιλέξει την εφαρμογήν των διατάξεων της διεπούσης τον φορέα παρ' ού συνταξιοδοτηθεί νομοθεσίας, των προβλεπουσών τον τρόπον υπολογισμού, της συντάξεως και τας προσαυξήσεις ταύτης δι' επιδομάτων (απολύτου αναπηρίας κ.λπ.).

5) Το β' εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 16 του Ν.Δ. 496/70 όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 18 του Ν.1384/83.

«Από την 1.1.1981 το Δημόσιο θα καλύπτει κάθε έλλειμμα του Ειδικού Λογαριασμού Προνοίας φυματικού Προσωπικού Τ.Τ.Τ. που θα προκύπτει από την πληρωμή των μηνιαίων επιδομάτων και χρηματικών βοηθημάτων στους ασφαλισμένους του και μέχρι του ποσού των 15.000.000 δραχμών το χρόνο».

6) Παρ. 3 του άρθρου 2 του Ν.Δ. 95/73.

3. Το ποσόν της εξαγοράς καταβάλλεται είτε εφ' άπαξ είτε εις δόσεις ων ο αριθμός δεν δύναται να υπερβή τον αριθμόν των αναγνωριζομένων μηνών, υπολογίζεται δε εις τα κατά την παρ. 1 του άρθρου 3 ποσοστά επί των τακτικών αποδοχών του ησφαλισμένου κατά τον χρόνον της καταβολής. Εις περίπτωσιν επελεύσεως του ασφαλιστικού κινδύνου προ της λήξεως του χρόνου της δια δόσεων εξοφλήσεως της οφειλής αι υπολειπόμεναι μη ληξιπρόθεσμοι δόσεις ως και αι τυχόν καθυστερούμεναι τοιαύται καθίστανται αμέσως απαιτηταί και καταβάλλονται εφ' άπαξ, άλλως ο χρόνος εις ον ανάγονται αύται δεν λογίζεται ως συντάξιμος.

7) Άρθρο 4 του Α.Ν. 173/67.

1. Η υπό των Ταμείων Προνοίας ή Κλάδων Προνοίας χορηγουμένη εφ' άπαξ αποζημίωσις, άμα τη εξόδω εκ της υπηρεσίας, εις υπαλλήλους Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου ή Τραπεζών ή Επιχειρήσεων και Οργανισμών κοινής ωφελείας ή επιχορηγουμένων υπό του Κράτους δεν δύναται να υπερβαίνει το ποσόν των τριακοσίων χιλιάδων δραχμών, εφ' όσον η εις το Ταμείον ή τον Κλάδον συνεισφορά του εργοδότου υπερβαίνει κατά τον χρόνον της εξόδου το διπλάσιον της εισφοράς του υπαλλήλου, ή υφίσταται υπέρ του Ταμείου ή του Κλάδου κοινωνικός πόρος ή εν γένει επιβάρυνσις τρίτων.

2. Η διάταξις της προηγουμένης παραγράφου ανατρέχει και εφαρμόζεται από 1ης Ιουλίου 1967.

8) Παρ. 5 του άρθρου 17 του Ν. 4497/66.

5. Ασφαλισμένος παρά τω Ταμείω Επικουρικής Ασφαλίσεως Υπαλλήλων Ραδιοφωνίας και Τουρισμού αποβάλλοντες εξ οιασδήποτε αιτίας την ιδιότητα υφ' ην αρχικώς ησφαλίσθησαν, περιλαμβανομένης και της παραιτήσεως κεκτημένοι δε συνολικήν ασφάλισιν υπερβαίνουσαν τους τριακοσίους είκοσι (320) ασφαλιστικούς μήνας, δύνανται να συνεχίσωσι την παρά τω Ταμείω ασφάλισιν αυτών μέχρις επελεύσεως περιπτώσεως εξόδου και δια τεσσαράκοντα το πολύ εισέτι μήνας, καταβάλλοντες εξ ιδίων τα νόμιμα ασφάλιστρα και την εισφοράν εργοδότου, ην εξέλθωσιν από τούδε της ασφαλίσεως, προκαταβάλλοντες επίσης εις το Ταμείον τα αντίστοιχα ποσά, βάσει των αποδοχών του τελευταίου μηνός του συμπίπτοντος με τον μήνα δηλώσεως αυτών περί εξόδου και δικαιωθώσιν εν τη περιπτώσει ταύτη του νομίμου βοηθήματος.

9) Άρθρο 6 του ν. 253/76.

Άρθρ. 6 Το άρθρον 9 του Ν.Δ. 95/1973 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

Αναγνώρισις υπηρεσίας

Άρθρ. 9.-1.-α. Παρ' εκάστου εκ των Ταμείων Αρωγής αναγνωρίζεται ως συντάξιμος ή παρά τω Δημοσίω ή ετέρω Νομικώ προσώπω Δημοσίου Δικαίου προϋπηρεσία ή κατά τας διατάξεις τας διεπούσας το Δημόσιον ή συντρεχούσης περιπτώσεως του ΤΑΚΕ, αναγνωριζομένη ως τοιαύτη αποδεικνύεται δε αύτη μόνον εξ επισήμων πιστοποιητικών των υπηρεσιών, παρ' αις επραγματοποιήθη η σχετική απασχόλησις, και εφ' όσον αύτη δεν ελήφθη υπ' όψιν δια την απονομήν συντάξεως υπό ετέρου φορέως επικουρικής ασφαλίσεως εξαιρέσει του Μ.Τ.Π.Υ. και του Ταμείου Νομικών, δια τους μη υπαγομένους εις την ασφάλισιν του Μ.Τ.Π.Υ. -β. Η αναγνώρισις ενεργείται δι' αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου του οικείου Ταμείου Αρωγής, τη αιτήσει του ησφαλισμένου, υποβαλλομένης εντός ανατρεπτικής προθεσμίας ενός έτους από της υπαγωγής του εις την ασφάλισιν, ή προκειμένου περί των ήδη ησφαλισμένων, μέχρι της 31ης Δεκεμβρίου 1976. -γ. Εν περιπτώσει θανάτου του ησφαλισμένου προ της λήξεως της κατά το προηγούμενον εδάφιον προθεσμίας την περί αναγνωρίσεως αίτησιν δύνανται να υποβάλουν τα μέλη της οικογενείας αυτού, εντός του έτους από του θανάτου του ησφαλισμένου. -δ. Η αναγνωριζομένη προϋπηρεσία εν ουδεμιά περιπτώσει δύναται να υπερβή τα 15 έτη, εκτός εάν δεν επαρκή αύτη δια την συμπλήρωσιν των ελαχίστων προϋποθέσεων δια την απόληψιν συντάξεως ότε ο ησφαλισμένος δύναται, εκ της προϋπηρεσίας αυτού, ν' αναγνωρίσή χρόνον και πλέον των 15 ετών μέχρι συμπληρώσεως των ελαχίστων τούτων προϋποθέσεων. -2.α. Η εξαγορά του αναγνωριζομένου χρόνου ενεργείται δια παρακρατήσεως καθ' έκαστον μήνα εκ των τακτικών αποδοχών του ησφαλισμένου προσθέτου ειδικής εισφοράς ίσης προς το ήμισυ της εκάστοτε τακτικής μηνιαίας εισφοράς του. Η πρόσθετος εισφορά καταβάλλεται επί αριθμόν μηνών ίσον προς τον τοιούτον του αναγνωρισθέντος χρόνου. -β. Η παρακράτησις της προσθέτου ειδικής εισφοράς ενεργείται υποχρεωτικώς εκ των αποδοχών του ησφαλισμένου της παρ' ή υπηρετεί Υπηρεσίας του Δημοσίου ή Ν.Δ.Δ.Δ. και αποδίδεται εις το Ταμείον μετά των τακτικών εισφορών, άρχεται δε από του μεθεπομένου της κοινοποιήσεως της περί αναγνωρίσεως αποφάσεως μηνός. -3. Εις περίπτωσιν υποβολής αιτήσεως προς συνταξιοδότησιν προ της ολοσχερούς κατά τ' ανωτέρω, εξαγοράς του αναγνωρισθέντος χρόνου ο μη εξαγορασθείς χρόνος λαμβάνεται υπ' όψιν ως συντάξιμος επί τη καταβολή ποσού ίσου προς το γινόμενον το προκύπτον εκ του πολλαπλασιασμού του ποσού της προσθέτου ειδικής εισφοράς του τελευταίου μηνός ασφαλίσεως επί τον αριθμόν των υπολοίπων προς αναγνώρισιν μηνών.

Εις πάσαν περίπτωσιν συνταξιοδοτήσεως καταβάλλεται εφ' άπαξ το εν τέταρτον (1/4) της οφειλής εκ της εξαγοράς το δε υπόλοιπον παρακρατείται εκ της συντάξεως εις μηνιαίας δόσεις, μέχρις ολοσχερούς εξοφλήσεως της οφειλής εκάστη των οποίων ορίζεται ίση προς την διαφοράν μεταξύ της συντάξεως της προκυπτούσης επί τη βάσει του συνολικού συνταξίμου χρόνου και της τοιαύτης της προκυπτούσης βάσει του χρόνου δι' ον κατεβλήθησαν ασφαλιστικαί εισφοραί μέχρι της εκδόσεως της περί απονομής της συντάξεως αποφάσεως του Δ.Σ. του οικείου Ταμείου Αρωγής.

Εν ουδεμία πάντως περιπτώσει το ποσόν της κατά τ' ανωτέρω μηνιαίας δόσεως δύναται να είναι ανώτερον του 1/3 ουδέ κατώτερον του 1/6 της συντάξεως της προκυπτούσης επί τη βάσει του συνολικού συνταξίμου χρόνου. Εν περιπτώσει εξοφλήσεως ολοκλήρου του ποσού της εξαγοράς εφ' άπαξ υπό του ενδιαφερομένου παρέχεται υπέρ αυτού έκπτωσις 10%.

Κατά την πρώτην εφαρμογήν του παρόντος και επί μίαν τριετίαν από της δημοσιεύσεως του παρόντος, εις περίπτωσιν συνταξιοδοτήσεως καταβάλλεται εφ' άπαξ το εν πέμπτον (1/5) της οφειλής εκ της εξαγοράς εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά των διατάξεων των προηγουμένων εδαφίων της παρούσης παραγράφου. -4. Αι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται επί των ησφαλισμένων, οίτινες είχον υποβάλει τας περί αναγνωρίσεως προϋπηρεσίας αιτήσεις των μέχρι της εναρξεως ισχύος του παρόντος.

Εάν εξεδόθησαν αποφάσεις του Δ.Σ. του οικείου Ταμείου Αρωγής αύται ισχύουν μόνον δια το μέχρι της ισχύος του παρόντος Ν.Δ., εξαγορασθέν τμήμα του αναγνωρισθέντος χρόνου. Δια το μη εξαγορασθέν τμήμα του αναγνωρισθέντος χρόνου εφαρμόζονται αι λοιπαί διατάξεις του παρόντος. Εν περιπτώσει εξοφλήσεως ολοκλήρου του ποσού της εξαγοράς εφ' άπαξ υπό του ενδιαφερομένου παρέχεται υπέρ αυτού έκπτωσις 10%».

10) Άρθρο 14 του ν. 1539/85

Άρθρο 14.

Στο τέλος του άρθρου 9 του Ν.Δ. 95/1973 (ΦΕΚ 169/Α/1973) όπως αυτό αντικαταστάθηκε και ισχύει με το άρθρο 6 του Ν. 253/1976 (ΦΕΚ 16Α/1976) προστίθεται παρ. 5 που έχει ως εξής:

«5.α. Αν κατά την επέλευση του ασφαλιστικού κινδύνου ο αναγνωριζόμενος χρόνος από τις διατάξεις της παρ. 1 του παρόντος άρθρου δεν επαρκεί για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος στο οικείο ταμείο αρωγής μπορεί ο ασφαλισμένος ν' αναγνωρίσει και κάθε άλλο συντάξιμο χρόνο πραγματικής υπηρεσίας του που αναγνωρίζεται από το Δημόσιο ή το ΤΑΚΕ και αποδεικνύεται από τη συνταξιοδοτική απόφαση αυτών μέχρι τη συμπλήρωση των ελάχιστων χρονικών προϋποθέσεων και εφόσον ο χρόνος αυτός δεν έχει ληφθεί για την απονομή σύνταξης από άλλο επικουρικό ταμείο με εξαίρεση το Μ.Τ.Π.Υ. ή το Ταμείο Νομικών για όσους δεν υπάγονται στο Μ.Τ.Π.Υ.

β. Η αναγνώριση γίνεται με απόφαση του Δ/ντή του οικείου ταμείου ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου και σε περίπτωση θανάτου αυτού ύστερα από αίτηση των μελών της οικογενείας τους.

γ. Η εξαγορά του αναγνωριζομένου χρόνου γίνεται με την καταβολή ποσού ίσου με το γινόμενο της τελευταίας τακτικής εισφοράς πριν από την έξοδό του από την υπηρεσία επί τον αριθμό των αναγνωριζομένων μηνών.

δ. Η εξόφληση του ποσού γίνεται εφ' άπαξ μέσα σε διάστημα δύο μηνών από την κοινοποίηση της απόφασης του Δ/ντή. Σε περίπτωση καταβολής του ποσού της εξαγοράς μετά την παρέλευση των δύο μηνών το δικαίωμα για σύνταξη αρχίζει από την πρώτη του επόμενου μήνα της εξόφλησης της οφειλής.

ε. Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής εφαρμόζονται και για τους ήδη συνταξιούχους του Δημοσίου ή του ΤΑΚΕ, εφόσον αυτοί δεν έχουν θεμελιώσει δικαίωμα σύνταξης στο οικείο ταμείο αρωγής, το συνταξιοδοτικό όμως δικαίωμά τους αρχίζει από την πρώτη του επόμενου μήνα της υποβολής αίτησης, εάν η οφειλή εξοφληθεί μέσα σε δύο μήνες από την κοινοποίηση της απόφασης του δ/ντή, αλλιώς από την πρώτη του επόμενου μήνα της εξόφλησης της οφειλής».

Στο άρθρο 30

1) Παρ. 1 του άρθρου 14 του Ν.Δ. 4277/62 όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 17 του Ν. 1469/84.

Ως οργανισμοί ασφάλισης ασθενείας νοούνται το δημόσιο, οι δήμοι και οι κοινότητες, τα ΝΠΔΔ εφόσον χορηγούν ίσες τουλάχιστον σε έκταση και ύψος παροχές ασθενείας και μητρότητας με τις προβλεπόμενες από το Α.Ν. 1846/51.

2) Παρ. 7 του άρθρου 9 του Ν. 1287/82.

Σε περίπτωση που υπάρχουν πρόσωπα τα οποία ενώ δικαιούνται τις παροχές του Κλάδου Ασθενείας του ΟΓΑ δικαιούνται επίσης και τέτοιες παροχές από άλλο φορέα, ο οποίος χορηγείται σε είδος και έκταση πιο βελτιωμένες παροχές απ' αυτές του ΟΓΑ, τότε τα πρόσωπα αυτά δικαιούνται από τον άλλο φορέα τις συμπληρωματικές εκείνες παροχές που δεν χορηγεί ο ΟΓΑ.

3) Άρθρο 35 του Α.Ν. 1846/51.

1. Ο ησφαλισμένος δικαιούται επιδόματος ασθενείας, [....] εφ' όσον συντρέχουσιν αι κάτωθι προϋποθέσεις:

α) Δε λαμβάνει σύνταξιν εκ του ΙΚΑ.

β) Επραγματοποίησεν 100 τουλάχιστον ημέρας εργασίας προκειμένου περί παροχής επιδόματος ασθενείας [...], κατά το ημερολογιακόν έτος, το αμέσως προηγούμενον της αναγγελίας της ασθενείας [...] ή κατά το προηγούμενον της τοιαύτης αναγγελίας 15μηνον, μη συνυπολογιζομένων εν τη τελευταία ταύτη περιπτώσει εις τας άνω 100 [...] ημέρας εργασίας των πραγματοποιηθεισών κατά το τελευταίον ημερολογιακόν τρίμηνον του 15μήνου [...].

γ) Συνεπεία ασθενείας, μη οφειλομένης εις πταίσμα αυτού, απέχει της εργασίας αυτού [...].

δ) Η αποχή λόγω ασθενείας εκ της εργασίας διήρκεσε πλέον των τριών τουλάχιστον ημερών [...] από της αναγγελίας των εις το ΙΚΑ και επί αυτοτελώς εργαζομένου ή προαιρετικώς συνεχίζοντος την ασφάλισιν συμφώνως τω άρθρων 41, η ασθένεια διήρκεσε πλέον του υπό Κανονισμού ορισθησομένου χρόνου, εκτός εάν ο ησφαλισμένος εισήχθη εις θεραπευτήριον, οπότε από της εισαγωγής του εφαρμόζονται αι επί των παρεχόντων εξηρτημένην εργασίαν διατάξεις.

«ε) Όταν πρόκειται για επιδότηση πέρα από 182 ημέρες σύμφωνα με την παρ. 5α του άρθρου 38 απαιτείται αντί των προϋποθέσεων του εδαφ. β' παρ' αυτής η πραγματοποίηση των τριακοσίων (300) τουλάχιστον ημερών εργασίας μέσα στα δύο ημερολογιακά χρόνια τα αμέσως προηγούμενα από κείνο της αναγγελίας της ασθένειας ή μέσα στο προηγούμενο της αναγγελίας αυτής 30μηνο. Στην τελευταία αυτή περίπτωση δεν συνυπολογίζονται για τη συμπλήρωση των 300 ημερών εργασίας οι ημέρες που πραγματοποιήθηκαν μέσα στο τελευταίο ημερολογιακό τρίμηνο του 30μήνου».

4) Παρ. 1 του άρθρου 31 του Α.Ν. 1846/51.

1. Εις τους ησφαλισμένους και τα μέλη της οικογενείας αυτών, τα αναφερόμενα εις το άρθρον 33, παρέχεται ιατρική περίθαλψις εφ' όσον ο ησφαλισμένος έχει πραγματοποιήσει 50 τουλάχιστον ημέρας εργασίας είτε κατά το προηγούμενον της ημέρας της αναγγελίας της ασθενείας ή της πιθανής ημέρας τοκετού ημερολογιακόν έτος, είτε κατά το τελευταίον προ της τοιαύτης αναγγελίας 15μηνον, μη συνυπολογιζομένων πάντως εις τας άνω 50 ημέρας εργασίας των κατά το τελευταίον ημερολογιακόν τρίμηνον του 15μήνου πραγματοποιηθεισών ημερών εργασίας.

5) Άρθρο 1 παρ. 1 του ν. 168/75.

Άρθρο 1. Το άρθρον 2 του Ν.Δ/τος 1346/73 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«1. α) Συνιστώνται παρά τω ΤΑΙΣΥΤ Κλάδοι Επικουρικής Ασφαλίσεως, Ασθενείας και Προνοίας β) Εις την ασφάλισιν των ανωτέρω κλάδων υπάγονται από της ενάρξεως λειτουργίας των οι ησφαλισμένοι του ΤΑΙΣΥΤ. Εις τον Κλάδον Ασθενείας υπάγονται ωσαύτως από της ενάρξεως λειτουργίας του και οι καταστάντες ή καθιστάμενοι συνταξιούχοι του ΤΑΙΣΥΤ, εξαιρούμενοι αυτοδικαίως από της τοιαύτης υπαγωγής των, της παρά τω ΙΚΑ δια τον Κλάδον Ασθενείας, ασφαλίσεως. γ) Υπό των Κλάδων Επικουρικής Ασφαλίσεως, Προνοίας και Ασθενείας του ΤΑΙΣΥΤ ορίζεται και εργοδοτική εισφορά, μη δυναμένη πάντως ν' υπερβή δι' έκαστον των Κλάδων τούτων την επί ομοίας ασφαλίσεως καθιερωμένην εις ετέρους Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφαλίσεως εργοδοτικήν εισφοράν ουδέ την υπέρ του ΙΚΑ εκάστοτε ισχύουσαν δια τον Κλάδον Ασθενείας.

6) Παρ. 1 του άρθρου 13 του Ν. 1393/83.

1. Στις παιδικές κατασκηνώσεις που διοργανώνει με δικά του μέσα το Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Εργατοτεχνιτών Δομικών και Συναλλουργικών Εργασιών για τον παραθερισμό παιδιών ασφαλισμένων, συνταξιούχων και υπαλλήλων του, μπορούν με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου να φιλοξενούνται με δαπάνες του Ταμείου και συνταξιούχοι του με τις συζύγους τους και με σειρά προτεραιότητος.

7) Άρθρο 5 του ν. 861/79.

«Το Διοικητικόν Συμβούλιον καθορίζει την πολιτικήν του Ιδρύματος εφ' όλων των γενικών ζητημάτων διοικήσεως και διαχειρίσεως του Οργανισμού. Ειδικώτερον:

1) Μελετά και εισηγείται εις την Κυβέρνησιν τα ληπτέα νομοθετικά μέτρα δια την βελτίωσιν της οργανώσεως και λειτουργίας του ΙΚΑ και γενικώτερον της εν Ελλάδι Κοινωνικής Ασφαλίσεως.

2) Εισηγήσει του Διοικητού καταρτίζει και προτείνει προς τον Υπουργόν Κοινωνικών Υπηρεσιών τους υπό της νομοθεσίας του ΙΚΑ προβλεπομένους Κανονισμούς.

3) Μελετά και αποφασίζει τα ληπτέα μέτρα δια την εφαρμογήν συστημάτων οργανώσεως και λειτουργίας του ΙΚΑ.

4) Εγκρίνει τον προϋπολογισμόν και τον απολογισμόν του ΙΚΑ, παρακολουθεί την εκτέλεσιν του προϋπολογισμού και εγκρίνει τας απαιτουμένας μεταβολάς αυτού.

5) Καθορίζει τα ακολουθητέα πρότυπα συμβάσεων μετά θεραπευτηρίων και προμηθευτών.

6) Αποφασίζει:

α) Περί της ιδρύσεως Υποκαταστημάτων, της τοπικής αρμοδιότητος αυτών και περί της επεκτάσεως της ασφαλίσεως είτε κατά τόπον είτε κατά επαγγελματικάς κατηγορίας.

β) Περί της αγοράς ακινήτων.

γ) Περί της προμηθείας ειδών ή εκτελέσεως έργων αξίας μεγαλυτέρας του 1000πλασίου του εκάστοτε τεκμαρτού ημερομισθίου της ανωτάτης ασφαλιστικής κλάσεως ή μισθώσεως ακινήτου αντί ετησίου μισθώματος ανωτέρου του 1000πλασίου του ανωτέρω ημερομισθίου δι' διαγωνισμού ή κατακύρωσις του αποτελέσματος του οποίου γίνεται υπό του Διοικητού, ή αξίας ελάσσονος του 1000πλασίου αλλά μείζονος του 500πλασίου του εν λόγω τεκμαρτού ημερομισθίου άνευ διαγωνισμού.

δ) Περί επενδύσεως των κεφαλαίων του ΙΚΑ.

ε) Επί της περιπτώσεως του άρθρου 7 παρ. 2 εδ. ε' του Ν.Δ. 3710/
'57.

«στ. 1. Μετά από εισήγηση του Διοικητή τη διάθεση χρηματικών πο-
ν από τα έσοδα του ΙΚΑ προς κάλυψη των δαπανών που γίνονται για
γκεντρώσεις, σεμινάρια κ.λπ. που εξυπηρετούν υπηρεσιακές ανάγκες,
κ εκδηλώσεις που γίνονται με πρωτοβουλία της Διοίκησης του ΙΚΑ ή
ν συνδικαλιστικών οργανώσεων του προσωπικού του κατά τις εθνικές
ρτές, τις γιορτές Χριστουγέννων, Νέου Έτους και Πάσχα ή και άλ-
ημέρες για συγκεκριμένο σκοπό που προσδιορίζεται με απόφαση του
ικητικού Συμβουλίου καθώς και των δαπανών που γίνονται για τη
οξενία ξένων αποστολών που έχουν σαν σκοπό την ανταλλαγή από-
ων κ.λπ. στα πλαίσια διμερών ή πολυμερών συμβάσεων ή στο προπα-
κευαστικό στάδιο της υπογραφής συμβάσεων αυτής της μορφής.

Άρθρο 16 του α.ν. 1846/51.

Πάντες οι υπό του παρόντος νόμου προβλεπόμενοι Κανονισμοί θε-
ζονται δι' αποφάσεων του Υπουργού Εργασίας, λαμβανομένων προ-
ει του Δ.Σ. του ΙΚΑ και δημοσιευομένων εις την Εφημερίδα της Κυ-
νήσεως.

) Υπουργός Εργασίας εφόσον συμφωνεί προς την πρόταση του ΙΚΑ
χρεούται όπως αποστείλη προς δημοσίευσιν τον σχετικόν κανονι-
ν εντός 30ημέρου προθεσμίας. Εν περιπτώσει διαφωνίας του Υπουρ-
Εργασίας επί διατάξεων των προτεινομένων υπό του Δ.Σ. σχεδίων
νισμών, ούτος υποχρεούται όπως αναπέμψη τον οικείον Κανονι-
ν προς επανεξέτασιν εις το Δ.Σ. μετ' ειδικής εκθέσεως αιτιολογούσης
διαφωνίας του εντός της αυτής ως άνω προθεσμίας. Εν η περιπτώ-
το Δ.Σ. του ΙΚΑ εμμένει εις την αρχικήν του απόφασιν ή διαφωνία
ται δι' αποφάσεως του Υπουργικού Συμβουλίου, ενώπιον του
ίου φέρει το ζήτημα ο Υπουργός Εργασίας εντός 10ημέρου προθε-
ας από της ανακοινώσεως αυτών της νεωτέρας αποφάσεως του Δ.Σ.
ελθούσης απράκτου της ως άνω 30ημέρου προθεσμίας, ως και εν
πτώσει καθ' ην ο Υπουργός Εργασίας δεν αναπέμψη το πρώτον
θληθέν αυτώ σχέδιον Κανονισμού, λόγω τυχόν διαφωνίας του εις το
.. δύναται ο Πρόεδρος τούτου να εκτελή την δημοσίευσιν αυτού εις
Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, αφ' ης και αποκτά τούτο ισχύν Κανο-
ού.

ι ανωτέρω διαδικασία ισχύει και ως προς την τροποποίησιν ή συμ-
ρωσιν ισχυόντων εκάστοτε Κανονισμών του ΙΚΑ.

ια των Κανονισμών δεν δύνανται να τροποποιούνται διατάξεις του
όντος νόμου.

Υπουργός Εργασίας δύναται να ζητή παρά του Δ.Σ. του ΙΚΑ, την
ολήν εις τούτον προτάσεων Κανονισμών, ή τροποποιήσεων και
πληρώσεων ισχυόντων τοιούτων. Εάν το Δ.Σ. δεν ήθελε υποβάλει
σχετικήν πρότασιν εντός 45ημέρου εφ' ης ζητηθή αύτη, ο Υπουργός
ασίας δύναται να προκαλέση απόφασιν του Υπουργικού Συμβουλίου
θεσπίσεως του οικείου Κανονισμού ή της οικείας τροποποιήσεως ή
πληρώσεως ισχυόντων τοιούτων. Αι κατά τις διατάξεις του παρό-
άρθρου προτάσεις του Δ.Σ. ψηφίζονται εις δύο συνεδριάσεις τούτου
ούσας τουλάχιστον 3 ημέρες απ' αλλήλας. Προκειμένου περί Κα-
μών αναγομένων εις την σύνθεσιν και οργάνωσιν των υπηρεσιών
ΙΚΑ ως και τοιούτων αφορώντων τα της καταστάσεως εν γένει του
ωπικού αυτού και τα της διενεργείας των προμηθειών του Ιδρύμα-
δεν δύναται δια της ανωτέρω προβλεπομένης διαδικασίας, περί άρ-
των διαφωνιών μεταξύ ΙΚΑ και Υπουργού Εργασίας, να αυξάνω-
αι προτεινόμεναι παρά του Δ.Σ. του Ιδρύματος οργανικαί θέσεις,
να θεσπίζωνται διατάξεις εξαιρούσαι την εκτέλεσιν των ειρημένων
νισμών εκ της συμπράξεως οργάνων ξένων προς το Ίδρυμα, εκτός
ν σύμπραξιν τοιούτων οργάνων προτείνη το Δ.Σ. του ΙΚΑ ή αύτη
λέπεται υπό διατάξεων του παρόντος νόμου.

ρθρο 31

αρ. 1, 2, 3 και 4 του άρθρου 3 του Ν. 1256/82.

Συμμετοχή σε συμβούλια.

Οι λειτουργοί ή υπάλληλοι ή μισθωτοί του δημόσιου τομέα του άρ-
1 του παρόντος ή ιδιώτες δεν μπορούν να μετέχουν ταυτόχρονα σε
ότερα από δύο, κάθε είδους μόνιμα και ευκαιριακά συλλογικά όρ-
ητοι συμβούλια, επιτροπές ή ομάδες εργασίας που λειτουργούν
ώρο του πιο πάνω δημόσιου τομέα όταν για τη συμμετοχή τους
εισπράττουν οποιαδήποτε αμοιβή.

Επιτρέπεται η συμμετοχή σε περισσότερα από δύο συμβούλια, επι-
τροπές ή ομάδες εργασίας αν καταβάλλεται αμοιβή μετά από σχετική
δήλωση του υπαλλήλου περί παραιτήσεως λήψεως αμοιβής.

3. Στα συμβούλια, επιτροπές και ομάδες εργασίας της παρ. 1 του πα-
ρόντος δεν περιλαμβάνονται οι νομοπαρασκευαστικές επιτροπές και τα
υπηρεσιακά συμβούλια.

4. Οι πρόσθετες μηνιαίες αποδοχές, ή απολαβές των λειτουργών,
υπαλλήλων και μισθωτών του δημόσιου τομέα και των συνταξιούχων
δεν μπορούν να υπερβαίνουν το ποσοστό 30% του συνόλου των τακτι-
κών αποδοχών της οργανικής τους θέσεως από συμμετοχή σε συμβού-
λια, που προσδιορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Προεδρίας
Κυβερνήσεως και Οικονομικών.

Στο άρθρο 32

1) Παρ. 1 του άρθρου 4 του α.ν. 591/37.

1. Δια την κάλυψιν των δαπανών της λειτουργίας του Αναλογιστικού
και του Οικονομικοστατιστικού Γραφείου, ως και του Συμβουλίου Κοι-
νωνικής Ασφαλίσεως έκαστος των υπό την εποπτείαν του Υφυπουργείου
Εργασίας υπαγομένων οργανισμών Κοινωνικής Ασφαλίσεως υποχρεού-
ται όπως εντός του πρώτου διμήνου εκάστου ημερολογιακού έτους κα-
ταθέτει εις την Εθνικήν Τράπεζαν της Ελλάδος δύο επί τοις χιλίοις του
κατά την προηγουμένην οικονομικήν χρήσιν συνόλου των εσόδων αυ-
τού, επ' ονόματι λογαριασμού υπό τον τίτλον «Λογαριασμός Βελτιώ-
σεως Κοινωνικής Ασφαλίσεως».

Εν περιπτώσει καθυστερήσεως της καταθέσεως διατάσσεται η ανα-
γκαστική είσπραξις του ως άνω ποσοστού κατά τας διατάξεις του Νόμ-
ου περί εισπράξεως δημοσίων προσόδων, της βεβαιώσεως του ποσού
γενομένης υπό του Υφυπουργού Εργασίας, κατόπιν σχετικής εκθέσεως
της Υπηρεσίας Επιθεωρήσεως Ασφαλιστικών Οργανισμών.

Κατά την πρώτη εφαρμογήν του παρόντος η εν λόγω κατάθεσις δέον
να γίνη εντός μηνός από της ισχύος του παρόντος.

2) Απόφαση Υπουργού 7/οικ. 239/15.3.87.

ΘΕΜΑ: Συγκρότηση Επιστημονικής Επιτροπής για τη μελέτη τρόπων
προστασίας της υγείας από την χρήση φαρμάκων.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του Π.Δ/τος 303/84 (ΦΕΚ 110/84 τ.Α') «Οργα-
νισμός του Υπουργείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων».

2. Την ανάγκη προστασίας της υγείας του πληθυσμού από την υπερ-
βολική χρήση φαρμάκων.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕ

Συγκροτούμε Επιστημονική Επιτροπή αποτελούμενη από τους κα-
τωτέρω:

1. Μουλόπουλο Σπύρο, Καθηγητή Πανεπιστημίου Αθηνών.
2. Βαγενάκη Απόστολο, Καθηγητή Πανεπιστημίου Πάτρας.
3. Μουτσόπουλο Χαράλαμπο, Καθηγητή Πανεπιστημίου Ιωαννί-
νων.
4. Χούλη Νικόλαο, Καθηγητή Φαρμακευτικής Πανεπιστημίου
Αθηνών.
5. Κυριόπουλο Ιωάννη, Καθηγητή Υγειονομικής Σχολής Αθηνών.
6. Ζαμπούλη Χρύσανθο, Επίκουρο Καθηγητή Πανεπιστημίου Θεσ-
σαλονίκης.
7. Γιαμαρέλου Ελένη, Επίκουρο Καθηγήτρια Πανεπιστημίου Αθη-
νών.
8. Καββαδία Γεράσιμο, Πρόεδρο Ε.Ο.Φ.
9. Καζάζη Σταύρο, Αντιπρόεδρο Ε.Ο.Φ.
10. Εκπρόσωπο Π.Ι.Σ., Βαρώνο Διονύσιο.
11. Πρόεδρο Π.Φ.Σ., Βαγιωνά Δημήτριο.
12. Πρόεδρο ΠΕΦΝΙ, Μελισσαράτο Κων/νο.
13. Παπαδάκη Όλγα, Φαρμακοποιό.
14. Σκουρολιάκου Μαρία, Φαρμακοποιό.
15. Τερζή Γεωργία, Φαρμακοποιό.

Πρόεδρος της Επιτροπής ορίζεται ο Καθηγητής κ. Μουλόπουλος
Σπύρος. Χρέη Γραμματέως της Επιτροπής θα εκτελεί η κ. Τερζή Γεωρ-
γία με αναπληρώτρια την κ. Μαραβέλη Αγγελική, υπάλληλο με Α'
βαθμό της Γ.Γ.Κ.Α.

Έργο της Επιτροπής είναι:

α) Ο εντοπισμός και η εξακρίβωση του μεγέθους του προβλήματος
της πολυφαρμακίας (ποσοτικά και ποιοτικά).

β) Οι επιπτώσεις στην υγεία του πληθυσμού.

γ) Η διατύπωση προτάσεων για τον έλεγχο και την αξιολόγηση της ακολουθούμενης φαρμακευτικής πολιτικής στην προσφορά, τη διανομή και τη ζήτηση φαρμακευτικών ουσιών.

δ) Η πρόταση ενός επιχειρησιακού σχεδίου για την αντιμετώπιση του προβλήματος, με γνώμονα τη διασφάλιση της υγείας του Ελληνικού πληθυσμού (βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα μέτρα).

Μετά την ολοκλήρωση του παραπάνω έργου η επιτροπή θα συνεχίσει τη λειτουργία της για θέματα σχετικά με φάρμακα, τα οποία θα παραπέμπονται από τον Υπουργό για μελέτη.

Η Γραμματεία της Επιτροπής εδρεύει στη Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

3) Απόφαση Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων 7/ΟΙΚ/240/1987.

ΘΕΜΑ: Συγκρότηση Επιστημονικής Επιτροπής για τη μελέτη τρόπων προστασίας της υγείας από τη χρήση φαρμάκων.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του Π.Δ/τος 303/84 (ΦΕΚ 110/84 τ.α') «Οργανισμός του Υπουργείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων».

2. Την ανάγκη προστασίας της υγείας του πληθυσμού από την υπερβολική χρήση φαρμάκων.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕ

Συγκροτούμε Επιστημονική Επιτροπή αποτελούμενη από τους κατωτέρω:

1. Μουλόπουλο Σπύρο, Καθηγητή Πανεπιστημίου Αθηνών.
2. Βαγενάκη Απόστολο, Καθηγητή Πανεπιστημίου Πάτρας.
3. Μουτσόπουλο Χαράλαμπο, Καθηγητή Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.
4. Χούλη Νικόλαο, Καθηγητή Φαρμακευτικής Πανεπιστημίου Αθηνών.
5. Κυριόπουλο Ιωάννη, Καθηγητή Υγειονομικής Σχολής Αθηνών.
6. Ζαμπούλη Χρύσανθο, Επίκουρο Καθηγητή Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης.
7. Γιαμαρέλου Ελένη, Επίκουρο Καθηγήτρια Πανεπιστημίου Αθηνών.
8. Καββαδία Γεράσιμο, Πρόεδρο Ε Ο Φ.
9. Καζάζη Σταύρο, Αντιπρόεδρο Ε Ο Φ.
10. Εκπρόσωπο ΠΙΣ, Βαρώνο Διονύσιο.
11. Πρόεδρο Π Φ Σ, Βαγιωνά Δημήτριο.
12. Πρόεδρο Π Ε Φ Ν Ι, Μελισσαράτο Κων/νο.
13. Παπαδάκη Όλγα, Σύμβουλο Υπουργού.
14. Σκουρολιάκου Μαρία, Φαρμακοποιό.
15. Τερζή Γεωργία, Φαρμακοποιό Ε Ο Φ.

Πρόεδρος της Επιτροπής ορίζεται ο Καθηγητής Μουλόπουλος Σπύρος.

Γραμματέας ορίζεται η Μαραβέλη Αγγελική, Τμηματάρχης της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Έργο της Επιτροπής είναι:

α) Ο εντοπισμός και η εξακρίβωση του μεγέθους του προβλήματος της πολυφαρμακίας (ποσοτικά και ποιοτικά).

β) Οι επιπτώσεις στην υγεία του πληθυσμού.

γ) Η διατύπωση προτάσεων για τον έλεγχο και την αξιολόγηση της ακολουθούμενης φαρμακευτικής πολιτικής στην προσφορά, τη διανομή και τη ζήτηση φαρμακευτικών ουσιών.

δ) Η πρόταση ενός επιχειρησιακού σχεδίου για την αντιμετώπιση του προβλήματος, με γνώμονα τη διασφάλιση της υγείας του ελληνικού πληθυσμού (βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα μέτρα).

Μετά την ολοκλήρωση του παραπάνω έργου η Επιτροπή θα συνεχίσει τη λειτουργία της για θέματα σχετικά με φάρμακα, τα οποία θα παραπέμπονται από τον Υπουργό για μελέτη.

Η Γραμματεία της Επιτροπής εδρεύει στη Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Η δαπάνη της πληρωμής των επ' αμοιβή μελών καθώς τα έξοδα κίνησης και η ημερησία αποζημίωση των εκτός νομού Αττικής μελών θα βαρύνει τον προϋπολογισμό του Α.Β.Κ.Α.

Στο άρθρο 33

1) Παρ. 3 άρθρο 27 του α.ν. 1846/51.

3. Αι κατά τον παρόντα νόμον απαιτήσεις του Ι.Κ.Α. εκ καθυστερουμένων εισφορών, προσθέτων τελών ή επαυξήσεων των εισφορών, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 54 παρ. 3, εισπράττονται δια του υπό του Ν.Δ. 1383/1942 συσταθέντος «Δημοσίου Ταμείου Εσόδων Ι.Κ.Α.» ή των αρμοδίων δημοσίων Ταμείων ή των αρμοδίων υπηρεσιών του Ι.Κ.Α., κατά τας διατάξεις κανονισμού, εφαρμοζομένων των διατάξεων του Νόμου «περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων». Την κατά τον νόμον 5940/33 «περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων» παρεχομένην ευχέρειαν αναστολής καταβολής οφειλομένων ή τμηματικής καταβολής, ασκεί το κατά τους κανονισμούς του Ι.Κ.Α., αρμόδιον όργανον.

2) Παρ. 2 άρθρου 18 του α.ν. 1846/51.

2. Το Ι.Κ.Α. δύναται να διαθέτη μέρος της περιουσίας του:

α) Προς επέκτασιν και πλουτισμόν, χάριν των σκοπών της ασφαλίσεως του Ι.Κ.Α. των εκασταχού τυχόν ανεπαρκών υγειονομικών κ.λπ. Κέντρων και εγκαταστάσεων ανηκόντων εις το Κράτος, Δήμους, Κοινότητας, Ιδρύματα και Φιλανθρωπικάς Οργανώσεις.

β) Προς ανέγερσιν ή επέκτασιν κτισμάτων ή αγοράν οικοπέδων ή ετοίμων οικοδομών, προς διευκόλυνσιν της λειτουργίας του και την επίτευξιν των υπό τούτου επιδιωκομένων σκοπών και τον εξοπλισμόν αυτών με τα αναγκαιούντα μέσα και εγκαταστάσεις (γραφεία, νοσοκομεία, σανατόρια, μαιευτήρια, παιδικοί σταθμοί, πρεβαντόρια, παιδικαί κατασκηνώσεις, πάσης φύσεως κέντρα προληπτικής δράσεως, υδροθεραπευτήρια κ.λπ.).

Εις την περίπτωσιν του εδαφίου α' το Ι.Κ.Α. δικαιούται να συμμετέχη εις την διοίκησιν των οικείων υγειονομικών εγκαταστάσεων και να ασκή έλεγχον επί τούτων, εις έκτασιν καθοριζομένην δια των μεταξύ αυτού και του Κράτους, των Δήμων, Κοινοτήτων, Ιδρυμάτων και Φιλανθρωπικών Οργανώσεων συναπτομένων συμφωνιών.

γ) Δια την σύστασιν εργοστασίων ή εργαστηρίων, δια την κατασκευήν προσθέτων μελών ή άλλων ειδών χρησίμων δια τους σκοπούς της ασφαλίσεως, ως και δια την αγοράν και δημιουργίαν αποθεμάτων εκ των ανωτέρω ειδών.

3) Άρθρο 21 του ν. 997/1979.

Η παραγρ. 4 του άρθρου 2 του ν.δ. 4577/66 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της νομοθεσίας περί κοινωνικής Ασφαλίσεως και περί ετέρων τινών διατάξεων αντικαθίσταται ως ακολούθως:

Η καταβολή των παρά του ΙΚΑ χορηγούμενων συντάξεων εις τους εξ Αιγύπτου και Τουρκίας Έλληνες υπήκοους και ομογενείς αναστέλλεται εφ' όσον ο δικαιούχος άνευ δικαιολογουμένης αιτίας περί ης κρίνουν τα αρμόδια όργανα του ΙΚΑ παραμένει εν τη αλλοδαπή άνω των 6 μηνών.

4) Παρ. 2 του άρθρου 6 του ν.δ. 4504/66.

2. Η εργοδοτική εισφορά προς το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ) των εις τας πόλεις Καστοριάς και Σιατίστης εγκατεστημένων εργοδοτών παραγωγών γουναρικών εκ δερμάτων, ή εξ αποκομμάτων δια την ασφάλισιν των εις τας επιχειρήσεις, των εργαζομένων ορίζεται ίση προς την εκάστοτε υπέρ του ΙΚΑ εισφοράν ησφαλισμένου. Η παράγραφος 5 του άρθρου 24 του Νόμου 4476/65 καταργείται. Η ισχύς της παρούσης διατάξεως άρχεται από 1ης Νοεμβρίου 1965.

5) Άρθρο 16 του α.ν. 100/67.

Άρθρ. 16: Το άρθρον 4 του Νόμου 4491/1966 «περί ασφαλίσεως του Προσωπικού της ΔΕΗ», αντικαθίσταται ως ακολούθως:

1. Παρά τη ΔΕΗ καθίσταται 5μελές Συμβούλιον ασφαλίσεως, αποτελούμενον:

α) Εξ ενός μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΕΗ, ως Προέδρου, υποδεικνυομένου υπό του Συμβουλίου τούτου μετά του αναπληρωτού αυτού. β) Εξ ενός Γενικού Διευθυντού της ΔΕΗ οριζομένου μετά του αναπληρωτού του υπό του Διοικητού αυτής. γ) Εξ ενός Διευθυντού της Γενικής Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικού ή του νομίμου αναπληρωτού του υποδεικνυομένου υπό του Υπουργού Οικονομικών. δ) Εξ ενός Διευθυντού του Υπουργείου Βιομηχανίας υποδεικνυομένου μετά του αναπληρωτού αυτού, υπό του Υπουργού Βιομηχανίας και ε) Εξ ενός εκπροσώπου των ησφαλισμένων ή των συνταξιούχων επιλεγομένου μετά του αναπληρωτού αυτού, υπό του Υπουργού Βιομηχανίας.

2. Τα υπό στοιχεία α, β, δ & ε μέλη του συμβουλίου ασφαλίσεως, ως και οι αναπληρωταί αυτών διορίζονται δι' αποφάσεως του Υπουργού Βιομηχανίας δημοσιευομένης εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Η θητεία των Μελών τούτων είναι 3ετής και λήγει την 31 Δεκεμβρίου του τρίτου από της ενάρξεώς της έτους.

3. Τον Πρόεδρον του Συμβουλίου ασφαλίσεως, απόντα, ελλείποντα ή κωλυόμενον αναπληροί καθ' όλας τας αρμοδιότητας ο αναπληρωτής αυτού.

4. Χρέη Γραμματέως του Συμβουλίου Ασφαλίσεως εκτελεί υπάλλη-

: της αρμοδίας Υπηρεσίας της Δ.Ε.Η., οριζόμενος μετά του αναπλη-
τού υπό του αρμοδίου Γενικού Διευθυντού της Δ.Ε.Η.

5. Των συνεδριάσεων του Συμβουλίου Ασφαλίσεως μετέχει ως ειση-
τής ο αρμόδιος Διευθυντής ή ο Προϊστάμενος υπηρεσίας της Δ.Ε.Η.,
ου ψήφου.

6. Εις τα Μέλη του Συμβουλίου Ασφαλίσεως, τον Εισηγητήν και τον
ραμματέα ουδεμία καταβάλλεται αποζημίωσις.

7. Το Συμβούλιον Ασφαλίσεως συνέρχεται εις συνεδρίασιν προσκλή-
του Προέδρου, τακτικών μεν δις τουλάχιστον του μηνός, εκτάκτως δε
σκις ήθελε τούτο κριθή αναγκαίον υπό του Προέδρου. Το Συμβούλιο
φαλίσεως ευρίσκεται εν απαρτία παρόντων τουλάχιστον 3 εκ των με-
ν αυτού, εν οις ο Πρόεδρος ή ο αναπληρωτής του και λαμβάνει αποφ-
σεις κατ' απόλυτον πλειοψηφίαν, εν ισοψηφία νικώσης της ψήφου του
οέδρου.

8. Περί των συζητήσεων και των λαμβανομένων αποφάσεων κατά
: συνεδριάσεις του Συμβουλίου Ασφαλίσεως τηρούνται υπό του Γραμ-
τέως πρακτικά υπογραφόμενα υπό πάντων των εν αυταίς παρισταμέ-
ν μελών αυτού και του Γραμματέως.

9. Το Συμβούλιον Ασφαλίσεως έχει τας ακολούθους αρμοδιότητας:
Αναγνωρίζει τον χρόνον ασφαλίσεως των ησφαλισμένων. β) αποφασί-
την απονομήν των εν τω παρόντι νόμω καθοριζομένων παροχών. γ)
ξεργάζεται τον κανονισμόν και προτείνει τας τροποποιήσεις αυτού
τα την εν τω άρθρω 31 του παρόντος καθοριζομένην διαδικασίαν. δ)
λέγει τους προς διορισμόν ιατρούς, κοινωνικούς λειτουργούς και νο-
κόμους. ε) αποφασίζει την σύναψιν γενικών ή ειδικών συμβάσεων νο-
λείας κατά την εν άρθρω 19 του παρόντος καθοριζομένην διαδικα-
ν. στ) προτείνει προς το Διοικητικόν Συμβούλιον της Δ.Ε.Η. την λή-
παντός ενδεικνυομένου μέτρου δια την βελτίωσιν των συνθηκών πα-
χής της δια του παρόντος νόμου καθοριζομένης ασφαλιστικής προ-
σίας εις το προσωπικόν της Δ.Ε.Η.

Άρθρο 31 του ν. 1539/85

1. Οι παράγραφοι 1, 2, 5 και 7 του άρθρου 4 του Ν. 4491/1966,
ως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 16 του Α.Ν. 100/1967 και το άρ-
ο 1 του Ν.Δ. 98/1974, τροποποιούνται ως εξής:

«1. Λειτουργεί στη ΔΕΗ 7μελές Συμβούλιο Ασφαλίσεως που αποτε-
ται από:

α) Ένα μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΕΗ, ως Πρόεδρο.

β) Ένα γενικό διευθυντή ή διευθυντή της ΔΕΗ.

γ) Ένα διευθυντή του Υπουργείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

δ) Ένα διευθυντή του Υπουργείου που εποπτεύει τη ΔΕΗ.

ε) Δύο εκπροσώπους των ασφαλισμένων ανά έναν από τους Κλάδους
κητικοοικονομικών και Τεχνικών του προσωπικού.

στ) Έναν εκπρόσωπο των συνταξιούχων».

2. Ο Πρόεδρος και τα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλίσεως και οι αναπ-
ρωτές τους, οι οποίοι πρέπει να έχουν τις ιδιότητες αυτών που αναπ-
ρώνουν, διορίζονται το αργότερο μέσα σε ένα μήνα από τη λήξη των
τυπώσεων που αναφέρονται παρακάτω, με κοινή απόφαση του
ουργού που εποπτεύει τη ΔΕΗ και του Υπουργού Κοινωνικών Ασφα-
ίων. Οι διατυπώσεις αυτές ολοκληρώνονται ένα μήνα πριν από τη
ή της θητείας του Συμβουλίου Ασφαλίσεως.

Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου Ασφαλίσεως με τον αναπληρωτή που
δεικνύεται από το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΕΗ και ο αναφερόμε-
στο στοιχείο (β) εκπρόσωπος της ΔΕΗ με τον αναπληρωτή του υπο-
νύεται από το Διοικητή της ΔΕΗ.

Τα μέλη που αναφέρονται στα στοιχεία (γ) και (δ) με τον αναπλη-
τή τους ορίζονται από τον Υπουργό Κοινωνικών Ασφαλίσεων και τον
ουργό που εποπτεύει τη ΔΕΗ αντίστοιχα.

Οι εκπρόσωποι των ασφαλισμένων μαζί με ισάριθμους αναπληρωτές
ς εκλέγονται μετά από καθολική μυστική ψηφοφορία των εργαζομέ-
της ΔΕΗ και όπως αναλυτικότερα θα προβλέπει ο Κανονισμός
σφαλίσεως προσωπικού.

Ο εκπρόσωπος των συνταξιούχων μαζί με τον αναπληρωτή του εκλέ-
ται μετά από καθολική μυστική ψηφοφορία των συνταξιούχων της
ΔΕΗ και όπως αναλυτικότερα θα προβλέπει ο Κανονισμός Ασφαλίσεως
ροσωπικού.

Η διάρκεια της θητείας των μελών του Συμβουλίου Ασφαλίσεως είναι
τρόνια και λήγει στις 31 Δεκεμβρίου του τρίτου χρόνου από την
ξή της».

5. Στις συνεδριάσεις του Συμβουλίου Ασφαλίσεως παίρνει μέρος ως
γητής ο αρμόδιος διευθυντής (ή προϊστάμενος) της Υπηρεσίας
σφαλίσεως της ΔΕΗ χωρίς ψήφο. Αυτόν απουσιάζοντα, ελλείποντα ή
κωλυόμενο αναπληρώνει ο νόμιμος αναπληρωτής του».

«7. Το Συμβούλιο Ασφαλίσεως συνεδριάζει με πρόσκληση του προέ-
δρου, τακτικά δύο φορές τουλάχιστον το μήνα και έκτακτα όσες φορές
κρίνεται αναγκαίο από τον πρόεδρο ή με έγγραφη αίτηση τριών τουλά-
χιστο μελών του, στην οποία πρέπει απαραίτητα να αναφέρεται το θέμα
που πρόκειται να συζητηθεί. Στην περίπτωση αυτή το Συμβούλιο συ-
γκαλείται το αργότερο σε 8 ημέρες από την υποβολή της σχετικής αίτη-
σης.

Το Συμβούλιο Ασφαλίσεως βρίσκεται σε απαρτία όταν παρευρίσκο-
νται πέντε (5) από τα μέλη του, μεταξύ των οποίων ο Πρόεδρος ή ο ανα-
πληρωτής του και αποφασίζει με ψήφους όχι λιγότερους από τέσσερις
(4).

Σε περίπτωση ισοψηφίας υπερισχύει η ψήφος του προέδρου».

2. Το Συμβούλιο Ασφαλίσεως εξακολουθεί να λειτουργεί με την
προηγούμενη σύνθεση μέχρι την ανασύνθεσή του.

Στο άρθρο 34

1) Παρ. 7 άρθρου 36 του Ν.Δ. 1/1968.

7. Εις το Υπουργείον Κοινωνικής Προνοίας, το οποίον μετονομάζε-
ται εφεξής εις Υπουργείον Κοινωνικών Υπηρεσιών, υπάγονται επί πλέον
και αι εξής αρμοδιότητες: Η εποπτεία εφ' όλων των φορέων κοινωνικής
ασφαλίσεως, νομικών προσώπων δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, ιδρυ-
μάτων κοινωφελούς χαρακτήρος ή σωματείου, αλληλοβοηθητικού ή ει-
δικού λογαριασμού, ως και Νομικών Προσώπων ή Υπηρεσιών ασκού-
ντων απ' ευθείας ασφάλισιν του προσωπικού των ως προς τας αρμοδιό-
τητας κοινωνικής ασφαλίσεως τούτου (οργανισμών ή ταμείων κοινωνι-
κής ασφαλίσεως υγείας, αρωγής, προνοίας κ.λπ.). Ειδικώτερον υπάγο-
νται εις το Υπουργείον Κοινωνικών Υπηρεσιών αι αρμοδιότητες της Γε-
νικής Διευθύνσεως Κοινωνικής Ασφαλείας του Υπουργείου Εργασίας,
του Τμήματος Γεωργικών ασφαλίσεων του Υπουργείου Γεωργίας και
των Υπηρεσιών εποπτείας φορέων κοινωνικής ασφαλίσεως, κυρίας ή
επικουρικής, απάντων των λοιπών υπουργείων, εξαιρέσει των του
Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας. Οι κανονισμοί ασφαλίσεως υπό του
Ο.Γ.Α. της Γεωργικής Παραγωγής κατά χαλάζης και παγετού εγκρί-
νονται δια κοινής αποφάσεως των Υπουργών Κοινωνικών Υπηρεσιών
και Γεωργίας.

2) Άρθρο 14 παρ. 2 του Ν. 1266/82.

2. Με απόφαση του υπουργικού Συμβουλίου ή Προεδρικό Διάταγμα,
ύστερα από πρόταση του Πρωθυπουργού, προσδιορίζονται οι αρμοδιό-
τητες των υπουργείων.

Η απόφαση αυτή ή το Διάταγμα μπορεί να επαυξάνει, να περιορίζει ή
να ανακατανέμει τις αρμοδιότητες των Υπουργείων.

3) Άρθρο 9 του Π.Δ. 574/1982.

Υπουργείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων:

1. Το Υπουργείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων ασκεί τις ακόλουθες αρ-
μοδιότητες, όπως οριοθετούνται από τις αντίστοιχες διατάξεις του Π.Δ.
544/77 «περί Οργανισμού του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρε-
σιών»:

α) τις αρμοδιότητες της πρώην Γενικής Διευθύνσεως Κοινωνικής
Ασφάλειας, όπως οριοθετούνται από τα άρθρα 13 επ. Π.Δ. 544/1977.

β) τις αρμοδιότητες των Γενικών Υπηρεσιών, όπως οριοθετούνται
στα άρθρα 31, 33, 34, 35, 36, 38 και 39 του Π.Δ. 544/77 εκτός από
όσες αναφέρονται σε θέματα του τομέα Υγείας και Πρόνοιας.

γ) τις αρμοδιότητες της Διευθύνσεως Σχέσεων Ελλάδας με την Ευ-
ρωπαϊκή Κοινότητα, όπως οριοθετούνται από τις διατάξεις του άρθρου
40 του Π.Δ. 544/77, του Ν. 445/76, Ν. 992/79 και της Δια/
18893/16.7.80 (ΦΕΚ 702Β/25.7.80) κοινή απόφαση των Υπουρ-
γών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Άνευ Χαρτοφυλακίου επί σχέσεων
μετά των Ε.Κ. Κοινωνικών Υπηρεσιών.

δ) τις αρμοδιότητες της Διευθύνσεως Πολιτικής Σχεδιάσεως Έκτα-
κτης Ανάγκης.

ε) τις αρμοδιότητες της Νομικής Διεύθυνσης, όπως οριοθετούνται
από το άρθρο 10 του Ν. 1256/82.

2. Στο Υπουργείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων λειτουργούν συλλογικά
όργανα όπως προβλέπονται στην παρ. 3 του άρθρου 1 και στην παρ. 15
του άρθρου 2 της 680/82 (ΦΕΚ 217Β/26.4.82) κοινής απόφασης
των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης και Κοινωνικών Υπηρεσιών
«Αναμόρφωση συλλογικών οργάνων γνωμοδοτικής και αποφασιστικής
αρμοδιότητας του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών».

Επίσης λειτουργεί Υπηρεσιακό Συμβούλιο, το οποίο προβλέπεται με

στοιχείο Γ στη ΔΙα/24078/23.6.82 (ΦΕΚ 441/24.6.82 τ.Β') Κοινή Απόφαση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης και Κοινωνικών Υπηρεσιών.

3. Η συγκρότηση των Υπηρεσιακών Συμβουλίων των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης, που προβλέπεται από τις ΔΙα/24081, ΔΙα/24083, ΔΙα/24084 και ΔΙα/24085/23.6.1982 (ΦΕΚ 441/24.6.82 τ.Β'), ΔΙα/24079 και ΔΙα/24086/23.6.1982 (ΦΕΚ 443/24.6.82 τ.Β') και ΔΙα/24077 και ΔΙα/24082/24.6.82 (ΦΕΚ 444/24.6.82) Κοινές Αποφάσεις των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης και Κοινωνικών Υπηρεσιών, γίνεται με απόφαση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

4. Η συγκρότηση των Επιτροπών «επανάκρισης» που προβλέπονται από την υπ' αριθ. 680/82 (ΦΕΚ 217/26.4.82 τ.Β') Κοινή Απόφαση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης και Κοινωνικών Υπηρεσιών, για τους φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης γίνεται με απόφαση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

4) Άρθρα 23 και 24 του Ν. 1558/85.

Άρθρο 23.

Τίτλος και τάξη Υπουργείων

1. Τα υπουργεία από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού ορίζονται ως εξής:

α. Προεδρίας της Κυβέρνησης.
β. Εσωτερικών και Δημόσιας Τάξης.
γ. Εξωτερικών.
δ. Εθνικής Άμυνας.
ε. Εθνικής Οικονομίας.
στ. Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.
ζ. Δικαιοσύνης.
η. Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.
θ. Πολιτισμού.
ι. Οικονομικών.
ια. Βόρειας Ελλάδας.
ιβ. Αιγαίου.
ιγ. Γεωργίας.
ιδ. Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.
ιε. Εργασίας.
ιστ. Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας.
ιζ. Εμπορίου.
ιη. Μεταφορών και Επικοινωνιών.
ιθ. Εμπορικής Ναυτιλίας.

2. Με απόφαση του Πρωθυπουργού που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως μπορεί να μεταβάλλεται η σειρά τάξης και ο τίτλος των υπουργείων της προηγούμενης παραγράφου.

Άρθρο 24.

Καθορισμός αρμοδιοτήτων

1. Τα Υπουργεία Δημοσίων Έργων, Έρευνας και Τεχνολογίας, Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Δημόσιας Τάξης καταργούνται.

2. Τα κατά την προηγούμενη παράγραφο καταργούμενα υπουργεία, ως σύνολο υπηρεσιών, αρμοδιοτήτων και προσωπικού μεταφέρονται ως γενικές γραμματείες κατά το άρθρο 27 και εντάσσονται σε υπουργεία που συνιστώνται κατά το προηγούμενο άρθρο ως εξής:

α. το Υπουργείο Δημοσίων Έργων στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.

β. Το Υπουργείο Έρευνας και Τεχνολογίας στο Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας.

γ. Το Υπουργείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων στο Υπουργείο Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

δ. Το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης στο Υπουργείο Εσωτερικών και Δημόσιας Τάξης.

3. Από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού οι ακόλουθες υφιστάμενες υπηρεσίες με το σύνολο των αρμοδιοτήτων τους το προσωπικό που υπηρετεί σ' αυτές και τον τεχνικό εξοπλισμό, υπάγονται σε υπουργεία του προηγούμενου άρθρου, ως εξής:

α. Ο Ελληνικός Οργανισμός Τουρισμού που παραμένει ν.π.δ.δ. στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας.

β. Η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού στο Υπουργείο Πολιτισμού.

γ. Η Γενική Γραμματεία Απόδημου Ελληνισμού στο Υπουργείο Πολιτισμού.

δ. Οι υπηρεσίες της Νέας Γενιάς του Υπουργείου Προεδρίας της Κυβέρνησης στο Υπουργείο Πολιτισμού.

ε. Το Ελεγκτικό Συνέδριο στο Υπουργείο Δικαιοσύνης.

στ. Οι Νομικές Υπηρεσίες Διοίκησης στο Υπουργείο Δικαιοσύνης.

ζ. Η Γενική Γραμματεία Λαϊκής Επιμόρφωσης στο Υπουργείο Πολιτισμού.

η. Τα τμήματα ιστορικών αρχείων και βιβλιοθηκών της Διεύθυνσης Γραμμάτων του Υπουργείου Πολιτισμού και Επιστημών μεταφέρονται στο Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

θ. Το Εθνικό Συμβούλιο Χωροταξίας και Περιβάλλοντος, η Γραμματεία του Εθνικού Συμβουλίου Χωροταξίας και Περιβάλλοντος και το Γραφείο Μελετητών του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.

4. Με προεδρικά διατάγματα που εκδίδονται με πρόταση του Πρωθυπουργού, καθορίζονται οι αρμοδιότητες κάθε υπουργείου.

Με όμοια διατάγματα μπορεί να μεταφέρονται αρμοδιότητες από υπουργείο σε υπουργείο, να καταργούνται ή συγχωνεύονται υφιστάμενα και να ανασυνιστώνται υπουργεία που έχουν καταργηθεί ή συγχωνευθεί με το νόμο αυτόν ή δυνάμει της προβλεπόμενης από αυτόν εξουσιοδότησης και να συγκροτούνται υφιστάμενες υπηρεσιακές μονάδες υπουργείου ή αυτοτελείς δημόσιες υπηρεσίες σε νέο υπουργείο.

Με όμοια διατάγματα μεταφέρονται οι σχετικές υπηρεσίες και θέσεις προσωπικού και ρυθμίζονται όλα τα θέματα που αναφέρονται στο άρθρο 3 του ν. 51/1975/(ΦΕΚ 125).

Μέχρι τη λήξη του οικονομικού έτους 1985 οι δαπάνες που αφορούν τις υπηρεσίες που μεταφέρονται με τον παρόντα νόμο εξακολουθούν να πληρώνονται σε βάρος του προϋπολογισμού του υπουργείου, στο οποίο ήταν ενταγμένες οι μεταφερόμενες υπηρεσίες.

5. Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Οικονομικών και του αρμόδιου κατά περίπτωση υπουργού εγκρίνονται οι οργανισμοί των υπουργείων ή νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, ως προς το περιεχόμενο των οποίων έχει εφαρμογή το άρθρο 2 του ν. 51/1975 (ΦΕΚ 125). Οι οργανισμοί αυτοί μπορούν να τροποποιούνται με όμοιο διάταγμα.

6. Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση του Πρωθυπουργού και του αρμόδιου υπουργού, μπορεί να καθορίζονται και κατά τροποποίηση των ισχυουσών διατάξεων ο βαθμός της εποπτείας καθώς και ο τρόπος και η διαδικασία άσκησής της πάνω στα νομικά πρόσωπα του δημόσιου τομέα εκτός των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, των δημοτικών και κοινοτικών νομικών προσώπων και των συνδέσμων δήμων και κοινοτήτων, είτε για καθένα από αυτά είτε κατά ομάδες.

7. Με απόφαση του Πρωθυπουργού, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ορίζεται η έδρα του Υπουργείου Αιγαίου.

5) Π. Δ/γμα 701/79.

Περί μεταβιβάσεως αρμοδιοτήτων του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών εις τους Νομάρχας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπ' όψει:

1. Την διάταξιν του άρθρου 1 παράγρ. 4 του Ν.Δ. 532/1970 «περί συμπληρώσεως των διατάξεων περί διοικητικής αποκέντρωσης».

2. Τας διατάξεις των άρθρων 3, 4 και 5 του Ν.Δ. 1147/1972 «περί διοικήσεως της μείζοντος Πρωτευούσης».

3. Τας διατάξεις του άρθρου 9 παράγρ. 1 του Ν. 3975 «περί ρυθμίσεως θεμάτων προσωπικού και τροποποιήσεως και συμπληρώσεως ενίων οργανωτικών κ.λπ. διατάξεων αρμοδιότητος Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών».

4. Τας υπ' αριθ. 144/22.2.79 και 667/1979 γνωμοδοτήσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας, προτάσει των Υπουργών Προεδρίας Κυβερνήσεως Εσωτερικών και Κοινωνικών Υπηρεσιών, αποφασίζομεν:

Άρθρο μόνον.

1. Εκ των διατηρηθεισών υπέρ του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών δια του υπ' αριθ. 197/1972 Β. Δ/τος αρμοδιοτήτων, μεταβιβάζονται εις τους Νομάρχας αι κατωτέρω:

α) Ο διορισμός των από του 6ου βαθμού και άνω υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. και Διευθυνουσών Αδελφών Νοσηλευτικών Ιδρυμάτων Ν.Δ. 2592/53, ως και αι προαγωγαί τούτων εις τους βαθμούς 5ον και 3ον.

β) Η χορήγησις εκπαιδευτικών αδειών εις υπαλλήλους Ν.Π.Δ.Δ. αρμοδιότητας Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών.

γ) Η κατά τας κειμένας διατάξεις έγκρισις αποφάσεων των οικείων

Διοικητικών Συμβουλίων αναφερομένων εις θέματα καταστάσεως προσωπικού (προαγωγαί και μονιμοποιήσεις) Οργανισμών Κοινωνικής Ασφαλείας.

2. Η υπό του άρθρου 9 παρ. 1 του Ν. 39/1975 προβλεπομένη αρμοδιότης εγκρίσεως παρά του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών πράξεων Διοικητικών Συμβουλίων Νομικών προσώπων δημοσίου Δικαίου περί προσωρινής προσλήψεως πάσης φύσεως προσωπικού, μεταβιβάζεται εις τους Νομάρχας, εξαιρέσει των περιπτώσεων προσλήψεως διοικητικού και ιατρικού προσωπικού.

3. Εκ των μεταβιβαζομένων κατά τας προηγουμένας παραγράφους αρμοδιοτήτων εξαιρούνται τα θέματα καταστάσεως προσωπικού Ν.Π.Δ.Δ. ων η κατά τόπον αρμοδιότης εκτείνεται εις πλείονας του ενός νομούς.

Εις τον επί των Κοινωνικών Υπηρεσιών Υπουργόν, ανατίθεμεν την δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος Π. Διατάγματος.

6) Άρθρο 5 περ. 7 και 14 παρ. 1 του Π.Δ/τος 30/8-7/9/1934.

Κατανομή της Υπηρεσίας

Άρθρο 5.

Η Εσωτερική υπηρεσία του Κεντρικού Καταστήματος του Τ.Σ.Α. κατανέμεται εις τας εξής Διευθύνσεις, Τμήματα και Γραφεία:

1) Την Διεύθυνσιν.
2) Υπηρεσίαν Επιθεωρήσεων.
3) Τμήμα Λογιστικόν.
4) Τμήμα Γραμματείας.
5) Τμήμα Μητρώου.
6) Τμήμα Εισπράξεων και Στατιστικής.
7) Τμήμα Συντάξεων και Παροχών και
8) Ταμείον ως και τας ειδικάς υπηρεσίας.

Υγιεινής και Δικαστικού
Αρμοδιότης και σύνθεσις προσωπικού Τμήματος
Συντάξεως και παροχών

Άρθρο 14

1. Το Τμήμα τούτο ασχολείται γενικώς με τας συντάξεις και παροχάς των ησφαλισμένων αυτοκινητιστών.

Ειδικώτερον η υπηρεσία του τμήματος τούτου κατανέμεται εις γραφεία ως εξής:

Γραφείο 1ον.

Παρακολούθησις της προσωπικής καταστάσεως των συνταξιούχων και ενέργεια των σχετικών μεταβολών, ήτοι: μείωσις συντάξεων, αυξήσεις, διαγραφαί, διακοπαί, χρεώσεις συνταξιούχων, μεταθέσεις συνταξιούχων εκ του κεντρικού Καταστήματος και του Υποκαταστήματος Θεσσαλονίκης και τανάπαλιν. Έλεγχος των αιτήσεων περί απονομής συντάξεων και παροχών και εκκαθάρισις των δικαιουμένων ποσών συντάξεων. Κατάρτισις και διανομή φυλλαδίων συντάξεων.

Γραφείο 2.

Κατάρτισις αποφάσεων Δ.Σ. περί απονομής συντάξεων και παροχών, καταχώρησις αυτών εις τα ειδικά βιβλία και εκτέλεσις αυτών. Τήρησις των σχετικών βιβλίων, ήτοι: Μητρώων ελέγχων, ευρετηρίων και λοιπών βοηθητικών βιβλίων.

7) Απόφαση Β2/7/1052/82.

1. Από τις αρμοδιότητες του Δ.Σ. που προβλέπονται από τις κείμενες διατάξεις, μεταβιβάζονται στον Προϊστάμενο του Τμήματος Συντάξεων (υπηρεσία παροχών) και τον εκάστοτε αναπληρωτή του, η αρμοδιότητα για την απονομή των συνταξιοδοτικών παροχών.

8) Απόφαση Φ 22/4100/9.12.82

Μεταβίβαση αρμοδιοτήτων Δ.Σ. του ΤΣΑ. σε υπηρεσιακά όργανα αυτού.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις α) του Ν. 1232/82 (ΦΕΚ 422/82, τ. Α') «επαναφορά σε ισχύ τροποποίηση και συμπλήρωση των διατάξεων του Ν.Δ. 4352/1964 και άλλες διατάξεις» και β) της παρ. 2 του άρθρου 29 του Ν. 1199/81 (ΦΕΚ 237/81 τ. Α') «περί ρυθμίσεως θεμάτων, καταστάσεως υπαλλήλων του Δημοσίου των Ν.Π.Δ.Δ. των Ο.Τ.Α. και άλλων τινών συναφών διατάξεων».

2. Τη Φ 22/1333/13.4.82 (ΦΕΚ 347/82 τ.Β') κοινή απόφαση των Υπουργών Προεδρίας Κυβερνήσεως και Κοιν. Υπηρεσιών «κατάργηση οργανωτικής βαθμίδας Γεν. Διευθύνσεως, θέσεως και βαθμού Γεν. Δ/ντή του ΤΣΑ».

3. Τη σύμφωνη γνώμη του Δ.Σ. του Τ.Σ.Α. που διατυπώθηκε στη συνεδρίαση της 23.11.82 (απόφαση 829/82) αποφασίζουμε:

Εγκρίνουμε την 829/25.11.82 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Τ.Σ.Α με την οποία μεταβιβάζονται αρμοδιότητες στα Υπηρεσιακά όργανα αυτού ως κάτωθι:

Α'. Στον υπάλληλο με 2ο βαθμό Δ/ντή του Ταμείου Πέτση Θεολόγο:

1. Την εποπτεία και τον έλεγχο όλων των Υπηρεσιών της κεντρικής Υπηρεσίας των Υποκαταστημάτων και των Πρακτορείων, καθώς και τον έλεγχο του προσωπικού του Τ.Σ.Α.

2. Την μέριμνα για την ευθύνη και κανονική λειτουργία του Ταμείου.

3. Την εφαρμογή των νόμων και των διαταγμάτων που αφορούν το Τ.Σ.Α καθώς και τον Κανονισμό του.

4. Την έκθεση των αναγκαίων οδηγιών για την εφαρμογή και εκτέλεση των αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου και την έκθεση των εντολών για επιθεωρήσεις.

5. Την εισήγηση ενώπιον του Διοικητικού Συμβουλίου για τη λήψη κάθε μέτρου που σκοπεί την εύρυθμη λειτουργία των Υπηρεσιών του Ταμείου, την κανονική είσπραξη των πόρων και την εν γένει βελτίωση της περιουσίας του.

6. Την υπογραφή με τον Πρόεδρο του Δ.Σ κάθε πράξης που σκοπεί στην ανάληψη τίτλου ή χρημάτων καθώς και την υπογραφή των εγγράφων και πράξεων που χρήζουν της υπογραφής του Διευθυντή του Ταμείου.

7. Την εισήγηση των θεμάτων που ανάγονται στην αρμοδιότητα του Δ.Σ.

8. Την άδεια για επίδειξη εγγράφων ή χορήγηση αντιγράφων αυτών.

9. Την κατάρτιση με τον Πρόεδρο του Δ.Σ. της ημερήσιας διάταξης των συνεδριάσεων του Δ.Σ.

10. Την υπογραφή με τον Πρόεδρο του Δ.Σ. των εγγράφων προς την εποπτεύουσα αρχή και προς όλα τα Υπουργεία.

11. Την υπογραφή με τον Προϊστάμενο του Λογιστηρίου, της Εσωτερικής Υπηρεσίας ελέγχου και τον Πρόεδρο του Δ.Σ. των παραστατικών, διαχείρισης των χρηματικών εντολών και παρεδρικών ενταλμάτων.

12. Την υποβολή για έγκριση ενώπιον του Δ.Σ. του Προϋπολογισμού.

13. Την συγκρότηση κατ' έτος Τριμελούς Επιτροπής απογραφής με απόφαση του.

14. Την έκδοση απόφασης για την καταβολή διαφόρων μικροδαπανών της κεντρικής Υπηρεσίας του Ταμείου και τον καθορισμό των πιστώσεων σε βάρος των οποίων μπορούν να καταβάλλονται.

15. Την έκδοση απόφασης καταβολής διαφόρων δαπανών της Κεντρικής Υπηρεσίας για το ύψος των οποίων δεν απαιτείται διενέργεια τακτικού δημοσίου μειοδοτικού διαγωνισμού.

16. Την έκδοση απόφασης των ενεργουμένων για κάθε τρίμηνο δαπανών λειτουργίας των Υποκ/των του Ταμείου.

17. Την αναγνώριση του χρόνου προϋπηρεσίας ως συνταξίμου και την απονομή των πάσης φύσεως παροχών επιφυλασσομένης της Β2/7/1052/10.5.82 απόφασης της Υφυπουργού Κοιν. Υπηρεσιών.

18. Τη χορήγηση κανονικών αδειών μετ' αποδοχών στο προσωπικό.

Β'. Στον υπάλληλο με 2ο βαθμό του Ταμείου, Γρίβα Κωνσταντίνο:

1. Την εκτέλεση κάθε εργασίας, που αφορά την εποπτεία της διαχειρίσεως της περιουσίας του Ταμείου.

2. Την εποπτεία στα Υποκαταστήματα και Πρακτορεία του Ταμείου, ως και κάθε άλλη υπηρεσία ανατιθέμενη σ' αυτόν από το Διοικητικό Συμβούλιο.

3. Τη μέριμνα όπως ενεργείται εγκρίσει πάντοτε του Δ.Σ. τακτική Επιθεώρηση επί όλων των διαχειρίσεων του Τ.Σ.Α.

4. Την συγκέντρωση των σχετικών προς τις επιθεωρήσεις εκθέσεων και τη μέριμνα για τις επ' αυτών ενέργειες.

5. Τη μελέτη και την εισήγηση λήψεως κάθε μέτρου για τη βελτίωση του λογιστικού και διαχειριστικού συστήματος του Ταμείου.

6. Την άμεση εποπτεία επί των Υποκ/των και Πρακτορείων για τη σύμφωνη προς τις κείμενες διατάξεις εκτέλεση του έργου αυτών κατόπιν προηγουμένης έγκρισης του Δ.Σ.

7. Την ενέργεια Διοικητικών Ανακρίσεων κατά παντός υπαλλήλου του Ταμείου εγκρίσει του Δ.Σ.

8. Την ενέργεια ελέγχου στα Διάφορα Τμήματα και γραφεία του Ταμείου προς διαπίστωση της παρουσίας των υπαλλήλων και του τρόπου της υπηρεσίας αυτών.

9. Την υποβολή στο Διευθυντή του Ταμείου στο τέλος κάθε εξάμηνου

εκθεσης για την πρόοδο των εργασιών των Υποχ/των και Πρακτορείων.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης.

Αθήνα, 9 Δεκεμβρίου 1982
Ο Υπουργός
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ

9) Άρθρο 13 του Π.Δ/τος 512/85.

Καταργούμενες διατάξεις.

Από την έναρξη ισχύος του παρόντος, καταργούνται οι διατάξεις:

1. Του από 30/8-7/9/1934 Π. Δ/τος «περί Οργανισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας ΤΣΑ» (ΦΕΚ 297/Α/1934).

2. Του από 6/19.4.1935 Π. Δ/τος «περί Κωδικοποιήσεως των διατάξεων που διέπουν το ΤΣΑ» (ΦΕΚ 157, τεύχος Α/1935) πλην των διατάξεων των άρθρων 22β, 22γ, 22δ, και 22ε, οι οποίες κατά τις διατάξεις του Ν.Δ. 496/1974 «περί Λογιστικού των Ν.Π.Δ.Δ» (ΦΕΚ 201/74 τ.Α') όπως αυτό έχει τροποποιηθεί και συμπληρωθεί μεταγενέστερα ισχύουν παράλληλα προς τις διατάξεις αυτού.

3. Κάθε άλλη διάταξη που ρυθμίζει θέματα τα οποία περιλαμβάνονται στις διατάξεις του παρόντος.

Στον Υπουργό Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος διατάγματος.

10. Άρθρο 51 του ν. 1416/84.

Αναθεώρηση ή λύση συμβάσεων

1. Συμβάσεις μεταξύ των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και οποιουδήποτε τρίτου φυσικού ή νομικού προσώπου, ανεξάρτητα από το περιεχόμενο και τον τύπο τους, που έχουν συναφθεί από 21 Απριλίου 1967 μέχρι και 23 Ιουλίου 1974, μπορεί να αναθεωρηθούν ή να λυθούν, σύμφωνα με τη διαδικασία και τους όρους των διατάξεων του νόμου 207/1975 (ΦΕΚ Α' 240), εφόσον δεν είχε προταθεί η αναθεώρηση ή η λύση τους ή προτείνονται νέα στοιχεία. Οι προθεσμίες του τελευταίου αυτού νόμου αρχίζουν έξι μήνες μετά από τη δημοσίευση του παρόντος.

2. Η αληθής έννοια των περί προθεσμιών διατάξεων των άρθρων 1, 2 και 5 του νόμου 207/1975 είναι ότι οι προθεσμίες που δεν αναφέρονται ρητά στο νόμο ως «αποκλειστικές» λειτουργούν, για κάθε περίπτωση, ως ενδεικτικές.

3. Η αληθής έννοια των διατάξεων των άρθρων 1,2 και 5 του ίδιου νόμου, περί των προϋποθέσεων ανάκλησης, αναθεώρησης ή λύσης των πράξεων και συμβάσεων, είναι ότι το στοιχείο του επιβλαβούς των συμφερόντων του δημοσίου, νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και των δημόσιων επιχειρήσεων ή του καταναλωτικού κοινού ή της εθνικής οικονομίας ανάγεται τόσο στο χρόνο έκδοσης ή σύναψης, όσο και στο χρόνο εκτέλεσης αυτών.

11. Ν. 207/1975 (άρθρα 1 και 6)

Ν. 207 της 23/30.10.75 (Α' 240). Περί αναθεωρήσεως ή ανακλήσεως εγκριτικών πράξεων και αναθεωρήσεως ή λύσεως συμβάσεων της δικτατορικής περιόδου, πέραν των υπό του νόμου 141/1975 προβλεπομένων.

Άρθρο 1.

1. Εγκριτικαί πράξεις, υφ' οιονδήποτε νομοθετικόν ή διοικητικόν τύπον, εκδοθείσαι κατά το χρονικόν διάστημα από 21 Απριλίου 1967 μέχρι και 23 Ιουλίου 1974, αφορώσαι εις επενδύσεις βάσει του νόμου 4171/1961 «περί λήψεως γενικών μέτρων δια την υποβοήθησιν της αναπτύξεως της οικονομίας της χώρας», ως συνεπληρώθη και τροποποιήθη, ή βάσει ετέρων διατάξεων, δύναται να αναθεωρηθούν ή να ανακληθούν εν όλω ή εν μέρει, υπό τους όρους του παρόντος νόμου και κατά την κατωτέρω οριζομένην διαδικασία.

2. Εις αναθεώρησιν ή ανάκλησιν δύνανται να υπαχθούν αι διατάξεις των ως άνω εγκριτικών πράξεων, εφ' όσον αύται αντίκεινται εις το Σύνταγμα ή τους νόμους ή περιέχουν χαριστικά διατάξεις ή είναι αντίθετοι προς τα χρηστά ήθη ή γενικώτερον, είναι οπωσδήποτε επιβλαβείς εις τα συμφέροντα του Δημοσίου ή του καταναλωτικού κοινού ή της Εθνικής Οικονομίας. 3. Η αναθεώρησις εκάστης των ως άνω εγκριτικών πράξεων προτείνεται δι' εγγράφου του Υπουργού Συντονισμού και προγραμματισμού εκδιδομένου εντός τριμήνου αποκλειστικής προθεσμίας από της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος, μετ' απόφασιν της Οικονομικής Επιτροπής, απευθυνομένου προς το εις ο αφορά αυτή φυσικό ή νομικό πρόσωπον και κοινοποιουμένου εις τούτο επί αποδείξει ή αν τούτο δεν έχει κατοικίαν ή διαμονήν ή γραφείον εν Ελλάδι, προς το εν Ελλάδι αντίκλητον αυτού ή εκπροσωπούντα τούτο.

Αν ουδείς εκπροσωπεί εν Ελλάδι το ως άνω φυσικόν ή νομικόν πρόσωπον, το έγγραφον κοινοποιείται προς αυτό εις την δηλωθείσαν υπ' αυτού εν τη αλλοδαπή διεύθυνσιν του επί αποδείξει δια του οικείου Ελληνικού Προξενείου. Εάν τούτο δεν ανευρίσκεται εις την εν λόγω διεύθυνσιν και δεν είναι γνωστή η διεύθυνσις του, το έγγραφον επιδίδεται κατά τας περί επιδόσεως εις αγνώστου διαμονής προσωπα κειμένας διατάξεις του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας. Η μετά την πάροδον της ως άνω τριμήνου προθεσμίας κοινοποίησις του εγγράφου εις τον ενδιαφερόμενον ή τον εκπρόσωπόν του δεν βλάπτει το κύρος του εγγράφου, αρκεί τούτο να έχη εκδοθή εμπροθέσμως. 4. Δια του ως άνω εγγράφου καλείται ο ενδιαφερόμενος προς συζήτησιν επί των αναθεωρητέων όρων της εγκριτικής πράξεως. Εν τω εγγράφω περιλαμβάνονται αριθμητικώς ή περιληπτικώς οι αναθεωρητέοι όροι της εγκριτικής πράξεως, μη απαιτουμένης αιτιολογήσεως της προτεινομένης αναθεωρήσεως. 5. Ο προς ον απευθύνεται το έγγραφον ενδιαφερόμενος δικαιούται όπως δηλώση εάν κατ' αρχήν αποδέχηται την αναθεώρησιν της εγκριτικής πράξεως, προσφερόμενος εις διαπραγματεύσεις προς τούτο. Η δήλωσις γίνεται δι' εγγράφου, πρωτοκολλουμένου ή επιδιδομένου δια δικαστικού επιμελητού εις το Υπουργείον Συντονισμού και Προγραμματισμού εντός αποκλειστικής προθεσμίας ενός μηνός από της κατά την παρ. 3 κοινοποιήσεως της προτάσεως προς αναθεώρησιν, παρατεινομένης επί ένα επιπλέον μήνα, εάν η μόνιμος κατοικία του ενδιαφερομένου ή η έδρα, προκειμένου περί νομικού προσώπου, ευρίσκεται εις το εξωτερικόν. 6. Εάν ο ενδιαφερόμενος αποδεχθή κατά τα ανωτέρω την πρότασιν προς αναθεώρησιν της εγκριτικής πράξεως, επακολουθούν διαπραγματεύσεις μεταξύ εκπροσώπων του Δημοσίου οριζομένων υπό του Υπουργού Συντονισμού και Προγραμματισμού και αυτού, ή του υπ' αυτού οριζομένου πληρεξουσίου, εφ' όσον δε αύται καταλήγουν εις συμφωνίαν, συντάσσεται πρακτικόν, υπογραφόμενον υπό των μερών και εν συνεχεία εκδίδεται η κατ' αναθεώρησιν των όρων της αρχικής νέα εγκριτική πράξις, εντός τριμήνου προθεσμίας από της υπογραφής του οικείου πρακτικού. 7. Εάν η εν παρ. 5 προθεσμία παρέλθη άπρακτος ή ο ενδιαφερόμενος δηλώσει ότι δεν αποδέχεται την αναθεώρησιν ή κατά την ελευθέραν κρίσιν του Υπουργού Συντονισμού και Προγραμματισμού, δυναμένου να παραπέμψη το θέμα προς λήψιν αποφάσεως εις την Οικονομικήν Επιτροπήν, διαπιστωθή δι' αποφάσεώς του ή εν περιπτώσει παραπομπής εις αυτήν, δι' αποφάσεως της Οικονομικής Επιτροπής ότι αι εν παρ. 6 διαπραγματεύσεις δεν ευοδώθησαν λόγω μη προσελεύσεως του ενδιαφερομένου καίτοι κληθέντος ή λόγω προκυμάσης εξ αυτών διαφοράς απόψεων, εφαρμόζονται τα εις τας επομένας παραγράφους 8 και 9 του παρόντος άρθρου οριζόμενα. 8. Συντρεχούσης μιας των εν παρ. 7 του παρόντος άρθρου περιπτώσεων, η Οικονομική Επιτροπή, σταθμίζουσα και τας τυχόν διατυπωθείσας απόψεις του ενδιαφερομένου, δύναται να πρόβη, δι' αποφάσεώς της, εις αναθεώρησιν και αναδιατύπωσιν της εγκριτικής πράξεως, ήτις του λοιπού ισχύει ως αναθεωρήθη. Δια της αναθεωρήσεως δύναται να απαλείφονται, αντικαθίστανται, τροποποιούνται ή συμπληρώνονται οι περιληφθέντες εις την προς αναθεώρησιν πρότασιν κατά την παρ. 4 του παρόντος άρθρου όροι της αρχικής εγκριτικής πράξεως κατά την ελευθέραν κρίσιν της Οικονομικής Επιτροπής, δικαιουμένης ωσαύτως, όπως, αντί αναθεωρήσεως, ή εν συνδυασμώ προς ταύτην, προβή εις ανάκλησιν της εγκριτικής πράξεως εν όλω ή καθ' ωρισμένας αυτής διατάξεις. 9. Η κατά την παρ. 8 του παρόντος άρθρου απόφασις της Οικονομικής Επιτροπής δέον όπως εκδοθή εντός αποκλειστικής προθεσμίας τριών μηνών από της παρόδου απράκτου της κατά παρ. 5 του παρόντος άρθρου προθεσμίας ή αρνήσεως του ενδιαφερομένου να δεχθή την αναθεώρησιν ή διαπιστώσεως αρμοδίως κατά την παρ. 7 του παρόντος άρθρου της μη προσελεύσεως του ενδιαφερομένου εις τας διαπραγματεύσεις ή της αποτυχίας αυτών. Η απόφασις της Οικονομικής Επιτροπής, δημοσιεύεται δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως εντός μηνός από της παρόδου της κατά την παρούσαν παράγραφον τριμήνου προθεσμίας.

10. Η αναθεωρηθείσα εγκριτική πράξις ισχύει του λοιπού ως αναθεωρήθη.

Άρθρο 6.

1. Εάν δια συμβάσεως, συναφθείσης κατά το εν τη παρ. 1 του άρθρου 1 χρονικόν διάστημα μεταξύ ελληνικής τραπέζης και οιουδήποτε τρίτου πλην του Δημοσίου, νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, δημοσίων επιχειρήσεων κοινής ωφελείας υπό της Τραπέζης και ετέρων τραπεζών, συνωμολογήθησαν παροχαί αι οποίαι, λαμβανομένης υπ' όψιν της κα-

λής πίστεως και των συναλλακτικών ηθών. είναι προφανώς δυσανάλογοι προς τας του αντισυμβαλλομένου ή υπερμέτρως επωφελείς δια το αντισυμβαλλόμενον. το δικαστήριον δι' αποφάσεώς του κατόπιν αιτήσεως της Τραπέζης δύναται είτε να αναγάγη την σύμβασιν εις το προσήκον μέτρον. μεταρρυθμίζον όρον ή όρους αυτής. είτε να λύση ταύτην εξ ολοκλήρου ή κατά το μήπω εκτελεσθέν μέρος.

2. Αι κατά την παρ. 1 αιτήσεις υπάγονται εις την αρμοδιότητα των Πολυμελών Πρωτοδικείων και δικάζονται κατά την ειδικήν διαδικασίαν των άρθρων 741-781 Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας καλουμένου του αντισυμβαλλομένου. Το Δικαστήριον επί των υπ' αυτού εκδικαζομένων υποθέσεων κατά την πρώτην. επ' ακροατηρίω συζήτησιν υποχρεούται προ πάσης συζητήσεως να συμβιβάση τους διαδίκους. Η συζήτησις επί της υποθέσεως χωρεί μόνον αν αποτύχη η απόπειρα προς συμβιβασμόν. Η παράλειψις ταύτης επιφέρει απαράδεκτον ή ακυρότητα. Προς επίτευξιν του συμβιβασμού δύναται ν' αναβληθεί εφ' άπαξ η συζήτησις της υποθέσεως και ουχί δια διάστημα πέραν του ενός μηνός. 3. Αποφασισθείσης της λύσεως της συμβάσεως. αποσβέννυνται αι εξ αυτής υποχρεώσεις προς παροχήν και οι συμβαλλόμενοι υποχρεούνται αμοιβαίως να αποδώσουν τας ληφθείσας παροχάς κατά τας περί αδικαιολογήτου πλουτισμού διατάξεις. 4. Η λύσις της συμβάσεως δεν θίγει την υποχρέωσιν του καθ' ου η αίτησις προς καταβολήν των συμφωνηθέντων τόκων. προμηθειών και λοιπών επιβαρύνσεων δια τον χρόνον ισχύος αυτής. 5. Επί λύσεως της συμβάσεως τα προς εξασφάλισιν των εξ αυτής απαιτήσεων εμπράγματα δικαιώματα ως και εγγυήσεις τρίτων διατηρούνται και ασφαλίζουν τας κατά τας διατάξεις του παρόντος απαιτήσεις της αιτησαμένης την λύσιν Τραπέζης. 6. Το δικαίωμα όπως ζητηθή η αναγωγή της συμβάσεως εις το προσήκον μέτρον ή η λύσις αυτής. αποσβέννυται μετά παρέλευσιν τριών μηνών από της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος νόμου.

12) Παρ. 1 του άρθρου 43 του Ν. 1539/1985.

1. Η διάταξη της παρ. 4 του άρθρου ενδέκατου του ν. 1305/1982 (ΦΕΚ 146/1982 τ.Α') δεν έχει εφαρμογή στους αγροτικούς ή άλλους γιατρούς του Δημοσίου. που συμβάλλονται με ασφαλιστικούς οργανισμούς αρμοδιότητας Υπουργείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων σύμφωνα με την παρ. 2 του ίδιου άρθρου. όπως ισχύει.

13) Παρ. 4 του άρθρου ενδέκατου του Ν. 1305/82.

4. Το σύνολο των κάθε φύσης μηνιαίων απολαβών από τις απασχολήσεις των προηγουμένων παραγράφων και τη συμμετοχή σε συμβούλια. επιτροπές και ομάδες που συγκροτούνται για την οργάνωση. εποπτεία. καθοδήγηση. επικουρία και διεξαγωγή των κάθε μορφής εξετάσεων και την έκδοση των αντίστοιχων αποτελεσμάτων. καθορίζεται κάθε φορά με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του κατά περίπτωση Υπουργού και δεν μπορεί να υπερβεί το οριζόμενο από την παρ. 4 του άρθρου 3 του Ν. 1256/1982 ποσοστό 30% του συνόλου των τακτικών μηνιαίων αποδοχών της οργανικής τους θέσης. Η ισχύς του άρθρου αυτού αρχίζει από 1.9.1982.

14) Παρ. 8 άρθρου 2 του Π. Δ/τος 904/78.

8. Δια κοινής αποφάσεως του Υπουργών Οικονομικών και Κοινωνικών Υπηρεσιών. παρέχονται εις τους Ιατρούς του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων. προς απόδοσιν πραγματικών δαπανών τούτων. τα κάτωθι επιδόματα:

α. Εις τους μονίμους ιατρούς θεραπευτάς και οδοντιάτρους του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων τους απασχολουμένους εις τα ειδικά των ιατρεία ή εργαστήρια δια λογαριασμόν του ιδρύματος. παρέχεται επίδομα ιατρείου οριζόμενον εις ποσοστόν μέχρι 30% επί του βασικού μηνιαίου μισθού του 4ου βαθμού της κλίμακος της διοικητικής ιεραρχίας προς απόδοσιν των δαπανών χρήσεως επιδεσμικού ή ετέρου υλικού. φθοράς μηχανημάτων και εργαλείων. ως και ενοικίου.

β. Εις τους μονίμους ιατρούς του Ιδρύματος (ΙΚΑ) τους μετακινουμένους είτε δια την κατ' οίκον περίθαλψιν των ασθενών. είτε δι' έλεγχον ιατρείων. εργαστηρίων και θεραπευτηρίων πάσης φύσεως παρέχεται επίδομα κινήσεως οριζόμενον εις ποσοστόν επί του 4ου βαθμού της κλίμακος της διοικητικής ιεραρχίας ως ακολούθως:

αα) Ποσοστόν μέχρι 10% δια τους ιατρούς οι οποίοι δεν χρησιμοποιούν ίδια μεταφορικά μέσα.

ββ) Ποσοστόν μέχρις 25% δια τους θεραπευτάς και μέχρις 20% δια τους ελεγκτάς ιατρούς οι οποίοι χρησιμοποιούν ίδια μεταφορικά μέσα.

Εν περιπτώσει μετακινήσεώς των εις ετέραν ασφαλιστικήν περιοχήν εκ του τόπου εγκαταστάσεώς των. το ανωτέρω επίδομα αυξάνεται κατά δέκα ποσοστιαίας μονάδας. δι' έκαστον μήνα μετακινήσεώς των.

Δια μετακινήσεως μικροτέρας του μηνός καταβάλλεται ανάλογον τμήμα του επιδόματος.

15) Απόφαση Α 3Γ/Φ 15/11131/18.7.86.

Αριθ. Α3γ/Φ 15/11131

Αύξηση του τιμολογίου ημερήσιου νοσήλιου των ιδιωτικών κλινικών της Χώρας σε ποσοστά

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ. ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ
ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

1.1. Του άρθρου 10 παράγρ. 1 του Ν. 1570/1985 (ΦΕΚ 217/85 τ.Α') «Ρυθμίσεις για την εφαρμογή και ανάπτυξη του ΕΣΥ και άλλες διατάξεις».

1.2. Του Π. Δ/τος 187/1985 (ΦΕΚ 75/1985 τ.Α') «αναχαθορισμός τιμολογίου νοσήλιου ιδιωτικών κλινικών».

2. Την 682/86/29.5.1986 απόφαση της Επιτροπής Τιμών και Εισοδημάτων.

3. Την 38/19/20.6.86 απόφαση της ολομέλειας του Κεντρικού Συμβουλίου Υγείας.

4. Την αριθ. 5142/16.5.86 (ΦΕΚ 313/Β/86 απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Οικονομικών «ανάθεση αρμοδιοτήτων στον Υφυπουργό Οικονομικών». αποφασίζουμε:

1. Αυξάνουμε το ημερήσιο νοσήλιο των ιδιωτικών κλινικών της Χώρας όπως έχει καθοριστεί με τις διατάξεις του Π. Δ/τος 187/1985 κατά ποσοστό 14%.

2. Τα ποσά του ημερήσιου νοσήλιου που διαμορφώνονται μετά την αύξηση της προηγούμενης παραγράφου στρογγυλοποιούνται στην επόμενη δεκάδα. εφ' όσον κατά την προσαύξηση προκύπτουν μονάδες.

3. Η ισχύς της απόφασης αυτής αρχίζει από 1.6.1986.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα. 18 Ιουλίου 1986

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΥΓΕΙΑΣ. ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ	ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ	ΔΗΜ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

16) Παρ. 5 του άρθρου 1 του Ν. 1276/82.

5. Το Ταμείο Ασφαλίσεως Προσωπικού Εταιρείας Διαχειρίσεως Ειδών Μονοπωλίου Ελληνικού Δημοσίου μετονομάζεται σε «Ταμείο εφάπαξ Παροχών του Προσωπικού Εταιρείας Διαχείρισης Ειδών Μονοπωλίου Ελληνικού Δημοσίου» και διέπεται από την νομοθεσία που αφορά τον Κλάδο Πρόνοιας του ίδιου Ταμείου.

Το ποσό από τα έσοδα της διαχείρισης των ειδών του Κρατικού Μονοπωλίου. που ορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και προβλέπεται από την περίπτωση του άρθρου 2 του Καταστατικού του καταργούμενου Κλάδου Συντάξεων του Ταμείου Ασφάλισης Προσωπικού ΕΔΕΜΕΔ. εξακολουθεί να καταβάλλεται στο μετονομαζόμενο Ταμείο εφάπαξ παροχών προσωπικού ΕΔΕΜΕΔ έως το έτος 1985.

17) Π.Δ. 305/85.

Οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 7 και του άρθρου 43 του Ν.Δ. 496/74 «Περί λογιστικού των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου» όπως η τελευταία διαμορφώθηκε με τους Νόμους 369/76 και 578/77. εφαρμόζονται και για τους ασφαλιστικούς οργανισμούς που υπάγονται στο Υπουργείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων πλην ΙΚΑ και ΟΓΑ. καταργουμένης της εξαίρεσης που θεσπίστηκε για τα θέματα αυτά με το Π. Διάταγμα 437/77.

Στο άρθρο 35

1) Άρθρο 41 του Ν. 1397/83.

1. Για την άσκηση του ιατρικού και οδοντιατρικού επαγγέλματος. απαιτείται και η συμπλήρωση κάθε πέντε (5) χρόνια σγδόντα (80) ωρών παρακολούθησης μετεκπαιδευτικών μαθημάτων. που το πρόγραμμά τους καθορίζεται από την επιτροπή εκπαίδευσης - μετεκπαίδευσης του άρθρου 31 του νόμου αυτού καθώς και η συμπλήρωση είκοσι (20) ωρών παρακολούθησης μετεκπαιδευτικών προγραμμάτων επιλογής του γιατρού ή οδοντογιατρού.

Κάθε γιατρός και οδοντογιατρός υποχρεούται να προσκομίζει μέσα

σε δύο (2) μήνες από τη συμπλήρωση κάθε πενταετίας, επίσημη βεβαίωση για την παρακολούθηση αυτών των μετεκπαιδευτικών μαθημάτων.

2. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, ανακαλείται η άδεια άσκησης του ιατρικού ή οδοντιατρικού επαγγέλματος, από το γιατρό ή οδοντογιατρό που δεν προσκομίζει την παραπάνω βεβαίωση μετεκπαίδευσης.

Η άδεια άσκησης επαγγέλματος επαναχορηγείται όταν υποβληθεί η βεβαίωση.

3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Υγείας και Πρόνοιας, ύστερα από γνώμη του Κ.Ε.Σ.Υ., ορίζεται ο χρόνος έναρξης της πρώτης πενταετίας και καθορίζονται ο τρόπος, η διαδικασία και κάθε σχετική λεπτομέρεια, για την εφαρμογή των διατάξεων των προηγούμενων παραγράφων.

4. Απαγορεύεται η χρησιμοποίηση για επαγγελματική προβολή από γιατρούς και οδοντογιατρούς που ασκούν την ιατρική ως ελεύθερο επάγγελμα οποιουδήποτε ακαδημαϊκού τίτλου ή τίτλου θέσης που κατείχε ο γιατρός κατά την υπηρεσία του στον κλάδο γιατρών Ε.Σ.Υ.

Η παράβαση της διάταξης αυτής συνεπάγεται την προσωρινή ανάκληση της άδειας άσκησης ιατρικού ή οδοντιατρικού επαγγέλματος από δύο μέχρι δώδεκα (12) μήνες και σε περίπτωση υποτροπής μέχρι και την οριστική ανάκληση. Η ανάκληση γίνεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας.

Στο άρθρο 36

1) Άρθρο 44 Ν. 1397/83.

Άρθρο 44

Ο ν. 1316/1983 για την «ίδρυση, οργάνωση και αρμοδιότητες του Εθνικού Οργανισμού Φαρμάκων (Ε.Ο.Φ.), της Εθνικής Φαρμακοβιομηχανίας (Ε.Φ.), της Κρατικής Φαρμακαποθήκης (Κ.Φ.) και τροποποίηση και συμπλήρωση της Φαρμακευτικής Νομοθεσίας και άλλες διατάξεις», τροποποιείται κατά τις ακόλουθες διατάξεις ως εξής:

1. Η παράγραφος 5 του άρθρου 5Β αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Ύστερα από πρόταση του Δ.Σ. του Ε.Ο.Φ. μπορούν να ανατεθούν με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας συγκεκριμένα καθήκοντα ή έργα σε μέλος ή μέλη του Δ.Σ. του Οργανισμού. Η αποζημίωση των μελών αυτών καθορίζεται, ύστερα από πρόταση του Δ.Σ. του Ε.Ο.Φ. με κοινή απόφαση των Υπουργών των Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας. Με απόφαση του Δ.Σ. του Ε.Ο.Φ. είναι δυνατό να συσταθούν γνωμοδοτικές επιτροπές από μέλη του Δ.Σ. Οι επιτροπές αυτές, που μπορούν να συμβουλεύονται εμπειρογνώμονες, επεξεργάζονται ειδικά θέματα και υποβάλλουν την εισήγησή τους στο Δ.Σ. που εγκρίνει ή απορρίπτει τη σχετική εισήγηση. Οι γνωμοδοτικές επιτροπές συγκαλούνται σε συνεδρίαση με πρόσκληση του Προέδρου ή του αναπληρωτή του, οι εισηγήσεις τους δε υποβάλλονται κατά το δυνατό στην επόμενη συνεδρίαση του Δ.Σ. Ο Πρόεδρος μπορεί βάσει των εισηγήσεων των γνωμοδοτικών επιτροπών να λαμβάνει έκτακτα μέτρα στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του. Η αποζημίωση των μελών του Δ.Σ. για τη συμμετοχή τους στις γνωμοδοτικές επιτροπές και των εμπειρογνωμόνων καθορίζεται, ύστερα από πρόταση του Δ.Σ. του Ε.Ο.Φ., με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας».

2. Η παράγραφος 1 του άρθρου 6ΙΙ αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Προεδρεύει της Ολομέλειας του Διοικητικού Συμβουλίου».

3. Στο άρθρο 6ΙΙ προστίθεται η παρ. 13 με το εξής περιεχόμενο:

«13. Ο Πρόεδρος του Ε.Ο.Φ. μπορεί να αναθέτει ορισμένες από τις αρμοδιότητές του σε μέλος ή μέλη του Δ.Σ. καθώς επίσης στους Διευθυντές, τους τμηματάρχες και τους υπαλλήλους του Οργανισμού».

4. Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 6ΙΙΙ αντικαθίστανται ως εξής:

«ΙΙΙ. Οι αντιπρόεδροι ασκούν τις αρμοδιότητες που τους εκχωρούνται ή τους ανατίθενται με απόφαση του Προέδρου ή του Δ.Σ.».

5. Μετά το άρθρο 17 προστίθεται νέο άρθρο 17α με το εξής περιεχόμενο:

«Άρθρο 17α.

1. Η Εθνική Φαρμακοβιομηχανία είναι κοινής ωφελείας και κοινωνικοποιημένη Επιχείρηση, υπάγεται δε στις διατάξεις του Ν. 1365/1983 «Κοινωνικοποιήσεις των επιχειρήσεων δημοσίου χαρακτήρα ή κοινής ωφελείας».

2. Με Π. Δ/γμα που εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Ε.Ο.Φ. με πρόταση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας καταρτίζεται έως 31.12.1983 το καταστατικό της Εθνικής Φαρμακοβιομηχανίας».

6. Τα άρθρα 18, 19 και 21 καταργούνται.

7. Το άρθρο 25, αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 25.

1. Η Κρατική Φαρμακαποθήκη είναι κοινής ωφελείας και κοινωνικοποιημένη επιχείρηση, υπάγεται δε στις διατάξεις του Ν. 1365/1983 «Κοινωνικοποιήσεις των επιχειρήσεων δημοσίου χαρακτήρα ή κοινής ωφελείας».

2. Με Π. Δ/γμα που εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Ε.Ο.Φ. με πρόταση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας καταρτίζεται έως 31.12.1983 το καταστατικό της Εθνικής Φαρμακαποθήκης.

3. Οι διατάξεις του νόμου αυτού για την Εθνική Φαρμακοβιομηχανία εφαρμόζονται ανάλογα και στην Κρατική Φαρμακαποθήκη».

8. Στο άρθρο 14 προστίθενται πέντε νέες παράγραφοι (6–10), ως εξής:

«6. Ο Ε.Ο.Φ. δικαιούται να αγοράζει ακίνητα και να συστήνει κάθε είδους εμπράγματα δικαιώματα ή να ενοικιάζει ακίνητα για την εξυπηρέτηση των αναγκών των υπηρεσιών του ή των επιχειρήσεων που ιδρύει και ελέγχει.

7. Για την αγορά ακινήτων από κρατικούς φορείς, όπως προσδιορίζονται στο άρθρο 9 παρ. 1 του Ν. 1232/1982 και στο άρθρο 1 παρ. 6 του Ν. 1256/1982, εφαρμόζεται για τον Ε.Ο.Φ. η διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 50 παρ. 3 του Π.Δ. 715/1979.

8. Ο Ε.Ο.Φ. απαλλάσσεται στις περιπτώσεις των παραγράφων 6 και 7 από κάθε φόρο μεταβίβασης, εισφορά υπέρ του δημοσίου, νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ή τρίτων και απολαύει όλων των προνομίων που προβλέπονται για την αγορά ακινήτων εκ μέρους του δημοσίου.

9. Ο Ε.Ο.Φ. με απόφαση του Προέδρου του που εγκρίνεται από το Δ.Σ., συμμετέχει σε δημόσιους αναγκαστικούς πλειστηριασμούς, από οποιονδήποτε και αν επισπεύδονται, προκειμένου να καλύψει τις ανάγκες που αναφέρονται στην παράγραφο 6. Για τη συμμετοχή στον πλειστηριασμό δεν απαιτείται η κατάθεση εγγύησης στον υπάλληλο επί του πλειστηριασμού. Το Δ.Σ. του Ε.Ο.Φ. καθορίζει για κάθε συγκεκριμένη περίπτωση το ύψος του ποσοστού στην τιμή πρώτης προσφοράς, με το οποίο ο Ε.Ο.Φ. μπορεί να υπερθεματίσει.

10. Ο Ε.Ο.Φ. δικαιούται να συνάπτει δάνεια, με υποθήκη ή ενέχυρο της περιουσίας του ή με εκχώρηση των προσόδων του, από εγχώρια ή ξένα τραπεζικά πιστωτικά ιδρύματα ή άλλους ειδικούς οργανισμούς.

Οι συμβάσεις αυτές απαλλάσσονται από κάθε εισφορά υπέρ του δημοσίου και των νομικών προσώπων που εξομοιώνονται με αυτό ή υπέρ τρίτων».

2) Άρθρο 24 του ν. 1579/85:

Άρθρο 24.

Τροποποίηση και συμπλήρωση των διατάξεων
της φαρμακευτικής νομοθεσίας.

Α. Ο ν. 1316/1983 (ΦΕΚ 3), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 44 του ν. 1397/1983, τροποποιείται και συμπληρώνεται ως εξής:

1. Η παράγραφος 7 του άρθρου 3 αντικαθίσταται ως εξής:

«7. Καταρτίζει, εκδίδει και διαθέτει την ελληνική φαρμακοποιία, το εθνικό συνταγολόγιο και άλλα έντυπα ή βιβλία επιστημονικού περιεχομένου, σχετικού με τους σκοπούς του Ε.Ο.Φ., που κρίνονται από το διοικητικό συμβούλιο απαραίτητα για την ενημέρωση των αρμόδιων φορέων.

Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων μετά από πρόταση του διοικητικού συμβουλίου του Ε.Ο.Φ. καθορίζεται η τιμή διάθεσης όλων των εντύπων ή βιβλίων και άλλων εκδόσεων του Ε.Ο.Φ., που σε κάθε περίπτωση πρέπει να καλύπτει τα έξοδα της έκδοσής τους, καθώς και σε ποιούς φορείς διατίθενται δωρεάν τα παραπάνω έντυπα».

2. Στο τέλος του άρθρου 3 προστίθεται παράγραφος 13 ως εξής:

«13. Εκδίδει με δαπάνες του ταινίες γνησιότητας που πρέπει να φέρουν όλα τα φαρμακευτικά ιδιοσκευάσματα ή σκευάσματα που κυκλοφο-

ρούν στην Ελλάδα και τις διαθέτει δωρεάν στους παραγωγούς και αντιπροσώπους ή εισαγωγείς των προϊόντων αυτών.

Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη του διοικητικού συμβουλίου του Ε.Ο.Φ., καθορίζονται ο τύπος των ταινιών, ο τρόπος διάθεσης, η χρήση τους και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια».

3. Στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 6, όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 4 του άρθρου 44 του ν. 1397/1983, προστίθεται δεύτερο εδάφιο, ως εξής:

«Οι αντιπρόεδροι Α και Β αναπληρώνουν με την ίδια σειρά τον πρόεδρο στα καθήκοντά του όταν απουσιάζει ή κωλύεται».

4. Η προθεσμία της παραγράφου 3 του άρθρου 9 παρατείνεται μέχρι 31.12.1986.

Η προθεσμία της παραγράφου 4 του άρθρου 28 παρατείνεται μέχρι 31.12.1987.

5. Στο τέλος του άρθρου 9 προστίθεται παράγραφος 6 που έχει ως εξής:

«6. Στον Εθνικό Οργανισμό Φαρμάκων είκοσι πέντε θέσεις ειδικού επιστημονικού προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου τριετούς διάρκειας που μπορεί να ανανεώνεται.

Με π. δ/γμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Προεδρίας της Κυβέρνησης, καθορίζονται τα προσόντα των προσ λαμβανόμενων για την κατάληψη των θέσεων αυτών και ο τρόπος άσκησης του έργου τους.

Κατά τα λοιπά για το προσωπικό αυτό, ισχύουν οι διατάξεις του ν. 993/1979 (ΦΕΚ 281) όπως τροποποιήθηκαν».

6. Οι περιπτώσεις 1, 2 και 3 του εδαφίου β' της παραγράφου 2 του άρθρου 11 αντικαθίστανται ως εξής:

«Οι πόροι που καθορίζονται από τα εδάφια στ' και ζ' της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού καταβάλλονται από τους υπόχρεους παραγωγούς αντιπροσώπους ή εισαγωγείς των αντίστοιχων ειδών με βάση καταστάσεις που έχουν την έννοια υπεύθυνων δηλώσεων.

Οι καταστάσεις είναι μηνιαίες και καταχωρούνται σ' αυτές τα τιμολόγια που έχουν εκδοθεί και η συνολική αξία των προϊόντων που περιλαμβάνονται σ' αυτά και που υπόκεινται στις παραπάνω εισφορές. Οι μηνιαίες εισφορές κατατίθενται μέχρι το τέλος του μεθεπόμενου μήνα στον ειδικό λογαριασμό του Ε.Ο.Φ. που τηρείται στην Τράπεζα της Ελλάδας και παράλληλα η μηνιαία κατάσταση μαζί με αντίγραφο της απόδειξης κατάθεσης υποβάλλονται στον Ε.Ο.Φ.

Διαφορές, που τυχόν προκύπτουν μετά τον έλεγχο των καταστάσεων από τα όργανα του Ε.Ο.Φ., βεβαιώνονται και εισπράττονται κατά τη διαδικασία του κώδικα είσπραξης των δημόσιων εσόδων (ΚΕΔΕ)».

7. Η παράγραφος 2 του άρθρου 12, αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Οι δαπάνες του Ε.Ο.Φ., αν δεν ορίζεται διαφορετικά στο νόμο αυτόν, πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.δ. 496/1974 (ΦΕΚ 204), όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε μεταγενέστερα και της νομοθεσίας για την εκτέλεση των δημόσιων έργων και προμηθειών».

8. Στο άρθρο 32 προστίθεται παράγραφος 6 που έχει ως εξής:

«6. Οι διατάξεις του ν. 784/1978 (ΦΕΚ 100) που αφορούν προμήθειες των νοσοκομείων εξακολουθούν να ισχύουν όπου δε θίγονται από το νόμο αυτόν».

9. 1. Η παράγραφος 5 του άρθρου 6 του ν. 813/1978 (ΦΕΚ 137), όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 36 του ν. 1316/1983, αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Η κατά τον ν. 328/1976 (ΦΕΚ 128) πρόσληψη συνεταίρου ή η συστέγαση φαρμακείων και φαρμακαποθηκών στο ίδιο κατάστημα δεν συνεπάγεται μεταβολή της μισθωτικής σχέσης και του μισθώματος που έχει συμφωνηθεί και καταβάλλεται. Σε περίπτωση αποχώρησης οποιουδήποτε από τους συνεταίρους ή αποσυστέγασης, για τους παραβαίνοντες στο μίσθιο φαρμακοποιούς έχουν εφαρμογή οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 4 και η μίσθωση του καταστήματος, θεωρείται ότι αρχίζει από την ημερομηνία διάλυσης του συνεταιρισμού ή της αποσυστέγασης, εξακολουθεί δε να ισχύει η μισθωτική σχέση και το μίσθωμα που έχει συμφωνηθεί και καταβάλλεται».

Στο άρθρο 17α της παρ. 5 του άρθρου 44 του ν. 1397/1983 προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Τροποποίηση του καταστατικού της εθνικής φαρμακοβιομηχανίας γίνεται με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση των Υπουργών Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών ύστερα από πρόταση και σύμφωνη γνώμη του διοικητικού συμβουλίου του Ε.Ο.Φ.».

3. Στο άρθρο 13 του ν. 96/1973 προστίθενται παράγραφοι 8 έως 13, ως εξής:

«8. Για την εκτέλεση από τα φαρμακεία των ιατρικών συνταγών των ασφαλισμένων κάθε ασφαλιστικός οργανισμός (φορέας), που λειτουργεί με μορφή Ν.Π.Δ.Δ. ή υπηρεσίας ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, συνάπτει με τον Πανελλήνιο Φαρμακευτικό Σύλλογο συλλογική σύμβαση, της οποίας οι όροι δεσμεύουν αυτοδικαίως όλους τους φαρμακοποιούς που διατηρούν φαρμακείο.

Η σύμβαση αυτή περιλαμβάνει ως υποχρεωτικούς όρους τις διατάξεις του ν.δ. που προβλέπεται στην επόμενη παράγραφο και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την παροχή της φαρμακευτικής περίθαλψης των ασφαλισμένων και τη ρύθμιση των σχέσεων του φορέα με τους φαρμακοποιούς.

Η συλλογική σύμβαση είναι αόριστου χρόνου και καταγγέλλεται μόνο για λόγους που αναφέρονται στη μεταβολή των αντικειμενικών συνθηκών ή σε αντισυμβατική συμπεριφορά του αντισυμβαλλόμενου, εφόσον έχει παρέλθει ένα τουλάχιστον έτος από τη σύναψή της.

Πριν από την καταγγελία της σύμβασης κινείται υποχρεωτικά η διαδικασία επίλυσης των διαφορών, που προβλέπεται από το πιο κάτω π.δ. Αν η διαδικασία αυτή αποτύχει, το ενδιαφερόμενο μέρος κοινοποιεί στον αντισυμβαλλόμενο δήλωση καταγγελίας, η οποία ισχύει αφού παρέλθει δίμηνο από την κοινοποίησή της.

Μετά από τη σύναψη της συλλογικής σύμβασης δεν ισχύουν ατομικές συμβάσεις του φορέα με φαρμακοποιούς εκτός αν η καταγγελία της συλλογικής σύμβασης δεν γίνει σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου αυτού.

Μέχρι να υπογραφεί η συλλογική σύμβαση οι συνταγές του φορέα εκτελούνται σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού.

9. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. ΙΚΑ, ΟΓΑ και Πανελλήνιου Φαρμακευτικού Συλλόγου, καθορίζονται οι υποχρεώσεις των φορέων και των φαρμακοποιών και ειδικότερα τα στοιχεία που πρέπει να έχουν οι ιατρικές συνταγές των φορέων και οι καταστάσεις των λογαριασμών τους, ο τρόπος εκτέλεσης των συνταγών, ο τρόπος και τα όργανα του ελέγχου φαρμακευτικής περίθαλψης, οι επιβαλλόμενες στους φαρμακοποιούς κυρώσεις για τις παραβάσεις των υποχρεώσεών τους, τα όργανα και η διαδικασία επιβολής των κυρώσεων αυτών, ο τρόπος υποβολής και εξόφλησης των λογαριασμών φαρμάκων, καθώς και ο τρόπος ελέγχου και εκκαθάρισής τους και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια.

Με το ίδιο π.δ. καθορίζονται τα όργανα και η διαδικασία επίλυσης των διαφορών που ανακύπτουν κατά την εφαρμογή της συλλογικής σύμβασης.

Η διαδικασία αυτή θεωρείται περατωμένη μετά πάροδο διμήνου από τη γνωστοποίηση της διαφοράς στο αρμόδιο για την επίλυσή της όργανο.

10. Κατά το διάστημα που μεσολαβεί από την καταγγελία μέχρι την υπογραφή νέας συλλογικής σύμβασης οι συνταγές του φορέα εκτελούνται σύμφωνα με το ανωτέρω π.δ.

Για τη ρύθμιση θεμάτων, που αποτελούν αντικείμενο της συλλογικής σύμβασης και η αντιμετώπισή τους κρίνεται απολύτως αναγκαία για την περίθαλψη των ασφαλισμένων, εκδίδεται υπουργική απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, γενική ή κατά φορέα, η οποία είναι υποχρεωτική για τους φορείς και τους φαρμακοποιούς.

11. Η καθυστέρηση εξόφλησης από το φορέα των λογαριασμών φαρμακείων παρέχει το δικαίωμα στον τοπικό φαρμακευτικό σύλλογο να αποφασίζει τη διακοπή από τους φαρμακοποιούς μέλη του της επί πιστώσει εκτέλεσης συνταγών ασφαλισμένων του φορέα μέχρι να τακτοποιηθούν οι εκκρεμείς λογαριασμοί.

12. Στους φορείς που δεν λειτουργεί φαρμακευτική υπηρεσία συστήνεται με τροποποίηση των οικείων οργανισμών η υπηρεσία αυτή και δημιουργούνται ανάλογες θέσεις, κατά κλάδους και βαθμούς, φαρμακοποιών και βοηθών φαρμακείων.

Αν, αφού παρέλθει διετία από την ισχύ του νόμου αυτού, δεν έχει συ-

σταθεί σε κάποιο φορέα, για οποιοδήποτε λόγο, φαρμακευτική υπηρεσία, ο έλεγχος των λογαριασμών φαρμάκων και της φαρμακευτικής περίθαλψης του φορέα ανατίθεται με π. δ/γμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, στη φαρμακευτική υπηρεσία άλλου φορέα με ανάλογη αποζημίωση. Με όμοια π. δ/γματα μπορεί να συγχωνευθούν σε μια οι φαρμακευτικές υπηρεσίες διαφόρων φορέων.

13. Με π. δ/γματα, που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και του αρμόδιου κατά περίπτωση Υπουργού, είναι δυνατή η επέκταση εφαρμογής ή η προσαρμογή των ανωτέρω διατάξεων και σε άλλους φορείς, που παρέχουν φαρμακευτική περίθαλψη.»

4. Η περίπτωση 3 της παραγράφου Ζ του άρθρου 58 του ν. 1539/1985 αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Άδειες ίδρυσης και λειτουργίας φαρμακείων και φαρμακαποθηκών φαρμακοποιών, που ασκούν το φαρμακευτικό επάγγελμα συνεχώς ή διακεκομμένα επί 35 χρόνια και έχουν συμπληρώσει το 65ο έτος της ηλικίας των και δικαιούνται πλήρους συντάξεως από το Δημόσιο ή τον αρμόδιο ασφαλιστικό φορέα (Τ.Σ.Α.Υ. κ.λπ.), ανακαλούνται με πράξη της αρμόδιας αρχής.

Η ισχύς της παραγράφου αυτής αρχίζει από 1.1.1987.

Από την ημέρα της συνταξιοδότησης και μετά ο αδειούχος φαρμακοποιός δεν έχει δικαίωμα να μετέχει με οποιαδήποτε σχέση σε Εταιρείες φαρμακείου ή φαρμακαποθήκης.»

5. Άδειες ιδρύσεως και λειτουργίας φαρμακείων και φαρμακαποθηκών φαρμακοποιών, που συμπληρώνουν 35 χρόνια ασκήσεως του φαρμακευτικού επαγγέλματος και ηλικία 65 ετών, δεν ανακαλούνται μέχρι της συμπληρώσεως 40 ετών ασφαλίσεως στο Τ.Σ.Α.Υ., εφόσον οι φαρμακοποιοί αυτοί συστεγασθούν μετ' άλλων φαρμακοποιών.

Στο άρθρο 37

1) Παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 1579/85.

2. Για δύο χρόνια από τη δημοσίευση του νόμου αυτού, μέρος του χρόνου της έμμισθης υπηρεσίας γιατρών σε μονάδες υγείας αναγνωρισμένες ως κατάλληλες για ειδίκευση γιατρών στις τέως συναφείς ειδικότητες, που χαρακτηρίζονται άγονες με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ύστερα από σύμφωνη γνώμη του ΚΕ.Σ.Υ., αναγνωρίζεται και ως χρόνος άσκησης για ειδίκευση στις ειδικότητες αυτές.

Ο χρόνος που αναγνωρίζεται ως χρόνος άσκησης για ειδίκευση δεν μπορεί να υπερβαίνει το μισό του χρόνου που ήταν απαραίτητος για την απόκτηση της τέως συναφούς ειδικότητας.

Για τη συμπλήρωση της άσκησής τους οι γιατροί τοποθετούνται ως άμισθοι υπεράριθμοι ειδικευόμενοι σε νοσοκομεία που ορίζει κάθε φορά με απόφασή του ο Υπουργός Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

2) Εδάφ. β' της παρ. 1 του ν. 1476/84.

β) Να έχουν τα προβλεπόμενα από την κείμενη νομοθεσία γενικά προσόντα διορισμού, εκτός από το ανώτατο όριο ηλικίας.

3) Παρ. 1 και 7 του άρθρου 25 του ν. 1579/85.

Άρθρο 25.

1. Ιδρύματα κοινωνικής πρόνοιας (Ν.Π.Δ.Δ.) και μέσες και ανώτερες νοσηλευτικές σχολές αρμοδιότητας του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων στα οποία υπηρετεί προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου που δεν διορίστηκε σε οργανικές θέσεις μόνιμων υπαλλήλων ή που δεν κατατάχτηκε σε προσωρινές θέσεις με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αόριστου χρόνου, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 1476/1984, μπορεί να διορίζουν το προσωπικό αυτό ή μέρος αυτού σε κενές οργανικές θέσεις μόνιμων υπαλλήλων ή να κατατάσσουν σε προσωρινές θέσεις με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου ανάλογα με τις ανάγκες τους, ύστερα από κρίση του υπηρεσιακού συμβουλίου και απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου τους και αίτηση του υπαλλήλου.

5) Π.Δ. 322/85.

7. Προσωπικό του ΠΙΚΠΑ που έχει προσληφθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Δ' του ν. 993/1979 εξακολουθεί να προσφέρει τις υπηρεσίες του στο Ίδρυμα έστω και αν είναι υπεράριθμο.

Και στο προσωπικό αυτό έχουν εφαρμογή οι ρυθμίσεις των παραγράφων 1, 2, 3, 4 και 5 του άρθρου αυτού.

4) Παρ. 2 του άρθρου 25 του ν. 1579/85.

2. Οι παραπάνω κρίσεις και αποφάσεις για το προσωπικό αυτό πρέπει να ολοκληρωθούν μέχρι τη δημοσίευση των νέων οργανισμών των ιδρυμάτων αυτών και σε κάθε περίπτωση όχι πέραν της 31.12.1986.

Άρθρο Μόνο.

Το Α' Νοσοκομείο Ι.Κ.Α. Θεσσαλονίκης (πρώην Γενικό Νοσοκομείο Ι.Κ.Α. Θεσσαλονίκης), το οποίο συστήθηκε ως Υπηρεσία του Ι.Κ.Α. με την 176626/9.12.65 απόφαση του Διοικητή του Ι.Κ.Α. και εγκρίθηκε με την υπ' αριθ. 23163/1223/10.3.1966 απόφαση του Υπουργού Εργασίας (ΦΕΚ 187/29.3.66 τ.Β') και το Νοσοκομείο Ι.Κ.Α. «ΑΓ. ΠΑΥΛΟΣ» Θεσσαλονίκης, το οποίο συστήθηκε ως υπηρεσία του Ι.Κ.Α. με την 070/33/12.8.83 απόφαση του Διοικητή του Ι.Κ.Α. και εγκρίθηκε με τη Φ.21/2543/1.9.83 πράξη του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων «περί σύστασης Θεραπευτηρίων Ι.Κ.Α.» (ΦΕΚ 574/5.10.1983 τ.Β'), συγχωνεύονται και μετατρέπονται σε ενιαίο Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου που υπάγεται στις διατάξεις του Ν.Δ. 2592/53 «περί Οργανώσεως της Ιατρικής Αντιλήψεως», όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε μεταγενέστερα και στις διατάξεις του Ν. 1397/83 «Εθνικό Σύστημα Υγείας».

6) Άρθρο 42 του ν. 1539/85.

Άρθρο 42.

Η προθεσμία της παρ. 3 του άρθρου 8 του ν. 1471/1984 (ΦΕΚ 112/1984 τ.Α') παρατείνεται μέχρι τις 31.12.1986.

7) Παρ. 11 του άρθρου 9 του ν. 1397/83.

11. Με π. δ/τα που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων είναι δυνατό να συνιστώνται σε καθένα από τα νοσηλευτικά ιδρύματα του Ν.Δ. 2592/1953 από μία θέση συντονιστή με πενταετή θητεία και βαθμό α' ή β' της κατηγορίας ειδικών θέσεων. Στη θέση αυτή διορίζονται πτυχιούχοι ανώτατης σχολής με αξιόλογη πείρα σε διευθυντικά καθήκοντα ή ειδική μετεκπαίδευση σε θέματα οργάνωσης και λειτουργίας νοσοκομείων ή διοίκησης επιχειρήσεων. Ο διορισμός γίνεται, μετά από προκήρυξη των θέσεων, με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ύστερα από γνώμη του διοικητικού συμβουλίου του νοσοκομείου και γνώμη του ΠΕΣΥ, στην περιφέρεια του οποίου το νοσοκομείο έχει την έδρα του, εφ' όσον το τελευταίο αυτό συμβούλιο έχει συγκροτηθεί. Ο συντονιστής ασκεί καθήκοντα διοικητικού προϊσταμένου των υπηρεσιών του νοσοκομείου των Κέντρων Υγείας και των περιφερειακών ιατρείων, που υπάγονται σ' αυτό, συντονίζει και κατευθύνει το έργο τους, εκτελεί καθήκοντα τακτικού εισηγητή στο Διοικητικό Συμβούλιο και μεριμνά για την υλοποίηση των αποφάσεών του. Με την απόφαση της παραγράφου 9 του άρθρου αυτού, καθορίζονται ειδικώτερα ο τρόπος και οι λεπτομέρειες άσκησης των καθηκόντων του.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του νοσοκομείου μπορεί με απόφασή του να μεταβιβάζει αρμοδιότητες στο συντονιστή. Στα παραπάνω νοσηλευτικά ιδρύματα, στα οποία διορίζεται συντονιστής, ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος του Διοικητικού τους Συμβουλίου δεν προσφέρουν υπηρεσίες με πλήρη απασχόληση και δικαιούνται να λαμβάνουν μόνο την αποζημίωση που προβλέπεται στην παράγραφο 8 του άρθρου αυτού.

8) Άρθρα 9 και 11 του ν. 1586/86.

Προϊστάμενοι.

1. Προϊστάμενοι όλων των οργανικών ομάδων τοποθετούνται υπάλληλοι με βαθμό Α' των κατηγοριών ΔΕ, ΤΕ και ΠΕ, σύμφωνα με όσα ορίζονται στις επόμενες παραγράφους.

2. Η επιλογή των προϊσταμένων διευθύνσεων, τμημάτων και αυτοτελών γραφείων ή αντίστοιχου επιπέδου οργανικών μονάδων γίνεται από το υπηρεσιακό συμβούλιο με βάση τα στοιχεία του προσωπικού μητρώου κάθε υπαλλήλου με επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 3 του άρθρου 14. Ιδιαιτέρως εκτιμώνται στοιχεία που μαρτυρούν ιδιαίτερη ικανότητα, πρωτοβουλία και δραστηριότητα στην υπηρεσία, καθώς και η αποφοίτηση από την Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης. Έγγραφη δήλωση του υπαλλήλου ότι δεν επιθυμεί να κριθεί κατά την επιλογή προϊσταμένων οργανικών μονάδων εκτιμάται από το υπηρεσιακό συμβούλιο με βάση τις ανάγκες της υπηρεσίας.

3. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου

17. ως προϊστάμενοι διευθύνσεων ή αντίστοιχου επιπέδου οργανικών μονάδων επιλέγονται υπάλληλοι βαθμού Α΄, με τετραετή τουλάχιστον υπηρεσία στο βαθμό αυτόν. Αν δεν υπάρχουν υπάλληλοι με την προϋπόθεση αυτή, επιλέγονται υπάλληλοι βαθμού Α΄ με τριετή τουλάχιστον υπηρεσία στο βαθμό αυτόν και όταν και αυτοί δεν επαρκούν, υπάλληλοι με μικρότερο χρόνο στο βαθμό Α΄. Αν δεν υπάρχουν υπάλληλοι βαθμού Α΄, προϊστάμενοι διευθύνσεων επιλέγονται προσωρινά υπάλληλοι βαθμού Β΄, έως ότου καταστεί δυνατή η επιλογή υπαλλήλων βαθμού Α΄.

4. Ως προϊστάμενοι τμημάτων και αυτοτελών γραφείων ή αντίστοιχου επιπέδου οργανικών μονάδων επιλέγονται υπάλληλοι βαθμού Α΄ και αν δεν υπάρχουν υπάλληλοι βαθμού Α΄, επιλέγονται προσωρινά υπάλληλοι βαθμού Β΄ έως ότου καταστεί δυνατή η επιλογή υπαλλήλων βαθμού Α΄. Αν δεν υπάρχουν και υπάλληλοι βαθμού Β΄, επιλέγονται προσωρινά υπάλληλοι βαθμού Γ΄ με ένα έτος τουλάχιστον υπηρεσία στο βαθμό αυτόν, έως ότου καταστεί δυνατή η προσωρινή επιλογή υπαλλήλων βαθμού Β΄. Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις που από τις κείμενες οργανικές διατάξεις προβλέπονται ενδιάμεσες οργανικές μονάδες μεταξύ διεύθυνσης και τμήματος ή τμήματος και γραφείου ή αντίστοιχου επιπέδου οργανικών μονάδων.

5. Όσοι επιλέγονται από το υπηρεσιακό συμβούλιο τοποθετούνται με απόφαση του οικείου οργάνου, ως προϊστάμενοι σε αντίστοιχου επιπέδου οργανικές μονάδες, για τρία έτη. Οι τοποθετούμενοι ως προϊστάμενοι εξακολουθούν να ασκούν τα καθήκοντά τους έως την τυχόν επανεπιλογή τους ή την τοποθέτηση νέου προϊσταμένου.

6. Με απόφαση του υπηρεσιακού συμβουλίου ο προϊστάμενος μπορεί να απαλλαγεί από τα καθήκοντά του και πριν από τη λήξη της τριετίας, για σοβαρό λόγο αναγόμενο στην πλημμελή άσκηση των υπηρεσιακών του καθηκόντων, όπως η μη προσήκουσα συμπεριφορά προς τους πολίτες, η ευθυνοφοβία, η έλλειψη πρωτοβουλίας, η αδιαφορία στη βελτίωση μεθόδων οργάνωσης, λειτουργίας και αποδοτικότητας, η αδικαιολόγητη καθυστέρηση στη διεκπεραίωση των υποθέσεων, η κακή συνεργασία με λοιπούς προϊσταμένους, η προφανής έλλειψη διοικητικών ικανοτήτων ή της απαιτούμενης επαγγελματικής κατάρτισης, η μειωμένη ποσοτική απόδοση, η αδικαιολόγητη επιείκεια κατά τη σύνταξη των εκθέσεων αξιολόγησης. Ο προϊστάμενος μπορεί επίσης να απαλλαγεί από τα καθήκοντά του με αίτησή του ύστερα από απόφαση του υπηρεσιακού συμβουλίου, που συνεκτιμά και τις υπηρεσιακές ανάγκες.

7. Αν κενωθεί ή συσταθεί θέση προϊσταμένου πριν από τη λήξη της τριετίας, το υπηρεσιακό συμβούλιο επιλέγει προϊστάμενο για το χρονικό διάστημα που απομένει έως τη συμπλήρωση τριετίας. Η επιλογή προϊσταμένων για θέσεις που κενούνται ή συνιστώνται γίνεται δύο φορές το χρόνο σε τακτές συνεδριάσεις του υπηρεσιακού συμβουλίου κατά τους μήνες Ιανουάριο και Ιούλιο. Αν το χρονικό διάστημα που απομένει για τη συμπλήρωση της τριετίας είναι μικρότερο από έξι μήνες δεν επιλέγεται προϊστάμενος, αλλά εφαρμόζεται το άρθρο 13. Για την επιλογή σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου αυτής απαιτείται να υποβληθεί αίτηση από τον ενδιαφερόμενο υπάλληλο στην οικεία υπηρεσία διοικητικού ή προσωπικού το αργότερο έως το τέλος Δεκεμβρίου ή Ιουνίου αντίστοιχα. Το υπηρεσιακό συμβούλιο όμως δεν κωλύεται να επιλέξει ως προϊστάμενο και υπάλληλο που δεν υπέβαλε αίτηση, ιδίως αν υπηρετεί τον τόπο που θα ασκήσει καθήκοντα προϊσταμένου.

8. Αν οι υπάλληλοι που κρίνονται για να επιλεγούν ως προϊστάμενοι στις ίδιες θέσεις υπάγονται στην αρμοδιότητα διαφορετικών υπηρεσιακών συμβουλίων, με απόφαση του οργάνου που συγκροτεί τα υπηρεσιακά συμβούλια, ορίζεται το υπηρεσιακό συμβούλιο που διενεργεί την επιλογή.

9. Τον προϊστάμενο μη αυτοτελούς γραφείου ή αντίστοιχου επιπέδου ή αυτοτελούς οργανικής μονάδας ορίζει ο προϊστάμενος της αμέσως ανωτέρας οργανικής μονάδας από τους υπαλλήλους που υπάγονται αυτόν, χωρίς επιλογή από το υπηρεσιακό συμβούλιο. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου αυτού.

10. Με τους οργανισμούς των οικείων υπηρεσιών καθορίζονται οι κλάδοι ΠΕ, ΤΕ και ΔΕ, των οποίων οι υπάλληλοι κρίνονται για την κατάληψη θέσεων προϊσταμένων των κατά περίπτωση οργανικών μονάδων, ανάλογα με την ειδικότητα του κλάδου και το αντικείμενο των συγκεκριμένων οργανικών μονάδων.

Για τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης η ανωτέρω ρύθμιση γίνεται με τους οργανισμούς εσωτερικής υπηρεσίας. Κατά την πρώτη εφαρμογή της παραγράφου αυτής, για τα Ν.Π.Δ.Δ. η ανωτέρω ρύθμιση γίνεται με κοινή απόφαση του Υπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης και του αρμόδιου υπουργού που τα εποπτεύει και για τους Ο.Τ.Α. με απόφαση του οικείου Νομάρχη μετά από γνώμη του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου.

Άρθρο 11.
Ειδικοί Γραμματείς - Συντονιστές διοίκησης

1. Οι διοικητικοί τομείς και οι θέσεις των ειδικών γραμματέων του άρθρου 28 του ν. 1558/1985 συνιστώνται με κοινή απόφαση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Οικονομικών και του αρμόδιου κατά περίπτωση υπουργού.

2. Δημόσιος υπάλληλος, από τους υπαγόμενους στο νόμο αυτόν, για να ορισθεί ειδικός γραμματέας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 28 του ν. 1558/1985, στο Υπουργείο στο οποίο ανήκει, πρέπει να έχει το βαθμό Α΄ της κατηγορίας ΠΕ και να έχει επιλεγεί προϊστάμενος διεύθυνσης ή αντίστοιχου επιπέδου οργανικής μονάδας. Οι διατάξεις της παραγράφου 8 εφαρμόζονται και για τους προϊσταμένους διεύθυνσης που ορίζονται ειδικοί γραμματείς.

3. Ως υπάλληλοι Δημοσίου ή νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, σύμφωνα με τις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 28 του ν. 1558/1985, νοούνται για την πλήρωση θέσεων ειδικών γραμματέων, και όσοι συνδέονται με το Δημόσιο ή νομικό πρόσωπο δημόσιου δικαίου με σύμβαση εργασίας ή έμμισθης εντολής.

4. Με απόφαση του οικείου υπουργού μπορεί να ορίζεται ότι ορισμένες διευθύνσεις νομαρχιακού ή διανομαρχιακού επιπέδου συντονίζονται αντίστοιχα στις δραστηριότητές τους από συντονιστή διοίκησης. Συντονισμός διευθύνσεων νομαρχιακού επιπέδου διαφορετικών υπουργείων μπορεί να γίνεται με απόφαση του Υπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης, των οικείων υπουργών και του Υπουργού Εσωτερικών και Δημόσιας Τάξης. Στα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου ο συντονισμός διευθύνσεων μπορεί να ορίζεται με τον οργανισμό του οικείου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου.

5. Έργο του συντονιστή διοίκησης είναι κυρίως ο σχεδιασμός και ο συντονισμός των δραστηριοτήτων για την εφαρμογή της κυβερνητικής πολιτικής στο χώρο της ευθύνης του. Στο συντονιστή διοίκησης μπορεί να ανατίθενται και ειδικώτερα καθήκοντα, ανάλογα με τις ανάγκες της υπηρεσίας.

6. Συντονιστής διοίκησης ορίζεται με απόφαση του αρμόδιου Υπουργού ή του συλλογικού οργάνου διοίκησης του νομικού προσώπου δημόσιου δικαίου υπάλληλος βαθμού Α΄ της κατηγορίας ΠΕ που έχει επιλεγεί ως προϊστάμενος διεύθυνσης ή αντίστοιχου επιπέδου οργανικής μονάδας. Στην περίπτωση του δεύτερου εδαφίου της παρ. 4 ο συντονιστής διοίκησης ορίζεται με κοινή απόφαση του Υπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης και των οικείων υπουργών.

7. Συντονιστής διοίκησης στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης επιτρέπεται να προβλέπεται μόνο σε δήμους με πληθυσμό πάνω από 100.000 κατοίκους με απόφαση του δημοτικού συμβουλίου που εγκρίνεται από τον οικείο νομάρχη. Ο συντονιστής διοίκησης ορίζεται με απόφαση του οικείου δημάρχου.

8. Η θέση του προϊσταμένου που ορίζεται συντονιστής διοίκησης καλύπτεται με την επιλογή προσωρινού προϊσταμένου, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 7 του άρθρου 9. Έως ότου επιλεγεί προσωρινός προϊστάμενος εφαρμόζονται οι διατάξεις των παραγράφων 1 έως 3 του άρθρου 13. Ο προϊστάμενος που ορίζεται συντονιστής διοίκησης δεν δικαιούται το επίδομα προϊσταμένου διεύθυνσης ή αντίστοιχου επιπέδου οργανικής μονάδας από την ανάληψη των καθηκόντων συντονιστή διοίκησης. Όταν παύσει να ασκεί καθήκοντα συντονιστή διοίκησης επιστρέφει σε θέση προϊσταμένου, εφ' όσον δεν έχει λήξει η θητεία του.

9. Η άσκηση καθηκόντων συντονιστή διοίκησης παύει οποτεδήποτε με απόφαση του αρμόδιου, σύμφωνα με τις παραγράφους 6 και 7 οργάνου ή λήγει αυτοδίκαια όταν ο υπάλληλος παύσει να έχει την ιδιότητα του προϊσταμένου διεύθυνσης ή οργανικής μονάδας αντίστοιχου επιπέδου.

9) Εδάφιο ε παρ. 20 του άρθρου 71 του Ν. 1566/85.

ε) Όσοι από το προσωπικό αυτό δεν ενταχθούν στα Τ.Ε.Ι. μετατάσσονται με ταυτόχρονη σχέση εργασίας σε άλλες υπηρεσίες του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων με αποφάσεις του Υπουργού και σε θέσεις ανάλογες με την ειδικότητά τους και τις υπηρεσιακές ανάγκες. Για το μόνιμο προσωπικό η απόφαση του Υπουργού εκδίδεται ύστερα από σύμφωνη γνώμη του οικείου υπηρεσιακού συμβουλίου της κεντρικής υπηρεσίας του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

10) Παρ. 6 του άρθρου 30 του Ν. 1397/83.

6. Για κάθε πέντε (5) χρόνια άσκησης της ιατρικής ειδικότητας και μέχρι πέντε (5) πενταετίες, χορηγείται σε όσους διορίζονται στις θέσεις ιατρών Ε.Σ.Υ. κατά την πρώτη πλήρωση τους μετά την εφαρμογή του νόμου αυτού προσαύξηση πέντε τοις εκατό (5%) που υπολογίζεται στο αρχικό κλιμάκιο μισθού κάθε βαθμού.

11) Εδάφιο στ της παρ. 1 του άρθρου 11 του ν. 1316/83.

στ) Από 1.1.83 και μετά τη διαδικασία κοστολόγησης και ανακοστολόγησης όπως προβλέπεται από το άρθρο 32 του νόμου αυτού, επιβάλλεται εισφορά 15% επί της χονδρικής τιμής πώλησης χωρίς τις νομοθετημένες επιβαρύνσεις των διατιμημένων φαρμακευτικών σκευασμάτων και ιδιοσκευασμάτων ανθρώπινης χρήσης, όπως αυτή διαμορφώνεται από την κοστολόγηση ή ανακοστολόγηση των ειδών αυτών σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού και αφορά αυτά που κυκλοφορούν και διατίθενται στην Ελλάδα καθώς και όσα είδη θα διατιμηθούν και θα εξομοιωθούν με αυτά ύστερα από γνωμοδότηση του Διοικητικού Συμβουλίου του ΕΟΦ και απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Για ορρούς, εμβόλια ή άλλα προϊόντα αποκλειστικά για νοσοκομειακή χρήση ή για κάλυψη αναγκών νοσηλείας των Ενόπλων Δυνάμεων μετά σύμφωνη γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του ΕΟΦ, ο Υπουργός Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων μπορεί να μειώσει ή να απαλείψει το πιο πάνω ποσοστό. Τα ίδια είδη σε εντελώς εξαιρετικές περιπτώσεις, μπορεί με την ίδια απόφαση να απαλλάσσονται και άλλων υπέρ τρίτων κρατήσεων. Στην περίπτωση αυτή με εξαίρεση τα προϊόντα που προορίζονται για τις Ένοπλες Δυνάμεις, για την απαλλαγή απαιτείται κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που εκδίδεται μετά από γνώμη των Διοικητικών Συμβουλίων των Ταμείων που αφορά την απαλλαγή.

Στο άρθρο 38.

1) Άρθρο 4 του Ν. 1239/82.

Άρθρ. 4. Δεν επιτρέπεται η δανειοδότηση επιχειρήσεων από Τράπεζα ή οποιοδήποτε άλλο Πιστωτικό Ίδρυμα, χωρίς την προσκόμιση βεβαιώσεως του ΙΚΑ και των άλλων Ασφαλιστικών Οργανισμών Κύριας Ασφαλίσεως Μισθωτών, για την μη ύπαρξη οποιασδήποτε ληξιπρόθεσμης οφειλής της επιχειρήσεως από ασφαλιστικές εισφορές προς αυτό. Για τους αλληλόχρεους λογαριασμούς η ισχύς της βεβαιώσεως ασφαλιστικής ενημερότητας ισχύει από δίμηνο από της ημερομηνίας εκδόσεώς της.

2) παρ. 3 άρθρου 15 του ν. 825/78.

3. Από 1ης Απριλίου 1978, τα της αμοιβής των υπαλλήλων του ΙΚΑ, των απασχολουμένων εις την πληρωμήν του Δώρου Εορτών, αποδοχών αδείας και επιδόματος αδείας εις τους εργατοτεχνίτας οικοδόμους, καθορίζονται δι' αποφάσεως του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών, μετά γνώμην του Διοικητικού Συμβουλοίου του ΙΚΑ, της δαπάνης βαρυνούσης τον Ειδικόν Λογαριασμόν Δώρου Οικοδόμων.

3) Άρθρο 17 ν. 1505/84.

Υπερωριακή εργασία.

1. Με πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου, που θα εκδοθεί με εισήγηση του Υπουργού Οικονομικών, θα ρυθμιστούν τα δικαιώματα εκτελέσεως τελωνειακών και χημικών εργασιών (ΔΕΤΕ και ΔΕΧΕ). Το επίδομα του άρθρου 10 του νόμου αυτού, προκειμένου περί υπαλλήλων που παίρνουν ΔΕΤΕ και ΔΕΧΕ, βαρύνει τους λογαριασμούς των δικαιωμάτων αυτών.

2. Από τη δημοσίευση του νόμου αυτού η καθιέρωση εργασίας με υπερωρία, πέρα από το κανονικό ωράριο ή κατά τις εξαιρέσιμες ημέρες ή τις νυκτερινές ώρες, επιτρέπεται μόνο για την αντιμετώπιση έκτακτων, επειγόντων ή όλως απρόβλεπτων υπηρεσιακών αναγκών, καθώς και για την εξυπηρέτηση των αναγκών των Γραφείων του Προέδρου της Δημοκρατίας, του Προέδρου της Κυβέρνησης και των μελών του Υπουργικού Συμβουλίου, των Υφυπουργών, των Γενικών Γραμματέων των Υπουργείων, της Γραμματείας του Υπουργικού Συμβουλίου, των Κυβερνητικών Συμβουλίων, της Κεντρικής Νομοπαρασκευαστικής - Νομοτεχνικής Επιτροπής, της Γραμματείας των Δικαστηρίων και των Υπηρεσιών που λειτουργούν σε 24ωρη βάση ή όλες της ημέρες το μήνα.

3. Για την αντιμετώπιση των αναγκών της προηγούμενης παραγράφου εγκρίνεται από την αρχήν του έτους, με απόφαση της Επιτροπής Τιμών και Εισοδημάτων, μετά από πρόταση του κάθε Υπουργείου, ο συνολικός αριθμός των ωρών που απαιτείται για υπερωριακή νυκτερινή και εξαιρέσιμων ημερών εργασία του προσωπικού των υπηρεσιών τους και με την προϋπόθεση και τότε ότι υπάρχει σχετική πρόβλεψη στον προϋπολογισμό τους.

4) παρ. 1 του άρθρου 8 του Ν. 1027/80.

Άρθρ. 8.-1. Μετά δίμηνον από της ημερομηνίας αυξήσεως των ασφαλιστικών εισφορών, κατά το προηγούμενον άρθρον, αυξάνονται κατά το ήμισυ του ποσοστού αυξήσεως των άνω εισφορών:

α) Αι απονεμηθείσαι συντάξεις προ της αυξήσεως των εισφορών.

β) Αι συντάξεις αίτινες απενεμήθησαν μεν μετά την αύξησιν των εισφορών, πλην η ασφαλιστική περίπτωσις επήλθε προ της αυξήσεως τούτων.

Άρθρο 61.

3. Η ατομική μηνιαία εισφορά εκάστου ησφαλισμένου δια τον Κλάδον Συντάξεων ορίζεται κατά ασφαλιστικάς κατηγορίας ως ακολούθως:

α)	της Γ' ασφαλιστικής κατηγορίας εις δρχ.	1.850
β)	» Δ' » » » »	2.300
γ)	» Ε' » » » »	2.760
δ)	» ΣΤ' » » » »	3.850
ε)	» Ζ' » » » »	4.370

Άρθρο 110.

5. Η υποχρεωτική μηνιαία εισφορά προς τον Κλάδον Συντάξεων του Ταμείου των κατά την ισχύν του παρόντος ησφαλισμένων, οι οποίοι είχον καταταγεί βάσει των διατάξεων της εκάστοτε προϊσχυούσης νομοθεσίας εις ασφαλιστικάς κατηγορίας, περιλαμβανομένων και των καταργηθεισών δια των διατάξεων του Π.Δ. 202/79 (ΦΕΚ 54 τεύχος Α' της 16.3.79), ορίζεται δι' εκάστην ασφαλιστικήν κατηγορίαν ως εξής:

α) Της Α' ασφαλιστικής κατηγορίας εις δραχμάς 930
β) Της Β' ασφαλιστικής κατηγορίας εις δραχμάς 1.380
γ) Της Γ' ασφαλιστικής κατηγορίας εις δραχμάς 1.850
δ) Της Δ' ασφαλιστικής κατηγορίας εις δραχμάς 2.300
ε) Της Ε' ασφαλιστικής κατηγορίας εις δραχμάς 2.760
στ) Της ΣΤ' ασφαλιστικής κατηγορίας εις δραχμάς 3.850
ζ) Της Ζ' ασφαλιστικής κατηγορίας εις δραχμάς 4.370

Δια πάσας τας περιπτώσεις καθορισμού των μηνιαίων ατομικών εισφορών, υπολογισμού του ποσού της βασικής μηνιαίας συντάξεως κλπ. αι εν άρθρω 61 του παρόντος οριζόμεναι ασφαλιστικαί κατηγορίαι έχουν την ακόλουθον αντιστοιχείαν προς τας ασφαλιστικάς κατηγορίας της προϊσχυούσης νομοθεσίας των κατά την ισχύν του παρόντος ησφαλισμένων:

α) Η Γ' ασφαλιστική κατηγορία του άρθρου 61 προς την Γ' ασφαλιστικήν κατηγορίαν της προϊσχυούσης νομοθεσίας.

β) Η Δ' ασφαλιστική κατηγορία του άρθρου 61 προς την Δ' ασφαλιστικήν κατηγορίαν της προϊσχυούσης νομοθεσίας.

γ) Η Ε' ασφαλιστική κατηγορία του άρθρου 61 προς την Ε' ασφαλιστικήν κατηγορίαν της προϊσχυούσης νομοθεσίας.

δ) Η ΣΤ' ασφαλιστική κατηγορία του άρθρου 61 προς την ΣΤ' ασφαλιστικήν κατηγορίαν της προϊσχυούσης νομοθεσίας.

ε) Η Ζ' ασφαλιστική κατηγορία του άρθρου 61 προς την Ζ' ασφαλιστικήν κατηγορίαν της προϊσχυούσης νομοθεσίας.

6) παρ. 2 του άρθρου 5 του Ν. 1583/85.

2. Οι υπάλληλοι της προηγούμενης παραγράφου υπάγονται για επικουρική ασφάλιση στο ΙΚΑ-ΕΤΕΑΜ εφ' όσον δεν υπάγονται σε άλλο ταμείο ή κλάδο επικουρικής ασφάλισης για την απασχόλησή τους αυτή.

7) Άρθρο 19 του Ν. 1469/84.

Άρθρο 19.

Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 27 του Α.Ν. 1846/1951 όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 3 παρ. 1 του Ν.Δ. 3762/1957, προστίθεται εδάφιο τρίτο ως εξής:

«Τα πιο πάνω ποσοστά πρόσθετου τέλους αναπροσαρμόζονται σε 5% για το πρώτο 10ήμερο καθυστέρησης, 1% για κάθε επόμενο 10ήμερο καθυστέρησης και μέχρι 75%. Στη ρύθμιση αυτή υπάγονται όλες οι οφειλόμενες εισφορές από την πρώτη του μεθεπόμενου μήνα της δημοσίευσης του νόμου αυτού και εφεξής, ανεξάρτητα από τις μισθολογικές περιόδους στις οποίες αναφέρονται, συμπεριλαμβανομένων και όσων έχουν επιβαρυνθεί ήδη με το προϊσχύον ανώτατο όριο πρόσθετου τέλους

εκ 50%.

8) παρ. 2 του άρθρου 4 του ν. 1471/84.

2. Ανιόντες και αδελφοί δημοσίων υπαλλήλων και εξ ιδίας υπηρεσίας πολιτικών και στρατιωτικών συνταξιούχων, που δικαιούνται υγειονομική περίθαλψη και σε βάρος του ΟΓΑ μπορούν να επιλέξουν είτε τις παροχές της εξωνοσοκομειακής περίθαλψης του Δημοσίου είτε αυτές του ΟΓΑ.

Η επιλογή αυτή γίνεται με αίτηση του δικαιούχου, μπορεί δε να μεταβάλλεται, αλλά πάντοτε μετά την πάροδο τουλάχιστον ενός έτους από κάθε επιλογή.

9) παρ. 1 και 2 του άρθρου 1 του ν. 92/75.

Άρθρ. 1.-1. Εις τους πολεμικούς συνταξιούχους αναπήρους και θύματα πολέμου, περί ων τα άρθρα 1 και 2 του Ν.Δ/τος 1044/1971 «περί τροποποιήσεως, συμπληρώσεως και αντικαταστάσεως διατάξεων του Α.Ν. 1324/1949 κλπ», ως και εις τα προστατευόμενα μέλη των οικογενειών αυτών, παρέχεται υπό του Δημοσίου εξωνοσοκομειακή περίθαλψις, πλην των προθέσεων, υφ' ους όρους και προϋποθέσεις παρέχεται εις τους πολιτικούς και στρατιωτικούς συνταξιούχους αυτού, ως και τα μέλη των οικογενειών τούτων. 2. Η κατά την προηγούμενην παράγραφον, εξωνοσοκομειακή περίθαλψις παρέχεται και εις τους αναπήρους και τα θύματα πολέμου εκ του αμάχου πληθυσμού τα διεπόμενα υπό των διατάξεων του Α.Ν. 1512/1950 «περί μεταρρυθμίσεως των Νόμων περί συντάξεων του αμάχου πληθυσμού», ως και τα μέλη των οικογενειών αυτών.